ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ • 1922 • ΔΟΕ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

PORT PAYE HELLAS ΕΛΤΑ ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1117/1996

Ξενοφώντος 15Α - 105 57 Αθήνα, Τηλ. 32.21.316

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1116 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002 | ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

71η Τακτική Γενική Συνέλευση

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

✓ Αποφάσεις 71ης Γ.Σ.

✓ Τοποθετήσεις Αντιπροσώπων

✓ Ενημέρωση Αιρετών

✓ Δευτερολογία Προέδρου

✓ Πανηγυρική Συνεδρίαση

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ εύχεται σε όλους τους συναδέλφους, τους γονείς και τους μαθητές των Σχολείων

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΟΕ
Ιδιοκτησία: ΔΟΕ
Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15Α
Τ.Κ. 105 57 Αθήνα

Εκδότης: Παληγιάννης Βασίλειος
Τηλ.: 3312793
Υπεύθυνος Εκδόσεων: Τζαβάρας Νικόλαος
Τηλ.: 3312795
Παραγωγή: PRESS LINE - Μάγερ 11, - Αθήνα
Τ.Κ. 10438 Τηλ.: 5225479

Αποφάσεις 71ης Γ.Σ.

Θέμα 1ο: Μετεκπαίδευση

Υπάρχει ανάγκη να γίνουν τροποποιήσεις στο όλο νομοθετικό πλαίσιο που αφορά τη Μετεκπαίδευση των Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Συγκεκριμένα:

1. Να ιδρυθούν Διδασκαλεία μετ/σης και στα υπόλοιπα Παιδαγωγικά Τμήματα της χώρας (όπως προβλέπει ο Ν. 2327/95), όπου θα μετεκπαιδεύονται και οι εκπ/κοί ειδικοτήτων.

2. Το Υ.Π.Ε.Π.Θ. να ενθαρρύνει στηρίζοντας με κάθε τρόπο (οικονομική ενίσχυση, Διδακτικό Προσωπικό με μόνιμα μέλη ΔΕΠ, υλικοτεχνική υποδομή κ.α.) τα Π.Τ. προς την κατεύθυνση αυτή.

3. Η μετ/ση να διατηρήσει και διευρύνει το μαζικό της χαρακτήρα με αύξηση του αριθμού των εισαγομένων στα διδασκαλεία αλλά και με ουσιαστική συμμετοχή των μετεκπαιδευόμενων στην κατάρτιση των προγραμμάτων.

4. Η μετ/ση να παραμείνει μία και ενιαία τόσο για τους πτυχιούχους Π.Α. όσο και για τους πτυχιούχους Π.Τ. και να αποτελεί ενδοϋπηρεσιακή υπόθεση δηλ. να είναι δικαίωμα των εν ενεργεία Εκπ/κών.

5. Να δίνεται η δυνατότητα στα πλαίσια των μαθημάτων που διδάσκονται οι μετ/νοι, για έρευνες, εργασίες και δραστηριότητες, με στόχο την παρέμβαση στην Εκπ/κή πράξη και την εφαρμογή καινοτόμων ιδεών στο χώρο της Εκπ/σης.

6. Απαιτείται αναβάθμιση της μετ/σης, τόσο ως προς το επίπεδο σπουδών με τη δημιουργία κατευθύνσεων (οργάνωση και Διοίκηση της Εκπ/σης - Ειδική Αγωγή - Νέες Τεχνολογίες στην Εκπ/κή διαδικασία - Παιδαγωγική - Ψυχολογία) όσο και ως προς τον χορηγούμενο τίτλο (μεταπτυχιακός).

7. Η διαδικασία επιλογής των Εκπ/κών για τη μετ/ση να πραγματοποιείται με αδιάβλητο διαγωνισμό, με ευθύνη του Υ.Π.Ε.Π.Θ. σε συνεργασία με τα Π.Τ. τους τοπικούς Συλλόγους και τη Δ.Ο.Ε.

Θέμα 2ο: Αποκέντρωση-Αξιολόγηση-Επιμόρφωση (Ν. 2986/02)

Με βάση τις αποφάσεις της 68ης και 70ης Γ.Σ. του κλάδου, ζητούμε την τροποποίηση των διατάξεων του Ν. 2986/02 που έρχονται σε αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου, καθώς και των υπουργικών αποφάσεων που στηρίζονται στις συγκεκριμένες διατάξεις.

Σε περίπτωση που αυτό δεν γίνει δεκτό, η Δ.Ο.Ε. σε συνεργασία με τους Διδασκαλικούς Συλλόγους θα προχωρήσει σε όλα τα νόμιμα και πρόσφορα συνδικαλιστικά μέτρα ώστε να καταστήσει ανενεργές τις συγκεκριμένες διατάξεις.

ΠΑΣΚ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Ν. ΑΜΑΝΑΚΗΣ: (Ηρακλείου)

Συνάδελφοι, παίρνω πιστεύω το λόγο σε μία κορυφαία στιγμή στις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης. Είμαι από εκείνους που πράγματι θεωρούν ότι η κριτική των πεπραγμένων, δεν είναι μια στιγμή απλά και μόνο για να αποδώσεις εύσημα για τα καλώς δρώμενα ή να κατακρίνεις για όλα τα κακά.

Αλλά κυρίως να σταθείς κριτικά και μέσα από τη εμπειρία μιας συνδικαλιστικής χρονιάς, να αντλήσεις εκείνα τα οποία απαιτούνται σε μια συγκυρία όπως τη σημερινή για να προχωρήσεις μπροστά ως Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Δε θα σταθώ μπροστά σας με φόβο, όπως είπε κάποιος συνάδελφος, θα σταθώ με αγωνία. Μια αγωνία που πιστεύω ότι διακατέχει όλους μας εδώ μέσα, ως εκπροσώπους, μια αγωνία που ξεκινά από τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μου, όπως και των Συλλόγων σας, που πια έχουμε μείνει μια μικρή καλή παρέα.

Και αυτή η απαξίωση είναι που πρέπει να προβληματίσει όλους μας. Γιατί να μιλήσουμε συνάδελφοι, όταν το σύνολο των συναδέλφων έχει στρέψει την πλάτη σε μας; Άραγε, πόσοι από τους 70.000 Δασκάλους και Νηπιαγωγούς της χώρας, αγωνιούν για το τι θα δώσει η Γενική Συνέλευση σήμερα; Άραγε με ποια δυναμική, θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε;

Και έρχομαι συνάδελφοι, στο συγκεκριμένο θέμα. Η κριτική σε ένα όργανο, όπως τουλάχιστον εγώ τη θεωρώ, δεν είναι κριτική για τα 11 πρόσωπα που απαρτίζουν το όργανο. Όταν κάνεις κριτική στη ΔΟΕ, πάνω απ' όλα πρέπει να ξεκινήσεις με αυτοκριτική της δυναμικής την οποία μεταφέρεις εδώ εσύ. Αν δεν θέλεις να φαντάζεις σαν ένας μοναχικός καβαλάρης.

Με αυτές λοιπόν τις σκέψεις συνάδελφοι έρχομαι να προσεγγίσω τα πράγματα όπως έχουν σήμερα. Σήμερα λοιπόν, που έχουμε μπροστά μας τεράστια ζητήματα, ασφαλιστικό, μισθολόγιο, Αξιολόγηση, πολυ-νομοσχέδιο, διορισμοί ή αδιοριστία, όπως θέλει να τη μεταφράσει ο καθένας και μια σειρά άλλα ζητήματα, πρέπει να μας κάνει τουλάχιστον εδώ μέσα, να φύγουμε από την κομματική ή παραταξιακή πανοπλία που έχουμε οχυρωθεί.

Όλοι που έχουμε πάρει μέχρι τώρα το λόγο σ' αυτό το βήμα, είμαστε οχυρωμένοι πίσω απ' αυτή την πανοπλία. Καί αυτή η πανοπλία είναι που έχει δώσει και το δικαίωμα στους συναδέλφους αυτούς εδώ πάνω τους 11, να λειτουργήσουν έτσι όπως λειτούργησαν την προηγούμενη συνδικαλιστική χρονιά.

Ποια σύγκλιση να απαιτήσω από τους συναδέλφους, θέσεων και απόψεων, όταν εμείς, ανάλογα με την πτέρυγα την οποία καθόμαστε, υμνούμε ή κατηγορούμε χώρους; Όταν δε στεκόμαστε στα πραγματικά προβλήματα; Και να δούμε πράγματι πώς θα μπορέσουμε να δώσουμε αυτή τη δυναμική στο Κίνημα, όπως απαιτεί πράγματι ο ίδιος ο κλάδος;

Και τα προβλήματα είναι πάμπολλα. Κι ήμουν από εκείνους που στήριξαν, στην έναρξη της αποψινής μας Συνέλευσης, ότι πράγματι πρέπει να περιορίσουμε το χρόνο της αυτοκριτικής και της κριτικής ώστε να κερδίσουμε χρόνο, όσον αφορά την Ημερήσια Διάταξη. Γιατί δεν πετώ στα σύννεφα. Δεν πιστεύω ως δια μαγείας, ότι τα πράγματα του χρόνου θα έχουν διαφορετική κατεύθυνση σε επίπεδο τουλάχιστον ηγεσίας.

Ευελπιστώ όμως ότι μέσα από αυτή τη Γενική Συνέλευση, θα τους δεσμεύσουμε και θα τους δώσουμε τέτοιες κατευθύνσεις, πάνω σ' αυτά τα κυρίαρχα προβλήματα, ώστε πράγματι να μπορέσουν να τα διαχειριστούν, έτσι όπως αυτά απαιτούν, θα έχω εγώ εμπιστοσύνη λ.χ. σε συνδυασμούς της μορφής 2-3, 5-1 και λοιπά, να μου προωθήσουν θέσεις για την αξιολόγηση;

Αν από δω μέσα συνάδελφοι δεν δώσουμε –κι εδώ είναι η απαίτηση, κι εδώ είναι η ευθύνη όλων μας– αν δεν δώσουμε συγκεκριμένες θέσεις, του χρόνου δεν θα έρθουμε πάλι εδώ να κλαίμε, τι έκαναν οι 3 και τι θα έκαναν οι 5, ή τι έκανε η Κυβερνητική ΠΑΣΚ ή η αντικυβερνητική ΔΑΚΕ ή ο οποιοσδήποτε άλλος σχηματισμός;

Η ευθύνη είναι πάνω μας και θα πρέπει ως Σώμα να την αναλάβουμε όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΒΑΓΙΩΝΑ: (Αλ. Δελμούζος Αν. Αττικής)

Συνάδελφοι, αποτελεί πεποίθηση τουλάχιστον δική μας ότι η τακτική του Προεδρείου της ΔΟΕ γενικά και ειδικά κρίνεται επιεικώς απαράδεκτη.

Η θέληση αντικειμενικά των συναδέλφων της ΔΑΚΕ που αποτέλεσαν το μονοπρόσωπο Προεδρείο, ασφαλώς ήταν να λειτουργήσουν αποτελεσματικότερα και ποιοτικότερα. Η θέληση όμως αυτή προσέκρουσε στη σκληρή πραγματικότητα που έδειξε ότι υπήρχε μια και μόνη στάση: Δεν συμφωνώ, δεν συζητώ.

Αυτή η στάση τους ήταν και είναι βαθιά αρνητική. Ακυρώνει διαθέσεις και θέτει έναν περήφανο κλάδο σε μόνιμη αμυντική παθητική στάση. Η συμπεριφορά τους όλο αυτό το διάστημα εξυπηρέτησε τους σχεδιασμούς του ΥΠΕΠΘ και ασφαλώς φαλκίδευσε την προκοπή του κλάδου.

Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, τον Σεπτέμβρη του 2001 ξεχάσατε τι ψηφίσατε για το πολυνομοσχέδιο στην 70η Συνέλευση. Το Γενάρη του 2002 ξεχάσατε τι είχατε ψηφίσει τον Σεπτέμβρη και συνεργαστήκατε με την ΠΑΣΚ στη θέση της ΠΑΣΚ για τροποποίηση των διατάξεών του. Το Γενάρη του 2002 ψηφίσατε ως διεκδικητικό πλαίσιο του κλάδου για τη φετινή συνδικαλιστική χρονιά εκείνο που η ΠΑΣΚ από τον Σεπτέμβρη σας είχε προτείνει.

Για ένα εφτάμηνο αφήσατε στα αζήτητα το κυρίαρχο θέμα των αναπληρωτών και ερχόσαστε τώρα και διεκδικείτε και την πατρότητα της λύσης. Δεν αποστείλατε ούτε μια πρόταση για το Προεδρικό Διάταγμα για τις επιλογές των στελεχών στερώντας από τον κλάδο τη δυνατότητα να τροποποιήσει διατάξεις που ήταν εναντίον του.

Τον Ν. 2986 τον αντιμετωπίσατε συνθηματολογικά. Χάσατε το κρίσιμο διάστημα που έμενε στη διαδικασία από τον Ιούλιο μέχρι τον Γενάρη για να διορθώσετε τα πράγματα. Φυσικά ξεχάσατε παντελώς ότι υπάρχουν και συλλογικές διαπραγματεύσεις για τα οικονομικά μας θέματα. Χάσατε τις ημερομηνίες, τα χάσατε όλα.

Δεν έχει πολλά να θυμηθεί κανείς από τα μη πεπραγμένα της ΔΟΕ με ευθύνη του Προεδρείου της ΔΟΕ. Οφείλετε συνάδελφοι του Προεδρείου να αλλάξετε στάση. Αν θεωρείτε ότι με τη δήθεν καθαρότητα υπερασπίζεστε τα δίκαια του κλάδου, αυταπατάστε. Στη συνεχιζόμενη αδράνεια που εσείς δημιουργήσατε, συσσωρεύεται περισσότερη σύγχυση και απογοήτευση.

Μπροστά σε μια τέτοια κατάσταση κανείς δεν μπορεί να μείνει απαθής. Οι συνάδελφοι θέλουν σύνθεση προτάσεων, διεκδίκηση και λύσεις. Θέλουν περήφανο κλάδο και η προσπάθειά μας ως παράταξη στο εξής θα είναι προς αυτή την κατεύθυνση.

Και κάτι για τους συναδέλφους της δεξιάς παράταξης. Ξέρετε –και το εννοώ αυτό που λέω– η πρακτική σας είναι τέτοια. Συνάδελφοι, προσφέρετε πολύ κακές υπηρεσίες στον κλάδο. Η άρνηση για την άρνηση και το όχι για το όχι δεν είναι υπεύθυνη στάση. Δεν οδηγεί σε αποτελέσματα. Μήπως όμως τελικά αυτό είναι που θέλετε; Μήπως αυτός είναι ο στόχος σας; Για σκεφτείτε το.

Φοβάστε μήπως τελικά η αξιολόγηση που τόσο φωνάζετε είναι αυτό που η εισηγητική έκθεση βάζει ως ενισχυτική του έργου του δασκάλου; Γιατί τώρα που μας τελείωσαν οι αναπληρωτές και να μην υπήρχε η αξιολόγηση, έπρεπε να την εφεύρουμε για να έχουμε και κάτι να λέμε και για κάτι να φωνάζουμε.

Είπατε ότι η ΠΑΣΚ βάζει πλάτες για την αξιολόγηση. Ναι συνάδελφοι, όπως έβαλε πλάτες για να λυθεί το θέμα των αναπληρωτών, όπως έβαλε πλάτες για να προχωρήσει το ολοήμερο και το διευρυμένο και να βρουν χιλιάδες συνάδελφοι δουλειά. Έτσι ακριβώς η ΠΑΣΚ θα βάζει πάντα πλάτες για να περνούν τα θέματα που συμφέρουν τον κλάδο.

Ευχαριστώ.

Π. ΖΑΒΟΥΔΑΚΗΣ: (Σάμου)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, άλλη μια συνδικαλιστική χρονιά τέλειωσε, μια χρονιά απραξίας, μικροκομματισμού, υποβάθμισης, εκφυλισμού και απαξίωσης του κλάδου. Απαξίωση του Προεδρείου της ΔΟΕ να πάρει θέση, να συζητήσει, ακόμα και να διεκδικήσει τις θέσεις του κλάδου μας για το τριπλό νομοσχέδιο και το Προεδρικό Διάταγμα για την επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης.

Για 7 μήνες, η ετερόκλητη πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, οχυρωμένη πίσω από μια αδιάλλακτη στάση της απόρριψης του νομοσχεδίου, αρνούνταν να προσέλθει στον διάλογο στον οποίο είχε κληθεί από το Υπουργείο, στερώντας έτσι τον κλάδο από τη δυνατότητα να βελτιώσει ή να τροποποιήσει διατάξεις που έρχονταν σε αντίθεση με τις θέσεις μας.

Το Προεδρείο της ΔΟΕ, αντί να διαμορφώσει συγκεκριμένο διεκδικητικό πλαίσιο, σεβόμενο τις αποφάσεις του κλάδου, αποφάσισε, προτίμησε να στείλει στους συλλόγους τις προτάσεις των παρατάξεων.

Πρώτη φορά η ΔΟΕ εμφανίζεται χωρίς ενιαία άποψη, χωρίς προτάσεις συγκεκριμένες. Αλλά με παραταξιακές προτάσεις.

Τις συγκεκριμένες θέσεις-προτάσεις της ΠΑΣΚ που κατατέθηκαν το Σεπτέμβρη του 2001, δεν τις έλαβαν καθόλου υπόψη τους. Έτσι, πέρασαν τρεις ολόκληροι μήνες απραξίας, παρελκυστικής τακτικής, απουσίας ολοκληρωμένης πρότασης από το Προεδρείο για τα προβλήματα του κλάδου.

Συναδέλφισσες συνάδελφοι, τον Ιανουάριο η πλειοψηφία της ΔΟΕ αποφασίζει την 24ωρη απεργία με μοναδικό αίτημα την απόσυρση του πολυ-νομοσχεδίου.

Μία και μοναδική κλαδική απεργία έκανε φέτος η ΔΟΕ, οι άλλες ήταν της ΑΔΕΔΥ φυσικά και όλοι μας το γνωρίζουμε. Σε αυτή, το αίτημα των Αναπληρωτών δεν συμπεριελήφθηκε. Άραγε γιατί;

Την επόμενη βέβαια η ΔΑΚΕ αλλάζει θέση, δεν ζητάει πλέον την απόσυρση του νόμου αλλά την τροποποίηση των διατάξεών του. Η αλλοπρόσαλλη λοιπόν αυτή στάση, στηλιτεύεται από τη συντριπτική πλειοψηφία των Προέδρων της χώρας στην Ολομέλεια που έγινε στις 26/1. Έτσι, καταντήσαμε το Υπουργείο Παιδείας να κάνει συνδικαλισμό για λογαριασμό του κλάδου μας.

Αφού προώθησε και έλυσε το ζήτημα των Αναπληρωτών εν μέρει. Η προχειρότητα, οι μόνιμες διαφωνίες μεταξύ των μελών του Προεδρείου, αυτο-προσδιορισμοί και αλληλο-αναίρεση της λειτουργίας τους, η καταπάτηση των αποφάσεων του κλάδου, η παντελής έλλειψη προετοιμασίας κατά τη διαδικασία διαλόγου με το Υπουργείο, διασυρμός του ανωτάτου οργάνου κατά τις συναντήσεις αυτές, όπου ο Υπουργός εμφανιζόταν να είναι πιο ενημερωμένος από τα μέλη του Προεδρείου για τα θέματα του κλάδου, απαράδεκτες βέβαια εκπροσωπήσεις σε υποβαθμισμένου επιπέδου τηλεοπτικές εκπομπές που μας διέσυραν ως κλάδο στο τέλος.

Για τους παραπάνω λόγους, η συνδικαλιστική χρονιά με ευθύνη της ΔΑΚΕ που λειτούργησε στο Προεδρείο της ΔΟΕ, ήταν χρονιά απραξίας, ανυπαρξίας, υποβάθμισης, διασυρμού, εκφυλισμού και απαξίωσης του κλάδου μας. Ευχαριστώ.

Α. ΚΡΟΜΠΑΣ: (Μεσσηνίας)

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, οι διαπιστώσεις για τις αδυναμίες του Συνδικαλιστικού Κινήματος, δεν είναι αρκετές για να υπάρξει αυτή η αναγκαία αντιστροφή της πορείας του που όλοι επιθυμούμε.

Η κριτική επίσης, από μόνη της, δεν ανοίγει νέους δρόμους σε μια εποχή μάλιστα που χαρακτηρίζεται από την καθημερινή αναζήτηση του σύγχρονου, του καινούργιου. Έτσι λοιπόν, οι εύκολες κορώνες για ανύπαρκτα πεπραγμένα, δεν μας εκφράζουν. Δε θέλουμε να απαξιώσουμε περισσότερο το Συνδικάτο, να το βοηθήσουμε πρέπει, να παίξει το ρόλο του, αυτόν που έχει ανάγκη η εκπαίδευση, η κοινωνία μας.

Η σωστή κριτική επισημαίνει και προτείνει. Είναι αλήθεια ότι στο χώρο της εκπαίδευσης, συμβαίνουν σημαντικά γεγονότα: Νόμοι, προγράμματα, αποφάσεις, που ομολογουμένως βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση αλλάζουν σταδιακά την εικόνα του σχολείου και όσοι αγωνίζονται δεν μεμψιμοιρούν ούτε φοβούνται να αναγνωρίσουν τα όποια θετικά βήματα, τις όποιες θετικές εξελίξεις.

Εκείνο που πρέπει να επισημάνουμε, να καυτηριάσουμε, είναι ότι όλα αυτά διαμορφώνονται με μας, δηλαδή το υπεύθυνο Συνδικαλιστικό όργανο, απόντες, ενώ θα έπρεπε να συνδιαμορφώνουμε τις εξελίξεις. Ήδη, μπροστά μας βρίσκεται η πρόταση του κανονισμού λειτουργίας του σχολείου, που είναι το ζητούμενο της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Τι θα κάνουμε; θα μείνουμε μακριά σύμφωνα με την προσφιλή μας τακτική που μας κρατάει στο απυρόβλητο; Αυτή η τακτική, η χρόνια τακτική του να ζητάμε εκ των υστέρων την τροποποίηση ή την ακύρωση νόμων, αποφάσεων, είναι ανεύθυνη, δείχνει αδυναμία και είναι καιρός να σταματήσει. Το Συνδικάτο έχει άποψη. Οφείλει να την τεκμηριώνει και να την κάνει κυρίαρχη μέσα στην Ελληνική κοινωνία.

Αλλιώς συνάδελφοι, τι νόημα έχουν τα Συνέδρια, οι Συνελεύσεις, τα Επιστημονικά Ινστιτούτα, τα περιοδικά, οι εφημερίδες; Και με την ευκαιρία: Πήρα στα χέρια μου με πολλή χαρά το Επιστημονικό Βήμα. Κόπηκε βέβαια του δασκάλου. Τι να δω; Πέντε άρθρα, πέντε Πανεπιστημιακών. Λες κι εκείνοι δεν είχαν άλλο βήμα να εκφράσουν τις απόψεις τους. Δυστυχώς, δε ζητήθηκαν εργασίες. Δε ζητήθηκε η φωνή της βάσης.

Συμπερασματικά, η παρέμβαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν ήταν αυτή που έπρεπε, αυτή που είχε ανάγκη η εκπαίδευση, η κοινωνία και τα παιδιά μας. Η αρνητική αυτή τακτική να σταματήσει εδώ, σήμερα. Να αλλάξει για να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος. Να μη μείνουμε θεατές στην προσπάθεια να έρθει το σχολείο κι ο εκπαιδευτικός στο κέντρο των ενδιαφερόντων της χώρας μας. Σας ευχαριστώ.

Ρ. ΛΕΜΟΝΗΣ: (Υπαίθρου Ν. Θεσσαλονίκης)

Συνάδελφοι, η αξιοπιστία των παρατάξεων, ο αξιόπιστος πολιτικός και συνδικαλιστικός μας λόγος, είναι αυτός που μας καταξιώνει κοινωνικά, ώστε καθημερινά να αποδεικνύουμε το πόσο ικανοί είμαστε να κερδίζουμε και την εμπιστοσύνη του κόσμου, που μας εμπιστεύεται τα παιδιά του.

Αντίθετα ο αόριστος λόγος, οι υπεκφυγές, η αποφυγή να απαντήσουμε σε συγκεκριμένα ερωτήματα, μια στάση που συνειδητά και επανειλημμένα κρατάει η παράταξη της ΔΑΚΕ, η διγλωσσία δεν βοηθούν στην προώθηση των αιτημάτων μας. Και θα αναφέρω συγκεκριμένο παράδειγμα. Έχω εδώ ένα κείμενο της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με την αξιολόγηση. Το διαβάζω όπως είναι. «Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση η αξιολόγηση πραγματοποιείται από στελέχη της εκπαίδευσης και συνδέεται με την υπηρεσιακή εξέλιξη». Αντίθετα βλέπουμε εδώ αγορητές της τάσης αυτής, της παράταξης, να μας μιλάνε ότι η αξιολόγηση που ετοιμάζεται είναι τέτοια, είναι αλλιώς και πρέπει να είμαστε μεγάλοι πολεμιστές.

Από την άλλη μεριά μηδενίζουν κατακτήσεις που εί-

ναι πολύ σημαντικές και για τον κλάδο μας και για την κοινωνία, αγνοούν μεγάλες κατακτήσεις τα τελευταία χρόνια. Ενώ το μαθητικό δυναμικό έχει μειωθεί σε μεγάλα ποσοστά, το προσωπικό μας στα σχολεία έχει αυξηθεί σε αντίστοιχα πολύ μεγάλα ποσοστά.

Είναι μια κατάκτηση, το έχουμε κερδίσει με αγώνες. Τούτο πρέπει να το τονίζουμε. Είναι ένα κέρδος που κατακτιέται μόνο με αγώνες. Ο μηδενισμός των κατακτήσεων και η στάση του Προεδρείου την τελευταία διετία να αποκρύπτει θετικές κατακτήσεις, να συσκέπτεται αν πρέπει να στείλει έγγραφο και να κοινοποιεί κατακτήσεις ή όχι, δεν δημιουργούν συνθήκες αξιόπιστης δράσης και αυτό δεν μας καταξιώνει.

Να θυμηθούμε τη στάση της ΔΑΚΕ στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση. Μισή ώρα μπερδεύονταν με συσκέψεις επί συσκέψεων. Είχε γεμίσει ο χώρος εδώ από συνδικαλιστές να αποφασίσουν τι στάση θα κρατήσουν για τους αναπληρωτές. Ευτυχώς βρέθηκαν κάποιοι φωτισμένοι της παράταξης που τους οδήγησαν στο σωστό δρόμο και ψήφισαν μαζί μας την πρόταση των αναπληρωτών που την εισηγηθήκαμε εμείς.

Κάποιοι δεν έχουν καλή μνήμη. Ξέρουν ποιοι κατέθεσαν την πρόταση αυτή, ξέρουν τον αγώνα σας να υπερασπίσετε με όλους σας τους εισηγητές, τα διάβασε ο συνάδελφος Πετράκης, με όλους σας τους εισηγητές να μιλήσετε για διορισμούς από την επετηρίδα.

Έλειψε λοιπόν τη διετία αυτή, συνάδελφοι, η αξιοπιστία του πολιτικού λόγου και από τη ΔΟΕ. Υπήρχαν υπαναχωρήσεις. Μερικές φορές βέβαια ευτυχώς έβλεπαν το φως και προσχωρούσαν στη στάση της ΠΑΣΚ μέσα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, όπως ήταν η στάση σε σχέση με το πολυνομοσχέδιο όπου στην αρχή δεν συζητούσαμε, το απορρίπταμε και στη συνέχεια ζητήσαμε βελτιώσεις πάνω σε συγκεκριμένες διατάξεις.

Όσο για την πλευρά που βρίσκεται στα δεξιά, που πολλές φορές λειτουργεί με τέτοιου τύπου στάσεις σαν και τη θέση που κατέχει, ο μηδενισμός των πάντων ποτέ δεν ωφέλησε κανέναν. Το να φωνάζεις λύκος στα πρόβατα όταν δεν υπάρχει λύκος, σε κάνει τόσο αναξιόπιστο ώστε όταν θα χρειαστεί να το φωνάξεις πραγματικά και να αντιδράσουμε όλοι, τότε δεν σε πιστεύει κανένας.

Είμαστε έτοιμοι όμως, συνάδελφοι, όλοι μαζί, κι αυτό έχει δείξει η παράταξη μας σ' όλη της την πορεία και γι' αυτό την εμπιστεύονται οι συνάδελφοι να είναι κυρίαρχη παράταξη στα πράγματα του κλάδου, να προχωρήσουμε όλοι μαζί σε νέες κατακτήσεις, που κύριο και σημαντικό είναι το οικονομικό.

Και να θυμίσω κάτι για τη διγλωσσία σε σχέση με τη ΔΑΚΕ. Η ΔΑΚΕ σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ είναι απόλυτα σύμφωνη για ένα νέο ενιαίο μισθολόγιο με ενιαίες αρχές κλπ. και όλες οι αποφάσεις σε σχέση με το μισθολόγιο τον τελευταίο καιρό είναι ομόφωνες. Όλων των παρατάξεων και της ΔΑΚΕ.

Από την άλλη σε κείμενο πάλι ίδιου τύπου σαν κι αυτό που σας διάβασα –στο εξώφυλλο έχει τον αρχηγό σας– σ' αυτό το κείμενο το ίδιο έχετε άλλη άποψη από αυτή που καταθέτετε στην ΑΔΕΔΥ. Μιλάτε για καθιέρωση εκπαιδευτικού μισθολογίου. Ξεκαθαρίστε επιτέλους τι θέλετε, αν σωστό είναι αυτό που θέλετε στην ΑΔΕΔΥ και υπερασπίζεστε ή σωστό είναι αυτό που εμφανίζεται σε αυτά τα κείμενα.

Νέο ενιαίο μισθολόγιο με ενιαίες αρχές. Αυτή ήταν πάντα η στάση της παράταξής μας σε σχέση με το μισθολόγιο. Και αύξηση σημαντική. Υπάρχουν οι εισηγήσεις στην ΑΔΕΔΥ, τις έχετε ψηφίσει κι εσείς. Μιλάμε για βασικό στην κατώτερη βαθμίδα που ξεκινάει από τις 300.000 δρχ. με τις σχέσεις 1 προς 2, 1 προς 3 κλπ. Σας ευχαριστώ.

Κ. ΜΑΝΤΑΣ: (Υπαίθρου Θεσσαλονίκης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ήρθαμε εδώ για να κρίνουμε σήμερα τα πεπραγμένα μιας ΔΟΕ, το Προεδρείο της οποίας προήλθε κάτω από περίεργες συνθήκες. Σαφέστατα υπήρχε ευθύνη από τη μεριά μας και την αναγνωρίζουμε. Έχουμε κι εμείς τα προβλήματά μας.

Δεν έχουμε πρόβλημα να κάνουμε αυτοκριτική συνάδελφοι που δεν την έχετε κάνει εσείς ποτέ. Ακόμα την Πράγα του '68 δεν καταδικάσατε, ότι ήταν λάθος. Το ψάχνετε. Κανένα πρόβλημα δεν έχουμε να αποδεχτούμε ότι έχουμε κάνει λάθη και να τα αναγνωρίσουμε και να τα διορθώσουμε. Όχι να κλείσουμε τα μάτια.

Δυστυχώς φτάσαμε να έχουμε ένα Προεδρείο στη ΔΟΕ από μια παράταξη που δεν το πίστευε και δεν το περίμενε ούτε στα όνειρά της, έχοντας μια πραγματικά εγγενή αδυναμία να διαχειριστεί τις τύχες του κλάδου για την χρονιά που μας πέρασε. Αν κάτι έχει περισωθεί, το έχει περισώσει μόνο η συμπαθής προσωπικότητα του Προέδρου του Βασίλη Παληγιάννη. Εκεί πέρα μόνο.

Έχουμε όμως, συνάδελφοι, πέρα από το καλαμπούρι που καλό είναι να εκτονώνει κάποια πράγματα, έχουμε σοβαρότατα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται από τις ετερόκλητα διαμορφούμενες κάθε φορά πλειοψηφίες μέσα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Γιατί είπαμε ότι από τη μια μεριά, υπάρχει η αδυναμία της ΔΑΚΕ να διαχειριστεί τις τύχες του κλάδου, από την άλλη όμως μεριά υπάρχει η ανευθυνότητα της λεγόμενης άλλης Αριστεράς.

Και εδώ θα ήθελα ανοίγοντας μια παρένθεση να πω ότι όλοι αυτοί που θέλουν να αυτοαποκαλούνται αριστεροί, θα κάνουν τα κόκαλα των πατεράδων μας, των αγωνιστών και όλων όσων αγωνίστηκαν για την Αρι-

στερά να τρίζουν πραγματικά. Γιατί Αριστερά ιστορικά σημαίνει ήθος, σημαίνει αγώνα, σημαίνει υπευθυνότητα, σημαίνει πρόταση, σημαίνει πρώτος στο μετερίζι, σημαίνει μέσα στην τάξη, όχι στις άδειες, όχι στα Πανεπιστήμια, όχι στις βόλτες.

Αυτό είναι Αριστερά. Η Αριστερά έχει πρόταση. Αν θέλετε να λέτε Αριστερά, θα πρέπει να το αποδεικνύετε. Φίλε μου Σωτήρη που διακόπτεις ξέρεις πολύ καλά ότι οι παρακαθήμενοί σου κυνηγούνε να πάρουν χαρτιά για να αξιολογήσουν μεθαύριο. Το ξέρεις πολύ καλά φίλε Σωτήρη. Το ξέρεις Σωτήρη μου και γνωριζόμαστε.

Οι Κασσάνδρες, έτσι ιστορικά, σε τούτες εδώ τις αίθουσες, στα αμφιθέατρα στα οποία συνεδριάζει η ΔΟΕ και απ' όσο θυμάμαι, θυμάμαι όταν το '82 κουβεντιαζόταν ο 1264, ο κατά κοινή ομολογία δημοκρατικότερος νόμος για τα Συνδικάτα που υπάρχει στην Ευρώπη, σε όλη την Ευρώπη, γιατί σε κάποιο κομμάτι της δεν υπήρχαν ποτέ δικαιώματα συνδικαλιστικά, όταν συζητιόταν αυτός ο νόμος οι Κασσάνδρες που σήμερα προσπαθούν να τρομάξουν τον κόσμο, έλεγαν ότι είναι ό,τι χειρότερο και μπορεί να δημιουργήσει κινδύνους για όλους τους εργαζόμενους και τους συνδικαλιζόμενους.

Όταν κουβεντιαζόταν ο 1566 το '85 όλοι τούτοι εδώ πέρα έλεγαν τι είναι αυτή η συμφορά που μας βρήκε. Όλοι αυτοί που σήμερα τον επικαλούνται. Έτσι λοιπόν αγαπητοί συνάδελφοι φτάσαμε στο μέγιστο της δημοκρατίας, κάποιοι να αποφασίζουν, κάποιοι 6 εν ονόματι 60.000 και να λένε όχι, δεν έχετε δικαίωμα εσείς οι υπόλοιποι να κουβεντιάσετε και να έχετε άποψη για τα σχέδια Προεδρικών Διαταγμάτων και νόμων που έχει δώσει το Υπουργείο.

Δεν έχετε δικαίωμα συνάδελφε να τα κουβεντιάσετε. Τα αποφάσισαν οι 4, ο ένας και ο ένας. Αυτή είναι η δημοκρατία που πρεσβεύουν. Ότι δεν υπάρχει δικαίωμα σε κανέναν άλλο να το κουβεντιάσει. Ας το βάζατε κάτω και ας το απέρριπτε ο κόσμος. Από πού το βρήκατε αυτό το δικαίωμα κι εσείς και εσείς να λέτε ότι δεν δίνουμε στον κόσμο να κουβεντιάσει τα Προεδρικά Διατάγματα;

Αυτή η συμπεριφορά οδήγησε μία να έχουμε ένα διεκδικητικό πλαίσιο, την άλλη να έχουμε άλλο διεκδικητικό πλαίσιο και αυτή η ανεύθυνη στάση οδήγησε πριν από 5 μέρες το 95% τουλάχιστον, συνειδητή είναι η πράξη, οδήγησε το 95% των συναδέλφων να γίνουν απεργοσπάστες μη συμμετέχοντας στην απεργία στις 18.6. Αυτή είναι η στάση τους, δεν ξέρω γιατί.

Όμως, συνάδελφοι, ο καιρός πλησιάζει. Εγώ θα ήθελα να κάνω μια έκκληση προς αυτούς που σήμερα διαμορφώνουν την πλειοψηφία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. θα ήθελα να σας ζητήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητέ Βασίλη και οι υπόλοιποι να διαχειριστείτε προσεκτικά ώστε του χρόνου όταν θα αποκατασταθεί η τάξη στη ΔΟΕ να μη δυσκολευτούμε πολύ. Ευχαριστώ.

Ν. ΜΠΕΤΣΙΟΣ: (Φθιώτιδας)

Κύριε Πρόεδρε θα επιχειρήσω κριτική στο Δ.Σ. της ΔΟΕ στη βάση της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεών του στα θέματα του κλάδου και της εκπαίδευσης τη χρονιά που πέρασε. Και τα θέματα αυτά ήταν, κατά την άποψη μου, τα εξής:

Πολυ-νομοσχέδιο, Προεδρικό Διάταγμα επιλογής στελεχών και Αναπληρωτές. Πριν προχωρήσω όμως συνάδελφοι, θέλω να στηλιτεύσω ένα φαινόμενο που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια στο συνδικαλιστικό μας χώρο. Συγκεκριμένα: Αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου, μπαίνουν σε αμφισβήτηση στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ανάλογα αν ψηφίστηκαν από κάποιους ή όχι.

Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων, δεσμεύουν όλους, σε διαφορετική περίπτωση δεν χρειάζονται Γενικές Συνελεύσεις. Να θυμίσω ότι η παράταξή μας, πάντα στήριζε τις αποφάσεις του κλάδου, όπως αυτές διαμορφώνονταν από τις Γενικές Συνελεύσεις, ανεξάρτητα αν είχε συμφωνήσει ή διαφωνήσει μ' αυτές.

Να αναφέρω ως παράδειγμα τη θέση του κλάδου στην 68η Γενική Συνέλευση για κατάργηση του Νόμου 2525. Παρόλο που ως παράταξη διαφωνούσαμε με αυτή τη θέση και προτείναμε τότε τροποποίηση διατάξεών του, πάντα προβάλλαμε τη θέση την οποία είχε ψηφίσει η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ.

Αυτή συνάδελφοι, είναι και η ειδοποιός διαφορά μας στη λειτουργία. Έτσι λοιπόν, αυθαίρετα, το Δ.Σ. της ΔΟΕ τον Αύγουστο του 2001 κατέληξε στη γνωστή απόφαση απόρριψης του πολυ-νομοσχεδίου, ερχόμενο σε ευθεία αντίθεση με τις αποφάσεις της 70ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου.

Με τη θέση αυτή και με τη λογική του άσπρου-μαύρου, χάθηκε η παρεμβατική δυνατότητα του Δ.Σ. για τροποποιήσεις στο σχέδιο-νόμου.Την ευθύνη, φέρει στο ακέραιο το Προεδρείο και η ΔΑΚΕ η οποία εκμεταλλευόμενη το πόστο της ηγεσίας του κλάδου, επεδίωξε την εξυπηρέτηση μικροκομματικών σκοπιμοτήτων. Αυτό προκύπτει από σχετικές ανακοινώσεις σε ενημερωτικά δελτία.

Χάθηκε, λοιπόν, πολύτιμος χρόνος για να φτάσουμε στο Γενάρη του 2002, όπου η ΔΑΚΕ μετά την 24ωρη απεργία και αφού το νομοσχέδιο ψηφίστηκε, άλλαξε θέση και ζητούσε τροποποίηση του Νόμου αλλάζοντας τα διεκδικητικά πλαίσια. Αυτά συνάδελφοι του Προεδρείου, δεν είναι σοβαρά πράγματα. Οφείλετε και οφείλουμε όλοι μας, αν μη τι άλλο, να σεβόμαστε τις αποφάσεις του κλάδου.

Το ίδιο συνάδελφοι, πράξατε και με το Προεδρικό

Διάταγμα επιλογής στελεχών εκπαίδευσης. Ενώ το είχατε στα χέρια σας ως Δ.Σ. απ' τον Αύγουστο δεν κατορθώσατε ως Προεδρείο, ή δεν θελήσατε να αποστείλετε προτάσεις προς το ΥΠΕΠΘ. Προτάσεις όμως έστειλαν άλλοι φορείς, όπως π.χ. το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, με αποτέλεσμα η ΔΟΕ να μη μπορέσει να επηρεάσει στο παραμικρό τη διαμόρφωσή του.

Προφανώς, η παράταξη της ΔΑΚΕ, με όλο το σεβασμό που έχω προς την παράταξη αυτή, όπως και ο πολιτικός της φορέας, δεν θέλουν να παρουσιάσουν προτάσεις, μην τυχόν και τις αντιγράψουν κάποιοι άλλοι.

Για να περάσω στο τελευταίο θέμα συνάδελφοι, στο θέμα των Αναπληρωτών. Όλοι γνωρίζουμε πώς λήφθηκε πέρυσι, τέτοια ώρα περίπου, στην 70η Γενική Συνέλευση, η απόφαση για τους συναδέλφους Αναπληρωτές. Η παράταξη μας, σταθερά, από το 1997, υποστήριζε την άποψη αποσύνδεσης των δυο θεμάτων Επετηρίδας και Διορισμού των Αναπληρωτών.

Διαμόρφωσε τη θέση για διορισμό όλων των Αναπληρωτών με βάση την προϋπηρεσία τους. Δυστυχώς όμως, το αίτημα για διορισμό των Αναπληρωτών, απουσίαζε με ευθύνη του Προεδρείου, από το διεκδικητικό πλαίσιο της μοναδικής κλαδικής απεργίας, στις 15/1/2002.

Η ρύθμιση που τελικά έγινε, πρόσφατα, ικανοποιεί το αίτημα του κλάδου σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Αποδείχθηκε, στο συγκεκριμένο ζήτημα και όχι μόνο, πως η υπεύθυνη συνδικαλιστική στάση και όχι η ανέξοδη και φθηνή συνθηματολογία, έχει ουσιαστικά αποτελέσματα. Γι' αυτούς τους λόγους συνάδελφοι, δεν μπορώ να υπερψηφίσω τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τα καταψηφίζω. Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: (Μαγνησίας)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ανήκω σ' αυτούς οι οποίοι με πολλή προσοχή και με ποιότητα κάθε φορά προσεγγίζουν το θέμα της κριτικής στο εκάστοτε Δ.Σ. Και αυτό, γιατί πιστεύω ότι κάθε Δ.Σ. από όποια παράταξη κι αν προέρχεται, σκοπό έχει να λύσει προβλήματα, να πάει τον κλάδο πιο μπροστά, να είναι λίγο μπρος από το χθες.

Όμως, στη σημερινή συγκυρία και στα έργα και τις ημέρες αυτού του Δ.Σ., είναι δύσκολο κανείς να σιωπήσει ή να είναι ήπιος, θα σταθώ σε δύο σημεία: Το πρώτο σημείο αφορά το χρέος που έχουν όλες οι παρατάξεις, μετά από κάθε ρητή και σαφή αποτίμηση που έχει το αποτέλεσμα των εκλογών, να συγκροτηθούν και με βάση τις θέσεις του κλάδου και μ' ένα πλαίσιο αρχών να λειτουργήσουν τα δύο συνδικαλιστικά χρόνια.

Εδώ, καμία παράταξη, είτε μικρή είτε μεγάλη, δεν πρέπει να κρυφτεί απ' τις ευθύνες. Οφείλει ο καθένας να κάνει τις υποχωρήσεις αυτές, για να βρεθεί η ικανή και αναγκαία συνθήκη για να λειτουργήσουμε. Αυτό είναι χρέος απέναντι στον κλάδο. Αυτό είναι το πρώτο σημείο. Και εύχομαι να μην επαναληφθεί.

Το δεύτερο σημείο και το ουσιωδέστερο για μένα, είναι η πρωτοβουλία που ανέλαβε η παράταξη της ΔΑΚΕ, χωρίς να έχει την εξουσιοδότηση από τον κλάδο και χωρίς να έχει ούτε τη ρητή ούτε τη σιωπηλή αποδοχή από τις άλλες παρατάξεις, να δημιουργήσει από μόνη της Προεδρείο και αυτόκλητα να λειτουργήσει για να «λύσει προβλήματα» και να «προωθήσει θέσεις».

Και βέβαια το ερώτημα που μπαίνει, είναι, αυτή η στάση της προέρχεται από μια απλή αφέλεια; Και είναι τελείως άδολη; Βέβαια την απάντηση στο ερώτημα αυτό, τη δίνουν τα ίδια τα πεπραγμένα της. Τα έργα και οι ημέρες της. Και τι βγαίνουν απ' αυτά; Βγαίνει το εξής συνάδελφοι: Ότι επέλεξε τη στασιμότητα του κλάδου, επέλεξε τη μη λύση προβλημάτων, τη μη προώθηση θέσεων και αρχών, με προφανείς στόχους την κοινωνική αναταραχή και μέσα στον κλάδο και γύρω από αυτόν, για σαφείς κομματικούς σκοπούς.

Αυτό είναι σαφέστατο. Και αυτό ο κλάδος, συνάδελφοι, θα σας το καταλογίσει και είμαι σίγουρος ότι αύριο θα σας το καταμετρήσει. Ευχαριστώ.

Σ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ: (Χαλκίδας)

Δυστυχώς συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, μπορεί να μην υπάρχουν πεπραγμένα, αλλά υπάρχουν πρακτικά των Γ.Σ. του κλάδου και εάν επιχειρείτε σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα το μαύρο να το κάνετε άσπρο, ε, υπάρχουν και κάποιοι που έχουν μνήμη. Και η μνήμη είναι και γραπτή. Και σας παρακαλώ, επειδή θα αναφέρω και ονόματα, να με διαψεύσετε και να πάρετε το λόγο επί προσωπικού όποιος νιώθει ότι θίγεται.

Για τους αναπληρωτές:

69η Γενική Συνέλευση, από τα Πρακτικά της ΔΟΕ: Ηλίας Ηλιόπουλος, ΔΑΚΕ: «Οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ έχουν την άποψη ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η προϋπηρεσία. Εμείς, έχουμε την άποψη ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σειρά εγγραφής στην επετηρίδα και πιστεύω ότι αυτό θέλουν οι αναπληρωτές».

Βασίλης Παληγιάννης: (ΔΑΚΕ): «Επαναλαμβάνω την πρόταση, όπως την είχα διατυπώσει: Μαζικούς διορισμούς, διορισμό όλων των αναπληρωτών από την Επετηρίδα».

70η Γενική Συνέλευση: Κικινής, ΔΑΚΕ: «Και να φτάσουμε στο δια ταύτα συνάδελφοι. Η ΔΑΚΕ προτείνει: α) Διορισμός όλων των αναπληρωτών, με βάση τη σειρά εγγραφής στην επετηρίδα. **Μπράτης, ΠΑΣΚ:** «Οφείλουμε να αποσυνδέσουμε τα δυο θέματα, τους αναπληρωτές από την Επετηρίδα και προτείνω τα εξής: Αγωνιζόμαστε για τον διορισμό όλων των Αναπληρωτών με βάση την προϋπηρεσία τους. Κανείς Αναπληρωτής

να μη χάσει τη δουλειά του και γ) διεκδικούμε τον διορισμό 2.500 Αναπληρωτών δασκάλων τη σχολική χρονιά 2002-2003 στις κενές οργανικές θέσεις του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ με βάση την προϋπηρεσία τους.

70η Γενική Συνέλευση: Κόκκινος, Εισηγητής ΔΑΚΕ: «Ο κλάδος να ζητήσει διορισμό όλων των Αναπληρωτών με βάση τη σειρά εγγραφής τους στην Επετηρίδα». Πετράκης, εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ: «Η πρόταση της ΠΑΣΚ: Αγωνιζόμαστε για τον διορισμό όλων των Αναπληρωτών με βάση τη φθίνουσα σειρά προϋπηρεσίας τους και διεκδικούμε τον διορισμό 2.500 Αναπληρωτών δασκάλων στις κενές θέσεις του ΑΣΕΠ». Η παράταξή μας στηρίζει την πρόταση όπως αυτή κατατέθηκε από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Αναπληρωτών Δασκάλων και καλούμε όλες τις παρατάξεις να κάνουν το ίδιο για την αποκατάσταση της αλήθειας και για την ιστορική και συνδικαλιστική μνήμη». Ευχαριστώ.

Β. ΡΑΠΤΗΣ: (Θεσσαλονίκης - «ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑΣ»)

Συνάδελφε Πρόεδρε της ΔΟΕ, είχες το προτέρημα εκλεγόμενος ως Πρόεδρος να συνθέσεις, 11 μαζί με σένα,προσωπικότητες συνδικαλιστές. Περίμενα και ως παράταξη αλλά και ως άτομο, να το πράξεις. Περιμένω όμως να το πράξεις απ' τη χρονιά που έρχεται.

Σας δίνεται μια ευκαιρία να διορθώσετε πολλά πράγματα. Γιατί η αλλοπρόσαλλη και αντιφατική στάση και η λειτουργία των μελών της πλειοψηφίας του Δ. Σ. της ΔΟΕ, έφτασε στα έσχατα του εκφυλισμού και της απαξίωσης του ανώτατου οργάνου της ΔΟΕ με την έναρξη της περσινής συνδικαλιστικής χρονιάς.

Για 7 ολόκληρους μήνες η γνωστή ετερόκλητη συμμαχία της ΔΟΕ, οχυρωμένη πίσω απ' την αδιάλλακτη στάση της απόρριψης του πολυ-νομοσχεδίου αρνούνταν να προσέλθει στο διάλογο με το Υπουργείο, στερώντας έτσι τον κλάδο απ' τη δυνατότητα να βελτιώσει ή και να τροποποιήσει διατάξεις που έρχονταν σε αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου.

Άλλοτε ζητούσε την απόσυρση, άλλοτε την τροποποίηση. Η απραξία και η απουσία ολοκληρωμένης πρότασης από την πλευρά του Προεδρείου της ΔΟΕ για τα προβλήματα του κλάδου αλλά και η πεισματική άρνησή του να στηρίξει το διεκδικητικό πλαίσιο της ΠΑΣΚ όπου μεταξύ των άλλων κυριαρχούσε και το θέμα των Αναπληρωτών, ήταν κυρίαρχο αλλά αρνητικό για σας.

Σχετικά με το Προεδρικό Διάταγμα για την επιλογή των στελεχών που τόσος ντόρος έχει γίνει τον τελευταίο μήνα, το Δ.Σ. της ΔΟΕ με ευθύνη του Προεδρείου και του Προεδρείου της σημερινής Συνέλευσης, δεν κατέθεσε καν τις θέσεις του κλάδου για το κυρίαρχο αυτό ζήτημα. Έτσι, ουσιαστικά εμφανίστηκε ότι αποδέχεται τις διατάξεις του ήδη ψηφισμένου Προεδρικού Διατάγματος για τις επιλογές των στελεχών.

Τα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, είναι ο αψευδής μάρτυρας που αποκαλύπτει την ανευθυνότητα και τη δημαγωγική στάση. Και φυσικά, τις μεταμορφώσεις της παράταξης, που σήμερα κατέχει το Προεδρείο στα ζητήματα του κλάδου.

Θα πρέπει βέβαια να αναφερθούμε και στο φτωχότερο ίσως και με τις περισσότερες κενές, μεταφορικά, σελίδες του «Διδασκαλικού Βήματος». Ίσως όαση να αποτελεί η λειτουργία των δύο αιρετών του κλάδου. Όσον βέβαια αφορά για τα «ποιοτικά χαρακτηριστικά» της λειτουργίας του Δ.Σ., έχω να τα χαρακτηρίσω ως προχειρότητα, μόνιμες διαφωνίες μεταξύ των μελών του Προεδρείου, αυτοπροσδιορισμοί και αλληλοαναίρεση της λειτουργίας τους, καταπάτηση των αποφάσεων του κλάδου, έλλειψη σεβασμού της βάσης του κλάδου, παντελής έλλειψη προετοιμασίας κατά τη διαδικασία του διαλόγου με το Υπουργείο, διασυρμός του Ανώτατου οργάνου κατά τις συναντήσεις αυτές, όπου δυστυχώς ο Υπουργός εμφανιζόταν πιο ενημερωμένος από τα μέλη της ΔΟΕ για θέματα του κλάδου, η ανυπαρξία θέσεων για κορυφαία ζητήματα της χρονιάς, πολυ-νομοσχέδιο, Προεδρικά Διατάγματα επιλογής στελεχών, Αξιολόγηση, απαράδεκτες εκπροσωπήσεις σε υποβαθμισμένου επιπέδου τηλεοπτικές εκπομπές που διέσυραν τον κλάδο και έπληξαν το κύρος του εκπαιδευτικού.

Και γι' αυτόν λοιπόν το λόγο, επανερχόμενος στο αρχικό Πρόεδρε, έχω την απαίτηση να το πράξεις με τη νέα χρονιά, αξιολογώντας τις 11 συνδικαλιστικές προσωπικότητες. Καταψηφίζω τα πεπραγμένα, γιατί αυτή η χρονιά και με ευθύνη της δικής σου παράταξης, που λειτούργησε στο Προεδρείο, ήταν χρονιά απραξίας, ανυπαρξίας, υποβάθμισης, διασυρμού, εκφυλισμού, απαξίωσης του κλάδου και ελπίζω να είναι και η τελευταία. Ευχαριστώ.

Β. ΣΜΠΟΝΙΑΣ: (Δ. Γληνός)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κριτική πεπραγμένων είναι πραγματικά μια κορυφαία διαδικασία και παρότι ψήφισα την πρόταση, τη διαδικαστική, για αλλαγή, εν τούτοις επιμένω ότι θα έπρεπε να γίνει εξαντλητικός διάλογος πάνω στα πεπραγμένα, έτσι ώστε να φωτιστεί το Σώμα και να καταλάβει, τι έγινε πραγματικά την προηγουμένη σχολική και συνδικαλιστική χρονιά.

Κατά τη δική μου άποψη, αυτό που είπα και στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μου το επαναλαμβάνω κι εδώ, δεν υπάρχουν πεπραγμένα, συνάδελφοι. Δεν υπάρχουν πεπραγμένα. Υπάρχει μια αλλοπρόσαλλη κατάσταση στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και ιδιαίτερα από το Προεδρείο.

Από τη μια, στην αρχή της συνδικαλιστικής χρονιάς, το Σεπτέμβρη, ψηφίζει ένα διεκδικητικό πλαίσιο στο οποίο μιλάει για απόσυρση του πολύ-νομοσχεδίου και έρχεται τον Γενάρη, την επόμενη της απεργίας της 15ης Ιανουαρίου και αναιρεί, το ίδιο το Προεδρείο, την προηγούμενη απόφασή του όσον αφορά το διεκδικητικό πλαίσιο. Και λέει «να συζητήσουμε για τροποποίηση ρυθμίσεων, και όχι απόσυρση του Νομοσχεδίου».

Από κει και πέρα, λοιπόν, σε ποια βάση να συζητήσεις και να κάνεις κριτική στα πεπραγμένα; Δεν υπάρχουν πεπραγμένα. Και ιδιαίτερα το ζήτημα των Αναπληρωτών, συνάδελφοι, δεν ακούστηκε καθόλου αυτές τις μέρες εδώ μέσα.

Πέρυσι, αν θυμάστε καλά, επειδή ήμουνα πάλι εδώ, αυτές τις μέρες της Γενικής Συνέλευσης, ήταν πληθώρα Αναπληρωτών για το ζήτημα που τους έκαιγε και μάλιστα ήταν και πολλοί από αυτούς αντιπρόσωποι. Και πήραν λόγο και παρουσίασαν στη Γενική Συνέλευση το πρόβλημά τους. Βλέπετε κανέναν, συνάδελφοι, σήμερα να είναι εδώ; Και ξέρετε γιατί δεν είναι; Δεν είναι εξαιτίας της υπεύθυνης θέσης της ΠΑΣΚ όσον αφορά το ζήτημα των Αναπληρωτών από το 1997.

Και η θέση αυτή, συνάδελφοι, δικαιώθηκε πλήρως με τις ρυθμίσεις οι οποίες έγιναν από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας πρόσφατα. Και έτσι διορίζονται όλοι οι Αναπληρωτές συνάδελφοι, αλλά και αντιμετωπίζεται διαχρονικά η κατάσταση, έτσι ώστε και όσοι Αναπληρωτές θα προκύψουν στη διάρκεια της διαδικασίας με το 25% το οποίο εμάς προσωπικά ως παράταξη δεν μας καλύπτει και θέλουμε να γίνει 40%, θα διοριστούν όλοι οι συνάδελφοι Αναπληρωτές που είναι πραγματικά κομμάτι του κλάδου μας γιατί έτσι τους νιώθουμε, εμείς, συνάδελφοι.

Και γι' αυτό δώσαμε τον αγώνα. Εσείς συνάδελφοι των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ σκέφτεστε αύριο τα happenings. Και θα μας λέτε αυτό το Υπουργείο δεν είναι της Παιδείας, κ.λπ. Αυτά θα λέτε αύριο. Αλλά, θα σας απαντήσω σ' αυτό. Αν είναι κάποιοι μπλεγμένοι με τον Λαμπράκη, αυτοί είστε εσείς. Και ξέρετε γιατί; Γιατί δικός σας υποψήφιος για το Γενικό συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ είναι συνεργάτης στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ. Το ξέρετε συνάδελφοι; Και να πάψετε λοιπόν να μας πουλάτε παραμύθια εδώ μέσα.

Να σταματήσετε αυτή την καραμέλα. Εσείς είστε εκείνοι οι οποίοι είστε μπλεγμένοι μέσα στα γρανάζια της γραφειοκρατίας. Εμείς έχουμε καθαρές θέσεις, τις παλεύουμε και πάντα με το κεφάλι ψηλά θα φτάσουμε τον κλάδο εκεί που πρέπει. Ευχαριστώ.

Χ. ΤΣΙΟΥΛΚΑΣ: (Λάρισας)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι. Σήμερα καλούμαστε να καταθέσουμε την κριτική μας για τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Ένα Δ.Σ. μονοπρόσωπο και μονοπαραταξιακό που πρώτη φορά γνώρισε ο κλάδος μας. Ένα Δ.Σ. που προέκυψε, όχι από την έκφραση και την ψήφο των συναδέλφων, αλλά προέκυψε από απίθανα γεγονότα και συμπτώσεις που είναι εξαιρετικά δύσκολο να ξαναζήσει και να ξαναγνωρίσει ο κλάδος.

Βεβαίως βρισκόμαστε στα μέσα της δράσης αυτού του Δ.Σ. Και είναι δύσκολη η καλοπροαίρετη κριτική που θα ήθελε να κάνει κάποιος. Μια απλή καταγραφή γεγονότων όμως, μπορεί να δώσει, μπορεί να γίνει έτσι όπως τα ζήσαμε, τη συνδικαλιστική χρονιά που μας πέρασε.

Πού ξοδέψαμε λοιπόν, συνάδελφοι, την αγωνιστικότητά μας; Την ξοδέψαμε με το να υποστηρίζουμε και να στηρίζουμε τα αιτήματα της ΑΔΕΔΥ και να συμμετέχουμε στις απεργίες που προκήρυσσε εκείνη. Λες και δεν μπορούσαμε ως κλάδος να κάνουμε απεργίες και να αγωνιστούμε για κλαδικά αιτήματα που είχαμε ή για άλλα που αναδείχθηκαν κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.

Ψηφίστηκε η αξιολόγηση η οποία θα αρχίσει να εφαρμόζεται από το φθινόπωρο και δε συγκινήθηκε κανένας. Πέρασε το Προεδρικό Διάταγμα 25 για τις επιλογές στελεχών και πάλι τίποτα. Αναστατώνει τους συναδέλφους ο Υφυπουργός Παιδείας ο κ. Γκεσούλης, με την εγκύκλιο για τις αποσπάσεις και η ΔΟΕ αρκείται σε μια έγγραφη διαμαρτυρία. Ενώ γνωρίζει ότι πολλοί νομοί της Ελλάδας, όπως ο νομός Λάρισας, που εγώ εκπροσωπώ, έχουν μεγάλο πρόβλημα με τις αποσπάσεις των συναδέλφων.

Βεβαίως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είναι μόνο αυτά τα προβλήματα. Ανέφερα ενδεικτικά μερικά. Αυτό όμως που ενδιαφέρει περισσότερο τους συναδέλφους, είναι τι κάνουμε από δω και πέρα. Ποιες προτεραιότητες βάζουμε. Ποια και πόσα αιτήματα προτάσσουμε. Ποια σοβαρά ζητήματα πρέπει να λύσουμε.

Πρόταση λοιπόν δικιά μου είναι η εξής: Φέτος η ΔΟΕ ένα και μοναδικό αίτημα πρέπει να παλέψει. Ένα και μοναδικό αίτημα πρέπει να προτάξει. Για ένα αίτημα πρέπει να αγωνιστεί, να το αναδείξει και να πείσει τους συναδέλφους. Και αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο από το οικονομικό.

Μπορεί να δόθηκαν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάποια επιδόματα στα στελέχη εκπαίδευσης, στον Δάσκαλο όμως, στη Νηπιαγωγό, στον Εκπαιδευτικό Ειδικοτήτων, στον μάχιμο συνάδελφο της τάξης, δεν δόθηκε σχεδόν τίποτα. Αυτόν τον στόχο πρέπει να βάλουμε και αυτός πρέπει να είναι η κορωνίδα των αιτημάτων μας. Ενόψει της ψήφισης του νέου μισθολογίου και της σύγκλισης των μισθών με αυτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σας ευχαριστώ.

Ν. ΦΑΣΦΑΛΗΣ: (ΣΤ' Θεσσαλονίκης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στέκομαι για άλλη μια φορά μπροστά σας μετά φόβου, γιατί δεν πρέπει να παρεκκλίνω καθόλου, από αυτά που οι μαχόμενοι συνάδελφοι της τάξης, μου εμπιστεύθηκαν να μεταφέρω, είτε ως άσκηση κριτικής, είτε ως προτάσεις που πρέπει να γίνουν θέση του κλάδου.

Μετά τόσα χρόνια και αφού, όπως γνωρίζετε, γιατί τώρα είμαστε λίγο πολύ όλοι γνωστοί και αφού υπηρέτησα το Συνδικαλιστικό Κίνημα από διαφορετικές θέσεις μάχης, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι δεν είναι ούτε η τεχνολογία ούτε τα μικρόφωνα, ούτε οι πανίσχυροι ενισχυτές που μπορούν να ενισχύσουν τη φωνή σου και να την κάνουν ν' ακουστεί.

Είναι η δύναμη της πρότασης που μπορεί να τη φτάσει στις άκρες της πατρίδας μας, είναι η καλόπιστη κριτική, απαλλαγμένη από λιβανισμούς ή μηδενισμούς και που μπορεί να πάρει τα χαρακτηριστικά κραυγής αγωνίας και να κλονίσει όλους τους συναδέλφους που έχουν αναλάβει τις τύχες του κλάδου.

Στάθηκα ως αντιπρόσωπος πάντα δίπλα στις διοικήσεις του κλάδου, ανεξαρτήτως παραταξιακής προέλευσης και άσκησα κριτική απ' αυτό το μικρόφωνο αλλά και βοήθησα όσο μπορούσα. Στάθηκα σχεδόν πάντα απέναντι στην πολιτική ηγεσία, ζητώντας, αξιώνοντας σεβασμό για τον ιστορικό κλάδο και διεκδικώντας το καλύτερο για τους συναδέλφους.

Δεν είναι βέβαια λίγες οι φορές που κανείς αντιπρόσωπος εδώ, αισθάνεται ότι έπραξε το χρέος του στη Γενική Συνέλευση του κλάδου, ή είδε αυτό που μετέφερε, να γίνεται πράξη. Αυτό συνέβη με την πρότασή μου για τους Νηπιαγωγούς και το επίδομα τους, που φέτος γίνεται πράξη, τους συναδέλφους Αναπληρωτές γιατί εδώ πάρα πολλά λέγονται και βέβαια, είναι ικανοποίηση που νομίζω ότι όλοι αισθάνονται, ανεξαρτήτως του πού ανήκουν, ότι 2.500 συνάδελφοί μας, επιτέλους έχουν βρει δουλειά.

Τη δουλειά όμως αυτή, δεν την απέκτησαν τυχαία. Αυτή την ικανοποίηση τη μοιραζόμαστε όλοι οι συνάδελφοι που συγκρουστήκαμε και με τα ΜΑΤ, παρά τις αντίθετες νουθεσίες για ουδετερότητα που επιχειρούσαν κάποιοι.

Βέβαια, δεν είναι λίγες οι φορές που χάσαμε και συνελεύσεις. Γιατί είχαν ετοιμαστεί ταμπούρια παραταξιακά και χάσαμε ευκαιρίες να απαντήσουμε σε προβλήματα ουσιαστικά. Αυτά τα παραπάνω, ας χρεωθούνε ως αυτοκριτική. Τώρα φτάνω στην κριτική:

Συνάδελφοι του Προεδρείου, η φετινή χρονιά, μπορούμε να πούμε ότι ήταν χαμένη ευκαιρία στην πραγμάτωση των στόχων. Ήταν μια χρονιά που μπορεί κανείς να την βάλει «ουδετερότητας», σε εισαγωγικά ή εκτός εισαγωγικών. Ουδετερότητα, που όπως οι μαχόμενοι συνάδελφοι της τάξης θα την έβλεπαν ως ουδετερότητα, εμείς όμως ως έμπειροι συνδικαλιστές, μπορούμε να πούμε και να δικαιολογήσουμε ότι το Προεδρείο ήταν αναγκασμένο να ισορροπήσει ανάμεσα σε μια ένοχη σιωπή, με το ενδεχόμενο κάποια στιγμή το κόμμα της να γίνει εξουσία και βέβαια στον άκρατο κομματικό λόγο.

Και για να τεκμηριώσω αυτό, για να μην τα λέω έτσι και φαίνεται λόγος προσωπικός, σας λέω ότι στο Ενημερωτικό Δελτίο της ΔΑΚΕ αναφέρεται ότι: «...τώρα που η ΔΑΚΕ και η Ν.Δ. είναι στα πρόθυρα της εξουσίας, η ενίσχυση του Κώστα Καραμανλή και των συνεργατών του, πρέπει να είναι δεδομένη και όλοι έτοιμοι πρέπει να ξεχυθούμε για να αναλάβουμε την εξουσία. Είναι ενημερωτικά της ΔΑΚΕ αυτά.

Αυτό λοιπόν, λειτουργεί πάντα ως αναισθητικό. Με βάση λοιπόν αυτή την κατάσταση, την οποία –και επειδή λέτε ότι το Προεδρείο το πήρατε επειδή η ΠΑΣΚ είχε τα προβλήματα της, να σας εξηγήσω και κάτι άλλο: Ο ιστορικός του μέλλοντος θα εξετάσει και θα δει σ' αυτή τη χρονιά τι έχασε και τι κέρδισε ο κλάδος. Δεν θα εξετάσει λοιπόν πώς συγκροτήθηκε το Προεδρείο.

Αυτή η κατάσταση λοιπόν –και τελειώνω εδώ– μας δίνει τη δυνατότητα να βροντοφωνάξουμε και να πούμε ότι δεν υπήρξε ηγεσία ικανή να μας οδηγήσει μπροστά. Η ηγεσία αυτή της Ομοσπονδίας δεν ήταν ικανή να αναλάβει ρίσκο. Το είπα και στην Ολομέλεια των Προέδρων. Ηγούμαι σημαίνει, αναλαμβάνω ρίσκο. Και απ' ότι είδα, κανείς δεν ήταν διατεθειμένος να αναλάβει ρίσκο. Δεν ήταν η ηγεσία ικανή να μας ξεσηκώσει, δημιουργώντας εγερτήριες ιδέες.

Ολοκληρώνοντας, απευθύνω μια έκκληση σε όλους εσάς, για να μη χάσουμε και την επόμενη χρονιά. Σας καλώ να στηρίξουμε όλα τα αιτήματα του κλάδου, των συναδέλφων Δασκάλων, Νηπιαγωγών αλλά και των συναδέλφων Ειδικοτήτων.

Σας καλώ επίσης στο θέμα της Αξιολόγησης, να ξεφύγουμε απ' αυτή την ιστορία της μοριολαγνείας και δη, να το δούμε ήρεμα, νηφάλια, χωρίς ψευτο-διλήμματα του τύπου, όπως ακουγόταν τόσα χρόνια από σας, ότι η έλλειψή της, η απουσία της Αξιολόγησης φέρνει την ισοπέδωση ή οι φωνές που ακούγονται, ότι η εφαρμογή της θα φέρει την αναβάθμιση στον κλάδο.

Η προσφορά μας, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μετριέται με το στρέμμα. Δεν μετριέται με βαθμούς. Εμείς είμαστε ένα κίνημα που πρέπει να αγωνίζεται για τη θαυμαστή πολιτεία του ήλιου. Εμείς είμαστε ένα Κίνημα δημιουργικό, ελπιδοφόρο, είμαστε ένα Κίνημα, γιατί εμείς δημιουργούμε το όνειρο για τη νεολαία της πατρίδας μας και εμείς οι ίδιοι έχουμε δικαίωμα στο όνειρο.

Ευχαριστώ.

ΔΑΚΕ

Ν. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ: (Γιαννιτσών)

Βρισκόμαστε συνάδελφοι για μια ακόμη χρονιά στα πλαίσια της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, σε μια σημαντική στιγμή των εργασιών της, αυτή της αποτίμησης του έργου του ανώτερου συνδικαλιστικού μας οργάνου, του Δ. Σ. δηλαδή της ΔΟΕ. Ενός έργου απέναντι στο οποίο η στάση μας δεν πρέπει να είναι ούτε στείρα αφοριστική αλλά ούτε και άκριτα αποδεκτική.

Το Δ.Σ. λοιπόν του οποίου τα πεπραγμένα καλούμαστε να αξιολογήσουμε, συγκροτήθηκε σε σώμα μετά από διεργασίες που λίγο πολύ μας είναι γνωστές. Η παράταξη της ΠΑΣΚ ομφαλοσκοπώντας στην άβυσσο των υπαρξιακών αντιπαλοτήτων, επέλεξε μια στάση φυγόπονη και ευθυνόφοβη, αδιαφορώντας για το συμφέρον του κλάδου και προδίδοντας στην ουσία μια σημαντική μερίδα συναδέλφων που την εμπιστεύθηκαν.

Οι δε Αριστερές παρατάξεις, αγκυλωμένες σε μια νεόκοπη συνδικαλιστική στρατηγική, δεν αποδέχονται τις θεσμικές διαδικασίες, καίτοι συμμετέχουν στα θεσμικά όργανα του Κινήματος, αποδυναμώνοντας έτσι τη διεκδικητική δυναμική του κλάδου.

Σε αυτή την ανησυχητική για τον κλάδο πραγματικότητα που είχε αρχίσει να σκιαγραφείται, η ΔΑΚΕ για μια ακόμη φορά, επέλεξε συνεπή και υπεύθυνη στάση, αναλαμβάνοντας όλες τις θέσεις του Προεδρείου, προτάσσοντας το συμφέρον της Εκπαίδευσης και των Εκπαιδευτικών. Και το έκανε αυτό γνωρίζοντας πως θα έχει να αντιπαρατεθεί με μια μικρόψυχη και κοντόφθαλμη πρακτική μέσα στο Δ.Σ.

Πράγματι, οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ άλλοτε κωλυσιεργώντας, άλλοτε κινδυνολογώντας, επιχείρησαν να απαξιώσουν το έργο του Προεδρείου και να αναδείξουν ως δήθεν αναντικατάστατη την απουσία τους από αυτό. Ακόμη και όταν προέκυπταν κάποιες θετικές για τους συναδέλφους εξελίξεις, προσέτρεχαν εν είδει Κυβερνητικών εκπροσώπων να τις ανακοινώσουν, προσδοκώντας μικροπαραταξιακά οφέλη, παραγνωρίζοντας το γεγονός της αποκλειστικής παρουσίας της ΔΑΚΕ στο Προεδρείο.

Σε όλα αυτά η ΔΑΚΕ απάντησε με τον τρόπο που πρώτιστα η συνδικαλιστική ευσυνειδησία των μελών της της επιβάλλει και την έχει καθιερώσει στη συνείδηση των συναδέλφων ως δύναμη ευθύνης και προοπτικής. Έτσι, τα τέσσερα μέλη της ΔΑΚΕ στο Προεδρείο, έκαναν αυτό που θα έπρεπε να αποτελεί αυτονόητο καθήκον κάθε συνδικαλιστή.

Ανέδειξαν τα προβλήματα, τα προέβαλλαν και ταυτόχρονα πρότειναν ουσιαστικές και εφικτές λύσεις, πάντα σύμφωνες με τις επιταγές του Κλάδου. Υπερβαίνοντας παραταξιακές σκοπιμότητες, εμφανίστηκαν, πρόθυμοι να συνεργαστούν με όλα τα μέλη του Δ.Σ. προσδίδοντας σε αυτό την ποιοτική εκείνη διαφορά που το κατέστησε αποτελεσματικότερο, δρομολογώντας λύσεις σε κορυφαία θέματα που ταλανίζουν χρόνια Εκπαίδευση και Εκπαιδευτικούς.

Συνάδελφοι, η ΔΑΚΕ πάντοτε πίστευε ότι η δύναμη του κλάδου μας είναι τεράστια. Αρκεί να απευθύνεται σωστά και να αξιοποιείται ενωτικά. Αυτή λοιπόν την πίστη μας προσπαθήσαμε να την αξιοποιήσουμε στην πράξη αναλαμβάνοντας ως παράταξη την ευθύνη της ηγεσίας της ΔΟΕ.

Σήμερα, στο τέλος της συνδικαλιστικής χρονιάς, έχουμε ακλόνητη την πεποίθηση ότι αντεπεξήλθαμε στις προσδοκίες των συναδέλφων, νιώθουμε περήφανοι και δικαιωμένοι για τις επιλογές μας, μπορούμε να κοιτάμε κατάματα τους συναδέλφους μας και να λέμε πως εμείς για άλλη μια φορά ήμασταν εδώ, εμείς για άλλη μια φορά ήμασταν παρόντες.

Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΤΟΣ: (Αγίων Αναργύρων)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, όντως η χρονιά που πέρασε ήταν από τις πλέον παράδοξες και παράξενες. Γιατί η διάσπαση της ΠΑΣΚ, γεγονός αδιαμφισβήτητο βέβαια, παραλίγο να αφήσει τον κλάδο, έναν κλάδο επιστημονικό και συνδικαλιστικό 70.000 μελών ακέφαλο, χωρίς ηγεσία, αγνοώντας παντελώς τη βούληση της βάσης.

Γιατί συνάδελφοι της ΠΑΣΚ αφού μετά τις διαδοχικές συνεδριάσεις δεν καταφέρατε να πάρετε το Προεδρείο δεν μπήκατε ούτε καν σε διαπαραταξιακό Προεδρείο που σας ζήτησε η ΔΑΚΕ; Μήπως εμείς παλιότερα δεν το κάναμε; Γιατί; Είναι ένα ερώτημα το οποίο θέλει απάντηση. Κι άλλωστε η θέληση της βάσης έτσι όπως διαμορφώθηκαν οι αναλογίες, ήταν για διαπαραταξιακό Προεδρείο.

Μήπως, συνάδελφοι, επειδή θέλατε να οδηγήσετε τον κλάδο σε αδιέξοδο; Μήπως επειδή φοβόσαστε ότι η χρονιά φέτος θα είναι καυτή, καθοριστική για τον κλάδο; Είχαμε το ασφαλιστικό, είχαμε την αξιολόγηση, είχαμε τους αναπληρωτές και θέλατε να θέσετε εαυτούς στο απυρόβλητο για να μπορείτε μετά εκ του ασφαλούς να κατηγορείτε και να ρίχνετε βέλη;

Μήπως επειδή προτάσσατε το ατομικό συμφέρον έναντι του συμφέροντος του κλάδου;

Ή, μήπως και τα τρία μαζί σε ένα συγκερασμό;

Η ΔΑΚΕ βέβαια με υψηλό αίσθημα ευθύνης δεν αποποιείται των ευθυνών της και σταθερά και αποφασιστικά υπερασπίστηκε τα συμφέροντα του κλάδου. Με αξιοπρέπεια και αξιοπιστία ανέλαβε το τιμόνι ξέροντας ότι θα συναντήσει στο δρόμο της και σκοπέλους και υφάλους και μετά άρχισαν οι φημολογίες, οι κατηγορίες, σε 2 μήνες, σε 1 μήνα θα πέσετε.

Και αφού τελικά ούτε αυτό έγινε, άρχισε μια στείρα άρνηση, μια μόνιμη κριτική στο Προεδρείο, αρχίζοντας και οι δύο συναντιλήψεις να συναγωνίζονται ποια θα στηρίξει καλύτερα τον πολιτικό φορέα και ποια θα πλειοδοτήσει στα περισσότερα.

Δεν είναι τυχαίο τα 11 θετικά σημεία του Π.Δ. που ανακοινώσατε στη βάση. Φτάνει βέβαια και του χρόνου να υποστηρίζετε τα ίδια και να μην ανακρούσετε πρύμνα, πράγμα που συνήθως κάνετε. Να θυμίσω τον 2525, να θυμίσω το μισθολόγιο το '97 που άλλα μας λέγατε τότε, άλλα μας λέτε τώρα.

Τελικά η στάση μιας σοβαρής συνδικαλιστικής παράταξης –βέβαια δεν φταίει η παράταξη, φταίνε τα στελέχη– δεν πρέπει να είναι ανεμοδούρα και να μη πηγαίνει όπως φυσάει ο άνεμος. Εκτός, συνάδελφοι –και αναφέρομαι στα 11 σημεία που ανακοινώσατε– δεν προλάβατε, δεν προκάματε να μετρήσετε τα αρνητικά σημεία και γι' αυτό κολλήσατε τον αριθμό 11, γιατί δεν προχωρήσατε σε άλλα 20, 30 ή και παραπάνω νούμερο.

Συνάδελφοι, δεν είναι κακό ο κάθε ένας σε μια δημοκρατία να έχει τις αντιλήψεις του και να ταυτίζεται με οποιαδήποτε θέση και γραμμή, ακόμα και να συνταυτίζεται. Με μία προϋπόθεση όμως. Να το κάνει ως ιδιώτης. Δεν μπορεί να το κάνει από τη θέση του στελέχους, από τη θέση του δημοσίου προσώπου και πολύ περισσότερο από την υπεύθυνη θέση του στελέχους μιας Ομοσπονδίας 70.000 ανθρώπων.

Για την αξιολόγηση. Τι λέγατε συνάδελφοι το '93 όταν λέγατε ότι αν αξιολογεί ο σχολικός σύμβουλος θα γυρίσουμε πίσω στην εποχή του επιθεωρητισμού; Τώρα αυτά τα απεμπολήσατε; Πότε λέτε συνάδελφοι αλήθεια και πότε ψέματα; Τότε ή τώρα; Εκτός κι αν βρίσκεστε σε συνεχή και πλήρη σύγχυση οπότε έχετε το ακαταλόγιστο.

Ακούσαμε και κάποιο συνάδελφο χθες να βρίζει το Προεδρείο. Δεν κατάλαβα τι ήθελε να πει, αλλά εν πάσει περιπτώσει συνάδελφοι αυτά κρίνονται. Συνάδελφοι, οι μάσκες έπεσαν. Δεν μπορούμε να κοροϊδεύουμε πολλούς για πολύ χρονικό διάστημα. Πέρασε η εποχή που με συνθήματα όπως το «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο Συνδικάτο» φανατίζατε τον κόσμο και τον καθοδηγούσατε. Ευτυχώς η βάση άρχισε να σκέφτεται πέρα από διχαστικές τακτικές και πολωτικά συνθήματα.

Για τους αναπληρωτές. Μου θυμίσατε, συνάδελφοι, τον πατροκτόνο που πήγε στο δικαστήριο και έλεγε στους δικαστές λυπηθείτε με γιατί είμαι ορφανός. Μα ποιος, συνάδελφοι, δημιούργησε το πρόβλημα των αναπληρωτών; Ποιος στήριξε τον 2525;

Ποιος έπαιζε το κρυφτό όταν ο κλάδος ήταν στους δρόμους; Θα μου πείτε συνάδελφοι η παροιμία «να σε σφάξω Γιάννη, να σε αλείψω λάδι», βρίσκει εκεί δικαίωση διότι και το λάδι και το λάδωμα είναι πλέον στα εθνικά σπορ της Ελλάδας του τζόγου. Αλλά αυτό είναι άλλο ζήτημα, δεν είναι ώρα να το κουβεντιάσουμε.

Η ΔΑΚΕ έκανε ό,τι ήταν δυνατόν για να λύσει τα συσσωρευμένα προβλήματα επί 2 δεκαετίες με την ίδια Διοίκηση. Βέβαια μάγοι σήμερα δεν υπάρχουν, θα μπορούσαν οι συνάδελφοι του Προεδρείου να κάνετε περισσότερα. Βέβαια τι να κάνει κανείς όταν απέναντί του έχει μια στείρα άρνηση, μια στείρα αντιπαράθεση και οτιδήποτε κάνει υπάρχει μια κατηγορία.

Λέμε ναι στην τροποποίηση του νόμου μετά την ψήφιση βέβαια, κατηγορείται το Προεδρείο. Δεν λέμε τίποτα, απόσυρση του Προεδρικού Διατάγματος πάλι κατηγορείται. Ας μας πείτε συνάδελφοι τελικά τι έχετε στο πίσω μέρος του κεφαλιού για να καταλάβουν και οι συνάδελφοι οι οποίοι σας εξέλεξαν τι δρόμο να ακολουθήσουν από κει και πέρα.

Και μια παρατήρηση όσον αφορά για τα 30 χρόνια που μας είπε ο Υπουργός και τελειώνω, παρακαλώ το Προεδρείο τη νέα συνδικαλιστική χρονιά να κάνει έναν δειγματοληπτικό έλεγχο σε 1000 συναδέλφους οποιασδήποτε περιοχής με μια έγκυρη μελέτη και να δούμε τελικά ποιους ευνοεί και το αποτέλεσμα να το δημοσιεύσετε και στο «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ» και να το στείλετε στο Υπουργείο. Διότι είμαι σίγουρος ότι θα είναι από αδιάφορο έως πολύ δυσμενές το αποτέλεσμα του δειγματοληπτικού ελέγχου. Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΓΙΑΤΙΛΗΣ: (Σάμου)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξελίξεις που τρέχουν είναι κατά γενική ομολογία σε βάρος των εκπαιδευτικών. Προεδρικά Διατάγματα, αυταρχικοί νόμοι και απαράδεκτα σχέδια νόμου, κινούνται όλα στην ίδια κατεύθυνση. Αξιολόγηση σε όλους από αναξιοκρατικά επιλεγέντες αξιολογητές. Διευθυντές και σχολικούς συμβούλους με εκθέσεις που σίγουρα δεν θα είναι αντικειμενικές και θα κινούνται στη βάση, οι δικοί μας και οι άλλοι.

Δεν έχουμε πλέον την πολυτέλεια να αδιαφορούμε. Είναι καιρός οι παραταξιακές διαφορές να μείνουν στο περιθώριο. Απευθύνομαι στις ηγεσίες των παρατάξεων, μεγάλων και μικρών. Και λέω κάτι που μου είπε ένας συνάδελφος στην περιφέρειά μου. Συμφωνούμε στο διεκδικητικό πλαίσιο, διαφωνούμε στο αγωνιστικό. Συμφωνούμε στο αγωνιστικό, διαφωνούμε στο διεκδικητικό. Και φεύγουμε από εδώ και πάμε στις περιφέρειές μας και δεν ξέρουμε τι να πούμε στους συναδέλφους μας.

Επιτέλους το συμφέρον του δασκάλου δεν έχει να κάνει με κανένα παραταξιακό συμφέρον. Τώρα πλέον αυτή η σχολική χρονιά είναι χρονιά αγώνων διαρκείας

για να μην επανέλθει ο επιθεωρητής. Για να θέσουμε ένα τέλος στην αναξιοκρατία και τον ετσιθελισμό, απ' όπου και αν προέρχονται.

Με αυτούς τους στόχους μπορούμε να κινηθούμε όλοι μαζί. Χωρίς μυστικούς απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, χωρίς κωλυσιεργίες γιατί ο χρόνος τρέχει σε βάρος μας. Μπορούμε και πρέπει να πετύχουμε την τροποποίηση,τη βελτίωση ή και την απενεργοποίηση του νόμου 2986. Μπορούμε και πρέπει να μην επιτρέψουμε σε νεόκοπους επιθεωρητές αξιολογητές να καθορίζουν τη μισθολογική και υπηρεσιακή μας εξέλιξη η οποία με οποιοδήποτε τίμημα είναι ανάγκη να παραμείνει ανέπαφη και αδιαπραγμάτευτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι για όσους με ακούσατε σας ευχαριστώ πολύ. Θα ήθελα να πω τελειώνοντας ότι οι 230 συνάδελφοι της Σάμου περιμένουν από μένα να τους μεταφέρω την αντίδρασή μας τη δυναμική για την αξιολόγηση. Ελπίζω φεύγοντας από εδώ σήμερα να έχω κάτι συγκεκριμένο και αποτελεσματικό να ανακοινώσω. Ευχαριστώ πολύ.

Π. ΓΙΑΤΡΑΣ: (Λακεδαίμονας)

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, τα αυτονόητα βέβαια δικαιούνται της ευπρεπούς βραχυλογίας και ενίοτε της αποσιώπησης. Κάποτε όμως οι εξαιρέσεις επιβάλλονται χωρίς να αναιρούν και τους κανόνες. Τίθεται θέμα. Είναι η παιδεία και η εκπαίδευση αποδοτικότερος φόρος ανάπτυξης των λαών; Σε θετική απάντηση, γιατί τότε οι ποικίλες ενισχύσεις, προγραμματισμοί, σχεδιασμοί, δεν είναι ευθέως ανάλογοι προς την ύψιστη σημασία της;

Δεν είμαστε καθόλου ρομαντικοί, είμαστε όμως πεπεισμένοι ότι η βασική εκπαίδευση αρχικά και οι άλλες βαθμίδες ασφαλώς, μπορούν να αλλάξουν καταλυτικά τον κόσμο. Είναι όμως οι ελπίδες μας αυτές παγιδευμένες; Όχι βέβαια. Δεν είμαστε επαρκώς απελπισμένοι ακόμη και γι' αυτό προτείνουμε, αγωνιούμε και διεκδικούμε.

Κύριοι μόνο μια ριζοσπαστική εκ βάθρων εκπαιδευτική μεταρρύθμιση μπορεί να ανακόψει την ακάθεκτη παρακμιακή παθογένεια. Η έλλειψη ριζικών παρεμβάσεων συμβαίνει να ανήκει όχι μόνο σε μικρόνοες αλλά και σε ευφυείς πλην όμως ακατάλληλους. Είναι περισσότερο από φανερό ότι η δυναμική των εντυπώσεων κερδίζει με σαφή παράκαμψη της λογικής σε ασυνείδητα υποστρώματα...

Εντυπώσεις προσπαθούν να κερδίσουν οι ιθύνοντες του Υπουργείου μας με επαναφορά επί παραδείγματι σχολικών κανονισμών και ενίσχυση του ρόλου του διευθυντή. Η χαλαρότητα κατ' αυτούς της σχολικής μονάδας γενικά έγινε γνωστή τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2002; Ποιος ενέχεται για το φαινόμενο; Ποιοι και με ποια κριτήρια επέλεξαν αυτούς τους μέχρι τώρα χαλαρούς διευθυντές;

Είναι γενναιότητα κύριοι η αναγνώριση του σφάλματος. Τολμήστε την. Όμως μήπως τώρα που φτάσαμε προ εκλογικών αναμετρήσεων ενδείκνυται μια πομπώδης φρασεολογία διάγνωσης και θεραπείας των κακώς εχόντων;

Το λεγόμενο καθηκοντολόγιο για τα δημόσια σχολεία, προσωπική άποψη αυτή, είναι μια σειρά από πρέπει με αόριστο περίγραμμα, οι υποχρεώσεις μαθητών και εκπαιδευτικών στον κανονισμό είναι τόσο αυτονόητες που η μετατροπή τους σε κανόνες δεν ισοδυναμεί παρά μόνο με προσβολή της νοημοσύνης.

Το Υπουργείο για ό,τι συμβαίνει στο χώρο της εκπαίδευσης, της πρωτοβάθμιας επί του προκειμένου, θεωρεί υπόδικο και υπεύθυνο το δάσκαλο. Ιδού κύριοι το άλλοθι για την επιβολή αυταρχικών μέτρων αξιολόγησης. Ούτε ολοκληρωτικά αθώοι είμαστε ούτε και οι μοναδικοί υπεύθυνοι όπως προσπαθεί να πείσει το Υπουργείο.

Η κρίση των σχολείων προσωποποιείται στους εκπαιδευτικούς. Πολύ εύκολη η μετάθεση ευθυνών.

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι, οι σχολικοί σύμβουλοι, μια διαχρονική παθογένεια χωρίς πνευματική αύρα, χωρίς τομές, χωρίς νέα προκείμενα. Καμιά έκπληξη και τώρα. Παλιά αρρώστια και οι ίδιοι οι χρόνιοι πάσχοντες, δεν υιοθετώ πλήρως το χαρακτηρισμό του φιλόλογου και συγγραφέα συμπολίτη Σαράντου Καργάκου που τους έχει χαρακτηρίσει εν ενεργεία συνταξιούχους.

Υπάρχουν οι φωτεινές εξαιρέσεις. Δεν αρκούν όμως να αλλάξουν την πάγια τελματική αυτή κατάσταση. Συνάδελφοι οι προτεινόμενες διατάξεις αξιολόγησης ασφαλώς εγκυμονούν και επωάζουν απρόβλεπτες αρνητικές παραμέτρους.

Προσωπικά πιστεύω ότι η επερχόμενη αξιολόγηση δεν καταδηλώνει μια αποτελεσματικότητα και αξιοπιστία. Δεν εξασφαλίζεται αντικειμενικότητα επειδή και τα συμβούλια αυτοαναιρούνται και κατά συνέπεια αυτοαναιρούνται και οι επιλεγόμενοι. Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά φίλοι μου δεν μπορούν να μετρηθούν αριθμητικά.

Φίλες και φίλοι, απορρίπτω συλλήβδην την άποψη ότι ζητάμε το ανέφικτο και πρέπει να είμαστε ρεαλιστές. Πιστεύουμε απόλυτα ότι υπάρχει ακόμα η μαγιά που μπορεί να ξεκινήσει την εκ βάθρων ζητούμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Έχω όμως επιφυλάξεις για την πολιτική νοημοσύνη και την πολιτική βούληση. Βέβαια ο νόμος 2986 είναι διάτρητος. Οι απόψεις μου είναι επισημάνσεις υποκειμενικής οπτικής και δεν έχω την παραμικρή αξίωση ούτε να πείσω ούτε καν να τις υιοθετήσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΓΚΑΝΙΟΣ: (Αλίμου, Ελληνικού, Αργυρούπολης)

Συνάδελφοι, υπάρχουν δύο τρόποι προσέγγισης ενός θέματος. Ο στενά υποκειμενικός και ο κατά τεκμήριο υποκειμενικός.

Στην πρώτη περίπτωση εξαρτάται πώς θέλεις να βλέπεις το θέμα που προσεγγίζεις. Αν θέλεις δηλαδή να

βλέπεις το ποτήρι μισοάδειο ή μισογεμάτο. Κατά τη δεύτερη περίπτωση μιλούν τα αντικειμενικά γεγονότα που δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από κανέναν. Και για να δούμε συνάδελφοι, ποια είναι αυτά τα αντικειμενικά γεγονότα που διέρρευσαν κατά τη φετινή συνδικαλιστική χρονιά.

Είναι αλήθεια, συνάδελφοι ή όχι ότι η ΠΑΣΚ μετέφερε τα εσωπαραταξιακά της προβλήματα στο ανώτατο συνδικαλιστικό μας όργανο, θέλησε να τα καταστήσει προβλήματα του κλάδου, με αποτέλεσμα να καθυστερεί στην συγκρότηση του Δ.Σ. σε Σώμα, να γίνουν 2 συνεδριάσεις και τελικά το Δ.Σ, να συγκροτηθεί με την προβλεπόμενη από το Καταστατικό σχετική πλειοψηφία;

Είναι αλήθεια ή όχι συνάδελφοι ότι η ΔΑΚΕ με βαρύ το αίσθημα ευθύνης, μπροστά στο αδιέξοδο που παρουσιάστηκε, ανέλαβε τις θέσεις ευθύνης στο Προεδρείο της Ομοσπονδίας μας, δηλώνοντας σε κάθε κατεύθυνση ότι θα αγωνιστεί με όλες της τις δυνάμεις χωρίς δογματισμούς και στείρες προκαταλήψεις, χωρίς δεσμεύσεις και προαπαιτούμενα και με μόνη δέσμευση το Καταστατικό της Ομοσπονδίας και τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου;

Είναι αλήθεια ή όχι, συνάδελφοι, ότι οι εκπρόσωποι της ΠΑΣΚ ενώ από τη μια δέχονται ότι κοινός στόχος για όλους μας είναι η υλοποίηση των αποφάσεων του κλάδου, από την άλλη προσπαθούν ταυτόχρονα με τη στήριξη των κυβερνητικών επιλογών να παρουσιάσουν την εσωτερική τους κρίση ως πρόβλημα του κλάδου; Είναι αλήθεια ή όχι, συνάδελφοι, ότι οι εκπρόσωποι των παρεμβάσεων και της ΕΣΑΚ ενώ συμμετέχουν στην λειτουργία των Οργάνων του κλάδου απορρίπτουν τις αποφάσεις των Οργάνων αυτών όταν αυτές δεν ταυτίζονται με τις θέσεις τους;

Συνάδελφοι, η ΠΑΣΚ πίστευε ότι με το δικό της κατρακύλισμα θα κατέρρεε και η ΔΟΕ. Δεν μπορούν να πιστέψουν ότι η ΔΟΕ με τη σημερινή της ηγεσία είναι και ποιοτικότερη και αποτελεσματικότερη. Δεν φαντάζονταν ότι η ΔΟΕ με Προεδρείο τη ΔΑΚΕ θα αντιμετώπιζε δυναμικά και με μεγάλη επιτυχία όλα τα τρέχοντα προβλήματα του κλάδου.

Συνάδελφοι, η διαστρέβλωση των θέσεων και προθέσεων, η παραπληροφόρηση και ο μηδενισμός, είναι βέβαιο ότι δεν μας τιμούν ως συνδικαλιστές ούτε ενισχύουν το κύρος και την αξιοπιστία των συνδικαλιστικών μας Οργάνων στη συνείδηση των συναδέλφων.

Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να παρακολουθήσουμε την ΠΑΣΚ που με τις ανακοινώσεις της, που βρίθουν από συνειδητές ανακρίβειες και αποσκοπούν στη διαστρέβλωση της πραγματικότητας και στη δημιουργία σύγχυσης και αποπροσανατολισμού των συναδέλφων μας και να τους θυμίσουμε ότι μπορεί να κοροϊδεύεις λίγους για πολύ καιρό, να ξεγελάς πολλούς για λίγο καιρό, αλλά δεν μπορείς να κοροϊδεύεις τους πάντες για πάντα. Ευχαριστώ.

Δ. ΖΩΓΟΓΙΑΝΝΗΣ: (Κορυδαλλού)

Συνάδελφοι για το θέμα του ασφαλιστικού, το οποίο ασφαλιστικό είναι ένα από τα κυρίαρχα ζητήματα τα οποία πρέπει να μπουν μέσα στο διεκδικητικό πλαίσιο και να προγραμματιστεί δράση πάνω σ' αυτό το θέμα ούτως ώστε το παγόβουνο, έτσι το ονομάζω εγώ, που υπάρχει να αποβεί για μας κάτι περισσότερο θετικό. Το ονομάζω παγόβουνο γιατί τρία πράγματα τέσσερα θετικά υπάρχουν ελαχίστης σημασίας και από κάτω τα αρνητικά είναι πάρα πολλά.

Δεν αναφέρομαι στα θετικά γιατί τα θεωρώ εντελώς αμελητέα. Αυτά που πλήττουν ουσιαστικά τον εργαζόμενο είναι η μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης που από 80% αρχίζει το 2008 κατά 1% το χρόνο και φτάνει το 2017 στα 70%, η βάση του υπολογισμού σύνταξης που ενώ μέχρι τώρα ήταν ο τελευταίος μισθός μπαίνει στη συλλογιστική του μέσου όρου της τελευταίας 5ετίας, με αποτέλεσμα τα δύο αυτά να έχουν ένα ποσοστό 23% της μείωσης της σύνταξης της σημερινής.

Αντί να αυξάνουμε τη σύνταξη με στόχο την εξομοίωση προς τους Ευρωπαίους συναδέλφους μας και αντί να προσπαθούμε τη σύγκλιση με αυτούς, ουσιαστικά οδεύουμε προς την απόκλιση. Επίσης όσον αφορά τα όρια ηλικίας έχει περάσει τα 37 χρόνια χωρίς όριο ηλικίας.

Αυτό το πράγμα για μας είναι απαράδεκτο. Ιδιαίτερα οι εκπαιδευτικοί οι οποίοι έχουν ένα πάρα πολύ δύσκολο έργο πρέπει στα 30 χρόνια όπως μίλησαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι να αποχωρούν με πλήρεις συντάξιμες αποδοχές.

Το επίδομα των 60.000 που δόθηκε στον υπολογισμό της σύνταξης και δεν συζητώ τις λεπτομέρειες του, είναι το πιο επικίνδυνο θέμα γιατί διαχωρίζει τους ήδη συνταξιούχους ή τους μελλοντικούς συνταξιούχους από τους εργαζόμενους. Αποσυνδέει τη σχέση εργαζόμενου συνταξιούχου, αφού η ένταξη των επιδομάτων στον υπολογισμό της σύνταξης δεν έχει σχέση με αυτό αφού οι σημερινοί συνταξιούχοι πήραν συντάξεις με βάση το βασικό μισθό και το χρονοεπίδομα.

Άρα οι συνταξιούχοι έχουν πρόβλημα και εγκαταλείπονται στις υφιστάμενες συντάξεις τους, χωρίς δυνατότητες βελτίωσης όπως υπήρχαν μέχρι τώρα.

Έτσι όποιοι μπορούν να πιέζουν περισσότερο βάζουν επιδόματα, μεγαλώνουν τις συντάξεις τους και έτσι θα έχουμε για το ίδιο πράγμα διαφορετικές συντάξεις στην ίδια κατηγορία υπαλλήλων. Συντάξεις 300 χιλιάδων και συντάξεις 700 χιλιάδων.

Επομένως εμείς ως εκπαιδευτικοί θέτουμε βασικό το όριο των 30 χρόνων υπηρεσίας. Οποιαδήποτε άλλη ρύθμιση που συνδέει τα χρόνια υπηρεσίας με το μέγεθος της σύνταξης, από μας δεν είναι αποδεκτή. Έχουμε αυτή τη στιγμή ένα θετικό, ότι στηρίζεται ο αγώνας μας από το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων και από τα πολιτικά κόμματα.

Έρχομαι τώρα στο οικογενειακό επίδομα. Το οικογε-

νειακό επίδομα ναι μεν είναι ένα κεκτημένο. Το θεωρώ κεκτημένο γιατί υπάρχει απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου αλλά οι περισσότεροι είναι μονόμισθοι. Επομένως οι μονόμισθοι να έχουν ένα διπλασιασμό του οικογενειακού τους επιδόματος διότι το οικογενειακό επίδομα δεν δίδεται σε πρόσωπο, δίδεται και αποδίδεται στην οικογένεια.

Αυτά τα θέματα είναι θέματα που πρέπει να μπουν μέσα στο διεκδικητικό πλαίσιο ώστε να ενταχθούν στο πρόγραμμα δράσης για να έχουμε μια διαρκή αναμόχλευση των θεμάτων αυτών μέχρι να επιτύχουμε τους στόχους μας. Ευχαριστώ πολύ.

Σ. ΚΑΓΙΑΦΗΣ: (Χαλκίδας)

Συνάδελφοι θα ήθελα σήμερα να σταθώ στη μικρόψυχη, λαϊκίστικη, ψεύτικη και πολλές φορές πικρόχολη, τη βλέπουμε εδώ μέσα, συμπεριφορά της ΠΑΣΚ, στο θέμα των Αναπληρωτών. Όλοι οι εκπαιδευτικοί και ιδιαίτερα οι Αναπληρωτές συνάδελφοι, γνωρίζουν πολύ καλά ποια παράταξη κατείχε τις θέσεις από το 1997 μέχρι το 2001 και πότε έγινε η ρύθμιση. Και αυτή η παράταξη πότε στάθηκε αρωγός.

Αντίθετα, η δική μας παράταξη ήταν που έλεγε πάντα, διορισμός όλων των Αναπληρωτών. Σταθήκαμε σταθερά και ατράνταχτα συνάδελφοι, όλα τα στελέχη της ΔΑΚΕ, κοντά στους Αναπληρωτές, όλους τους Αναπληρωτές. Ζητούσαμε τον διορισμό τους.

Γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι πως τα στελέχη της ΠΑΣΚ ήταν μονίμως απόντα και μόνο όταν πληροφορήθηκαν ότι θα γίνει ρύθμιση του 25%, τότε έστειλαν φαξ πανηγυρίζοντας για να παρουσιαστούν ως σωτήρες των Αναπληρωτών. Όμως, συνάδελφοι, ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται. Τα γεγονότα απέδειξαν για μια ακόμη φορά τη γύμνια τους.

Όταν κλήθηκε η ΔΟΕ μετά από δύο ημέρες από το Υπουργείο Παιδείας, για να της αναγγελθεί η απόφαση, τότε φάνηκε το πόσο ισχυρή είναι η παρέμβαση του Προεδρείου της ΔΟΕ, τότε ήταν που πάρθηκε η απόφαση για διορισμό άλλων 2.500 Αναπληρωτών. Δεν έχουμε πρόβλημα να πούμε συνάδελφοι ότι η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ έκανε επιτέλους και κάτι το θετικό. Είναι όμως μισό.

Αφού είδαν οι Υπουργοί ότι είναι σωστό, δεν έχουν παρά να αποδείξουν με την ολοκλήρωσή του. Διαφορετικά βγαίνει το συμπέρασμα ότι δεν άντεξαν μπροστά στη σκληρή θέληση του κλάδου και την πολιτική πίεση της Αξιωματικής αντιπολίτευσης που πράγματι, στήριξε ισχυρά τους Αναπληρωτές και η Κυβέρνηση φοβούμενη το πολιτικό κόστος που ενδεχομένως θα είχε, καθώς επίσης και τη ντερεκτίβα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έλεγε για μονιμοποίηση των συμβασιούχων, πήρε αυτά τα μέτρα.

Εμπρός λοιπόν, για διορισμό όλων των Αναπληρωτών. Η ΔΑΚΕ είχε πάντοτε καθαρή θέση στο θέμα των Αναπληρωτών, που είναι ο διορισμός όλων, ανεξαρτήτως χρόνου υπηρεσίας. Ήταν πάντοτε αμετακίνητη σ' αυτή τη θέση, αφού έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στο να γίνει θέση του κλάδου.

Εκτός από το συνδικαλιστικό επίπεδο, είναι η μόνη παράταξη που την προώθησε σε πολιτικό επίπεδο και έπεισε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να την υιοθετήσει και να τη στηρίξει ισχυρά μέσα στη Βουλή. Η ΔΑΚΕ εμμένει πάλι στη θέση της, στηρίζει αμετακίνητα τον διορισμό όλων των συναδέλφων αναπληρωτών. Και θα δώσουμε μάχες πάνω σ' αυτό. Ποσοστώσεις δεν δεχόμαστε.

Πιστεύουμε ότι έγιναν σημαντικά βήματα. Δεν έγιναν όμως όλα όσα θέλαμε. Και σ' αυτό έχετε κι εσείς ευθύνη, διότι τορπιλήσατε το Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Σ' αυτή λοιπόν την κατεύθυνση θα κινηθούμε αμετακίνητα. Αφήνουμε την εσωστρέφειά σας. Δε μας ενδιαφέρει αν θα βγει Πρόεδρος ο Μπράτης ή ο Χρήστου. Δε μας ενδιαφέρει αν το δικό σας παραταξιακό πρόβλημα το κάνατε πρόβλημα του κλάδου. Μας ενδιαφέρει ο κλάδος και πάνω εκεί θα οδηγηθούμε.

Συνάδελφοι, εμείς κρινόμαστε από τα αποτελέσματα. Εσείς κρίνεστε από τα λόγια. Το ότι μας χτυπάτε συνέχεια, σημαίνει ότι κάναμε αρκετά, γιατί το δέντρο που κάνει καρπούς συνάδελφοι χτυπούν κι όχι αυτούς που δεν κάνουν τίποτα. Αυτούς τους αφήνουν στο περιθώριο. Ευχαριστώ πολύ.

Δ. ΚΑΣΣΙΟΣ: (Σικυώνας Ξυλοκάστρου)

Αγαπητοί συνάδελφοι η ώρα της κριτικής των πεπραγμένων, είναι πρώτα πρώτα μια ώρα αυτοκριτικής. Μια ώρα στην οποία πρώτα εμείς ως συνδικαλιστές, πρέπει να δούμε τι έχουμε κάνει, πώς έχουμε συμπεριφερθεί στους συλλόγους μας. Πώς πράξαμε στα τόσα σοβαρά θέματα που συναντήσαμε και κατόπιν να κρίνουμε τους 11 συναδέλφους της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Φέτος, για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία του συνδικαλισμού, γίναμε μάρτυρες μιας εσω-παραταξιακής κόντρας. Της μεγαλύτερης συνδικαλιστικής παράταξης της ΠΑΣΚ, μιας κόντρας η οποία έγινε το κυρίαρχο στοιχείο του συνδικαλιστικού μας Κινήματος.

Φτάσαμε στο σημείο αγαπητοί συνάδελφοι, αντί οι 5 εκλεγμένοι της ΠΑΣΚ να θέτουν τους εαυτούς τους στη διάθεση του Συνδικαλιστικού Κινήματος και να αποδείξουν και έμπρακτα ότι πράγματι αξίζουν που είναι η πρώτη δύναμη, να δικαιώνουν για άλλη μια φορά τους συναδέλφους που μπόρεσαν και τους αφαίρεσαν την αυτοδυναμία.

Αφού για το μόνο πράγμα πού ενδιαφέρονταν ήταν ποια άτομα θα υπερισχύσουν έναντι ποιων και ποιος θα ρίξει ποιον, αφήνοντας στην άκρη τα τόσο σοβαρά προβλήματα του κλάδου. Για πρώτη φορά αγαπητοί συνάδελφοι, η παράταξη της ΔΑΚΕ ανέλαβε όλες τις θέσεις του Προεδρείου. Και απέδειξε ότι πράγματι είναι σε θέση να διοικήσει τον κλάδο, αφού έγινε η διοίκηση και πιο

αποτελεσματική και κυρίως πιο ποιοτική.

Γιατί πώς μπορούμε να αρνηθούμε ότι φέτος, αγαπητοί συνάδελφοι, αντιμετωπίστηκαν δυναμικότερα και με μεγαλύτερη επιτυχία όλα σχεδόν τα τρέχοντα προβλήματα; Και δρομολογήθηκαν λύσεις σε κορυφαία θέματα που ταλάνιζαν χρόνια εκπαίδευση και εκπαιδευτικούς. Και φυσικά, το άκρον άωτον της αναλγησίας και του φαρισαϊσμού, ένα θέμα που γιγαντώθηκε ως μεγάλη επιτυχία της ΠΑΣΚ, ήταν το θέμα των Αναπληρωτών.

Ένα θέμα που το δημιούργησαν μόνοι τους, μόνοι τους το γιγάντωσαν, 5 ολόκληρα χρόνια έχοντας την αυτοδυναμία δε μπόρεσαν να το λύσουν και ευτυχώς που χάνοντας την αυτοδυναμία και ερχόμενη η ΔΑΚΕ μπόρεσε να βρεθεί τρόπος και να λυθεί.

Ένα άλλο σοβαρότατο θέμα, ένα θέμα που είχαμε γίνει μάρτυρες και που καταγγελλότανε για τόσον πολύ καιρό, ήταν πώς για 6, για 7, για 8 μήνες, η ΠΑΣΚ, έχοντας την αυτοδυναμία, δεν μπορούσε να δει τους Υπουργούς. Και πώς ξαφνικά μπόρεσαν φέτος να ανοίξουν οι πόρτες του Υπουργείου και η επικοινωνία να είναι όχι μόνο τακτική, τακτικότερη και απ' ότι συναντιώνται στα κρυφά οι ίδιοι οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ με τον Υπουργό;

Ποιος αλήθεια μπορεί να αρνηθεί το γεγονός ότι τα ΜΜΕ άνοιξαν τις πόρτες στη Διδασκαλική Ομοσπονδία και είχαμε όχι μόνο μια αξιοπρεπή παρουσία αλλά και μια συνεχή προβολή των αιτημάτων μας;

Αγαπητοί συνάδελφοι, φτάνοντας στο σημείο να κάνουμε την κριτική, έμεινα έκπληκτος έχοντας στα χέρια μου ορισμένα έγγραφα που αποδεικνύουν την αναλγησία και το πώς σκέφτονται οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ. Ένα έγγραφο το οποίο φυσικά κατά λάθος έρχεται στα χέρια μου, γιατί δεν είναι δυνατόν η ΠΑΣΚ να ταχυδρόμησε σε μένα έγγραφό της, που αναφέρεται στο ότι πλειοψηφία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, ΔΑΚΕ, ΔΕΕ, Συσπειρώσεις, απορρίπτουνε το Σχέδιο Νόμου.

Αυτοί που για τόσα χρόνια διοικούν και κόπτονται για το συμφέρον, στο επίσημο έγγραφό τους για τις προτάσεις της προσωρινής Ημερήσιας Διάταξης, παραδέχονται τον κλάδο των Εκπαιδευτικών, τους πλέον κακοπληρωμένους υπαλλήλους. Και διαμαρτύρονται εναντίον ποιών:

Βέβαια σύγχυση γίνεται και στην άλλη πλευρά. Στα φαξ τα οποία φτάνουν στον σύλλογό μας από την πλευρά της ΔΕΕ επισημαίνεται ότι υπάρχει μια συμβιβασμένη πλειοψηφία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Φίλε Πρόεδρε, έχεις κατορθώσει τελικά με τους 4 ανθρώπους να έχεις την απόλυτη πλειοψηφία. Άλλη μια απόδειξη, για το πόσο ικανός είσαι και δίκαια διοικείς.

Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ: (Αριστοτέλης Αθηνών)

Συνάδελφοι, μετά από κοπιαστικές έρευνες οι απανταχού και ανά τους αιώνες επιστήμονες ανακαλύπτουν για το καλό της ανθρωπότητας και την πυρηνική ενέργεια. Θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην ιατρική για τη θεραπεία ασθενειών. Για πολλούς ακόμη ευλογημένους σκοπούς.

Αυτοί που την ανακάλυψαν όμως τελικά σκότωσαν και σκοτώνουν. Κάπως έτσι μοιάζουν και τα όσα εξυφαίνονται στο χώρο της εκπαίδευσης. Η αποκέντρωση και η αξιολόγηση θα μπορούσαν να είναι αυτό που περιγράφεται στις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου και να βοηθήσουν να γίνουν όργανα προαγωγής του εκπαιδευτικού έργου.

Τι λένε οι αποφάσεις της 70ης Γενικής Συνέλευσης για την αποκέντρωση; Η αποκέντρωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος κύριο στόχο θα πρέπει να έχει τον αναπροσδιορισμό του περιεχομένου της μόρφωσης, των αναλυτικών προγραμμάτων με βάση τα νέα δεδομένα.

Η αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος θα είναι αποκέντρωση πρωτοβουλιών και δραστηριοτήτων. Ο Σύλλογος Διδασκόντων πρέπει να αναδειχθεί σε βασικό όργανο παιδαγωγικής και εκπαιδευτικής δραστηριότητας, για να μη σας κουράζω με όλη την απόφαση, πράγματα που νομίζω ότι κανέναν από μας δεν μπορούν να βρουν αντίθετο.

Είναι κάτι τέτοιο αυτό που θεσμοθετείται με το ανοσιούργημα που λέγεται 2986; Και βέβαια όχι. Γιατί; Η «αποκέντρωση» αυτή, δεν αποκεντρώνει αλλά θεσπίζει μια ακόμη πιο συγκεντρωτική δομή και κάνει ακόμη πιο ασφυκτικό τον εναγκαλισμό της πολιτικής ηγεσίας και του κόμματος στην εκπαίδευση.

Η εκπαιδευτική διαδικασία εξαρτάται πλέον απόλυτα από τον Υπουργό. Ο περιφερειακός διευθυντής είναι η κορυφή μιας διοικητικής πυραμίδας απόλυτα ελεγχόμενης. Όργανο άβουλο στη διάθεση του Υπουργού. Μιλάει αν του πουν να μιλήσει, κάνει ό,τι του πουν να κάνει. Γιατί; Μα αγαπητοί μου συνάδελφοι είναι μετακλητός. Αν θέλει να χάσει τη θέση του ας τραγουδήσει άλλα τραγούδια από αυτά που του είπαν να τραγουδήσει.

Δεν εκλέγεται, επιλέγεται με πλήρη αδιαφάνεια ή ξεκάθαρα από τον Υπουργό. Άρα είναι κατ' επέκταση το ίδιο το Υπουργείο που μέσω αυτού προεδρεύει στο ΑΠΥΣΠΕ, ορίζει τα μέλη του ΑΠΥΣΠΕ που θα επιλέξει προϊσταμένους. Θα αξιολογήσει διευθυντές εκπαίδευσης, σχολικούς συμβούλους κλπ.

Εμείς λέμε ξεκάθαρα ναι σε μια αποκέντρωση όπως αυτή περιγράφεται στις αποφάσεις του κλάδου, στις αποφάσεις της 70ης Γενικής Συνέλευσης. Όμως ο περιφερειακός διευθυντής θα είναι με θητεία και όχι μετακλητός, θα επιλέγεται από Συμβούλιο όπως και τα άλλα στελέχη της εκπαίδευσης, με νόμο βέβαια αξιοκρατικό και όχι με αυτό το έκτρωμα με το οποίο θα γίνουν οι επιλογές που πρόκειται να γίνουν και που γίνονται των προϊσταμένων ήδη.

Να μην είναι Πρόεδρος του ΑΠΥΣΠΕ του οποίου η αποθέωση του παραλογισμού είναι ότι προεδρεύει στο

ΑΠΥΣΠΕ και είναι αυτός ο οποίος επικυρώνει τις αποφάσεις του ΑΠΥΣΠΕ. Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει. Και το ΑΠΥΣΠΕ να μην είναι αυτό που θα επιλέξει τους προϊσταμένους γραφείων κλπ αλλά τα συμβούλια επιλογής όπως ισχύουν αυτή τη στιγμή.

Αυτά όμως που θεσπίζονται με τον 2986 για την περιφερειακή αποκέντρωση είναι αλληλένδετα με την αξιολόγηση αλλά και με τις υπουργικές αποφάσεις για την αξιολόγηση, τον κανονισμό λειτουργίας και το καθηκοντολογία, σχέδια των οποίων δόθηκαν στην ΔΟΕ και είχα την τύχη ή μάλλον την ατυχία να διαβάσω και εγώ αλλά και με τον τρόπο της επιλογής των στελεχών οι οποίοι θα είναι τελικά αυτοί οι οποίοι θα υλοποιήσουν όλα αυτά τα οποία είπαμε παραπάνω.

Ξεκάθαρη η θέση της ΔΑΚΕ συνάδελφοι ήταν και είναι, η αξιολόγηση όλων των παραγόντων της εκπαιδευτικής διαδικασίας, όμως για τη δρομολόγηση διορθωτικών διαδικασιών, για τη στήριξη του έργου της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού. Το δε προϊόν της λέγαμε και θα λέμε ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνο για την ανάδειξη των στελεχών της εκπαίδευσης και όχι αυτό το οποίο βλέπουμε να γίνεται για την υπηρεσιακή εξέλιξη. Αυτό ήταν και απόφαση των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου.

Ποιος μπορεί να ισχυριστεί πως ό,τι θεσπίζει ο 2986 και οι υπουργικές αποφάσεις που τον συνοδεύουν είναι κάτι τέτοιο; Είπε χτες ο συνάδελφος ο κ. Χρήστου πως δεν μπορούμε να πούμε όχι στην αξιολόγηση ως υποστηρικτική διαδικασία. Και μπορούμε όμως και πρέπει να πούμε όχι στην αξιολόγηση που συνδέεται με την υπηρεσιακή εξέλιξη. Ήταν άλλωστε, το είπαμε και χτες, η κρυφή πρόταση της ΠΑΣΚ για την βελτίωση φαίνεται του νόμου 2986.

Πρέπει να πούμε όχι στην αξιολόγηση που γίνεται οποτεδήποτε κριθεί αναγκαίο. Τι θα πει συνάδελφοι όταν κριθεί αναγκαίο; Για τη μη ευνομούμενη πολιτεία και για το καθεστώς αυταρχισμού που ζούμε πάντα και για πάντα θα είναι αναγκαίο. Και για τη μονιμοποίηση και για την υπηρεσιακή εξέλιξη και για να απολύσει και για να αφήσει καρφωμένους στη θέση τους, αυτούς που θα είναι «άξιοι» γιατί θα πάρουν από 81 μέχρι 100 μόρια θα μπορούν να είναι μόνιμα στελέχη εκπαίδευσης από εκεί και κάτω όπως λέει η υπουργική απόφαση.

Οι συνάδελφοι κατά τα άλλα θα κρίνονται πάντοτε. Ακούστε μερικά από τα σημεία, για τη μορφή και το ήθος της γλώσσας τους, για την κοινωνική τους ζωή, για το αν λειτουργούν αυστηρά μέσα στα πλαίσια που ορίζει ο κανονισμός λειτουργίας, που δεν μπορούν να συγκαλέσουν συνεδρίαση συλλόγου διδασκόντων αν δεν είναι σύννομο.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν γίνει άντρο παρανόμων φαίνεται και συνεδριάζουν με παράνομο αντικείμενο, θα είναι υποχρεωμένοι χωρίς να μπορούν να φέρνουν οποιαδήποτε αντίρρηση να παραμένουν στο σχολείο πέρα από το ωράριο διδασκαλίας για την παροχή των άλλων υπηρεσιών που είναι συνυφασμένες με το έργο τους, που θα μπορούν να μιλούν σε μαθητές και γονείς μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του διευθυντή, που θα είναι δικό τους καθήκον και όχι υποχρέωση της πολιτείας η επιμόρφωσή τους, που θα είναι υποχρεωμένοι να έχουν ελεγκτές στις συνεδριάσεις του Συλλόγου Διδασκόντων, το σχολικό τους σύμβουλο, τον διευθυντή εκπαίδευσης, τον προϊστάμενο γραφείου αν αυτοί το επιθυμούν.

Πρέπει και μπορούμε να πούμε όχι στην αξιολόγηση που θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση των σχολείων και κατ' επέκταση στην υποβάθμιση της παιδείας μας. Συνάδελφοι οφείλουμε να είμαστε ξεκάθαροι απέναντι σε όλα αυτά.

Δεν έχουμε δικαίωμα να τα δεχτούμε και πρέπει να παλέψουμε στην πράξη με όλα τα νόμιμα μέσα με όλες τις καταστατικές συνδικαλιστικές ενέργειες που έχουμε στη διάθεση μας για την ανατροπή τους. Η ΔΑΚΕ ήταν και είναι υπέρ της αξιολόγησης που θα οδηγήσει στην αναβάθμιση της εκπαίδευσης και ήταν, είναι και θα είναι ενάντια σε κάθε σχεδιασμό που στο όνομα της αποκέντρωσης ή της αξιολόγησης επιχειρεί ή θα επιχειρήσει να πνίξει την εκπαίδευση, την παραγωγική ελευθερία, την ελευθερία της σκέψης των εκπαιδευτικών και των παιδιών μας. Σας ευχαριστώ.

Β. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ: (Λάρισας)

Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι συνάδελφοι. Συνάδελφοι του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Κατά τη γνώμη μου προσπαθήσατε, πετύχατε αλλά όχι τόσα πολλά. Και τούτο γιατί την ευθύνη δεν την έχετε εσείς ως Προεδρείο, αλλά η ευθύνη πέφτει κύρια επάνω στην ΠΑΣΚ και στις Αριστερές δυνάμεις.

Οι μεν Αριστερές παρατάξεις τα έδωσαν και θα συνεχίσουν να τα δίνουν όλα για το ΠΑΜΕ και μόνο κι όχι για τον Δάσκαλο και την Εκπαίδευση, γι' αυτό είναι και αρνητικοί σε όλα, η δε ΠΑΣΚ στην προσπάθειά της να γίνει πρωταθλήτρια του Κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Μέχρι τώρα ξεσκεπάστηκε μόνο ο Πολυζωγόπουλος. Πάντως να' στε σίγουροι ότι έχουμε και συνέχειες. Ψέματα μας έλεγαν συνάδελφοι οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ όλα αυτά τα χρόνια που είχαν την ευθύνη του Προεδρείου της Ομοσπονδίας. Δεν μας δέχονταν έλεγαν οι Υπουργοί. Κι όμως αποδείχθηκε μεγάλο ψέμα. Κι αυτό φάνηκε φέτος, που την ευθύνη της Ομοσπονδίας έχει μέχρι τώρα η ΔΑΚΕ.

Ποιος αλήθεια συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μπορεί να μας αποδείξει ότι οι δυο υποψηφιότητες μελών της ΠΑΣΚ για το Προεδρείο της ΔΟΕ δεν ήταν στημένο παιχνίδι για να περάσουν οι νέοι νόμοι για τη δήθεν αποκέντρωση, την Αξιολόγηση, τις αποσπάσεις;

Η εγκύκλιος για τις αποσπάσεις θα κριθεί αντισυνταγματική, να' στε σίγουροι. Δεν είναι δυνατόν από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ να ισχύουν άλλα και μέσα στο ΠΥΣΠΕ να ισχύουν άλλα. Η εγκύκλιος για τα καθήκοντα,

την οποία στη Λάρισα την πήραμε την ημέρα που κλείνανε τα σχολεία - αλήθεια είναι τυχαίο αυτό; Για να συνεχίσει η βιομηχανία των αναπληρώσεων συνάδελφοι στα στελέχη, για να συνεχίσει το αλαλούμ που γίνεται με τις αναπληρώσεις στις απουσίες στα σχολεία, το ασφαλιστικό και όλα όσα λέχθηκαν εδώ μέσα σήμερα απ' όλες τις πλευρές και όσα μας παρουσίασαν οι συνάδελφοι αιρετοί.

Φίλες και φίλοι, η ΠΑΣΚ αυτοκαταδικάστηκε μένοντας έξω απ' το Προεδρείο της ΔΟΕ για ένα και μόνο λόγο. Να στηρίξει πάσει θυσία τα μέτρα της Κυβέρνησης. Αλλά να είστε σίγουροι ότι του χρόνου θα καταδικαστεί και από τους συναδέλφους στην εκλογική Γενική Συνέλευση του κλάδου.

Βέβαια το κακό έγινε. Πρέπει όμως να καταγραφεί και ως η παράταξη που τα έδωσε όλα για το κόμμα, καταπατώντας κάθε έννοια συνδικαλιστικής δεοντολογίας, ηθικής τάξης, αγωνιστικής και δημοκρατικής συμπεριφοράς που τόσο πολύ χρειάζεται ο κλάδος μας. Γιατί όπως καταλαβαίνουμε όλοι, έρχονται και χειρότερα.

Περιφερειακοί Διευθυντές της Εκπαίδευσης, συνάδελφοι, εδώ μέσα κυκλοφορεί σήμερα ότι γίνονται όλοι καθηγητές, συνάδελφοι της Μέσης. Υπάρχει και μια άλλη εκδοχή, 10 με 3. Αυτά εδώ μέσα σήμερα. Από ανώτατο στέλεχος της ΠΑΣΚ. Αποσπάσεις στα Πανεπιστήμια: Για 10 χρόνια αποσπασμένοι ημέτεροι συνάδελφοι. Ημέτεροι στα Παιδαγωγικά τμήματα. Αλήθεια, λίγο τσίπα δεν υπάρχει;

Τα όνειρα των άλλων συναδέλφων που περιμένουν για κάτι καλύτερο, για μόρφωση, για ένα μεταπτυχιακό, πότε θα εκπληρωθούν; Σε πείσμα συνάδελφοι της «δικαιοσύνης» που πιστεύει η ΠΑΣΚ, σε πείσμα της αλαζονείας της, η αξιοκρατία λοιπόν συνάδελφοι και συναδέλφισσες στο απόσπασμα. Και η ΠΑΣΚ δυστυχώς το χαβά της. Ευχαριστώ.

Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: (Ροδόπης)

Συνάδελφοι, πολλά θα μπορούσε να πει κανείς κάνοντας κριτική στο έργο μιας διοίκησης για ένα χρόνο. Και σε τι χρόνο, όταν σ' αυτόν συντελέστηκαν κοσμογονικές αλλαγές. Όπως πολυ-νομοσχέδιο, (Αξιολόγηση, επιμόρφωση, αποκέντρωση, ασφαλιστικό, επιλογές στελεχών) και πολλά άλλα.

Πολλά θα μπορούσε λοιπόν να πει κανείς και θα έπρεπε να κρίνει απέναντι σ' αυτά ποια θα ήταν η στάση της Ομοσπονδίας, ποια θα ήταν η στάση της Διοίκησης. Αποτιμώντας λοιπόν τη στάση της, θα έλεγε κανείς ότι ήταν πολύ θετική. Η Διοίκηση δε στάθηκε ούτε αμέτοχη ούτε άπραγη. Στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων.

Κήρυξε και απεργίες και συλλαλητήρια και διαδηλώσεις και σε συνεντεύξεις τύπου πήρε μέρος και πολύ καλύτερες επαφές είχε με το Υπουργείο Παιδείας. Και εσωτερικά όμως λειτούργησε καλύτερα. 120 θέματα δεν συζητήθηκαν από την προηγούμενη Διοίκηση. Από την τωρινή δεν έμεινε ούτε ένα χωρίς συζήτηση. Και με δεδομένη τη δυσλειτουργία του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Υπενθυμίζω το περσινό σήριαλ συγκρότησης του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Πρωταγωνιστές: Η ΠΑΣΚ Νο 1 εναντίον της ΠΑΣΚ Νο 2. Κι όταν όλοι έβγαλαν την ουρά τους απέξω, η ΔΑΚΕ τηρώντας υπεύθυνη στάση πήρε στα χέρια της τις τύχες του κλάδου.

Εδώ συνάδελφοι θα τολμήσω να πω και κάτι το οποίο όλοι το ξέρουμε αλλά διστάζουμε να το ομολογήσουμε. Όλοι τους πιστεύω ότι είναι στρατηγοί χωρίς μάχιμο στρατό. Το ζούμε όλοι στους συλλόγους μας. Προκηρύσσεται απεργία, τρέχουμε όλοι, κοπιάζουμε, ιδρώνουμε, την πρώτη ημέρα το ποσοστό είναι πολύ καλό, τρέμουμε στο ποσοστό της δεύτερης μέρας. Η πτώση κατακόρυφη.

Αν λοιπόν θα πρέπει να καταλογίσουμε κάπου ευθύνες, θα καταλογιστούν παντού, ακόμα και στον αδιάφορο συνάδελφο. Θα μπορούσε όμως το Προεδρείο ειδικά της ΔΟΕ να δείξει περισσότερη ευαισθησία και σε θέματα τοπικών συλλόγων που μπορεί να είναι σταγόνα στον ωκεανό για τους 60.000 συναδέλφους, για κάποιους συλλόγους όμως είναι πολύ σημαντικά και τους ταλανίζουν.

Μειονοτικό πρόβλημα. Το φωνάζουμε από το 1995: Νόμος 2341. Δυσλειτουργίες ατέλειωτες. Δε φτάνει μόνο η αναφορά εδώ. Χρειάζεται και προώθηση για επίλυση των προβλημάτων αυτών. Κλείνοντας συνάδελφοι, θα ήθελα να πάψουμε να είμαστε θιασώτες της ισοπεδωτικής αντίληψης, να πάψουμε τις μουρμούρες, τις μεμψιμοιρίες, να σταματήσουμε να λέμε γιατί η απεργία ήταν 24ωρη και όχι 48ωρη, γιατί κηρύχθηκε το Γενάρη και όχι το Φλεβάρη, γιατί το θέμα μπήκε αυτό πρώτο κι έπρεπε να μπει τελευταίο.

Αυτοί που θα είναι του χρόνου στην αίθουσα αυτή θα έχουν να συζητήσουν πολύ σοβαρότερα θέματα. Όπως οι Εκθέσεις Αξιολόγησης, αυθαιρεσίες Διευθυντών Περιφερειακών, κομματικών επιλογών. Και τότε θα είναι πολύ αργά για κλαυθμούς και οδυρμούς.

Ευχαριστώ.

Μ. ΜΑΣΤΟΡΗΣ: (Αριστοτέλης Αθηνών)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η ώρα αυτή είναι ώρα μνήμης και απολογισμού, ώρα καταγραφής και ανάδειξης πολλών και μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε ως λειτουργοί της εκπαίδευσης. Ένα από αυτά είναι και το ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό.

Όλοι μαζί εμείς θα πρέπει να αγωνιζόμαστε έτσι ώστε οι συντάξιμες αποδοχές μας να ανέρχονται στο 80% των αποδοχών που παίρνει ο υπάλληλος τον τελευταίο μήνα πριν την αποχώρησή του και να ολοκληρώνουμε την υπηρεσιακή μας υποχρέωση στα 30 χρόνια με πλήρεις αποδοχές.

Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών είναι θεσμός στρατηγικής σημασίας για να καλυφθούν οι πολλαπλές επιμορφωτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, είναι απαραί-

τητη η συνεχής λειτουργία πολλών αξιόπιστων επιστημονικών φορέων όπως τα ΑΕΙ, τα ΠΕΚ,το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, η μετεκπαίδευση, οι σχολικοί σύμβουλοι και οι σχολικές μονάδες.

Επίσης η επιμόρφωση παρά το ότι θεωρείται ως αναπόσπαστο τμήμα της επαγγελματικής σταδιοδρομίας των εκπαιδευτικών, εντούτοις είναι δυνατή η διάκριση των προγραμμάτων της σε υποχρεωτικά, κατ' επιλογήν υποχρεωτικά και προαιρετικά.

Ως προς τα οικονομικά, αυτό που έχω να πω, η θέση της ΔΑΚΕ ήταν πάντα το εκπαιδευτικό μισθολόγιο. Η ορθότητα της θέσης αυτής καταδείχτηκε από τις ανισότητες που δημιούργησε το ισχύον μισθολόγιο της άνισης επιδοματικής πολιτικής.

Στην παρούσα όμως συγκυρία με το διάλογο για ένα ενιαίο μισθολόγιο, πιστεύουμε πως είναι ανάγκη να διεκδικήσουμε ένα νέο, πραγματικά ενιαίο δίκαιο δίχως ανισότητες μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων. Συνδικαλιστικά στηρίζουμε και θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε το διορισμό όλων των αναπληρωτών ανεξαρτήτου χρόνου προϋπηρεσίας μέχρι σήμερα και η προσπάθειά μας αυτή θα είναι να γίνει και πολιτική πράξη. Η επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης θα πρέπει να είναι μια αντικειμενική και διαφανής διαδικασία, βλέπουμε όμως ότι αυτό δεν συμβαίνει και φυσικά με την ανοχή της κυβέρνησης και του Υπουργείου.

Συνάδελφοι συναδέλφισσες, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ τη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε αντιμετώπισε πολλά και ποικίλα προβλήματα, πολλές αντιξοότητες αλλά στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Τη νέα συνδικαλιστική χρονιά έχουμε να αντιμετωπίσουμε πολλά θέματα, όπως είναι η αξιολόγηση, ο.κανονισμός λειτουργίας των σχολείων και το καθηκοντολόγιο.

Ενημερώνοντας όλους τους συναδέλφους στις εσχατιές της πατρίδας μας ας ετοιμαστούμε να δώσουμε αγώνες για τη δίκαιη επίλυση των προβλημάτων.

Ευχαριστώ.

Α. ΜΗΝΑΣ: (Ν. Ιωνίας-Ηρακλείου)

Η κριτική των πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι η στιγμή του απολογισμού της συνδικαλιστικής χρονιάς που πέρασε.

Είναι η στιγμή της καταγραφής των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση και ο εκπαιδευτικός της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι ακόμη η στιγμή της ανάδειξης αυτών των προβλημάτων και δυστυχώς τα προβλήματα είναι πολλά και σημαντικά και παραμένουν τα ίδια για πολλά χρόνια.

Γιατί δεν δίνεται λύση; Ευθύνεται το Συνδικαλιστικό Κίνημα γι' αυτό; Φυσικά και ευθύνεται. Όμως ευθύνεται ιδιαίτερα όταν παρατηρούνται εκφυλιστικά φαινόμενα όπως αυτό που συνέβη στην παράταξη της ΠΑΣΚ το περασμένο καλοκαίρι. Παρ' όλα αυτά υποστηρίζω ότι η κύρια ευθύνη μη αντιμετώπισης των προβλημάτων της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού, ανήκει στην Κυβέρνηση και στην πολιτική που αυτή ακολουθεί.

Με δαπάνες για την παιδεία καθηλωμένες στο 3,5% του ΑΕΠ, είναι αδύνατο να αντιμετωπιστούν τα μεγάλα ζητήματα που μας απασχολούν. Δυστυχώς όμως το Υπουργείο της Παιδείας δεν αντιμετωπίζει ούτε τα μικρά, ούτε τα εύκολα, ούτε τα φτηνά από οικονομικής απόψεως θέματα.

Συνάδελφοι, η φετινή συνδικαλιστική χρονιά είχε ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Τα 5 μέλη της ΠΑΣΚ βαθιά διχασμένα, με μόνο στόχο την νομή της εξουσίας, απείχαν από τα δρώμενα της Ομοσπονδίας. Εγκλωβισμένοι σε προσωπικές στρατηγικές κατάκτησης της καρέκλας του Προέδρου της ΔΟΕ, δεν έκαναν το χρέος τους απέναντι στους συναδέλφους.

Σε μια χρονική συγκυρία δύσκολη και κρίσιμη, προσπάθησαν να κρύψουν τα εσωτερικά τους προβλήματα μεταφέροντάς τα στον κλάδο. Οι αριστερές παρατάξεις σταθερά αρνούνται και απέχουν και κρίνουν βέβαια όλους τους άλλους πλην του εαυτού τους.

Τους κρίνουν όμως οι συνάδελφοι που απαιτούν πρωτοβουλίες σύγχρονες, υπεύθυνες και αποτελεσματικές, πρωτοβουλίες που πήρε η ΔΑΚΕ με κυριότερη την ανάληψη του Προεδρείου της ΔΟΕ βγάζοντας τον κλάδο από το τραγικό αδιέξοδο στο οποίο οδηγιόταν.

Η ΔΑΚΕ με τα 4 μέλη της –υπενθυμίζω ότι στο Δ.Σ. εκλέγονται 11– ανέλαβε τις θέσεις του Προεδρείου και κρίνοντάς την με βάση την κατάσταση που οι άλλες παρατάξεις διαμόρφωσαν, έφερε σε πέρας το δύσκολο έργο της.

Γιατί και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ανέδειξε (συνταξιοδοτικό, μισθολογικό, αναπληρωτές) και με την υπεύθυνη και αποφασιστική στάση των μελών του Προεδρείου ανάγκασε το Υπουργείο της Παιδείας να δώσει μια κάποια λύση στο πρόβλημα των αναπληρωτών. Πρόβλημα που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δημιούργησε το 1997, ενώ η ΠΑΣΚΕ είχε την πλειοψηφία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Συνάδελφοι, όπως προανέφερα, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση και ο εκπαιδευτικός είναι πολλά και σημαντικά. Η παράταξη της ΔΑΚΕ, χωρίς λαϊκισμούς και μεγαλοστομίες, υπεύθυνα και δυναμικά, απέδειξε ότι μπορεί να προωθήσει αποτελεσματικά τα συμφέροντα του κλάδου και είναι βέβαιο ότι θα συνεχίσει να το κάνει με τον ίδιο τρόπο και ακόμη καλύτερα.

Επειδή όμως τα προβλήματα είναι μεγάλα και εχθρός του καλού είναι το καλύτερο, ας ελπίσουμε ότι με τη νέα χρονιά δεν θα προσπαθούν οι 4 από τους 11 αλλά και οι 11, για το καλό της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ευχαριστώ.

ΑΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ: (Κεντρικής και Νότιας Χαλκιδικής)

Κυρίες και κύριοι αντιπρόσωποι της 71ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου. Στις εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ. Σ. της ΔΟΕ, καμιά παράταξη δεν συγκέντρωσε

την απόλυτη αυτοδυναμία.

Θα σας παρακαλέσω να έχετε λίγη υπομονή, γιατί η κριτική πεπραγμένων αποτελεί μια κορυφαία στιγμή της Γενικής Συνέλευσης. Έτσι, ακολουθήθηκε η διαδικασία συγκρότησης σε Σώμα, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ. 2 του Καταστατικού της ΔΟΕ με την πρόβλεψη της σχετικής πλειοψηφίας.

Η ΠΑΣΚ αρνούμενη τις ευθύνες της και πετώντας ουσιαστικά την ψήφο των συναδέλφων στον κάλαθο των αχρήστων, αρνήθηκε να αναλάβει οποιαδήποτε θέση ευθύνης, επιλέγοντας τον ρόλο του αποστασιοποιημένου καταγγελτή. Αυτός ο ρόλος είναι απολύτως κατανοητός για τις Αριστερές παρατάξεις, το μηδενισμό που εκφράζουν, αλλά είναι ακατανόητος για την ΠΑΣΚ, η οποία το τελευταίο πράγμα που δικαιούται να κάνει σήμερα, είναι να ασκήσει κριτική.

Η κατάσταση αυτή, συνεχίστηκε κατά τη διάρκεια της συνδικαλιστικής χρονιάς, όπου η ΠΑΣΚ με τη στείρα άρνησή της, τορπίλιζε κάθε προσπάθεια λήψης απόφασης για τα σοβαρά προβλήματα του κλάδου που ζητούσαν άμεση λύση μεταφέροντας στην ουσία, το εσωτερικό της πρόβλημα, στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας.

Σε κάθε περίπτωση συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ελάχιστα ενδιαφέρουν τον κλάδο τα εσω-παραταξιακά σας και εσωκομματικά σας προβλήματα και αν έχετε σκοπό να συνεχίσετε έτσι στο μέλλον, καλύτερα να μην κατεβάζετε ψηφοδέλτιο.

Από την άλλη μεριά, οι δυο Αριστερές παρατάξεις, αρνήθηκαν τη συμμετοχή τους στο Προεδρείο και στη θέση ευθύνης. Δυστυχώς για μια ακόμη φορά έδειξαν διπρόσωπη τακτική. Από τη μια να συμμετέχουν στα θεσμικά όργανα του συνδικαλιστικού Κινήματος, αλλά και από την άλλη, να μην αποδέχονται τις θεσμικές διαδικασίες.

Έτσι, για πρώτη φορά, η παράταξή μας ανέλαβε όλες τις θέσεις του Προεδρείου της ΔΟΕ με βαρύ αίσθημα ευθύνης απέναντι στον κλάδο. Φορτώθηκε βαριές υποχρεώσεις και απλήρωτα συνδικαλιστικά χρέη, που είχαν αφήσει τα προηγούμενα Δ.Σ. της ΠΑΣΚ στη ΔΟΕ. Για πρώτη φορά, τα τελευταία τουλάχιστον χρόνια, το Δ.Σ. της ΔΟΕ επετέλεσε με επιτυχία το βασικότερο ρόλο του, δηλαδή την καταγραφή και προβολή των σοβαρών προβλημάτων του κλάδου.

Οι συνεχείς πιέσεις προς την ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, έδωσαν καρπούς σε σοβαρά ζητήματα, άσχετα αν η πάντα απούσα ΠΑΣΚ θέλησε να τα οικειοποιηθεί και ειδικά στο θέμα των Αναπληρωτών. Είναι απορίας άξιο συνάδελφοι και θα ήθελα μια απάντηση από την πλευρά της ΠΑΣΚ. Τι από τα δύο συνέβη, δεν μπορούσε ή δεν ήθελε να πιέσει αυτούς που η ίδια είχε βάλει στο Υπουργείο Παιδείας;

Ό,τι πάντως και να συνέβη στο παρελθόν, έχουν βαριές ευθύνες και τους θεωρούμε ότι είναι οι κατεξοχήν εισηγητές του ελεγχόμενου Κυβερνητικού συνδικαλισμού. Ευχαριστώ.

ΣΠ. ΠΑΠΑΔΙΩΤΗΣ: (Ν. Ιωνίας-Ηρακλείου)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όταν έφτασε στο σχολείο μου και στα χέρια μου το «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ» Μαΐου - Ιουνίου, διαβάζοντας την συνοπτική έκθεση πεπραγμένων για το συνδικαλιστικό έτος 2001 - 2002, ένιωσα ικανοποιημένος και δικαιωμένος που η παράταξη της ΔΑΚΕ είχε αναλάβει το Προεδρείο της Ομοσπονδίας και ανταπεξήλθε άριστα στις υποχρεώσεις που ανέλαβε απέναντι στον κλάδο μας.

Διέψευσε έτσι όλους εκείνους που από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε το Προεδρείο νόμιζαν ότι δεν θα γίνει τίποτα στην Ομοσπονδία, ότι δεν θα τα καταφέρει και ότι ο κλάδος θα πέσει σε τέλμα. Ο απολογισμός όμως αυτής της χρονιάς καταγράφεται στα θετικά τόσο της Ομοσπονδίας μας όσο και στην παράταξη της ΔΑΚΕ, που στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, προώθησε και έκανε γνωστά όλα τα προβλήματα που χρόνια τώρα ταλανίζουν την εκπαίδευση.

Η παράταξη της ΠΑΣΚ στους περισσότερους Συλλόγους, με την αρχή της συνδικαλιστικής χρονιάς άρχισε να καταγγέλλει στα Δ.Σ. και στις Γενικές Συνελεύσεις των Συλλόγων το Προεδρείο της ΔΟΕ και προσπάθησε να στείλει στη ΔΟΕ καταγγελίες και διαμαρτυρίες. Οι προσπάθειες όμως δεν βρήκαν ανταπόκριση και η έκθεση πεπραγμένων της ΔΟΕ δίνει την απάντηση και στους πιο δύσπιστους.

Η ΔΑΚΕ, πάντα με γνώμονα το συμφέρον των παιδιών του ελληνικού λαού αλλά και των εκπαιδευτικών, προσπαθεί χωρίς πολιτικές σκοπιμότητες να καταθέτει προτάσεις, να προσπαθεί για την'επίλυση των προβλημάτων.

Όλοι γνωρίζουμε με ποιον τρόπο η παράταξη ανέλαβε τη θέση στο Προεδρείο της ΔΟΕ. Με αίσθημα ευθύνης, αφού τόσο η παράταξη της ΠΑΣΚ αντιμετωπίζοντας εσωτερικά προβλήματα όσο και οι δύο αριστερές παρατάξεις αρνήθηκαν τη συμμετοχή τους στο Προεδρείο και θέσεις ευθύνης. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Ας έρθουμε τώρα στα τεκταινόμενα της 71ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου μας. Κάναμε ανατολικό ζήτημα την αναγνώριση ως αντιπροσώπου μιας συναδέλφου και την εκλογή Προεδρείου της Γενικής Συνέλευσης. Χάσαμε έτσι μια μέρα.

Για πρώτη φορά σε Γενική Συνέλευση του κλάδου μας, ο κ. Υπουργός της Παιδείας δεν είχε τίποτα και δεν έδωσε απαντήσεις σε κανένα από τα προβλήματα. Ήρθε χωρίς προίκα σε όλα τα ζητήματα και αρκέστηκε σε φραστικές αντιπαραθέσεις με τους συναδέλφους των δημοκρατικών δυνάμεων, σε παρένθεση, και σε γενικόλογες προτάσεις που δεν λύνουν κανένα από τα προβλήματα μας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι λειτουργούν τάξεις υποδοχής. Όλοι ξέρουμε για το πρόγραμμα της Κοινωνίας της πληροφόρησης. Για το πάπλωμα γίνεται πάλι ο καυγάς εδώ και 2 χρόνια. Μόλις βρεθούν κάποια κονδύλια όλοι

τρέχουν για να τα εκμεταλλευτούν. Έχουμε μείνει πίσω από τους μαθητές μας και με 48 ώρες συνάδελφοι πέστε μου τι θα μάθουμε;

Χρόνια ακούμε για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου και τη δημόσια δωρεάν παιδεία σε κατεύθυνση ποιότητας. Όσοι όμως έχουμε παιδιά, είτε στα Λύκεια είτε στα Πανεπιστήμια, γνωρίζουμε πολύ καλά πόσο μας στοιχίζει η δωρεάν παιδεία.

Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: (Αμαρουσίου)

Παρακολουθώντας τη λειτουργία του Δ.Σ. της ΔΟΕ κατά τον περασμένο συνδικαλιστικό χρόνο, έχω αποκομίσει κάποια πράγματα τα οποία συμβαίνουν στο χώρο μας για πρώτη φορά. Δεν θα σταθώ και δεν θα κρίνω ενδοπαραταξιακές κόντρες, ενδοπαραταξιακές αντιζηλίες ή ποιος θα πάρει ποια θέση και γιατί, θα σταθώ στα προβλήματα του κλάδου.

Η περασμένη Γενική Συνέλευση όρισε τους προβληματισμούς της, έθεσε τα προβλήματα και ζήτησε από όλα τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ τη σύγκλιση για κοινό αγώνα, για επίλυση των προβλημάτων μας. Η βούληση και η θέληση του Προεδρείου δεν αρκεί μόνο για τη διεκδίκηση των αιτημάτων αλλά χρειάζεται την καθολική βούληση και αγωνιστικότητα όλων των μελών του Δ.Σ., πράγμα το οποίο δεν υπήρξε.

Το Δ.Σ. της ΔΟΕ σχεδόν μέρα παρά μέρα είχε μια συνεδρίαση για να βρει τη σύγκλιση για τη διεκδίκηση και τον αγώνα. Αλλά για ποιον αγώνα να μιλήσουμε, για ποια σύγκλιση να μιλήσουμε, για ποια διεκδίκηση αιτημάτων να μιλήσουμε, όταν ο συνδικαλισμός μας μετά το '81 από διεκδικητικός κατάντησε συμμετοχικός και παροπλισμένος συνδικαλισμός.

Ο παροπλισμένος συνδικαλισμός οδήγησε στην εσωστρέφεια μια παράταξη, ανίκανη να μπορέσει να ανταπεξέλθει στα προβλήματα των καιρών, του εκπαιδευτικού κόσμου. Μια ευχή διατυπώνω για τον επόμενο χρόνο. Φίλε Πρόεδρε, αγαπητά μέλη του Δ.Σ., συμπράξτε, βρέστε την κοινή συνισταμένη και προσπαθήστε να επιλύσετε τα προβλήματα.

Από τη θέση τούτη αισθάνομαι την υποχρέωση να συγχαρώ τον Πρόεδρο και το Προεδρείο του Δ.Σ. της ΔΟΕ για την προσπάθεια την οποία κατέβαλλε. Καταβάλλετε την προσπάθεια και τα υπόλοιπα μέλη, συμπράξτε για να επιλυθούν τα προβλήματα του κλάδου. Ευχαριστώ.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: (Αγ. Παρασκευής)

Αγαπητοί συνάδελφοι, προέρχομαι από το χώρο των ειδικοτήτων και υποστηρίζω ότι χωρίς να θέλουμε ιδιαίτερη μεταχείριση πρέπει να έχουμε το δικαίωμα της επιμόρφωσης, της μετεκπαίδευσης και των μεταπτυχιακών σπουδών, όπως όλοι οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ζητούμε την αναβάθμιση της μετεκπαίδευσης, τόσο ως προς το επίπεδο σπουδών, όσο και ως προς τον χορηγούμενο τίτλο, δηλαδή το μεταπτυχιακό τίτλο. Προτείνουμε να δημιουργηθούν ειδικά τμήματα επιμόρφωσης, μετεκπαίδευσης για τους εκπαιδευτικούς φυσικής αγωγής, των αγγλικών, μουσικής, της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, ώστε να έχουν οι εκπαιδευτικοί των ειδικοτήτων το δικαίωμα επιμόρφωσης στην ειδική επιστήμη που διδάσκουν.

Επίσης προτείνουμε να δημιουργηθούν θέσεις σχολικών συμβούλων ειδικοτήτων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ώστε και εμείς να έχουμε τους δικούς μας συμβούλους ανά ειδικότητα. Σας ευχαριστώ πολύ.

Κ. ΡΗΝΑΚΗ: (Αγ. Δημητρίου)

Παρακολουθώ ανελλιπώς συνάδελφοι πολλά χρόνια τώρα τις Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου και εκείνο που νιώθω είναι πως κάθε χρόνο στον ίδιο χώρο, παρακολουθώ το ίδιο θέατρο του παραλόγου. Ειλικρινά, αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή που ανήκω σε μια παράταξη που αν και δεύτερη δύναμη του κλάδου, έχει την παλικαριά, έχει το σθένος, να μην εγκαταλείπει το καράβι ακυβέρνητο.

Έχει την ηθική να τιμά την εμπιστοσύνη όσων τη στήριξαν, αλλά και την συναίσθηση της υποχρέωσης να σέβεται την αγωνία όλων άσων έχουν διαφορετική άποψη. Η καλόπιστη κριτική, συνάδελφοι, είναι πάντα ωφέλιμη γιατί πάνω από το καλό, πάντα υπάρχει το καλύτερο. Είναι όμως ειρωνεία να ασκεί κριτική εκείνος που δεν κάνει τίποτα. Τη λέξη «αυτοκριτική», τη γνωρίζετε άραγε;

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, γιατί ενώ είστε πρώτη δύναμη δεν κατέχετε κανένα αξίωμα στη ΔΟΕ; Γιατί κάνατε το εσωτερικό σας πρόβλημα, πρόβλημα του κλάδου; Γιατί κατεβήκατε διασπασμένοι στο Δ.Σ. της ΔΟΕ; Ποιος έχει άραγε το θάρρος να βγει στο μικρόφωνο και να εξηγήσει;

Συνάδελφοι της Αριστεράς, γιατί ενώ δεν δέχεστε συνεργασία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, αρνητές πάντα των πάντων, έρχεστε εδώ και απαιτείτε συμμετοχή στο Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης και μάλιστα μιας Συνέλευσης της οποίας τις αποφάσεις ποτέ δεν αναγνωρίζετε εάν δεν τις έχετε ψηφίσει;

Είναι ντροπή αγαπητοί συνάδελφοι να μην έχει κανείς στη ζωή του και στους αγώνες του συνέπεια και συνέχεια. Είναι ντροπή να υπερισχύει το κομματικό από το συνδικαλιστικό συμφέρον. Μόνο που οι δάσκαλοι στα σχολειά μας άρχισαν πλέον να καταλαβαίνουν την αλήθεια. Είναι σαφές πλέον ποια παράταξη αγωνίστηκε για να παρθούν αποφάσεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Κι αυτό φάνηκε και χτες συνάδελφοι, που πρόθυμα η ΔΑΚΕ σας χάρισε τη μία θέση στο Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης κι εσείς τόσο μικρόψυχα προτιμήσατε να πάνε χαμένες τόσες ώρες. Είναι σαφές πλέον ποια παράταξη είναι εκείνη που φρόντισε να υπάρχουμε σήμερα εδώ ως Ομοσπονδία και να μπορείτε εσείς να κάνετε κριτική.

Εσείς που με την πεισματική άρνησή σας να αναλάβετε αξιώματα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, το μόνο που θέλατε ήταν ένα ανύπαρκτο Συνδικαλιστικό Κίνημα, οι μεν Αριστεροί για να βρουν την ευκαιρία να παριστάνουν τους ήρωες, οι δε της ΠΑΣΚ για να ανταλλάξουν τις συνδικαλιστικές τους καρέκλες ίσως με κομματικές θεσούλες, να γίνουν αρεστοί στην Κυβέρνηση.

Είναι σαφές πλέον ποια παράταξη στάθηκε με ευαισθησία κοντά στους Αναπληρωτές και φρόντισε να μη μείνει το δικαίωμά τους για δουλειά στα αζήτητα. Δεν είναι, συνάδελφε Αναπληρωτή, η ΔΑΚΕ εκείνη που αισθάνεται ενοχές. Ξεσκεπαστήκατε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ και της Αριστεράς κι αυτό πονάει.

Η ΔΑΚΕ και τα στελέχη της είναι εδώ και αγωνίζονται για τον κλάδο. Είναι εδώ και γι' αυτό μπορούν να κοιτάζουν τους συναδέλφους τους στα μάτια. Εσείς μπορείτε; Ευχαριστώ πολύ.

Ι. ΦΟΥΡΙΔΗΣ: (Λακωνικής)

Η ισχυρότερη παράταξη εδώ μέσα προφανώς είναι η ΔΕΕ και οι ανεξάρτητοι. Ανεξάρτητος είμαι λοιπόν κι εγώ. Είμαι ανεξάρτητος συνάδελφοι, διότι υπηρετώ σε ένα πάρα πολύ φτωχό νομό, σε μια πάρα πολύ προβληματική περιοχή και ο λόγος για τον οποίο είμαι ανεξάρτητος χωρίς να απεμπολώ την ιδεολογία μου είναι διότι η φτώχεια και ο πόνος για το παιδί και για το δάσκαλο οδήγησαν τους συναδέλφους χωρίς να αφήσουν την ιδεολογία τους, να συσπειρωθούν και να δηλώσουν ανεξάρτητοι.

Οι σημερινοί όμως ανεξάρτητοι, οι παρόντες σε αυτή τη Γενική Συνέλευση και την περσινή, δεν είναι ανεξάρτητοι. Είναι άνθρωποι οι οποίοι υποκλέπτουν τη ψήφο συναδέλφων, δεν ενημερώνουν για τους πραγματικούς σκοπούς και για τους στόχους τους οποίους έχουν και προχωρούν στο να αποπροσανατολίσουν το Συνδικαλιστικό Κίνημα, συνεργαζόμενοι με οποιαδήποτε δύναμη, αντιευρωπαϊκή και εντέλει αντιδημοκρατική.

Κανένας δεν είπε μπράβο στους συναδέλφους της ΔΑΚΕ που έχουν το Προεδρείο. Κανένας δεν είπε ευχαριστώ στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ οι οποίοι αγωνίστηκαν τόσο καιρό για τα θέματά μας. Ευχαριστώ δεν ακούστηκε για κανέναν.

Όλοι είμαστε απέναντι απ' αυτούς. Ποτέ δε θα συμπορευτούμε. Προσέξτε όμως, μη γίνετε παράταξη απορροφούμενης διαμαρτυρίας. Μη γίνετε άνθρωποι με τους οποίους δε θα συζητά κανείς. Μη γίνετε ένα δεύτερο Συνδικάτο στο οποίο εμείς δε θα έχουμε καμιά θέση.

Θα ήθελα να κάνω και μια παρατήρηση για το Προεδρείο της Γενικής Συνέλευσης. Πρέπει να προσέξει πάρα πολύ την τακτική του και το ξεκαθάρισμα με τους ανεξάρτητους και τις άλλες λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις, οι οποίες δεν έχουν ως σκοπό να λειτουργήσουν ως ανεξάρτητοι. Έχουν ως σκοπό να περάσουν απόψεις οι οποίες εντέλει είναι διασπαστικές για τον κλάδο.

Θα ήθελα τέλος να δηλώσω την απόλυτη συμπαράστασή μας στους ανθρώπους οι οποίοι αγωνίζονται για τον κλάδο και βάζουν πλάτη για τον κλάδο. Στον Βασίλη Παληγιάννη, στον Χαζίρη, στον Χρήστο Χρήστου, σε όλους τους αγωνιστές οι οποίοι συνεχίζουν και θα συνεχίσουν. Στον Παπαχαραλάμπους, στον Γιώργο Γούση, διότι είναι οι δημοκράτες δάσκαλοι που συνεχίζουν την ιστορία του δάσκαλου, ο οποίος είναι κύριος του εαυτού του με ευρωπαϊκό προσανατολισμό και δημοκρατική συνείδηση βαθύτατη.

Υπερψηφίζουμε τα πεπραγμένα του κλάδου διότι και βέβαια εμείς είμαστε ο κλάδος.

Α. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: (Μακρυγιάννη)

Συνάδελφοι σύνεδροι,

Προτού προχωρήσω στην κριτική πεπραγμένων του Δ.Σ της Ομοσπονδίας μας, θα ήθελα να περιγράψω και τις πολιτικοοικονομικές συνθήκες οι οποίες περιέβαλαν αυτά τα πεπραγμένα.

Μέχρι το 1981 το μοντέλο του οργανωμένου καπιταλισμού ήταν το μοντέλο διαχείρισης της οικονομικής ζωής της χώρας μας, με κύρια πολιτικά χαρακτηριστικά, το μικρό ποσοστό ανεργίας, τον ηγετικό ρόλο του κράτους ως μεσάζοντα μεταξύ των εργατικών ενώσεων σε εθνικό επίπεδο, η ενδυνάμωση των συλλογικών εργατικών ενώσεων σε εθνικό επίπεδο, η επικράτηση του κοινωνικού κράτους με άμεσα αποτελέσματα την αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης του χρηματικού μισθού, την κοινωνική ασφάλεια και τη μείωση των ωρών εργασίας. Δηλαδή υπήρχε μία αναγκαστική αύξηση των κερδών της εργοδοσίας με ταυτόχρονη όμως βελτίωση των όρων διαβίωσης των εργαζομένων.

Σήμερα όμως και με αποκλειστική υπευθυνότητα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, έχουμε το μοντέλο του αποδιοργανωμένου καπιταλισμού που τα κύρια πολιτικά χαρακτηριστικά του είναι η περικοπή των μισθών και κοινωνικών παροχών, η κατάργηση του κράτους πρόνοιας, η μείωση του αριθμού των χειρονακτικών εργασιών, η πολυδιάσπαση του κεφαλαίου, η αποβιομηχάνιση, η υποβάθμιση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η ανάπτυξη μεμονωμένων διαπραγματεύσεων, η κατάργηση κρατικής ρύθμισης απασχόλησης - μισθών, η ευελιξία της εργασίας και η απασχολησιμότητα.

Και όσον αφορά το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα δε θα μπορούσε να ξεφύγει από την αποδιοργάνωση και την κρίση.

Η καθηγητική εξουσία διαπραγματεύεται με τους γραφειοκράτες για περισσότερα χρήματα σε αυτήν και τα ιδρύματά της, διαπραγματεύεται με την αγορά για τη κατεύθυνση των μαθημάτων της, ξεπουλά το ρόλο της για την άνοδό της στην ιεραρχία, στις αίθουσες διδάσκει το καλό και έξω από αυτές παίζει το παιχνίδι του συστήματος.

Η υποβάθμιση της κλασικής παιδείας συνεχίζεται.

Η τεχνοεπιστήμη είναι σε κρίση λόγω του συνεχιζόμενου κατακερματισμού της γνώσης και της ολοένα και μεγαλύτερης εξειδίκευσης, με αποτέλεσμα οι επιστημονικές κοινότητες μόλις ξεπεράσουν τα όρια μιας ειδικότητας να μη μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους.

Το εκπαιδευτικό σύστημα τελικά λειτουργεί ως ένας κερδοσκοπικός οργανισμός, με σκοπό να διαμορφώσει τους στρατηγούς και τους φαντάρους του συστήματος.

Τα στελέχη δε που παράγει, ως αντάλλαγμα των υπηρεσιών που τους προσφέρονται, πρέπει να δώσουν και ένα μερίδιο πίσω με την μορφή άσκησης ελεγχόμενης εξουσίας.

Μέσα σε αυτή την κρίση, η ΔΑΚΕ κλήθηκε να υπηρετήσει τα συμφέροντα του κλάδου.

Οι αρχολίπαροι της εξουσίας θα ισχυριστούν πως η ΔΟΕ ήταν ανύπαρκτη.

Οι αιώνιοι εραστές του άπιαστου μαρξιστικού ονείρου, θα ισχυριστούν πως η Δ.Ο.Ε ήταν ανύπαρκτη.

Ισχυρίζομαι λοιπόν και λέω σε αυτούς. Δεν δικαιούνται να ομιλούν γιατί ήταν απόντες.

Η μεν Π.Α.Σ.Κ προσπάθησε να καταστρέψει την Δ.Ο.Ε εν ονόματι μιας χαμένης προεδρίας.

Οι δε άλλες, στον τύπο, αριστερές δυνάμεις, κυνηγούν ακόμη το λαγό που κυνηγούσε και η Αλίκη στην χώρα των θαυμάτων.

Η Δ.Ο.Ε ήταν δυνατή γιατί η ΔΑΚΕ ήταν παρούσα.

Η Δ.Ο.Ε ήταν παρεμβατική, γιατί η ΔΑΚΕ τολμούσε.

Η Δ.Ο.Ε ήταν δίπλα στους συναδέλφους της βάσης, γιατί η Δ.Α.Κ.Ε ποτέ δε σκέφτηκε να τους εγκαταλείψει.

Η Δ.Ο.Ε ήταν κοντά στους αναπληρωτές και αναδείκνυε συνεχώς το πρόβλημα τους, γιατί η ΔΑΚΕ δεν παρέκλεινε ούτε μια στιγμή από τις θέσεις της και τις θέσεις του κλάδου.

Η ΔΟΕ τέλος συμμετείχε σε όλες τις απεργιακές κινητοποιήσεις της χρονιάς που πέρασε, γιατί η Δ.Α.Κ.Ε μπόρεσε μέσα από τις εργοδοτικές απόψεις και θέσεις της Π.Α.Σ.Κ και τις αναχρονιστικές και ουτοπιστικές απόψεις και θέσεις των λεγόμενων αριστερών παρατάξεων, να προβάλει και να επιβάλει την λήψη αποφάσεων κρίσιμων για τα εκπαιδευτικά μας θέματα.

Η Δ.Ο.Ε έκανε αυτό που έπρεπε να κάνει για το συμφέρον του κλάδου και της Παιδείας, γιατί η ΔΑΚΕ ήταν παρούσα. Οι άλλες παρατάξεις που ήταν;

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ,

Τη χρονιά που πέρασε αποδείχτηκε περίτρανα πως η ηγεσία σας θα λειτουργούσε μόνο αν ήταν ενωμένη και προσηλωμένη σε αυτό για το οποίο ένας συνδικαλιστής εκλέγεται.

Δυστυχώς όμως τα ψέματα τελείωσαν. Η κατάληψη της προεδρίας και η μέσω αυτής ατομική προβολή ήταν ο μοναδικός στόχος. Και για αυτό η παράταξη σας ήταν ανύπαρκτη στα διεκδικητικά δρώμενα.

Συνάδελφοι κομμουνιστές

Μόνο την ενότητα και τα συμφέροντα του κλάδου δεν προωθείτε. Αλλάξτε ομάδα.

Αλλάξτε σκοπό και τροπάριο. Δεν έχετε τόσα χρόνια διδαχτεί τίποτε;

Κανένα άλλοθι ιδεολογικού προσανατολισμού δε μπορεί να σας αναγνωριστεί, γιατί απλούστατα μετά το 1974 είστε μέρος, και λειτουργικό μάλιστα, του συστήματος.

Κάντε ό,τι νομίζετε. Με τα συμφέροντά μας όμως μην παίζετε γιατί ο κλάδος θα σας αποπέμψει, τώρα μάλιστα που σας παίρνει είδηση.

Και κάτι τελευταίο.

Τρέχατε να δηλώσετε συμμετοχή στις κρίσεις των στελεχών της εκπαίδευσης για να γίνετε τι; Στελέχη και όργανα του αστικού συστήματος που πολεμάτε;

Ευχαριστώ.

ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΕΝΑ ΑΡΙΘΜΗΤΗΡΙΟ ΤΑΞΗΣ

για κάθε αγορά από τους μαθητές

30 αριθμητηρίων προς 12 € ή 50 αρ. x 7 €

ΕΠΟΠΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Γιώργου Κ. Γέρου, Βαλτινών 24, 11473 Αθήνα

Τηλ.: 010 6466201, Fax: 010 6466798, Κιν.: 0937 358877

ΕΣΑΚ - ΔΕΕ

Δ. ΑΓΚΑΒΑΝΑΚΗΣ: («Ο Παρθενώνας»)

Συνάδελφοι, από τι κρίνεται το Συνδικαλιστικό Κίνημα; Είναι ένα βασικό ερώτημα για να μπορέσουμε να βγάλουμε συμπεράσματα. Από τι λοιπόν κρίνεται το Συνδικαλιστικό Κίνημα, το κάθε Συνδικάτο και επομένως και η ΔΟΕ, η Διοίκηση της ΔΟΕ, η πλειοψηφία της Διοίκησης της ΔΟΕ;

Μήπως κρίνεται συνάδελφοι από το πόσες επαφές είχε ή πόσες επισκέψεις έκανε στο Υπουργείο; Μήπως κρίνεται από την περιγραφή των προβλημάτων; Μήπως κρίνεται από τις διαπιστώσεις των προβλημάτων; Μήπως κρίνεται από την ανάδειξη των υπευθύνων; Μήπως κρίνεται από τον αγώνα ενάντια στις συνέπειες των προβλημάτων; Μήπως κρίνεται συνάδελφοι από φραστικές κορώνες;

Παρόλο που και κάποια από αυτά έχουν τη σημασία τους, ωστόσο αν θέλουμε να μιλάμε με βάση τα συμφέροντα των εργαζομένων και της λαϊκής παιδείας, πρέπει να κρίνουμε το Συνδικαλιστικό Κίνημα με βάση άλλα κριτήρια. Να κρίνουμε το Συνδικαλιστικό Κίνημα από το αν αντιλαμβάνεται την ταξική πάλη, την ταξική σύγκρουση, ως μοναδικό στοιχείο προόδου, ως μοναδική αντίρροπη δύναμη, στην αυξημένη επιθετικότητα του Κεφαλαίου.

Κρίνεται από το αν αντιλαμβάνεται τον εργαζόμενο ως μοναδικό δημιουργό του πλούτου και συνεπώς ως δικαιούχο να παίρνει τα δικαιώματά του ανάλογα με τις ανάγκες του. Επίσης συνάδελφοι, το Κίνημα κρίνεται από το πώς τοποθετείται απέναντι στις επιθετικές πρωτοβουλίες του Κεφαλαίου, απέναντι στον πόλεμο, στο θερμό και τον κοινωνικό πόλεμο.

Το Κίνημα κρίνεται συνάδελφοι, από τις πρωτοβουλίες που παίρνει για να εμπνεύσει, για να οργανώσει, για να ανεβάσει την αντίσταση των εργαζομένων, για να συντονίσει τους εργαζόμενους σε ενιαίο μέτωπο ενάντια στον κύριο υπεύθυνο των προβλημάτων, στην πολιτική της Κυβέρνησης του Κεφαλαίου.

Επίσης συνάδελφοι, το Κίνημα κρίνεται από το πώς στέκεται, ποια είναι η θέση του απέναντι στους κοινωνικο-οικονομικούς εκπροσώπους του Κεφαλαίου και τους πολιτικούς και τους κοινωνικο-οικονομικούς εκπροσώπους. Εάν λοιπόν, πάρουμε αυτά τα κριτήρια που είναι βασικά κριτήρια, που χαρακτηρίζουν το ταξικό κίνημα, την ταξική πάλη, πραγματικά πρέπει να πούμε ότι η πλειοψηφία της Διοίκησης της ΔΟΕ όχι μόνο, δε στάθηκε με βάση αυτά τα κριτήρια, αλλά τα παραμέρισε και επέλεξε μια άλλη στάση.

Επέλεξε τον κοινωνικό εταιρισμό, τον κοινωνικό διάλογο. Τι είναι αυτό; Θεωρεί η Διοίκηση της ΔΟΕ ότι ο εργαζόμενος είναι κοινωνικός εταίρος και μπορεί να συναγελάζεται με τους υπόλοιπους κοινωνικούς εταίρους, μέσα σε κοινωνικούς διάλογους. Ότι μπορεί να κάθονται δηλαδή οι εργαζόμενοι, το Κεφάλαιο και η Κυβέρνηση γύρω από ένα τραπέζι του κοινωνικού διαλόγου και να συζητάνε τα προβλήματα των εργαζομένων. Και βεβαίως να απεμπολούνε τα αιτήματα των εργαζομένων. Το έχουμε δει, το έχουμε ζήσει, έχουμε εμπειρία από τέτοιους κοινωνικούς διάλογους, έχουμε πικρή εμπειρία από τους κοινωνικούς διάλογους και για τις εργασιακές σχέσεις αλλά και για το ασφαλιστικό.

Ξέρετε πολύ καλά ότι φέτος είχαμε κοινωνικό διάλογο για το ασφαλιστικό, που αυτό επέδρασε πολύ αρνητικά για την ταξική πάλη και για τους αγώνες. Και πρέπει να θυμίσω εδώ πέρα συνάδελφοι, το αν τελικά, κάποιες ηγεσίες του κοινωνικού εταιρικού συνδικαλισμού ήρθαν στους αγώνες και πήραν αποφάσεις για απεργίες, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις ταξικές δυνάμεις του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου, του ΠΑΜΕ, το οποίο οργάνωσε αυτή την πάλη και έτσι με αυτόν τον τρόπο, ανάγκασε και έφερε και κάποιους άλλους στον αγώνα, έστω και αργά. Και αυτοί οι αγώνες δεν πάνε χαμένοι.

Εμείς συνάδελφοι, με βάση αυτή τη λογική, δεν καταψηφίζουμε απλά και μόνο τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Έμπρακτα καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, οργανώνοντας την ταξική πάλη των εργαζομένων και στην εκπαίδευση, έτσι ώστε να υπάρξει μια απαντοχή στο Κίνημα, να υπάρχει μια ελπίδα ότι τελικά θα ανακάμψουμε ως κίνημα και ιδιαίτερα σ' αυτές τις συνθήκες είναι πέρα και πάνω και πιο πολύ από κάθε φορά αναγκαίο να έχουμε ένα τέτοιο Κίνημα μπροστά στην επέλαση που έρχεται σε βάρος του βιοτικού μας επιπέδου. Ευχαριστώ.

Α. ΔΑΜΑΛΑΣ: (Μεσσηνίας)

Συνάδελφοι, η αποτίμηση των οικονομικών πεπραγμένων δεν μπορεί παρά να είναι συνάρτηση και των διοικητικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας και τούτο γιατί οι δαπάνες έρχονται να στηρίξουν σε μεγάλο βαθμό την υλοποίηση των όποιων αποφάσεων.

Αν λοιπόν βάλουμε από τη μια τις μεγάλες προκλήσεις μπροστά στις οποίες βρέθηκε ο κλάδος τη συνδικαλιστική χρονιά που πέρασε, τόσο με το νομοσχέδιο –νόμο σήμερα– για

την περιφερειακή αποκέντρωση, αξιολόγηση και επιμόρφωση, όσο και με τις αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις που προωθήθηκαν και την αναγκαιότητα της οργάνωσης των αγώνων για την αποτροπή αυτών των δυσμενών εξελίξεων και από την άλλη βάλουμε τα στοιχεία του οικονομικού απολογισμού, τότε εύκολα θα διαπιστώσουμε ότι αυτά τα δύο βρίσκονται σε πλήρη αναντιστοιχία. Και δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού και τα διοικητικά πεπραγμένα βρίσκονται σε ίδια αναντιστοιχία.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι οι δαπάνες αφορούν κυρίως τυπικές διεκπεραιωτικές υποχρεώσεις του Δ.Σ. (αμοιβές και ασφάλιση προσωπικού, έκδοση «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ» κλπ) και παρ' όλα αυτά μια πιο πολύ προσεκτική ματιά σ' αυτά τα στοιχεία θα οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι οι δαπάνες είναι υπερβολικές και ενδεχομένως η διαχείριση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σπάταλη.

Για παράδειγμα, η συντήρηση και μεταρρύθμιση του ακινήτου για την στέγαση του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ που το ίδιο το Δ.Σ. είχε προϋπολογίσει σε 8 εκ. δρχ. περίπου και με βάση αυτό το ποσό έκανε την ανάθεση σε τεχνική εταιρεία, με νεότερη απόφαση του Δ.Σ. που πρόσθεσε και νέες εργασίες εκτός της μελέτης, στοίχισε τελικά 12 εκ. Αυτό ακριβώς επιβεβαιώνει την εκτίμησή μας για προχειρότητα τουλάχιστον στην διαχείριση των οικονομικών της ΔΟΕ.

Αυτή η προχειρότητα αποτελεί πρόκληση τόσο για τους συναδέλφους, όσο και για τους Συλλόγους που πολλές φορές αδυνατούν να ανταποκριθούν στοιχειωδώς στις υποχρεώσεις τους.

Ένα στοιχείο σημαντικό για μας είναι η δαπάνη για την μετατροπή της ΔΟΕ μέσω του ΙΠΕΜ σε Κέντρο Στήριξης Επιμόρφωσης με τα ίδια κριτήρια των οποίων ιδιωτικών σχολών. Δαπάνη που είναι και έξω από τον προϋπολογισμό που η προηγούμενη Γενική Συνέλευση είχε ψηφίσει.

Και για να προλάβω απάντηση ότι ο προϋπολογισμός του κεφαλαίου 7 που αφορά πάγια στοιχεία και τεχνικό εξοπλισμό δεν εξαντλήθηκε, τονίζω ότι στο προϋπολογισμένο ποσό δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη το ποσό των 396.000 Ευρώ περίπου που αναφέρεται στην αγορά ακινήτου με βάση το ειδικό αποθεματικό.

Θεωρούμε παράλληλα απαράδεκτο το καθεστώς τόσο του «νόμιμου χρηματισμού» των μελών του Δ.Σ. και των αιρετών του κλάδου με το αντιμισθία που εισπράττουν από το Ταμείο της ΔΟΕ, όσο και την κατ' αποκοπή αποζημίωση των μελών του Δ.Σ. για τις περιοδείες. Ιδιαίτερα με τις επιπλέον ημέρες που ενδεχόμενα αποτελούν και πρόκληση όταν οι περιοδείες ολοκληρώνονται αυθημερόν.

Παραπέρα πρέπει να επισημάνουμε ότι στις δαπάνες για κινητοποίηση πρέπει να δούμε και την εσωτερική κατανομή αυτών των δαπανών ώστε να μην αφορούν κυρίως τις δαπάνες των περιοδειών των μελών του Δ.Σ., αλλά να κυριαρχούν οι δαπάνες ανάδειξης και προβολής στην ελληνική κοινωνία των προβλημάτων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και των λειτουργών της, εξασφάλιση της συμπαράστασης της κοινωνίας στους αγώνες για την διεκδίκηση λύσεων και στην ανάπτυξη των ίδιων των αγώνων. Από τα παραπάνω που ανέφερα, γίνεται φανερό ότι καταψηφίζουμε και τα οικονομικά πεπραγμένα της ΔΟΕ.

Συνάδελφοι, σπείραμε στον κλάδο διχόνοια. Ήδη φτάσαμε να έχουμε δύο επίπεδα εκπαιδευτικών. Ένα οι καλά αμειβόμενοι, Διευθυντές, Στελέχη κλπ. και αξιολογούμενοι και η μάζα από κάτω. Ευχαριστώ.

Β. ΖΩΓΡΑΦΟΣ: (Λάρισας)

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαστε υποχρεωμένοι να κρίνουμε τη στάση που κράτησε συνολικά το Δ.Σ. της ΔΟΕ απέναντι στην πολιτική μονόπλευρης λιτότητας και εξάρθρωσης του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, που εφάρμοσε η Κυβέρνηση. Το Δ.Σ. ήταν κατώτερο των περιστάσεων, άφησε την Κυβέρνηση να υλοποιεί ανενόχλητη στρατηγικής σημασίας αντι-εκπαιδευτικές αντι-λαϊκές πολιτικές.

Σφύριζε αδιάφορα, ενώ η Κυβέρνηση προχωρούσε στην ψήφιση του Νόμου για την αξιολόγηση. Έχουν σοβαρές ευθύνες ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ που μετά την επιτυχημένη απεργιακή κινητοποίηση για την απόσυρση του νομοσχεδίου, τότε την επόμενη κιόλας, αποδεχόμενοι το νόμο της κυβέρνησης, εμπαίζοντας χιλιάδες συναδέλφους, δεν κατάφεραν να συμφωνήσουν σε ποια ημερομηνία θα προχωρήσουν την απεργία που είχαν ήδη συναποφασίσει.

Το διάστημα της επαναφοράς από την Κυβέρνηση του αντι-λαϊκού πακέτου για την ανατροπή των κοινωνικο-ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων και κατεδάφισης του κοινωνικο-ασφαλιστικού συστήματος, βρήκε την πλειοψηφία του Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, εκτεθειμένη ανεπανόρθωτα. Υπήρξε σύγχυση. Έλλειψη ενημέρωσης. Συσκότιση, παραπληροφόρηση, για ειδική δήθεν μεταχείριση των εκπαιδευτικών.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, η οποία επιβάλλεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στα πλαίσια της οικονομικής και νομισματικής Ένωσης, έχει τρεις βασικούς άξονες: Λιγότερο κράτος, περισσότερη ιδιωτική πρωτοβουλία, αφαίρεση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Είμαστε καθημερινά μάρτυρες του ξεπουλήματος του Δημόσιου και ευρύτερου Δημόσιου τομέα. Οι χρυσές μέρες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας βρίσκονται σε έξαρση, ενώ οι βιομήχανοι δηλώνουν στην εφορία εισόδημα λιγότερο από τους μισθωτούς, η φοροδιαφυγή και η φοροκλοπή εκτινάχθηκε στα ύψη.

Από την άλλη, τα πλατιά και λαϊκά στρώματα των εργαζομένων, οδηγούνται στην εξαθλίωση και την ανεργία. Η 71η Γενική Συνέλευση, έχει μεγάλη σημασία α-

γαπητοί συνάδελφοι. Σημαδεύεται από την προσπάθεια εφαρμογής των γενικότερων καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, στο στόχαστρο στο οποίο βρίσκεται ό,τι απέμεινε από τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, τα εργασιακά ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα και οι δημοκρατικές κατακτήσεις του λαού μας.

Στην εκπαίδευση, οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις περνούν από την εφαρμογή του νόμου για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου. Πέρα από την καθυπόταξη των εκπαιδευτικών, την εμπορευματοποίηση, την άνθιση της παραπαιδείας, έχουμε την ταξική κατηγοριοποίηση των σχολείων, θα έχουμε σε λίγο καιρό σχολεία πολλών ταχυτήτων για τα παιδιά των εργαζόμενων.

Και οι δυνάμεις που σήμερα επικρατούν στο Συνδικαλιστικό Κίνημα των εκπαιδευτικών, όχι μόνο δεν μπορούν να οργανώσουν τον αγώνα, αλλά συναινούν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Το βάρος επομένως, πέφτει σε εκείνες τις δυνάμεις, σ' εκείνους τους εργαζόμενους, στις ταξικές δυνάμεις, οι οποίες αγωνίζονται να συσπειρώσουν τους εργαζόμενους ενάντια στις αντι-λαϊκές πολιτικές της Κυβέρνησης και τη συνδικαλιστική απραξία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Δε μπορεί, αγαπητοί συνάδελφοι, το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να μετατραπεί σε υποστηρικτή είτε με τον έναν είτε με τον άλλο τρόπο της Κυβέρνησης, όσο και αν.σήμερα εξυπηρετεί κάποιους.

Ν. ΖΩΤΟΣ: (Αιγάλεω)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πριν ακόμα στεγνώσει το μελάνι των πρακτικογράφων της Βουλής από την ψήφιση (παρουσία 7 βουλευτών) του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου στη Βουλή και πριν ακόμα καλά-καλά κατατεθεί η έκθεση του ΟΟΣΑ για την ελληνική οικονομία όπου προβλέπει, προωθεί και επιτάσσει την μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης των συντάξεων γιατί θεωρεί το ασφαλιστικό μας ως πολύ γενναιόδωρο, τη μείωση και κατάργηση των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων, η Κυβέρνηση κατέθεσε στο Ελεγκτικό Συνέδριο σχέδιο νόμου και ζητάει γνωμάτευση για να το προωθήσει άμεσα.

Ξέρετε τι προβλέπει αυτό το σχέδιο νόμου που είναι στο Ελεγκτικό Συνέδριο και ζητάει, άμεσα γνωμάτευση; Πρώτον ενοποίηση επικουρικών Ταμείων στο 20%, δεύτερον αλλαγή του τρόπου χορήγησης του εφάπαξ με δόσεις ή με τη λογική του stand by, τρίτον αύξηση της ασφαλιστικής εισφοράς και τέταρτον επιτάχυνση της υλοποίησης των μεταβατικών διατάξεων όχι από το 2.8, αλλά από το 2.3.

Αυτά βρίσκονται στο Ελεγκτικό Συνέδριο σύμφωνα με επιβεβαιωμένες πληροφορίες που θα δουν αύριο το φως της δημοσιότητας, θα το δείτε. Και λέμε εντελώς συγκεκριμένα. Αν θες και την εφημερίδα στη λέω, δεν έχω κανένα λόγο να το κρύψω, είναι ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ».

Αν έχετε πρόβλημα, γιατί βλέπω ότι ορισμένοι με έναν ιδιάζοντα και χλευαστικό τρόπο αντιμετωπίζετε ορισμένα πράγματα, εδώ είμαστε και θα κριθούμε αύριο και μεθαύριο. Κι όταν λέμε κάτι δεν το λέμε με την λογική της Κασσάνδρας, το λέμε με τη λογική της αναγκαιότητας, της έγκυρης ενημέρωσης για να πάρουμε και τα απαραίτητα μέτρα να αποτρέψουμε αυτό που προωθείται. Δεν το λέμε με τη λογική που λέτε εσείς.

Εκείνο που έχει σημασία και ευθύνη της ΔΟΕ είναι ότι και με αυτό που προωθείται και με αυτό που ψηφίστηκε τι έπρεπε να κάνει. Αντί να συντονιστεί με όλη την εργατική τάξη, με όλους τους εργαζόμενους για το κορυφαίο ζήτημα του ασφαλιστικού νόμου, για το κορυφαίο ζήτημα της ενιαίας δημόσιας καθολικής κοινωνικής ασφάλισης, τι έκανε;

Επαιτούσε στα πλαίσια της ιδιαιτερότητας μια ρυθμισούλα, η οποία ενώ στην αρχή την έκανε παντιέρα ότι είναι το άπαν και το μείζον, ήρθε η ώρα όπου μέσα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ είπαν δια χειλιών στελεχών της ΠΑΣΚ: «έλα μωρέ δεν ήταν και τίποτα αυτή η ρύθμιση» και το ήξεραν ότι δεν θα ψηφιστεί «γιατί εντάξει δεν αφορά και κανέναν επί της ουσίας».

Η ουσία ποια είναι και ποιο είναι το αρνητικό στοιχείο εδώ. Μπροστά από κορυφαία αγωνιστική κινητοποίηση. οι εκπαιδευτικοί πλασάρονταν στα μάτια των υπόλοιπων εργαζομένων ως συντεχνίτες πρώτον. Δεύτερον, διασπόταν το ενιαίο μέτωπο ενάντια στον αντιασφαλιστικό νόμο και τρίτον περνούσε η λογική συνολικά στους εργαζόμενους ξέρεις, ο κάθε ένας για την πάρτη του και ο σώζων εαυτόν σωθήτω.

Εδώ το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι μια τυχαία διαδικασία. Είναι ένα κομβικό ζήτημα. Προωθείται και από τον ΟΟΣΑ και από την Ε.Ε. και από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς τι; Η μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους της εργασίας. Στόχος η απαξίωση της τιμής της εργατικής δύναμης. Εμείς δεν το είδαμε σαν τέτοιο. Δεν είδαμε ποια είναι η αιτία και ποιος είναι ο στόχος. Κοιτούσαμε το δέντρο και χάναμε το δάσος. Καλλιεργούσαμε ψευδαισθήσεις και αυταπάτες.

Και υπάρχει το εξής ερώτημα που είναι και εύλογο. Μπορεί σε ένα τοπίο νεφελώδες, σε ένα τοπίο αρνητικό, σε ένα τοπίο αντιλαϊκό να υπάρχουν νησίδες για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων όταν συνολικά ανατρέπεται η κοινωνική ασφάλιση; Η απάντησή μας είναι πως όχι.

Και λέμε τι; Δυο κουβέντες. Ότι και το ασφαλιστικό και το εισόδημα και οι εργασιακές σχέσεις και η χειραγώγηση και η ανεργία και το ένα και το άλλο είναι ζήτημα συντονισμού δράσης, συντονισμού πάλης όλης της εργατικής τάξης. Σε έναν προσανατολισμό και σε μια κατεύθυνση που θα έρθει και θα σε ρίξει και σε σύγκρουση με τις αντιλαϊκές επιλογές του κεφαλαίου. Ο αγώνας μας πρέπει να έχει τακτική κατεύθυνση για να είναι νικηφόρος και αποτελεσματικός.

Δ. ΝΟΜΙΚΟΣ: (Χίου)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ακούγοντας τη διαμάχη ΠΑΣΚ και ΔΑΚΕ αναρωτιέμαι: Καμία άλλη παράταξη δεν αγωνίστηκε για τους Αναπληρωτές; Οι Αναπληρωτές δε δώσανε κανέναν αγώνα; Μήπως για τον πιθανό διορισμό μου, θα πρέπει να τις ευχαριστήσω κιόλας;

Από την άλλη όμως αναρωτιέμαι: Ποιους πρέπει να ευχαριστήσω; Αυτούς που όταν δίνονταν οι μάχες για την κατάργηση του 2525 και του 2640, την πηγή των δεινών, των αναπληρωτών αλλά και της εκπαίδευσης γενικότερα, εκείνοι απείχαν;

Τους στηρικτές των ρυθμίσεων που μπροστά στον εκσυγχρονισμό των πεπαλαιωμένων θέσεων ξεχάσανε την Επετηρίδα; Μαζί τους βέβαια υπήρχαν και κάποιες άλλες δυνάμεις που κι αυτές σήμερα επικαλούνται αγώνες υπέρ των αναπληρωτών. Είναι αυτές που από τη μια, ή θεωρούσαν ότι η Επετηρίδα είναι ένα ξεπερασμένο από την κοινωνία σύστημα πρόσληψης, ή από την άλλη θέλανε και τον διορισμό των αναπληρωτών και την Επετηρίδα.

Το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται σήμερα η Κυβέρνηση και γι' αυτό κάνει τους διορισμούς έτσι όπως τους κάνει και αυτές τις ρυθμίσεις, φαίνεται από τις τραγελαφικές καταστάσεις που δημιούργησαν οι διαγωνισμοί του ΑΣΕΠ. Εκεί έχουμε επιτυχόντες του διαγωνισμού να εργάζονται ως αναπληρωτές ή και να μονιμοποιούνται ακόμα, αλλά και επιτυχόντες να μην διορίζονται.

Αυτά τα αδιέξοδα οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση, τυχαία κατάσταση, τον διορισμό 2.500 Δασκάλων, για τον οποίο χειροκροτούν ΠΑΣΚ και ο Σύλλογος Αναπληρωτών Δασκάλων μόνο. Όλοι αυτοί, στην προσπάθειά τους να στηρίξουν την αντι-εκπαιδευτική πολιτική και αυτής της Κυβέρνησης, που είναι άξιος συνεχιστής των προηγούμενων, αποφεύγουν να εντοπίσουν τη ρίζα του προβλήματος, της μακρόχρονης δηλαδή παραμονής στην επετηρίδα, τους λίγους διορισμούς.

Έτσι λοιπόν, αντί να αγωνίζονται για επετηρίδα και μαζικούς διορισμούς από αυτήν, προτιμούν να αλλάξουν τρόπο πρόσληψης, λες και έτσι θα δημιουργηθούν και νέες θέσεις εργασίας και μαζικοί διορισμοί θα γίνουν. Η αντικατάσταση δε της μιας επετηρίδας από τέσσερις και τη μετονομασία τους σε «Πίνακες», θεωρείται τώρα εκσυγχρονισμός.

Αυτός όμως ο εκσυγχρονισμός, εγγυάται ότι ένας σημαντικός αριθμός αναπληρωτών, δεν πρόκειται να διοριστεί, ούτε στην επόμενη πενταετία, θα οδηγηθεί δε και αυτή η ρύθμιση σύντομα στο ξεπέρασμα της από την κοινωνία, αφού οι αδιόριστοι και αναπληρωτές, συνεχίζουν να είναι αποκλεισμένοι από επιμορφώσεις και μετεκπαιδεύσεις.

Η διατήρηση του διάτρητου διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, οι προσλήψεις από αυτόν, αλλά και η μοριοδότηση των επιτυχόντων μη διοριστέων του διαγωνισμού, δείχνουν την εμμονή της Κυβέρνησης στην καθιέρωση των προσλήψεων μέσω ΑΣΕΠ, την πιστή εφαρμογή από αυτήν των γενικότερων καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, με την αποσύνδεση πτυχίου επαγγέλματος, τη μερική απασχόληση, τη δημιουργία σώματος Δασκάλων που απειλούμενο με ανεργία, θα είναι έτοιμο να στηρίξει και να εφαρμόσει τις Κυβερνητικές αντι-εκπαιδευτικές επιλογές και τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η εγκατάλειψη της επετηρίδας από την πλειοψηφία της ΔΟΕ και τους συνοδοιπόρους της και ανοίγει το δρόμο στην Κυβέρνηση για ρυθμίσεις που θα οδηγούν σε μόνιμη ομηρία αναπληρωτών και αδιόριστων και στηρίζουν την Κυβερνητική πολιτική για κάλυψη όλων των κενών με αναπληρωτές και ωρομίσθιους και διαιρούν τους αναπληρωτές κατηγοριοποιώντας τους και καλλιεργώντας τους αυταπάτες για τη λύση του προβλήματος της δικής τους ομάδας μόνο.

Η μόνη παράταξη που μένοντας σταθερή στις θέσεις της, κώφευε και κωφεύει στις ευκαιριακές αποσπασματικές λύσεις που πρότειναν οι υπόλοιποι, υποστηρίζοντας ότι η μοναδική δίκαιη λύση στην αδιοριστία είναι οι μαζικοί διορισμοί και ο μόνος δίκαιος, αδιάβλητος και αξιοκρατικός τρόπος διορισμού είναι η επετηρίδα, είναι η παράταξη της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ.

Α. ΟΝΤΟΥΛΗ: («Γ. Σεφέρης»)

Συνάδελφοι, θεωρούμαστε μη Κυβερνητική Οργάνωση, με την έννοια ότι το Δ.Σ. εκλέγεται, δεν διορίζεται από την εκάστοτε Κυβέρνηση, θεωρητικά βέβαια έτσι έχουν τα πράγματα. Στην πράξη όμως είναι εντελώς διαφορετικά.

Οι καιροί μας είναι πονηροί, το ξέρετε. Από τη μια έχουμε εξάρθρωση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης και από την άλλη η πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας μας πλήττει και υποφέρουμε. Ήδη η εφαρμογή των αντιεκπαιδευτικών νόμων έφερε τα εκπαιδευτικά πράγματα πολλά βήματα πίσω. Είναι λοιπόν αδιάψευστο κριτήριο να κρίνεται το Δ.Σ. της ΔΟΕ από τη στάση που κράτησε συνολικά απέναντι σ' αυτή την πολιτική της εξαθλίωσης.

Η σημερινή ηγεσία της ΔΟΕ άφησε την Κυβέρνηση να υλοποιεί τις αντιεκπαιδευτικές της επιλογές όχι μόνο χωρίς αντίδραση, αλλά και σκόπιμα, κρατώντας τον κλάδο σε νάρκη. Και οι ίδιοι; Αυτοί έμειναν μάρτυρες της αδράνειας του εκπαιδευτικού Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Συνάδελφοι, σήμερα περισσότερο από ποτέ είναι αναγκαίο να βγούμε από αυτή την νάρκη γιατί αύριο θα είναι αργά. Το βλέπετε ότι η εκπαίδευση δέχεται σφοδρή και παρατεταμένη επίθεση, ενώ προσπαθούν να της αφαιρέσουν σιγά-σιγά όλα της τα δικαιώματα. Όλα αυτά που με αγώνες κατακτήθηκαν ανατρέπονται και το πιο ανησυχητικό είναι ότι μεθοδεύεται η διάλυση του Συνδικαλιστικού και γενικότερα του μαζικού Κινήματος.

Η περιβόητη μεταρρύθμιση στην παιδεία, όπως το πολυεθνικό κεφάλαιο θέλει, παρέχοντας ελλιπή μόρφωση και γνώση, στοχεύει στη δημιουργία του αυριανού απασχολήσιμου εργαζόμενου που θα αρκείται να ζει με όρους και μισθούς εξαθλίωσης με σκυμμένο το

κεφάλι και δε θα έχει διάθεση και χρόνο για αγωνιστική συσπείρωση και συλλογική δράση. Προοπτική που σε τρελαίνει, που σε απογοητεύει και σε αποκαρδιώνει, ειδικά άμα σκεφτείς ότι ένα τέτοιο μέλλον επιφυλάσσουν για τα παιδιά σου.

Λυπάμαι διπλά γιατί διαπιστώνω πως η ηγεσία της ΔΟΕ συμβιβάστηκε και τελικά ευθυγραμμίστηκε με τις κεντρικές επιλογές της Ε.Ε. και του κεφαλαίου, συνειδητά, παραγνωρίζοντας τις συνέπειες για το Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Συνάδελφοι, δεν ήταν μοιραίο να φτάσουμε εδώ που φτάσαμε. Άλλη θα ήταν η κατάσταση, αν άλλη ήταν η στάση αυτής της ηγεσίας. Υπήρχαν δυνατότητες να υπερασπιστεί μια σειρά δικαιωμάτων που χάθηκαν. Αυτό όμως όχι μόνο δεν έγινε, αλλά πέτυχε να οδηγήσει τα μέλη της βάσης μακριά από το Συνδικάτο. Φέρνει ακέραιες τις ευθύνες γι' αυτό.

Συνάδελφοι, θα έρθουν ακόμα πιο δύσκολες μέρες. Όλοι εμείς που ανησυχούμε γι' αυτές τις εξελίξεις, οφείλουμε να αντιδράσουμε. Δεν υπάρχει άλλη λύση από την ανάληψη πρωτοβουλιών για ενίσχυση των ταξικών χαρακτηριστικών του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Πρέπει να βγούμε από την αδράνεια και να μπούμε στην πρωτοπορία του αγώνα.

Βρίσκουμε τα πεπραγμένα ελάχιστα έως ανύπαρκτα και στραμμένα ολότελα προς τη λάθος κατεύθυνση. Το Κίνημα χρειάζεται μια ηγεσία ζωντανή και πανταχού παρούσα, όχι υποτονική και μονίμως απούσα από τις μεγάλες στιγμές. Ασφαλώς και καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα. Ευχαριστώ.

Κ. ΠΑΠΛΩΜΑΤΑΣ (Περιστερίου)

Συνάδελφοι-ισσες

Έχουν περάσει πάνω από 4 χρόνια από την εφαρμογή έστω και σχηματικά, στη ζωή της δήθεν εκπαιδευτικής «μεταρρύθμισης». Σήμερα έχουμε πια ολοζώντανο μπροστά μας το σχολείο της «εκπαιδευτικής κοσμογονίας».

Έχουμε το σχολείο που αποκλείει από τη γνώση, από τη μόρφωση σήμερα όλους αυτούς που θέλει να αποκλείσει αύριο από την εργασία και τη ζωή με δικαιώματα.

Η μάχη συνεχίζεται και είμαστε αισιόδοξοι. Γιατί σήμερα η κάθε λαϊκή οικογένεια μπορεί να εκτιμήσει καλύτερα, όχι μόνο αυτό που γίνεται με την αναδιάρθρωση της παιδείας. Σήμερα ο καθένας μπορεί να συνδέσει πιο εύκολα την ατομική του περίπτωση, τις δυσκολίες και τα αδιέξοδα στην προσπάθειά του να στηρίξει το παρόν και το μέλλον του παιδιού του, με το δάσος των αναδιαρθρώσεων στην οικονομία, στην αγορά εργασίας, στο ασφαλιστικό, στην υγεία, στην κοινωνική ζωή.

Τρία βασικά συμπεράσματα μπορούν να αναφερθούν σαν αποτέλεσμα των αναδιαρθρώσεων που προωθούνται στην παιδεία.

1. Ενισχύθηκαν οι ταξικοί φραγμοί.
2. Εντάθηκε η ιδιωτικοποίηση και η εμπορευματοποίηση.
3. Υποβαθμίζεται συνεχώς το μορφωτικό επίπεδο του σχολείου, της νεολαίας.

Η φροντιστηριοποίηση του σχολείου, το ανιαρό και σχολαστικό περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων, η πληθώρα των άχρηστων και ασύνδετων γνώσεων, η ψυχοφθόρα ανταγωνιστική λειτουργία του καλλιεργούν στο μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας, την αποστροφή προς το σχολείο και δυστυχώς τη μόρφωση, σε μεγαλύτερο βαθμό από πριν. Διευρύνονται τα φαινόμενα αρνητικής ψυχολογίας και συμπεριφοράς που εκδηλώνονται με την ένταση του άγχους, την ανασφάλεια, την υποκατάσταση της ψυχαγωγίας με την εκτόνωση, τη φυγή από την πραγματικότητα μέχρι και την ναρκοϋποταγή.

Το Ινστιτούτο Μελετών των Ευρωπαίων Βιομηχάνων σ' έκθεσή τους καιρό τώρα, έχει επισημάνει τις απαιτήσεις που έχει το κεφάλαιο απ' το εκπαιδευτικό σύστημα, προκειμένου να εξασφαλίσει το εργατικό δυναμικό που χρειάζεται.

Γράφει: «Δεν αξιολογούμε θετικά το γεγονός ότι οι άνθρωποι παραμένουν επί μακρό χρόνο στα σχολεία. Υπάρχει κίνδυνος οι νέοι άνθρωποι να αποκτήσουν απόψεις. Περισσότερο αντιδραστικές ή απλού παρατηρητή παρά απόψεις προσανατολισμένες προς τη δράση σε μια εποχή που η Ευρώπη χρειάζεται μια ένεση επιχειρηματικού πνεύματος».

Πάνω σ' αυτό το πνεύμα καρμπόν, προσαρμόζονται οι κατευθύνσεις και απαιτήσεις της ΕΕ π.χ. στη σελίδα 114 της Λευκής Βίβλου γράφει: «Η εκπαίδευση χρειάζεται να εκλογικευτεί να προβλέπονται λιγότερο μακροχρόνιες σπουδές με γενικές καταρτίσεις που ανταποκρίνονται περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς, προωθώντας ταυτόχρονα την επαγγελματική κατάρτιση ως εναλλακτική της Πανεπιστημιακής». Στη σελίδα 116 της Λ.Β. γράφει: «Βραχείας διάρκειας και πρακτικότερες καταρτίσεις πρέπει να ενθαρρύνονται». Στη σελίδα 92 γράφει: «Οι ανάγκες σε εκπαίδευση και κατάρτιση δεν μπορεί να είναι δωρεάν. Απαιτούν τη δημιουργία νέων βάσεων πληρωμής σε ατομική βάση - πληρωμή με βάση τη χρήση υπηρεσιών παιδείας».

Έτσι η βασική τάση που διαμορφώνεται και προωθείται και στη χώρα μας είναι:

– Την παιδεία-εμπόρευμα να την αγοράζει και μάλιστα ακριβά όποιος μπορεί να πληρώνει ανάλογα με τη χρήση και μάλιστα σε ατομική βάση.

– Πως ο σκοπός της εκπαίδευσης πρέπει να είναι ο ίδιος με αυτόν των άλλων εμπορευμάτων. Να αυξάνει την κερδοφορία του κεφαλαίου. Να κοστίζει δηλαδή λιγότερο και να αποδίδει άμεσα κέρδη.

Στη δική μας αντίληψη το 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο είναι ένα σχολείο με νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Δεν είναι σχολείο απλής μετάδοσης γνώσεων, αλλά κοινωνικής διαπαιδαγώγησης, ολόπλευρης καλλιέργειας της προσωπικότητας του νέου.

Οι γνώσεις όμως για να έχουν αξία πρέπει να είναι α-

ληθινές και τότε δημιουργούν κριτήρια για τη ζωή. Το σχολείο πρέπει να διδάσκει την αλήθεια για τη ζωή, να δημιουργεί στους μαθητές επιστημονική κοσμοαντίληψη.

Το σχολείο που προτείνουμε είναι ανάγκη του σήμερα. Ανάγκη που ανταποκρίνεται στα συμφέροντα του λαού για την καθολική ανύψωση του επιπέδου του, την καλλιέργειά του και τη συνολική του πρόοδο. Η ζωή το έχει καταγράψει μ' έναν τρόπο μέσα από τους μικρούς και μεγάλους αγώνες που προηγήθηκαν. Μέσα από την ιστορική πείρα, μέσα από τη διαδρομή των αλλαγών στην παιδεία βγαίνει ο ρεαλισμός, το δίδαγμα ότι το σχολείο, που έχει αντικειμενικά ανάγκη ο λαός στην εποχή μας δεν πρόκειται νάρθει χάρισμα, παρά μόνο με τη βούληση και τη δυναμική επιβολή του ίδιου του λαού. Όσο μας αφορά θα συμβάλλουμε ώστε ο αγώνας για την Παιδεία να μην περιορίζεται σε κάποιες μάχες για την άμβλυνση μόνο κάποιων πλευρών της αντιδραστικής επέλασης. Να φέρει στο κέντρο της πάλης το σύνολο των μορφωτικών αναγκών και δικαιωμάτων της νεολαίας και του λαού. Θα συμβάλλουμε τα θέματα αυτά να μπουν πιο αποφασιστικά στο κέντρο της προσοχής του αγώνα της Εργατικής Τάξης, ώστε να γίνει ο στυλοβάτης της συνέχειας, του προσανατολισμού και της αποτελεσματικότητας ενός παλλαϊκού κινήματος για την Παιδεία ταξικά προσανατολισμένου, να ενισχυθεί εκείνο το ρεύμα που αναγνωρίζει το ρόλο και την Παιδαγωγική του αποστολή ως ζωτικό κομμάτι του εργατικού κινήματος των παραδόσεων και αξιών του, για μια καλύτερη κοινωνία. Ο εκπαιδευτικός να μην εγκαταλείπει την αποστολή του μπροστά στις δυσκολίες, το γενικότερο βιοτικό και πολιτιστικό επίπεδο, την άθλια υποδομή των σχολείων, την προσπάθεια των κυβερνώντων να μας αξιολογήσουν για να μας «συμμορφώσουν» στα δικά τους μέτρα.

Εκείνο όμως που προέχει σήμερα, είναι η σαφής ταξική, διεκδικητική αναγέννηση του σ.κ. έτσι ώστε να γίνει ξανά η απαντοχή και η ελπίδα των εργαζομένων. Ο κλάδος μας σήμερα μπορεί να έχει ένα σ.κ. που ταξικά προσανατολισμένο θα διεκδικεί, θ' ανακτά τα χαμένα και θα κατακτά νέα δικαιώματα, αντίστοιχα με τις αυξημένες σύγχρονες ανάγκες της Παιδείας και του εκπαιδευτικού. Ένα σ.κ. που μαζί με τους άλλους εργαζόμενους θα υψώνει ισχυρό αποτελεσματικό μέτωπο ενάντια στο αντεργατικό-αντιεκπαιδευτικό μέτωπο κεφαλαίου-κυβέρνησης-Ε.Ε. και θα βαδίζει τον αντι-ΟΝΕ δρόμο, που στο κέντρο του θα έχει τον εκπαιδευτικό και το σχολείο του μέλλοντος.

Α. ΤΟΚΑΣ: (Πρέβεζας)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, η χρονιά που πέρασε σημαδεύτηκε από την ένταση των προσπαθειών της Κυβέρνησης για τον παραπέρα ασφυκτικό ιδεολογικό έλεγχο της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Στα πλαίσια αυτά είχαμε τη ψήφιση του τριπλού νομοσχεδίου με το οποίο προωθείται η αξιολόγηση και η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών, η ταξική κατηγοριοποίηση των σχολείων και το προχώρημα της ιδιωτικοποίησης– εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης.

Βλέπουμε πλέον ξεκάθαρα, συνάδελφοι, τον εκπαιδευτικό, με βάση το αυταρχικό νομικό πλαίσιο που ξεκινάει από τον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα και φτάνει μέχρι τα τελευταία σχέδια Υπουργικών Αποφάσεων για την αξιολόγηση που πολύ μας τα διαφήμισαν σήμερα και ο Υπουργός και ο Υφυπουργός, να μετατρέπεται σε έρμαιο της Κυβέρνησης και του διοικητικού μηχανισμού αφού η μονιμοποίησή του και η υπηρεσιακή του εξέλιξη, βαθμολογική και μισθολογική, συνδέεται άμεσα με το προϊόν της αξιολόγησης.

Επιβεβαιώνεται, συνάδελφοι, για μια ακόμα φορά η θέση που είχαμε διατυπώσει ως παράταξη, ότι ο βασικός στόχος της αξιολόγησης δεν είναι η ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού, αλλά η ιδεολογική του χειραγώγηση. Αυτό γίνεται ξεκάθαρο μετά και τις τελευταίες εξαγγελίες του ΥΠΕΠΘ που τις ξανακούσαμε πάλι σήμερα για τα κριτήρια και τον τρόπο υλοποίησης της .αξιολόγησης των εκπαιδευτικών.

Συνάδελφοι, οικοδομείται από την Κυβέρνηση κατ' εντολή της Ε.Ε. ένα πλέγμα φόβου και σιωπής μέσα στα

ΛΙΑΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Δάσκαλος

Κυκλοφορούν τα βιβλία του:

1. Κώδικας διοίκησης Σχολείων.
2. Σχολικές Επιτροπές. ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ
3. 105 σκίτσα Σχολικών εορτών-εποχών-διάφορα.
4. Σχολικές εορτές (ομιλίες-ποιήματα-τραγούδια-σκετς).
5. Ο Νέος Υπαλληλικός Κώδικας.
6. CD: (Υποδείγματα διοίκησης και διαχείρισης σχολείων Α/βαθμιας Εκπαίδευσης).

Όλο το σετ των 5 βιβλίων διατίθεται αποκλειστικά στην τιμή των 60€

Η τιμή του CD είναι 30€ με δώρο ένα από τα παραπάνω βιβλία

Δεν κυκλοφορούν στα βιβλιοπωλεία

Αποκλειστική διάθεση: ΛΙΑΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Αριστίππου 1
421 00 ΤΡΙΚΑΛΑ
Τηλ.: 0431 039038, κιν.: 0974 943498

σχολεία, ιδεολογικής τρομοκρατίας εκπαιδευτικών και μαθητών, προκειμένου να δημιουργήσουν στρατιώτες που θα υλοποιούν ακούραστα και με ζήλο τις επιλογές τους.

Γι' αυτό προκρίνουν τη σύνδεση της αξιολόγησης με την μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη, ακόμα και τη μονιμότητα. Γι' αυτό ενισχύουν τους μηχανισμούς ελέγχου και επιβολής. Γι' αυτό επιβάλλουν τον ασφυκτικό έλεγχο μέσα από ένα πλέγμα απόλυτα ελεγχόμενων από την Κυβέρνηση στελεχών εκπαίδευσης.

Οι εξελίξεις αυτές, συνάδελφοι, αφήνουν έκθετους τους συνδικαλιστές των παρατάξεων του κυβερνητικού και υποταγμένου συνδικαλισμού στον χώρο μας, οι οποίοι το προηγούμενο διάστημα έβαλαν πλάτη για την θεσμοποίησή τους καλλιεργώντας τον εφησυχασμό στους συναδέλφους αποπροσανατολίζοντας από την ουσία των αντιεκπαιδευτικών επιλογών και υπονομεύοντας τους αγώνες.

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι, είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα απέναντι στο σημερινό σχολείο της στείρας και αποσπασματικής γνώσης, της αντιεπιστημονικότητας και του λειτουργικού αναλφαβητισμού, το σχολείο -βιομηχανία παραγωγής απασχολήσιμων να αντιπαραθέσουμε το σχολείο της ολόπλευρης γενικής μόρφωσης κι αυτό δεν είναι άλλο από το ενιαίο 12χρονο βασικό υποχρεωτικό σχολείο.

Είναι ανάγκη απέναντι στους φοβισμένους, υποταγμένους εκπαιδευτικούς κολίγους στο τσιφλίκι του manager που σύντομα θα φέρουν στα σχολεία μας, να αντιπαραθέσουμε τους εκπαιδευτικούς επιστήμονες παιδαγωγούς, που θα μορφώνονται στις πανεπιστημιακές, παιδαγωγικές σχολές, θα επιμορφώνονται τακτικά με ευθύνη των ΑΕΙ και με απαλλαγή από τα διδακτικά τους καθήκοντα, θα έχουν μόνιμη και διαρκή επιστημονική στήριξη στο έργο τους.

Απέναντι στον σχολικό σύμβουλο-επιθεωρητή που έρχεται στα σχολεία να αντιπαραθέσουμε τον σχολικό σύμβουλο-επιστημονικό συνεργάτη και βοηθό του εκπαιδευτικού στο έργο του. Είναι επιτακτική ανάγκη, συνάδελφοι, η διεκδίκηση της παιδείας που έχει ανάγκη ο λαός μας και ο τόπος μας, της σύγχρονης παιδείας που θα υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες και όχι τις απάνθρωπες επιδιώξεις του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτό πρέπει να γίνει υπόθεση ενός μαζικού, ρωμαλέου, λαϊκού μετώπου για την παιδεία, που θα παλεύει ταυτόχρονα για ριζικές αλλαγές στην οικονομία και στην κοινωνία.

Συνάδελφοι, μια παρατήρηση κλείνοντας. Επειδή πολλά ακούστηκαν από ομιλητές σχετικά με την Αριστερά και την ενότητα της Αριστεράς, εμείς δηλώνουμε ως παράταξη της ΕΣΑΚ ξεκάθαρα ότι δεν έχουμε καμία σχέση με την Αριστερά των συνδικαλιστών τύπου Νταλακογιώργου και την Αριστερά τύπου Γαλλίας, που βλέπουμε τα αποτελέσματα που έχει φέρει και στη Γαλλία αλλά και γενικότερα τους αριστερούς που βλέπουμε στις διάφορες άλλες χώρες, που έχουν φέρει πίσω και την Αριστερά και το διεκδικητικό, το ταξικό Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ: («Ο Σωκράτης»)

Όντως συνάδελφοι, αυστηρά δύο λεπτά αλλά μισό δευτερόλεπτο επί της διαδικασίας. Είχαν δίκιο προηγούμενα οι συνάδελφοι που προέβαιναν σε συσκέψεις και σε κόντρα συσκέψεις για τον χρόνο και την περικοπή του χρόνου.

Όντως καθυστέρησαν να ξεκινήσουν οι εργασίες αγαπητέ Πρόεδρε, γιατί υπάρχει και το άγχος του Πάγκαλου, όχι του συνάδελφου της ΠΑΣΚ που είναι εδώ, του γνωστού υψηλόβαθμου πρώην Υπουργού και στελέχους του ΠΑΣΟΚ. Φαντάζεστε να εμφανιστεί αύριο ο κ. Πάγκαλος ως εκπρόσωπος της κυβερνούσας παράταξης εδώ;

Θα πρέπει να είστε κυρίως εδώ οι του κέντρου, καλοξυρισμένοι και γυαλισμένοι, αλλιώς κινδυνεύετε συνάδελφοι. Ένα το κρατούμενο. Και αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ αφήστε τα κροκοδείλια δάκρυα και πείτε μας. Άλλαξε ο Μανωλιός στην ουσία κι έβαλε τα ρούχα αλλιώς; Υπάρχει σύγχυση ανάμεσα στους συναδέλφους, ιδίως φέτος. Δε μπορούσαν να ξεχωρίσουνε τίνος στελέχη είναι τα μέλη του Προεδρείου, της ΠΑΣΚ ή της ΔΑΚΕ; Γιατί στην ουσία δε διαφώνησαν πουθενά.

Και πείτε μας ένα ζήτημα: Πού διαφώνησαν συνάδελφοι; Διαφώνησαν στο ζήτημα του πολυ-νομοσχεδίου; Μεσούσης της συζητήσεως στη Βουλή, έτρεξαν, ενώ απεργούσε το 60% του κλάδου, έτρεξαν να αποσύρουν το αίτημα για την απόσυρση και να προβούνε τάχα σε βελτιωτικές τροποποιήσεις και ρυθμίσεις.

Όσον αφορά το ζήτημα των αναπληρωτών, εσείς συνάδελφοι, οι νεκροθάφτες της Επετηρίδας, εσείς που βάλατε ταφόπλακα στην Επετηρίδα και ουσιαστικά στα εργασιακά δικαιώματα όλων των Εκπαιδευτικών, μην έρχεστε σήμερα εδώ να τρέξετε ποιος θα δράξει πρώτος τις δάφνες. Γιατί στην ουσία οι 2.500 διορισμοί δεν ανταποκρίνονται ούτε στο 1/3 των πραγματικών αναγκών, με βάση τα στοιχεία που δίνει το Υπουργείο Παιδείας. 7.000-8.000 αναπληρωτές δούλευαν φέτος.

Και στο κάτω-κάτω οι 2.500 αναπληρωτές, είναι τα κενά που μεταφέρονται από το διαγωνισμό του '98. Και ένα θα πρέπει να πούμε σήμερα: Ότι αν και βρέθηκαν ευνοημένοι λόγω της συγκυρίας οι συνάδελφοι Αναπληρωτές στην παρούσα φάση, είναι γιατί απέτυχε ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ.

Και για να πάμε παραπέρα, για το ασφαλιστικό, τι πράξατε αγαπητοί συνάδελφοι; Σπείρατε τη σύγχυση. Ως άλλοι Εφιάλτες, αφήνατε υπονοούμενα ότι τάχα εμείς, οι εκπαιδευτικοί, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές, θα τύχουμε μιας ευνοϊκότερης ρύθμισης από πλευράς του Υπουργείου. Μπορεί στα 30 και με 55 έτη, μπορεί στα 30 και με 60. Όχι συνάδελφοι, οσφυοκάμπτες δεν θα μας μετατρέψετε όλους.

Και αν εσείς ακολουθείτε αυτή την τακτική, σήμερα, μέσα στο εκπαιδευτικό κίνημα, υπάρχει μια άλλη μερίδα που αγωνίζεται κόντρα σ' αυτή τη λογική και πολύ σύντομα θα τη βρείτε μπροστά σας. Ευχαριστώ.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ

Θ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ: (Α' Θεσ/κης «Ο Μέγας Αλέξανδρος»)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες έρχομαι για πρώτη φορά αντιπρόσωπος το 1982 στην Πάντειο σχολή. Πνέει ο άνεμος της αλλαγής όχι μονάχα στη Συνέλευσή μας, σε όλη την κοινωνία και σε ένα βαρυσήμαντο λόγο ο συνάδελφος Παπαχρήστου μιλάει για το σχολειό των οραμάτων μας.

Μιλάει για ένα σχολειό που θα πνέει ο δημοκρατικός αέρας, ένα σχολειό που θα έχει στο κέντρο τον μαθητή και το δάσκαλο. Για να μην αναφέρομαι σε όλα αυτά σημειώνω μονάχα ότι τότε, στην ιστορική για μένα αυτή Συνέλευση, οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ στο αμφιθέατρο χτυπούσαν τα χέρια τους στα έδρανα, γιατί ο τότε Πρόεδρος υποστήριζε αυτό που οραματίζονταν και οι ίδιοι.

Είκοσι χρόνια μετά, σ' αυτή την αίθουσα, σε μια πολυτελέστερη αίθουσα, μιλάμε για ένα σχολείο που πρέπει να το αποδεχτούμε, ένα σχολείο που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς, ένα τελείως διαφορετικό σχολείο από αυτό που οραματίζονταν όλοι αυτοί που ήταν τότε πριν από είκοσι χρόνια στην Πάντειο. Ένα σχολείο διαφορετικό από αυτό που οραματίζεται και ο συνάδελφος Τουλούπης όταν ήταν σύνεδρος και μιλούσε γι' αυτό που ήθελε και αυτό που ήθελαν οι συνάδελφοι οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚ, οι συνάδελφοι οι δάσκαλοι που στα σχολειά τους πραγματικά πίστευαν ότι αυτός ο αέρας θα αλλάξει πολλά πράγματα από τον επιθεωρητισμό, από το σχολειό που είχαν φτιάξει όλοι αυτοί οι μηχανισμοί της εξουσίας.

Σήμερα όμως βλέπουμε ότι ή αίθουσα είναι γεμάτη από ανησυχούντες συναδέλφους γιατί πιστεύουν ότι πρέπει να είναι αξιολογητές. Γιατί έχουν κάνει αίτηση και διεκδικούν μια από τις σημαντικές θέσεις που θα αλλάξουν το σχολειό έτσι όπως θέλει όχι η ίδια η κοινωνία αλλά όπως θέλουν οι μηχανισμοί της εξουσίας, όπως μπορεί να οραματίζεται ο κ. Γκεσούλης μιλώντας για την ποιοτική επανάσταση, που θα έχει στο κέντρο όχι τον μαθητή και το δάσκαλο αλλά που θα υπάρχει ένας νέος αέρας προσαρμοσμένος σ' αυτό που θέλουν σήμερα.

Εμείς λέμε ότι δεν μπορεί να μιλάμε γενικά και αφηρημένα. Φτιάχνουν ένα νέο σχολείο, το εξαγγέλλουν και μέχρι ένα σημείο το έχουν νομοθετήσει και απέναντι σ' αυτό θα πρέπει ο οργανωμένος κλάδος να απαντήσει όσο το δυνατόν πιο δυναμικά και πιο ενωτικά.

Γιατί δεν μπορεί να μιλάμε στον αέρα, δεν μπορεί να ακούγονται εδώ ότι υπάρχουν τρεις δρόμοι. Δηλαδή ο κακός επιθεωρητισμός, το κακό σχολείο που υπήρχε παλιότερα, κάποιοι που θέλουν να φέρουν το σοσιαλιστικό σχολείο γι' αυτό λένε καμιά αξιολόγηση και εμείς οι καλοί που θέλουμε και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Για ποια αξιολόγηση μιλάμε; Δεν μιλάμε για όλα αυτά που έρχονται σήμερα και είτε τα έχουν νομοθετήσει είτε θέλουν να τα νομοθετήσουν με τις συγκεκριμένες υπουργικές αποφάσεις, τους κανονισμούς και όλα τα άλλα καθηκοντολόγια που έχουν καταθέσει;

Αν ρίξουμε μια ματιά σ' αυτή την υπουργική απόφαση θα δούμε ότι μιλάει συγκεκριμένα και λέει ότι θα κρινόμαστε απ' όλους τους αξιολογητές που φυσικά αυτοί ξέρουν με ποιο τρόπο έχουν τοποθετηθεί. Θα βαθμολογούμαστε, θα υπάρχει ποσοτική αξιολόγηση. Θα κρινόμαστε κάθε δύο, τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια και όχι μονάχα αυτό.

Το πιο σημαντικό που δεν αναφέρεται στην αίθουσα αυτή, που κρύβεται δεν ξέρω για ποιους λόγους, είναι ότι η συζήτηση πια δεν γίνεται για το καλό σχολείο που θέλουμε για το πώς ο εκπαιδευτικός θα δουλέψει περισσότερο, θα είναι πιο αποδοτικός έστω πιο παραγωγικός κ.ο.κ. Αλλά όλα αυτά θα αξιοποιούνται σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Ο εκπαιδευτικός θα συνεχίσει την προσφορά του όπως λέει εδώ ή δεν θα τη συνεχίσει, μπορεί και να κριθεί μη προακτέος και να παραπεμφθεί για να απολυθεί.

Αυτά συνάδελφοι υπάρχουν στον κανονισμό. Στα χέρια μου έχω το σχέδιο που είχε δώσει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο που όλα αυτά δεν περιλαμβάνονταν, ήταν δηλαδή η καραμέλα. Τώρα βλέπουμε ότι αυτό που τους ενδιαφέρει είναι η αξιοποίηση του αποτελέσματος. Τους ενδιαφέρει και για να αξιολογήσουν τους αξιολογητές αλλά και να αξιολογήσουν όλους εμάς για να προσαρμόσουμε τις νέες ανάγκες του σχολείου.

Μιλάμε συνέχεια για νόμιμες ενέργειες. Δεν μπορώ να το καταλάβω. Δηλαδή ποιο είναι το χρέος του συνδικάτου μας; Να υπερασπιστεί τους εργαζόμενους, τα δικαιώματα μας. Αυτό το έχουμε πει πολλές φορές και νομίζω ότι δεν το αμφισβητεί κανένας, δεν πρέπει να το αμ-

φισβητεί κανένας, μπορεί και πρέπει να γίνει με όλους τους τρόπους.

Ν. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ: (Υπαίθρου Θεσ/κης)

Αυτό με το οποίο θα πρέπει να φύγουμε από εδώ μέσα, με κατακτημένη απόφαση κατά την εκτίμηση μας, είναι τρία πράγματα. Πρώτον, η αξιολόγηση δεν είναι ένα επιμέρους διαχειριστικό μέτρο της κυβέρνησης. Είναι ένα δομικό στοιχείο που απευθύνεται σε ολόκληρη τη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος και θέλει να προσαρμόσει το εκπαιδευτικό σύστημα συνολικά στις ανάγκες οι οποίες σήμερα κυριαρχούν και ηγεμονεύουν πολιτικά.

Ποιες είναι αυτές; Οι ανάγκες της αγοράς. Υπό αυτή την έννοια εγώ θα σας διαβάσω μια μόνο φράση με την οποία νομίζω ότι μπορούμε όλοι και όλες να είμαστε σύμφωνοι και σύμφωνες. «Στην ουσία όσο και αν δεν ομολογείται, επιδιώκεται να εξασφαλιστεί η λειτουργία της εκπαίδευσης έτσι ώστε να αναπαράγεται η ιδεολογία που κυριαρχεί και να εξυπηρετούνται οι πολιτικοοικονομικοί στόχοι της εξουσίας».

Αυτό είναι απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου του 1993. Προφανώς δεν έχει αλλάξει σε τίποτε η έννοια της αξιολόγησης καθ' αυτή. Έχουν αλλάξει οι συνθήκες με τις οποίες νοηματοδοτούμε τις λέξεις. Δηλαδή κάποιοι ή κάποιες βρέθηκαν με τη μεριά της εξουσίας.

Με αυτή την έννοια προφανώς και η αξιολόγηση στοχεύει στη χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Προσέξτε συνάδελφοι και συναδέλφισσες ένα σημείο. Για να έχει επιτυχία ένας αγώνας θα πρέπει να έχει συνδικαλιστικά και όχι συντεχνιακά χαρακτηριστικά.

Η διαφορά είναι ότι στη μία περίπτωση αναφέρεσαι σε ολόκληρη την κοινωνία και στην άλλη περίπτωση αναφέρεσαι μόνο στο εσωτερικό της ομάδας σου. Όταν θα έχουμε απόφαση που να λέει ότι η αξιολόγηση θα γίνεται μόνο για τα στελέχη της εκπαίδευσης προσέξτε συνάδελφοι και συναδέλφισσες πόσο επικίνδυνο είναι αυτό για την κοινωνία.

Υπονοούμε ότι είναι θετικό αυτό να γίνεται γι' αυτούς που πάνε να καταλάβουν θέσεις. Για μας τους υπόλοιπους την πλέμπα αφήστε μας στην ησυχία μας. Αυτό συνάδελφοι μας απομονώνει από την κοινωνία.

Η αξιολόγηση δεν σκοπεύει μόνο να μας κατηγοριοποιήσει εμάς τους εκπαιδευτικούς. Σκοπεύει να κατηγοριοποιήσει κυρίως τα σχολεία, σκοπεύει να αναπαράγει την κατηγοριοποίηση της κοινωνίας. Άρα και η απάντησή μας πρέπει να είναι προς την κοινωνία. Με ποιους είμαστε; Με αυτούς που ονειρεύονται ότι όλα τα πράγματα είναι αγορά και άρα εγώ θα είμαι καταναλωτής εκπαίδευσης ή με αυτούς που λένε ότι πολλά πράγματα δεν παζαρεύονται και δεν αγοράζονται;

Αν κατηγοριοποιηθούν τα σχολεία και αν αρχίσουμε και αξιολογούμε ο ένας τον άλλον, ο τελευταίος τροχός της αμάξης δεν είμαστε εμείς, είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες και μάλιστα αυτοί και αυτές θα αντιμετωπίζουν τα σοβαρότερα προβλήματα, θα τους αποβάλλουμε από το σύστημα προφανώς υπερασπιζόμενοι τη δικιά μας αναπαραγωγή.

Για να σωθούμε εμείς, να πιέσουμε προς τα κάτω. Αυτό πρέπει να βγούμε και να πούμε στην κοινωνία. Γι' αυτό παλεύουμε ενάντια στην αξιολόγηση συνολικά και όταν λέμε να την αντιμετωπίσουμε στην πράξη, συνάδελφοι και συναδέλφισσες εννοούμε ότι θα υλοποιούμε τις αποφάσεις των οργάνων μας και σε ατομικό και σε συλλογικό επίπεδο.

Όσοι και όσες είστε διευθυντές και διευθύντριες ή θα γίνετε διευθυντές και διευθύντριες μη μου πείτε ότι κάνουμε μόνο συλλογικές διαδικασίες. Το ατομικό συνδέεται με το συνολικό. Θα πάρουμε απόφαση ότι ούτε νόμιμα ούτε παράνομα αλλά με αποφασιστικότητα και αγωνιστικότητα θα καταργήσουμε αυτό το νόμο. Οι δάσκαλοι, είχε πει κάποιος παππούς κάποτε δεν είναι κιοτήδες. Μπορούν και καταργούν νόμους. Το έχουμε ξανακάνει στην εκπαίδευση. Αποφασιστικότητα χρειάζεται και μπορούμε να το επαναλάβουμε.

Χ. ΚΟΤΙΝΗΣ: (Ε' Θεσ/κης)

Συνάδελφοι, θα σας απασχολήσω για ένα μικρό μόνο θέμα όσον αφορά την μετεκπαίδευση και ειδικότερα θέλω να υπενθυμίσω ότι μέχρι το 1995 η λειτουργία της μετεκπαίδευσης στην ουσία της ήταν παραγωγή στελεχών εκπαίδευσης. Με τον νόμο 2327 φαίνεται ότι κάτι έχει αλλάξει. Γίνονται πολλά διδασκαλεία, η μερική μαζικότητα, ας μην ξεχνάμε ότι φέτος μπήκαν περισσότεροι από 600 συνάδελφοι στα διδασκαλεία, έχει αναιρέσει αυτό τον ρόλο.

Ο σημερινός ρόλος της μετεκπαίδευσης ουσιαστικά είναι να συνδέσει θεωρία πράξη, επιστήμη εμπειρία. Έχει έναν χαρακτήρα εκτός διδακτικών καθηκόντων και ουσιαστικά δεν παράγει στελέχη εκπαίδευσης. Αν μάλιστα είχαμε και μη μοριοδότηση με τον τρόπο που έχουμε από τα προεδρικά διατάγματα και τους νόμους τότε πραγματικά η μετεκπαίδευση θα είχε ουσία.

Η εισήγηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ ουσιστικά ανοίγει όχι μια κεκρόπορτα αλλά μια τεράστια καμάρα για να αναιρεθεί αυτός ο ρόλος της μετεκπαίδευσης σήμερα. Δεν θα υπερασπιστώ ούτε το περιεχόμενό της στην ουσία όπως λειτουργεί τώρα, ούτε τον τρόπο της και εμείς πιστεύουμε ότι η μετεκπαίδευση, πρέπει να αλλάξει περιεχόμενο.

Φαίνεται όμως ότι με την πρόταση αυτή ανοίγει όχι μια κεκρόπορτα όπως έλεγα προηγουμένως αλλά μια τεράστια πόρτα όπου με μια τροπολογία που προτείνει η εισήγηση, με μια αλλαγή στην λειτουργία, δηλαδή το μεταπτυχιακό τίτλο, ουσιαστικά τι θα συμβεί. Θα

συμβεί τα διδασκαλεία να μετατραπούν σε κλειστά μεταπτυχιακά των δέκα ατόμων που δεν μπορούν από τη φύση τους να έχουν επαγγελματικό χαρακτήρα. Δηλαδή στη βάση δεν μπορούν να αποκλείσουν κανέναν άνθρωπο ο οποίος έχει τα γνωστικά προσόντα για να παρακολουθήσει και εννοώ φοιτητές ή άλλους επιστήμονες.

Δεύτερον είναι απαίτηση γνώσης ξένης γλώσσας και τρίτον τα μεταπτυχιακά έχουν ένα ξεχωριστό χαρακτήρα. Αν μετατραπούν τα διδασκαλεία σε μεταπτυχιακά, το μοναδικό πράγμα που θα καταφέρουμε θα είναι να επαναφέρουμε τη μετεκπαίδευση σε μια σχολή παραγωγής στελεχών εκπαίδευσης και αυτό θα είναι η αποτυχία μας.

Θεωρώ ότι δεν θα πρέπει με κανέναν τρόπο να γίνει αυτό το πράγμα, θεωρώ ότι η Συνέλευση πρέπει να πάρει απόφαση να μη μετατραπούν τα διδασκαλεία σε μεταπτυχιακά τμήματα. Τα διδασκαλεία θα πρέπει να πολλαπλασιαστούν, να παίρνουν περισσότερους συναδέλφους, να καταργηθεί ο τρόπος εισαγωγής, να αλλάξει το περιεχόμενο των σπουδών.

Μ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ (Πάτρας)

Η νέα τάξη πραγμάτων και το Πλανητικό Χωριό το οποίο επιχειρεί να φτιάξει, θέλει τους ανθρώπους υποταγμένους. Υπάρχει μπροστά μας η δυαδική κοινωνία. Εμείς που είμαστε σ' αυτή την αίθουσα, είμαστε ο πρώτος κόσμος.

Υπάρχει όμως κι ένας άλλος κόσμος, άυλος, ο οποίος δεν εμφανίζεται πουθενά. Είναι ο άνεργος, είναι ο απασχολήσιμος, είναι ο ασφαλίσιμος. Είναι ο άνθρωπος τον οποίο θα τον βρούμε αύριο μπροστά μας, εάν δεν είμαστε σήμερα μαζί του.

Η Ένωση Εργαζομένων προσπαθεί να εκφράσει τη φωνή αυτών που δεν έχουν φωνή. Όλων αυτών που δεν είναι Διευθυντές με μεγάλες γραβάτες που περιμένουν αύριο τον Υπουργό για να τον χειροκροτήσουν.

Θα ήθελα να πω ακόμα ότι τους αξιολογητές, τους ζήσαμε πολύ καλά εμείς στην Πάτρα. Την περίοδο με τον Καλαμπάκα, όσοι από δω πέρα κάνουν ότι ξεχνάνε τους εκσυγχρονιστές ή τους άλλους, τους είδαμε και το παρακράτος που είχανε. Είδαμε αυτούς που βάλανε τα ΜΑΤ και γίνανε εκσυγχρονιστές έξω απ' τα σχολεία.

Είναι αυτοί που τώρα πλακώνουν στο ξύλο τους λιμενικούς. Αλλά κι ο Συνδικαλισμός φταίει. Που έχει καταντήσει πίνακας ανακοινώσεων του Υπουργείου. Ποιες μάχες και ποιοι αγώνες; Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να παρακαλέσουμε, γιατί όσο παρακαλάμε θα μας βαράνε. Εμείς ήρθαμε για να πούμε ότι δεν περιμένουμε καμία στήριξη από τη ΔΟΕ, γιατί δεν την είχαμε ποτέ.

Εάν θα αποφασίσει ο κόσμος της εργασίας, ο κόσμος που χτυπιέται, να αντισταθεί, δεν έχει ανάγκη από κανέναν, από μας εδώ, οι οποίοι ερχόμαστε και κοιταζόμαστε μεταξύ μας και περιμένουμε τον Υπουργό να φορέσουμε τις γραβάτες μας να του πούμε «γεια». Να τον χαιρετήσουμε για να γίνουμε αύριο κάποιοι. Το να γίνεσαι κάποιος, είναι δικαίωμα του καθενός εφόσον αγωνίζεται.

Και κάτι τελευταίο. Δεν περιμένω τίποτα από τη ΔΟΕ. Αλλά θέλω να τους ακούσω, τι θα κάνουνε για την Αξιολόγηση. Τι θα κάνουν για το Κίνημα που έρχεται. Γιατί, προσέξτε: Στην Αργεντική είναι το Argentinantzo, στην Κολομβία υπάρχει Κίνημα, στο Σηάτλ Κίνημα, δίπλα μας Κίνημα, στη Γέβονα Κίνημα, κι εδώ υπάρχει «Κοίμισμα». Προσέξτε το.

Δ. ΜΑΡΙΟΛΗΣ: (Κερατσινίου-Περάματος)

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, δεν μπορώ να καταλάβω, τώρα σας έπιασε ο πόνος για τους Αναπληρωτές; Λέτε και οι Αναπληρωτές είναι ηλίθιοι και δεν έχουν καταλάβει ποια πολιτική είναι εκείνη που πέντε χρόνια τώρα τους καταδίκασε στην εργασιακή περιπλάνηση, την ανασφάλεια και την ομηρία. Ποιος ήταν ο πολιτικός φορέας εκείνος που τους έστελνε 5,7 και 8 χρόνια από σχολείο σε σχολείο και από νομό σε νομό. Λέτε κι ήταν άλλοι εκείνοι οι πολιτικοί που τους καταδίκασαν σε αυτή την κατάσταση.

Ή μήπως νομίζετε συνάδελφοι της ΠΑΣΚ ότι λύθηκε το πρόβλημα των Αναπληρωτών, επειδή οι 2.500 που είναι μπροστά στην προϋπηρεσία διορίστηκαν; Και να δούμε αν θα λέτε τα ίδια και στις συναδέλφισσες Νηπιαγωγούς.

Συνάδελφοι, ο Υφυπουργός Γκεσούλης, έδωσε μια συνέντευξη στην «Καθημερινή» δυο εβδομάδες πριν. Με λίγα λόγια έλεγε, ότι οι σημερινοί Διευθυντές –κι είστε αρκετοί Διευθυντές σ' αυτή την αίθουσα– είναι «επιτήδεια μηδενικά», είναι «εκπαιδευτικοί στο τέλος της καριέρας τους, άνθρωποι χωρίς όραμα και φιλοδοξίες, κουρασμένοι, βαριεστημένοι, που μετακινούν τις υποχρεώσεις και τις αρμοδιότητές τους σε νεότερους συναδέλφους, που παρουσιάζουν πλήρη έλλειψη ενδιαφέροντος» κλπ. κλπ.

Ο αντίπαλος λοιπόν, το Υπουργείο Παιδείας και η Κυβέρνηση, καθόρισε τη στάση της με τρία κείμενα, που οφείλουμε να μελετήσουμε βαθύτατα:

Το σχολικό κανονισμό, το καθηκοντολόγιο και το σχέδιο Υπουργικής απόφασης για την Αξιολόγηση. Που αποτελούν εν ολίγοις, την πλέον φασίζουσα νοοτροπία για την Αξιολόγηση και τη λειτουργία του σχολείου, αποτελούν την πιο ακραία εκδοχή εφαρμογής του Νόμου 2986. Αποτελούν μια λογική που θέλει το σχολείο στρατώνα, τους εκπαιδευτικούς παιδονόμους και τον Διευθυντή, δηλαδή τους περισσότερους από σας, σ' αυτή την αίθουσα, που αγωνιάτε για τα αποτελέσματα των κρίσεων, στο ρόλο του επιλοχία του σχολείου.

Μετά λοιπόν από αυτή την κατάθεση είμαι περίεργος,

τι θα μας πουν σήμερα σ' αυτή την αίθουσα και αύριο που θα συζητηθεί το θέμα της Αξιολόγησης, όλοι εκείνοι οι συνάδελφοι που μας έλεγαν πως η Αξιολόγηση θα είναι μια τυπική διαδικασία, πως μην ανησυχείτε, θα σας βάλουμε σε όλους 10, πως έχει τα θετικά της έχει και τα αρνητικά της.

Πως δεν χρειαζόταν εκείνη η απεργία του Γενάρη και γι' αυτό αμέσως μετά η ΔΑΚΕ με την ΠΑΣΚ μαζί, ψήφισαν μέσα σε ένα 24ωρο μετά την απεργία, την τροποποίηση των ρυθμίσεων για το νόμο για την Αξιολόγηση. Τι ζήτησε συνάδελφοι ο Ευθυμίου και τι ζητάει ο Υπουργός Παιδείας από εμάς τους Εκπαιδευτικούς σήμερα;

Δε ζητάει απλά την υποταγή των Εκπαιδευτικών. Ζητάει και την ίδια την ψυχή των Εκπαιδευτικών στη στράτευση αυτής της νέας εκστρατείας γι' αυτό το σχολείο της αγοράς το πειθαρχημένο και το υποταγμένο. Δε ζητάει μόνο την υποταγή μας στα πλαίσια του παλιού επιθεωρητισμού, ζητάει την ενεργό συμμετοχή μας στα πλαίσια της νέας κρατικής μηχανής.

Και η νέα κρατική μηχανή δεν είναι το κράτος μηχανή όπως έλεγε ο Σημίτης, στις περίφημες συνεντεύξεις του και στη Βουλή, του στρατο-χωροφύλακα και της οριζόντιας διοίκησης. Το νέο κράτος αποτελεί μια κάθετη δομή από την Κυβέρνηση μέχρι τον τελευταίο πολιτιστικό σύλλογο, αγκαλιάζει πλατιά κομμάτια της κοινωνίας και είστε και εσείς ένα μεγάλο τμήμα του Συνεδρίου, υλικά δεμένοι με τα συμφέροντα αυτής της νέας μηχανής.

Το ερώτημα δεν είναι συνάδελφοι αν το κράτος μεγαλώνει ή μικραίνει. Το κράτος όσο αφορά τα οικονομικά του χαρακτηριστικά λειτουργεί με την αντίληψη της φυσαρμόνικας. Ανοίγει και κλείνει έτσι ώστε να υπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα της αγοράς.

Και επιπλέον είναι φανερό ότι δεν υπάρχει σήμερα ψήγμα της καθημερινής προσωπικής ζωής –και δεν αναφερόμαστε μόνο στο ΜΕΓΑΛΟ BIG BROTHER των νέων τρομονόμων της Ευροπόλ και του Σέγκεν– που το κράτος να μην είναι παρόν.

Τα τελευταία ψήγματα παιδαγωγικής αυτονομίας και ελευθερίας επιχειρείται να ισοπεδωθούν με την εισβολή των αξιολογητών στις τάξεις. Εκεί όπου θα βρισκόμαστε κάτω από το αυστηρό και άγρυπνο βλέμμα των κρατικών κομματικών μηχανισμών.

Θέλει λοιπόν ο Υπουργός Παιδείας και η Κυβέρνηση, όχι απλά την υποταγή μας αλλά την ενεργό συμμετοχή και συνενοχή μας. Θα πρέπει να γνωρίζετε συνάδελφοι, επειδή η μεγάλη πλειοψηφία κατά τη γνώμη μου, αυτού του Συνεδρίου, είστε στελέχη εκπαίδευσης και αν κάνουμε έναν μαθηματικό υπολογισμό θα σας πω και το εξής:

Αν είστε για παράδειγμα 300 Διευθυντές από δω μέσα, είστε περίπου το 10% των Διευθυντών των πιο νευραλγικών περιοχών και σχολείων της χώρας. Και με αυτή την έννοια, για να μην παίζουμε τον παπά και κοροϊδευόμαστε, οφείλετε να ξεκαθαρίσετε, να μας πείτε ένα πράγμα: Θα μας αξιολογήσετε, ή δεν θα μας αξιολογήσετε; Για να ξέρουμε αν μπορούμε να συνεργαστούμε, να είμαστε στο ίδιο συνδικάτο και πού θα βαδίσουμε.

Γι' αυτό λοιπόν, υπάρχει ανάγκη, ειδικά οι δύο μεγάλες παρατάξεις, που στις τάξεις τους υπάρχουν τόσοι πολλοί συνάδελφοι Διευθυντές, να ξεκαθαρίσουν τη θέση τους. Λέω λοιπόν, ότι ζητάνε την ενεργή συμμετοχή σας συνάδελφοι σ' αυτά τα σχέδια. Και χρειάζεται να μας πείτε αν θα το κάνετε αυτό ή όχι.

Και σ' αυτά τα πλαίσια, όσο για τους συναδέλφους της ΠΑΣΚ που βγήκαν και είπαν κάποιες κορώνες κοινωνικού περιεχομένου, είτε σας αρέσει είτε όχι, στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, η λογική του κοινωνικού κράτους ηττήθηκε. Και δεν αναφέρομαι στη φωτεινή εξαίρεση της Φραγκιαδάκη, αναφέρομαι σε ολόκληρη τη λογική του κοινωνικού κράτους που ηττήθηκε γιατί πολύ απλά, στη νέα περίοδο του νεοφιλελευθερισμού και του εκσυγχρονισμού, δε χρειάζονται τέτοιου είδους ρεύματα, γιατί δεν υπηρετούν ούτε τις ανάγκες των πάνω αλλά ούτε και τις ανάγκες των εργαζομένων.

Και ποιες είναι αυτές, συνάδελφοι: Θέλω να σας θυμίσω μερικά ψήγματα της περσινής άνοιξης, των μεγαλειωδών απεργιακών συγκεντρώσεων και κινητοποιήσεων. Ο Σημίτης συνάδελφοι και ο Ευθυμίου και ολόκληρη Κυβέρνηση, είδαν την κόλαση. Το ίδιο όμως είδε την κόλαση και ο Πολυζωγόπουλος. Είδε την κόλαση με τα μάτια του.

Το ταξικό κρεσέντο που έφερε για πρώτη φορά μετά από 10 χρόνια, τάξη απέναντι σε τάξη στην Ελληνική κοινωνία, ανάγκασε τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και τους δύο πυλώνες της και μέσα στην Ομοσπονδία, ως μια συμβολική εκδοχή και όχι ως πρόσωπα, να δει τα πράγματα πώς: Και επιτρέψτε μου να αναφερθώ στον Βίκτωρα Ουγκώ:

Ο Ιαβέρης, συνάδελφε Μπράτη, ευρισκόμενος στο δίλημμα αν θα πρέπει να θανατώσει τον Γιάννη Αγιάννη ή αν θα πρέπει να τον ελευθερώσει, βρέθηκε μπροστά στην επιλογή την τραγική, να αυτοκτονήσει στον Σηκουάνα. Όμως ο Πολυζωγόπουλος δεν είναι Ιαβέρης. Είναι Θερναδιέρος και επιλέγει να ζήσει, γιατί θέλει να πουλήσει και την Τιτίκα και τη Φατίνα, θέλει να πουλήσει ολόκληρο το Συνδικαλιστικό Κίνημα, ολόκληρη την τάξη των εργαζομένων, όχι ως προσωπική του επιλογή αλλά ως επιλογή ολόκληρης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και ως δική σας επιλογή.

Κι εδώ χωρίζονται Μπράτη οι δρόμοι μας. Διότι η μεν Δεξιά παράταξη λέει «πουλήστε μας λίγο ακριβότερα». Η Κεντρώα πτέρυγα λέει πουλήστε μας όσο-όσο». Η Κεντροαριστερή πτέρυγα της Διαχείρισης λέει «τέλος πάντων, ας φρενάρουμε λίγο για την ώρα». Και οι από

κει συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ-ΔΕΕ που δίναμε μαζί τις μάχες στο πεζοδρόμιο, έστω υπό κάποιες προϋποθέσεις, επιλέγουν έναν ιδιότυπο αναχωρητισμό, σαν τον Κολοκοτρώνη, το άγαλμα εννοώ, που επιλέγει να δείχνει «από δω να πάμε» αλλά όχι να μπαίνει και να δημιουργεί όρους Κινήματος, σαν εκείνους που δημιουργήσαμε το '97 στις μεγάλες απεργίες και το '98 στα εξεταστικά κέντρα.

Και αν θέλετε συνάδελφοι, εγώ νομίζω ότι ο κόσμος της ζωντανής εργασίας, οφείλει, οφείλουμε και απευθύνομαι όχι μόνο σε αυτούς που δεν είναι Διευθυντές αλλά και σε σας να το ακούσετε και να επιλέξετε, να μας πείτε όμως και την επιλογή σας. Λέω ότι οφείλουμε όλοι μας να κλείσουμε τα αυτιά στη συνδικαλιστική και πολιτική Κίρκη που μας λέει τι σήμερα: Μας λέει «ελάτε μαζί μας, ελάτε μαζί μας στην επίθεση ενάντια στα μορφωτικά δικαιώματα της νεολαίας για να σας δώσω μια λίγη αξιοκρατία κι ένα μισθολογικό επίδομα.

Ελάτε κάτω απ' τις φτερούγες του κράτους που επιτίθεται για να πάρετε τις 60.000».

Αυτό μας αναλογεί συνάδελφοι; Αυτό αναλογεί στα παιδιά μας που κόβονται στο Λύκειο και δεν μπορούν να το τελειώσουν; Αυτό αναλογεί στους πατεράδες και τους παππούδες μας και στις συντάξεις που παίρνουν; Αυτό αναλογεί σε όλα τα αδέρφια και τα ξαδέρφια μας που βρίσκονται σε όλο το φάσμα της ανεργίας; Αναπληρωτές ωρομίσθιους και συμβασιούχους; Αυτό μας αναλογεί;

Εμείς λέμε όχι, δε μας αναλογεί αυτό. Γιατί τα μάτια μας συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν αρκεί μονάχα να είναι στραμμένα απέναντι στο Κεφάλαιο που επιτίθεται για να του κάνουμε πόλεμο. Πρέπει να είναι στραμμένα με αυστηρότητα και ευλάβεια απέναντι στους ακάλεστους, απέναντι στους άνεργους, τους μετανάστες τους φτωχούς και τους εξαθλιωμένους και απ' αυτή τη σκοπιά πρέπει εμείς να φτιάχνουμε τα δικά μας προγράμματα.

Διαφορετικά πολύ φοβάμαι, ότι θα ανοίξετε συνάδελφοι τα αυτιά στη συνδικαλιστική και πολιτική Κίρκη και ότι οι μέρες της 71ης Γενικής Συνέλευσης θα περάσουν και οι μήνες που έρχονται, θα περάσουν ως ένα νέο μεγάλο συμβόλαιο και μια μεγάλη υποχώρηση απέναντι στην εισβολή των αξιολογητών στις τάξεις.

Εμείς δεν εκλιπαρούμε, λέμε πως οι μάχες βρίσκονται μπροστά μας και πως αν δώσουμε αυτές τις μάχες και κάνουμε όλα αυτά, δεν θα είμαστε υπάλληλοι άδολοι και μοιραίοι αλλά θα είμαστε πραγματικά εργαζόμενοι, ζωντανοί, μαχόμενοι αγωνιστές Δάσκαλοι, στον αγώνα για το σχολείο και την κοινωνία των ίσων και των όλων.

Κ. ΠΑΖΑΛΟΣ: (Αθηνάς)

Συνάδελφοι, το Συνέδριο αυτό ξεκίνησε άσχημα. Αποκλείστηκε η εκπρόσωπος ενός συλλόγου, παρουσία του Νομικού Συμβούλου της Ομοσπονδίας και της είπαν «παρ' τα λεφτά και βούλωστο». Αυτό της είπανε χτες. Αυτό το Συνέδριο, μπορεί και να συνεχιστεί άσχημα. Γιατί μπορεί να συνεχιστεί άσχημα;

Γιατί τα πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ, οδήγησαν στην κατάθεση από το Υπουργείο, ενός κανονισμού των σχολείων, μιας Υπουργικής απόφασης για την Αξιολόγηση και ενός καθηκοντολογίου των στελεχών και των εκπαιδευτικών, που αν μη τι άλλο, επαναφέρουν τις χειρότερες μέρες του Επιθεωρητισμού που γνωρίσαμε ποτέ.

Και αυτό το Συνέδριο ετοιμάζεται να ξανακάνει την πάπια για όλα αυτά από αύριο. Και επειδή, εν πάση περιπτώσει σε ότι αφορά ανθρώπους που συμμετέχουν στο Κίνημα, δεν έχουνε τίποτε λημγένο για την ιστορία κανενός, απευθύνουμε σαφώς το ερώτημα: Αύριο που θα συζητάμε για την αξιολόγηση, αύριο που οι Υπουργικές αποφάσεις, τα καθηκοντολόγια και οι κανονισμοί των σχολείων θα είναι μπροστά σας, θα τα συζητήσουμε, ναι ή όχι;

Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, που έλεγες στις 14 Γενάρη ότι ο κλάδος από την επόμενη μέρα της ψήφισης του νομοσχεδίου θα παλεύει για την κατάργησή του και πριν καν ψηφιστεί έλεγες ότι παλεύουμε για τη βελτίωσή του, αύριο Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, αύριο συνάδελφοι που τίποτε για σας δεν έχουμε λημγένο από την ΠΑΣΚ και τη ΔΑΚΕ, θα συζητήσουμε για τον κανονισμό;

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
Κ. ΣΩΤΗΡΑ
ΤΗΛ.: 66.68.537 - FAX: 60.30.174

Διαθέτουμε τα παρακάτω είδη:
ΠΙΝΑΚΕΣ ΓΡΑΦΗΣ:
-Μαρκαδόρου (σμάλτου - μεταλλικοί)
- Κιμωλίας (danalit - μεταλλικοί)
- Βάσεις πινάκων
- Αναλώσιμα πινάκων (σπόγγοι - τσόχες - μελάνια - μαρκαδόροι)
ΠΙΝΑΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΝ:
Με τσόχα (ποικιλία χρωμάτων) - με φελλό - με κλειδί.
Εποπτικά μέσα αριθμητικής.
- Κλασσικό αριθμητήριο (100 σφαιριδίων)
- Αριθμητήριο ΣΩΤΗΡΑ (επίπεδο). Διδάσκεται η αριθμητική των Α' Β' Γ' & Δ' τάξεων όπως ορίζουν τα βιβλία.
- Κάθετο αριθμητήριο, Κυβικό μέτρο, Τετραγωνικό μέτρο.
- Μαγνητικοί Πίνακες, μαγνητικοί αριθμοί (1 κουτί), μαγνητικά γράμματα (3 κουτιά).
- Γεωμετρικά όργανα (Μοιρογνωμόνιο, Διαβήτης με καρφί και με βεντούζα, Γνώμων, Ταυ, μέτρο).
- Επισκόπιο, διαφανοσκόπιο, προγραμματιστής διαλειμμάτων, χαρτοστάτες αίθουσας, αποθήκης, παντοδείκτες, χάρτες.
Αναλαμβάνουμε επισκευές επίπλων
ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Θα συζητήσουμε για τις χειρότερες μέρες του Επιθεωρητισμού που έρχονται; Θα πάρουμε απόφαση από τον Σεπτέμβρη στην πράξη, να ζητήσουμε δημοκρατία στο σχολείο; Θα είμαστε όλοι μπροστά στους Αξιολογητές; Ή θα είμαστε οι Αξιολογητές; Εμείς για σας, δεν έχουμε τίποτε ληγμένο. Η ιστορία όμως του καθενός αρχίζει από τον Σεπτέμβρη.

Εν πάση περιπτώσει όμως, ένα είναι σίγουρο: Ότι την ώρα που το Δ.Σ. της ΔΟΕ και η Ομοσπονδία έστρωνε το δρόμο στις χειρότερες μέρες του νέου επιθεωρητισμού, την ίδια ώρα, ομάδες, σύλλογοι, συλλογικότητες στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, συντονίζονταν, αγωνίζονταν.

Πρώτον: Έσπασαν τη γραμμή άμυνας και κήρυξαν στάσεις εργασίας παρά τη λυσσαλέα αντίδραση των Κυβερνητικών συνδικαλιστών μαζί με τους απεργούς της ΟΛΜΕ στις 8 Φλεβάρη. Σύλλογοι του λεκανοπεδίου διαχειρίστηκαν και μοίρασαν σε όλους τους γονείς του λεκανοπεδίου, γράμμα που εξηγούσε τις θέσεις των δασκάλων για το νόμο για την Αξιολόγηση, παρά τη λυσσασμένη αντίδραση σε πολλούς συλλόγους των Κυβερνητικών συνδικαλιστών.

Λέμε λοιπόν με λίγα λόγια, ότι απέναντι σε όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν, υπάρχει και ο αντίποδας. Και από τον Σεπτέμβρη, σε όλους όσους, αυτό έχει σημασία, σκοπεύουν είτε να είναι Επιθεωρητές, είτε να είναι με την πλευρά των Επιθεωρητών, θα μας βρουν μπροστά τους. Και να είστε σίγουροι ότι ο Επιθεωρητισμός πέθανε και ο νέος Επιθεωρητισμός θα ξαναπεθάνει.

Ελπίζουμε όλοι να είμαστε μαζί. Αλλά όλα αυτά θα κριθούν στο Κίνημα.

Χ. ΡΕΠΠΑΣ: (Νίκαιας)

Συνάδελφοι μπορεί η ΔΟΕ μέσα από τη δράση που ανέπτυξε το προηγούμενο διάστημα να στάθηκε για μια ακόμη χρονιά κατώτερη των περιστάσεων αλλά αυτό δε σημαίνει ότι ισχύει το ίδιο και για την πλευρά της πολιτικής εξουσίας. Οι αλλαγές που έγιναν αυτή τη χρονιά με την ένταξη του εκπαιδευτικού συστήματος στη νέα περιφερειακή δομή του κράτους και οι υπόλοιπες νομοθετικές αλλαγές δεν είναι σε καμιά περίπτωση κάποιες αποσπασματικές ρυθμίσεις. Έχουν χαρακτήρα ποιοτικής τομής και μεταβάλλουν συνολικά το εκπαιδευτικό τοπίο.

Κλείνει ένας κύκλος της ιστορίας και ανοίγει ένας άλλος. Είναι φανερό ότι δεν έχουμε τελειώσει με την μεταρρύθμιση του '97 με την απομάκρυνση του κ. Αρσένη από το Υπουργείο Παιδείας. Η δε παρουσία του κ. Ευθυμίου σ' αυτό δεν έγινε για να μπαλώσει κάποιες τρύπες της αρχικής φάσης αλλά για να προωθήσει την μεταρρύθμιση στην επόμενη φάση της, να συνεχίσει τον πόλεμο δηλαδή εναντίον της ζωντανής εκπαίδευσης.

Μετά τους αδιόριστους και την κατάργηση της επετηρίδας και τους μαθητές με τη θεσμοθέτηση του ενιαίου λυκείου έρχεται τώρα η μεταρρύθμιση να ακουμπήσει το Σώμα των μονίμων εκπαιδευτικών. Θεσπίζεται μια νέα εκσυγχρονισμένη μορφή επιθεωρητισμού ασφαλώς χειρότερη από αυτή που κατάργησε το ΠΑΣΟΚ το 1982, και προωθείται η αλλαγή της διοικητικής διάρθρωσης του σχολείου.

Οι αλλαγές αυτές που είναι στο πνεύμα του εκπαιδευτικού μοντέλου που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, γίνονται κατανοητές μόνο με την αναφορά στο κοινωνικοοικονομικό και πολιτικό πλαίσιο στο οποίο θεσμοθετούνται. Η δυναμική της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης, δηλαδή της διεθνοποίησης του κεφαλαίου, διαμορφώνει ένα νέο εργασιακό μοντέλο που στηρίζεται στην ευέλικτη εργασία και έναν νέο τύπο εργαζόμενου τον απασχολήσιμο μέσα από την ανατροπή του καθεστώτος της μόνιμης εργασίας.

Αυτό αλλάζει την κοινωνική πραγματικότητα σε όλα της τα επίπεδα. Το εκπαιδευτικό σύστημα με τη μορφή που οικοδομήθηκε την εποχή του κράτους πρόνοιας κριτικάρεται σαν αναποτελεσματικό, σπάταλο και γραφειοκρατικό. Το σχολείο καλείται να υποταχθεί περισσότερο στην καπιταλιστική οικονομία, να εντείνει την επιλεκτική του λειτουργία, να απεμπολήσει το δημόσιο χαρακτήρα του υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων. Περιγράφεται ως μια επιχείρηση που επιδιώκει το ελάχιστο κόστος και αναδεικνύεται η διαχείριση ως κεντρικό στοιχείο της λειτουργίας του.

Σε μια τέτοια εκπαίδευση χρειάζεται οι εκπαιδευτικοί να είναι πειθαρχημένοι, ουσιαστικά να είναι ελεύθεροι και στους οποίους θα αποδίδεται η ευθύνη για τα άνισα αποτελέσματα της κοινωνικής τους ταξικής λειτουργίας του σχολείου. Γι' αυτό και ο νέος επιθεωρητισμός έχει ως όραμά του τον ασφυκτικό έλεγχο των εκπαιδευτικών, την υποταγή του στην κρατική εκπαιδευτική πολιτική και την κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Τέσσερα χρόνια μετά, τα διατάγματα του Αρσένη που έμειναν ανενεργά εξαιτίας των αντιδράσεων της εκπαιδευτικής κοινότητας, κυβέρνηση και εκσυγχρονιστές επιστρέφουν στον τόπο του εγκλήματος και με το νέο νομοθετικό πλαίσιο η στόχευση είναι ολοκληρωτικός έλεγχος της δραστηριότητας των εκπαιδευτικών, η αναίρεση της όποιας παιδαγωγικής τους αυτονομίας που τυχόν έχουν, η ανατροπή των εργασιακών τους σχέσεων και η οικοδόμηση μιας αυταρχικής διοικητικής ιεραρχικής πυραμίδας.

Είναι φανερό συνάδελφοι ότι ο νέος επιθεωρητισμός θα αφυδατώσει την εκπαιδευτική πράξη, θα απαξιώσει ακόμα περισσότερο την εικόνα και το έργο των εκπαιδευτικών και θα αλλάξει δραματικά το κλίμα μέσα στη σχολική τάξη και το Σύλλογο Διδασκόντων.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ - ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Γ. ΚΑΡΑΜΟΥΣΟΥΛΗΣ: (Ν. Σμύρνης)

Ενώ συνάδελφοι από τη μια, σε όλη αυτή την περίοδο, από πέρυσι τον Ιούνη μέχρι φέτος, είχαμε μια σειρά σοβαρών προβλημάτων και μια κατά μέτωπο επίθεση της Κυβέρνησης στα κατεκτημένα με αγώνες δικαιώματά μας, απ' την άλλη είχαμε την πλειοψηφία της ΔΟΕ που κινήθηκε σε πολλά επίπεδα στη συναίνεση και στην υποταγή.

Δεν πίστευε και δεν πίστεψε ποτέ στην αναγκαιότητα του αγώνα και στο αποτέλεσμα αυτό. Με αποτέλεσμα να περάσει όλη αυτή ή ηττοπάθεια, του «δεν γίνεται τίποτα» και στην πλειοψηφία των συναδέλφων, που αγανακτισμένοι και μη βλέποντας λύση, κλείνονται στο καβούκι τους.

Όμως η πρακτική, συνάδελφοι, είναι διαφορετική. Και πρέπει να είναι διαφορετική από αυτή που μας πλασάρουν οι κάθε φορά διάφοροι επιτήδειοι. Το έδειξε το περσινό αγωνιστικό μέτωπο των εργαζομένων, που επειδή πίστεψαν στον αγώνα, ανέτρεψαν καταστάσεις. Και εδώ είναι αυτό που καταλογίζουμε στην πλειοψηφία της ΔΟΕ για συναίνεση και υποταγή.

Αντί να εκμεταλλευτεί όλη αυτή τη λαϊκή, πραγματικά, αγανάκτηση, την πέρασε μέσα από τις μυλόπετρες του Κυβερνητικού Συνδικαλισμού. Την ξεζούμισε. Με αποτέλεσμα που το εισπράξαμε και θα το εισπράξουμε και στο μέλλον. Αξιολόγηση, ασφαλιστικό και θα δούμε και μετά πάλι από δυο χρόνια, πάλι το ασφαλιστικό μπροστά μας.

Κατάργησε με τις θέσεις της την ίδια την Επετηρίδα, αποδεχόμενη τον ΑΣΕΠ, παρόλο συνάδελφοι, την αντίθετη άποψη της πλειοψηφίας των συλλόγων και των Γενικών Συνελεύσεων. Το πέρασε και εδώ με πραξικοπηματικό τρόπο πέρυσι. Παρά την αρχική θετική στάση της για το νομοσχέδιο και την Αξιολόγηση και την απόσυρση του πολυ-νομοσχεδίου, πάλι με πραξικοπηματικό τρόπο, οι δύο παρατάξεις ξεπούλησαν τον κλάδο και τις αποφάσεις του.

Τήρησαν για το αντι-ασφαλιστικό έκτρωμα, μια στάση Πόντιου Πιλάτου, αφήνοντας άναυδους πραγματικά τους συναδέλφους, που σε άλλη περίπτωση, περίμεναν μια πιο δυναμική απάντηση από τη ΔΟΕ. Στέλνοντας ένα θείο δώρο στην Κυβέρνηση και δίνοντας τα χέρια για να προχωρήσει και θα δούμε μπροστά μας και πιο αντι-εκπαιδευτικούς και αντιδραστικούς νόμους.

Παρόλο που φαίνεται καθαρά συνάδελφοι, η χρεωκοπία της περίφημης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης ΑΣΕΠ 2525, 2640. Ενώ ήταν πραγματικά συνάδελφοι στη γωνία αυτή η αντι-εκπαιδευτική πολιτική, με την αδιαφορία της πλειοψηφίας της ΔΟΕ και με την αδιαφορία πραγματικά όλων μας, πέρασε πλέον στη γωνία όχι αυτή, αλλά εμείς.

Κι αυτή τη στιγμή συνάδελφοι, αντί να ζητήσουμε τρόπους διεξόδου από το τέλμα, αντί να αναζητήσουμε ένα ριζοσπαστικό κοινωνικό στίγμα που να δίνει φτερά στη βάση με αμεσο-δημοκρατικές, αυτό-διαχειριζόμενες, αποσυγκεντρωτικές μορφές συλλογικής οργάνωσης, με κατεύθυνση τη διεύρυνση και ποιοτική αναβάθμιση της συνδικαλιστικής δημοκρατίας, προτείνονται από την πλειοψηφία της ΔΟΕ σαν γραφειοκρατικό, συγκεντρωτικό μοντέλο διοίκησης, πέρα από τις ανάγκες του κλάδου.

Η μόνη, συνάδελφοι, λύση, είναι η άμεση, ενωμένη κοινή δράση μέσα απ' τους συλλόγους, σε ένα κοινό και διαρκή πολιτικό συνδικαλιστικό αγώνα για την ανάδειξη των προβλημάτων και της κοινωνίας. Και εδώ ταιριάζει αυτό το τσιτάτο που διάβασα σε κάποια ανακοίνωση, που δείχνει τη ουτοπία όσων κινούνται και όσων θα κινηθούνε γύρω απ' την εξουσία.

«Η εξουσία» μας έχει πουλήσει ένα ψέμα για αλήθεια. Το ψέμα ότι ηττηθήκαμε. Πάνω στο ψέμα της δικής μας ήττας, η εξουσία έχτισε το ψέμα της νίκης. Να ζούνε με αυτό το όνειρο».

Όσο συνάδελφοι για την Αριστερά –και χρειάζεται να το πούμε– η εποχή μας θέλει την Αριστερά ενωμένη και συσπειρωμένη. Κι εγώ που δεν αισθάνομαι κεντρο-αριστερός, αλλά Αριστερός, με κεφαλαίο, παρόλο το κουτί που

θέλουν να μας βάλουν κάποιοι, οι περισσότεροι Αριστεροί, αγωνιζόμαστε για το κοινό μέτωπο στους δρόμους, ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, στους δρόμους του Σηάτλ, της Γένοβας και αύριο της Θεσσαλονίκης.

Π. ΚΟΣΚΙΝΑΣ: (Μαρούσι)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες οι ρυθμίσεις του νέου νόμου αποτελούν τυπική εφαρμογή των αρχών της αποκέντρωσης. Κατ' αρχήν ολοκληρώνεται η πυραμίδα, με τη θεσμοθέτηση ενός ακόμη επιπέδου μεταβίβασης και εξειδίκευσης των υπουργικών αποφάσεων και ελέγχου της εφαρμογής τους. Πρόκειται για περιφερειακό επίπεδο εκπαιδευτικό,αντίστοιχο του τρίτου βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπου συστήνονται 13 περιφερειακές διευθύνσεις εκπαίδευσης.

Επικεφαλής τοποθετούνται ισάριθμοι περιφερειακοί διευθυντές τύποις υπηρεσιακά, κατ' ουσίαν πολιτικά στελέχη εφόσον ορίζονται και παύονται απευθείας από τον Υπουργό Παιδείας. Στη συνέχεια έρχεται η αξιολόγηση για να δώσει υλική υπόσταση στην εξουσία του κάθε επιπέδου στον αμέσως κατώτερό του. Διότι βεβαίως δεν αξιολογούνται μόνο οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί της τάξης. Κάθε στέλεχος λογοδοτεί στον αμέσως ανώτερό του για το δικό του έργο, μέρος του οποίου ωστόσο είναι η αξιολόγηση που ασκεί στους υφιστάμενούς του.

Μόνη εξαίρεση οι νεόκοποι περιφερειακοί διευθυντές οι οποίοι ως πολιτικά στελέχη λογοδοτούν άμεσα στον Υπουργό Παιδείας. Είμαστε ριζικά αντίθετοι στον νόμο που ψηφίστηκε πριν από λίγους μήνες για τους παρακάτω λόγους. Με την ίδρυση της περιφέρειας δεν έχουμε αποκέντρωση αλλά αποσυγκέντρωση κρατικών εξουσιών στο διορισμένο περιφερειάρχη, στο διορισμένο περιφερειακό διευθυντή εκπαίδευσης ο οποίος θα είναι ο μακρύς βραχίονας του Υπουργείου Παιδείας.

Έχουμε μεταφορά αρμοδιοτήτων από τους αιρετούς Νομαρχίας τους διορισμένους στην περιφέρεια. Συνεπώς συρρίκνωση της δημοκρατίας. Με τον νόμο επιχειρείται μια παραπέρα γιγάντωση του διοικητισμού με παράλληλη συρρίκνωση της παιδαγωγικής διάστασης.

Κύριο χαρακτηριστικό ο συγκεντρωτισμός και η μονοπρόσωπη κάθετη ιεραρχία. Ο επικεφαλής περιφερειακός διευθυντής ο οποίος είναι ουσιαστικά κομματικός εκπρόσωπος του ΥΠΕΠΘ με τον τίτλο του μόνιμου παρέδρου. Στον νόμο παρατηρείται επιμιξία αρμοδιοτήτων. Παιδαγωγική διδακτική με αποτέλεσμα οι διοικητικοί προϊστάμενοι και σύμβουλοι να εναλλάσσουν τους ρόλους και να μην έχουν σαφείς και ξεκαθαρισμένες αρμοδιότητες.

Ουσιαστικά ο ρόλος του συμβούλου ως τέτοιον που τον είχε ζητήσει και κατακτήσει ο κλάδος αναιρείται. Το αίτημα για αποκεντρωμένο Περιφερειακό Παιδαγωγικό Ινστιτούτο δεν ικανοποιείται. Δεν προβλέπεται η ύπαρξη συλλογικών οργάνων που θα συμμετέχουν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς στην εκπαιδευτική διαδικασία, γονείς, Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Συνοψίζοντας, είμαστε αντίθετοι με το νόμο και με την εισήγηση της ΔΟΕ της οποίας οι «βελτιωτικές» προτάσεις της κινούνται στην φιλοσοφία του νόμου. Γιατί δεν καθιερώνεται πραγματική αποκέντρωση που να στηρίζεται στις αρχές της συλλογικότητας, της αιρετότητας και της συμμετοχής όλων των εμπλεκομένων φορέων.

Υπάρχει γιγάντωση του διοικητισμού, υποβάθμιση της παιδαγωγικής διάστασης και δεν προβλέπεται η ίδρυση και λειτουργία σε περιφερειακό επίπεδο παραρτημάτων Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Το όλο συγκεντρωτικό γραφειοκρατικό μοντέλο διοίκησης ρίχνει βαριά τη σκιά του στη λειτουργία του σχολείου, του βασικού κύτταρου της εκπαιδευτικής διαδικασίας το οποίο χρειάζεται να αφεθεί, να λειτουργήσει με αυτονομία χωρίς συνθήκες και απειλές χειραγώγησης και κάθε μορφής συμμορφωτικής προς τις υποδείξεις αξιολόγησης.

Λίγα πράγματα για την επιμόρφωση-μετεκπαίδευση. Θεωρούμε κάθε μορφή μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών ως μαζική διαδικασία αναβάθμισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης μέσα κα από το πρόσωπο του ίδιου του εκπαιδευτικού, υποχρέωση της πολιτείας προς τα παιδιά της ελληνικής κοινωνίας.

Προτείνουμε ενιαία μετεκπαίδευση και επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη βάση της λογικής του αιτήματος για μια ενιαία 14χρονη υποχρεωτική δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.

Δύο. Με απόσπαση από τη σχολική μονάδα.

Τρία. Χωρίς εξετάσεις επιλογής σύστημα κλήρωσης της προτεραιότητας. Για όσους δεν έχουν παρακολουθήσει κανένα πρόγραμμα μετεκπαίδευσης επιμόρφωσης και υπάρχουν και άλλες.

Τέσσερα. Ενιαίο Φορέα Μετεκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών περιφερειακά αποκεντρωμένο και οργανωμένο με επιστημονική σύνδεση με τα ΑΕΙ, οικονομικά συντηρούμενο από το κράτος με διοικητική αυτοτέλεια και ισότιμα συνδιοικούμενο με φορείς μετεκπαίδευσης επιμόρφωσης.

Πέντε. Η ίδρυση διδασκαλιών μετεκπαίδευσης σε κάθε παιδαγωγικό τμήμα.

Έξι. Ίδρυση ΠΕΚ και μονάδων επιμόρφωσης όπου μπορούν να στηρίξουν τα προτεινόμενα προγράμματα σπουδών. Σε σχέση με τη μετεκπαίδευση πιστεύουμε ότι πρέπει να είναι δίχρονη.

Δεν πρέπει και σε σχέση τώρα με την επιμόρφωση, μπορούμε να τη δούμε σε 9μηνη σε 6μηνη σε 3μηνη και ενδοσχολική. Είμαστε κάθετα η επιμόρφωση να συν-

δεθεί με την αξιολόγηση και αν θέλετε με αυτή την πρόταση κάνουμε και ένα άνοιγμα για νέες θέσεις εργασίας στην εκπαίδευση. Ευχαριστώ.

Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: (Ελευσίνας)

Το Οργανωτικό μοντέλο ενός συνδικαλιστικού σωματείου ή μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης πριν από όλα εκφράζει και υπηρετεί το ιδεολογικό και αξιακό κεκτημένο του. Τις θέσεις στο πρόγραμμα, δηλαδή την αιτηματολογία και τις διεκδικήσεις τους. Με λίγα λόγια το περιεχόμενο της παρέμβασης που προσδοκά, στο ευρύτερο κοινωνικοπολιτικό πεδίο.

Μια συντηρητική οργάνωση σε επίπεδο θέσεων, θα εκφράζεται καλύτερα και επομένως θα οριοθετεί ένα ιεραρχικό, συγκεντρωτικό, κάθετο, γραφειοκρατικό, άκαμπτο μοντέλο οργάνωσης, ενώ αντίθετα μια προοδευτική κινηματική και με ριζοσπαστικό κοινωνικό στίγμα οργάνωση εκ των πραγμάτων θα τείνει σε άμεσο-δημοκρατικές, αυτοδιαχειριστικές, αποσυγκεντρωτικές μορφές συλλογικής οργάνωσης.

Με βάση το παραπάνω σκεπτικό οι προτάσεις μας, όσον αφορά τις οργανωτικές αλλαγές της Ομοσπονδίας, θα πρέπει να κινούνται στην κατεύθυνση της διερεύνησης, ενίσχυσης και ποιοτικής αναβάθμισης της συνδικαλιστικής δημοκρατίας, με στόχο τον πλήρη εκδημοκρατισμό της εσωτερικής δομής, οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης.

Στο μετασχηματισμό δηλαδή, της φυσιογνωμίας της, του χαρακτήρα της ταυτότητας, και της δυναμικής οργάνωσής της. Σε αντίθεση με τα παραπάνω οι προτεινόμενες καταστατικές αλλαγές του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, συμβάλλουν στην περαιτέρω γραφειοκρατικοποίηση του συνδικαλιστικού οργάνου των Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Κινούνται στην λογική ενός αποκεντρωμένου Συγκεντρωτισμού με τη θεσμοθέτηση επιπλέον ιεραρχικών δομών, τα περιφερειακά συμβούλια, περιορίζοντας ακόμα περισσότερο τις αμεσο-δημοκρατικές μορφές (γενικές συνελεύσεις, κ.λπ).

Η προτεινόμενη θέση για τα περιφερειακά συμβούλια αποτελεί συν τοις άλλοις, αφού θα απαρτίζουν μαζί με το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας το Γενικό Συμβούλιο, ένα οργανωτικό τέχνασμα και έμμεσο εκλογικό τρικ, παραπέρα νόθευσης της αντιπροσωπευτικότητας και της γνήσιας καταγραφής της πραγματικής εικόνας και των διαθέσεων της βάσης στα ανώτερα όργανα. Εισάγει την διαρχία στην Διοίκηση της Ομοσπονδίας.

Προτάσεις: Κύρια πρέπει να έχουμε την τροποποίηση του 1264, όσον αφορά την εκλογική διαδικασία. Καθιέρωση της απλής ανόθευτης αναλογικής. Δεν διακυβεύονται οι τύχες, κυβερνήσεων που επιμένει σε μια ενισχυτική αναλογική ο νόμος. Κατάργηση του 1/3. Κατάργηση του ημιαπαγορευτικού πλαισίου κήρυξης απεργιών από τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Δυνατότητα απεργιακών κινητοποιήσεων με απόφαση του Δ.Σ. των Πρωτοβάθμιων οργανώσεων όπως ισχύει στον ιδιωτικό τομέα. Διεύρυνση, ενίσχυση, ποιοτική αναβάθμιση των Γενικών Συνελεύσεων, των ήδη άμεσο-δημοκρατικών διαδικασιών. Οριζόντια σύνδεση, συντονισμός και κοινή δράση των πρωτοβάθμιων οργανώσεων σε ομοιοεπαγγελματικό αλλά και σε διακλαδικό επίπεδο μέσω των εκπροσώπων των Γενικών Συνελεύσεων και κοινής Γενικής Συνέλευσής τους.

Διεύρυνση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας ή Γενικό Συμβούλιο κατά τα πρότυπα της ΑΔΕΔΥ που θα εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση και το οποίο θα εκλέγει την Εκτελεστική Επιτροπή της Ομοσπονδίας. Ενοποίηση πρωτοβάθμιων Συλλόγων σε αντίθεση με τον υπάρχοντα κατακερματισμό των 150 και επιπλέον πρωτοβάθμιων οργανώσεων της Ομοσπονδίας.

Διεύρυνση, ένταξη, συσπείρωση, ουσιαστική συμμετοχή των εργαζομένων με ευέλικτες μορφές. Συμβασιούχοι, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι, εργαζόμενοι, να μπουν στη ζωή των οργανώσεων.

Εκπρόσωποι των αδιόριστων συμβασιούχων αναπληρωτών Εκπαιδευτικών στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας με συμβουλευτική ψήφο. Το ίδιο να ισχύει και στα Πρωτοβάθμια Σωματεία.

Ένα Συνδικάτο, μια Ομοσπονδία, ανά ομοιοεπαγγελματικό Κλάδο. Μια δευτεροβάθμια οργάνωση για τους Εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Συγχώνευση δηλαδή Ομοσπονδίας, της ΔΟΕ με την ΟΛΜΕ, σε Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Χ. ΛΙΑΤΣΟΥ: (Αγρινίου)

Θα ήθελα συνάδελφοι να μεταφέρω την εμπειρία ενός επαρχιώτη αντιπρόσωπου. Είναι η πρώτη φορά που μιλάω στη Γενική Συνέλευση, αν και χρόνια συνδικαλιστικά ασχολούμαι με τα πράγματα και αν και δεν είναι η 13η φορά που έρχομαι στη Γενική Συνέλευση όπως κάποιος άλλος συνάδελφος, είναι η 3η, αλλά μπορώ να πω ότι είναι αρκετή για να αποκρυσταλώσω γνώμη και για να έχω συγκεκριμένες απόψεις για το τι γίνεται εδώ πέρα.

Και να πω την άποψή μου: Την πρώτη φορά που ήρθα, καλά κρατούσε ο μύθος μέσα μου ότι εδώ πάνω στην πρωτεύουσα, τα ανώτερα συνδικαλιστικά στελέχη των παρατάξεων, κάπως καλύτερα θα τα έκαναν τα πράγματα, για να μην είναι τόσο μίζερα και φτωχά όσο είναι στην επαρχία.

Μα απογοητεύτηκα και απομυθοποιήθηκαν όλα. Και τη δεύτερη φορά που ήρθα πέρυσι και ήταν εκλογική

η Συνέλευσή μας εδώ πέρα και πίστεψα ότι τα τόσα προβλήματα θα βάζανε τουλάχιστον την ευθύνη μπροστά σε όλους μας, να δούμε πιο σοβαρά και με μεγαλύτερη ωριμότητα τα πράγματα, ήρθε πάλι το αποτέλεσμα και διπλά απογοητεύθηκα.

Και δε μίλησα συνάδελφοι, ούτε στην προηγούμενη Συνέλευση. Μα σε τούτη δω τη Συνέλευση συνάδελφοι, που έπαψε να υπάρχει η δικαιολογία, ακόμη και των εκλογών και το μάζεμα των κουκιών, ήρθε η απογοήτευση και η αγανάκτηση συνάδελφοι. Γιατί σε τούτη εδώ τη Συνέλευση δεν τις είχαμε αυτές τις δικαιολογίες.

Και πιστεύω ότι κακώς έτσι σταθήκαμε όλοι όπως σταθήκαμε. Και δεν είναι το ζητούμενο συνάδελφοι αν διαφέρει η άποψή μας για τα πράγματα και για τα θέματα. Εξάλλου εκεί έγκειται και ή διαφορετικότητά μας. Αλλιώς θα ήμασταν όλοι μια παράταξη. Καλά κάνουμε κι έχουμε διαφορετική άποψη.

Το ζήτημα είναι όμως, με ποια ηθική και με ποια συνδικαλιστική ηθική, αν θέλετε, στεκόμαστε απέναντι στην άποψη που έχει ο καθένας μας. Κι εγώ θα πω συγκεκριμένο παράδειγμα για τη χτεσινή μέρα που αποδεικνύει –και λείπει ο συνάδελφος ο Μπράτης σήμερα από δω που είπε: «γιατί κωλυσιεργήσαμε χτες; Γιατί δεν έχουν κόσμο οι Συνελεύσεις στα τοπικά Σωματεία;»

Εγώ συνάδελφοι πιστεύω ότι κωλυσιεργήσαμε χτες, γιατί οι δύο μεγάλες παρατάξεις, που τόσο επαίρονταν χτες ότι «είμαστε οι δυο μεγάλες παρατάξεις», θα πρέπει κάτι να διδαχθούν: Να κάνουν συνδικαλιστικά μαθήματα στα ανώτερα τουλάχιστον στελέχη τους, που προτείνουν για τούτες εδώ τις θέσεις, γιατί θεωρώ απαράδεκτη τη στάση και τη θέση του χθεσινού Προεδρείου, το οποίο συνάδελφοι, θα πω συγκεκριμένα τι έκανε:

Πρώτον, πίστεψε και ο Πρόεδρος και ο συνάδελφος της ΔΑΚΕ, που ήταν δίπλα του, ότι μπορούσαν όχι αναφερόμενοι ή μιλώντας σε απλούς συναδέλφους που καμία σχέση δεν έχουν με τα συνδικαλιστικά, αλλά μιλώντας στα συνδικαλιστικά στελέχη, ότι μπορούν την πρόταση που έβαλε μια συναδέλφισσα και ήταν «να με κάνετε μέλος με όλα όσα δικαιούμαι» να τη βάλει όπως αυτός θέλει.

Νομίζω ότι με τέτοια συνδικαλιστικά τερτίπια, δεν μπορεί ο κλάδος να λειτουργήσει λογικά. Δεν μπορεί να γίνει συσπείρωση των συναδέλφων από κάτω και μάλιστα στον τοπικό σύλλογο. Γιατί με τη συμπεριφορά μας εδώ διδάσκουμε και οι συνάδελφοι όλοι με τη λογική θα κατεβούμε κάτω στους συναδέλφους να τους βάλουμε τις προτάσεις.

Ένα αυτό. Δεύτερο, συνάδελφοι: Πρόταση για να μιλήσουν, αρνηθήκαμε συνάδελφοι και θεωρώ απαράδεκτο και το λέω στον συνάδελφο τον Μπράτη που αναρωτήθηκε, γιατί γίνονται όλα αυτά. Αρνηθήκαμε ως σώμα να μιλήσουν οι ανεξάρτητοι αντιπρόσωποι, να παίρνουν χρόνο. Το αρνηθήκαμε ως σώμα αυτό. Γιατί οι Συνάδελφοι να ξανάρθουν; Γιατί να ξαναπάνε στο τοπικό σωματείο να ψηφίσουν; Γιατί να ξαναπάνε να πουν τη γνώμη τους;

Μισό λεπτό για να αναφερθώ στους συναδέλφους της Αριστεράς. Επειδή προέρχομαι και είμαι χρόνια στην Αριστερά και θέλω πραγματικά, πονάω το χώρο, πέρυσι απογοητεύθηκα από τις συνολική στάση όλων των παρατάξεων και ήθελα να πω κάτι απλό συνάδελφοι. Δεν υπάρχει από πάνω κι από τα κάτω. Υπάρχει και από τα πάνω αγώνας και από τα κάτω. Το ένα βοηθάει το άλλο.

Και να πω κάτι: Καλά κάνουμε και πιπιλάμε το ακριβό μας ψέμα, ο καθένας μας χωριστά. Καλά κάνουμε. Αλλά κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε ότι θα φτάσουμε στο κουκούτσι και τότε καλά είναι να το φτύσουμε συνάδελφοι και να δούμε πώς είναι τα προβλήματα, να τα αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί γιατί μόνο έτσι θα λυθούν. Ευχαριστώ.

ΧΡ. ΠΙΛΑΛΗΣ: (Μακρυγιάννης)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πιάνοντας ένα ερέθισμα που μου έδωσε ο συνάδελφος Αγκαβανάκης σχετικά με τους αγώνες του Σικάγο, όπου εκεί μας είπε –και έχει πολύ δίκιο– ότι δεν υπήρχαν όργανα, δεν χρειάζονται όργανα, όταν υπάρχει κίνημα, θέλω να συμπληρώσω και κάτι το οποίο μπορεί να δει κάποιος αν παρακολουθεί τις διαδικασίες μας δύο ημέρες αλλά και όλες τις διαδικασίες του Ελληνικού Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Μια νομολαγνεία η οποία δύο μέρες μας βασανίζει. Χθες από το πρώτο θέμα ήδη ξεκίνησε αυτή η νομολαγνεία, πρέπει να θυμόμαστε ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην Ευρώπη το συνδικαλιστικό κίνημα της οποίας υπάγεται σε νόμους και έχουμε την ανάγκη συμβουλών του αξιοσέβαστου κατά τα άλλα νομικού συμβούλου κ. Δραγασάκη κλπ. Όλα αυτά φυσικά και εκεί συμφωνώ με τον Αγκαβανάκη, είναι ακριβώς γιατί υπάρχει έλλειψη κινήματος.

Και έχουν αρχίσει όλα αυτά σε εποχές άλλες μαύρες για να μην υπάρχει κίνημα. Κάποτε θα πρέπει να λέμε πως θα ξεμπλοκάρουμε από αυτές τις διαδικασίες από αυτή την νομολαγνεία που μας βαράει ως συνδικαλιστικό κίνημα.

Μπαίνοντας στην ουσία των πραγμάτων θέλω να πω το εξής. Έκανε μια παρατήρηση ο συνάδελφος και σύντροφος ο Μαριόλης. Θα πω αυτό που είπε και ο Κοσκινάς, το έβαλε λίγο διακριτικά βέβαια, μια πιθανή ταύτιση της ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ σ' αυτό τον τομέα, πάνω στο Γενικό Συμβούλιο με την ΠΑΣΚ και την ΔΑΚΕ.

Όμως όσο διακριτικά και αν το έβαλε, μπορεί να υπάρξουν κάποιοι συνειρμοί και εγώ αυτό θέλω να το

ξεκαθαρίσω. Η Πρωτοβουλία Αυτόνομες Κινήσεις, εντοπίζοντας, τη ν ανάγκη διαμόρφωσης κινήματος, έκανε ένα πακέτο προτάσεων και βάλαμε διαζευκτικά το θέμα της διεύρυνσης του Διοικητικού Συμβουλίου ή ύπαρξης Γενικού Συμβουλίου, όχι όμως στα πρότυπα αποσπάσεων. Άλλωστε είναι αστείο να μιλάει κάποιος για αποσπάσεις, την στιγμή που για τις αποσπάσεις αποφασίζει ο Υπουργός.

Προφανώς δεν εννοούμε να υπάρχουν αποσπασμένοι αλλά να διευρυνθεί το όργανο Διοίκησης, προκειμένου να συμμετέχουν όλες, οι υπαρκτές ομάδες, που σε ένα πανελλαδικό ή μικρότερο χαρακτήρα, τοπικό, υπερτοπικό έχουν κάποια εκπροσώπηση.

Επίσης μιλήσαμε για Γενική Συνέλευση, εκπροσώπων Συνελεύσεων. Στην προσπάθεια λοιπόν διεύρυνσης, ανοίγματος του Συνδικαλιστικού Κινήματος, εντοπίζουμε την ανάγκη ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν μπορεί να διοικείται μονίμως από «επαγγελματίες» του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Θέλουμε και τους «στιγμιαίους» συνδικαλιστές. Εντοπίζουμε ότι η ανάγκη ανανέωσης του κινήματος μπορεί να υπάρξει και ενδιάμεσα μεταξύ δύο εκλογικών συνελεύσεων, στο ενδιάμεσο της διετίας. Βλέπουμε παντού σε όλη την Ευρώπη, ότι υπάρχουν ανακλητές μορφές στο ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα και για αυτό έχουμε κάνει μια σειρά προτάσεων επαναλαμβάνω και όχι μία πρόταση μεμονωμένα πάνω στο Γενικό Συμβούλιο.

Επίσης απευθύνομαι σε όλους τους συναδέλφους εδώ πέρα και κυρίως της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ. Μιλάμε για ύπαρξη ορίου διαδοχικών θητειών στα όργανα διοίκησης της ΔΟΕ. Δυο ή τρεις. Και το ξέρετε πολύ καλά. Και το ξέρω από τους φίλους που έχω και συναδέλφους της ΠΑΣΚ και της ΔΑΚΕ, ότι δυστυχώς περισσότερο κυρίως στους χώρους σας είστε εσείς συνάδελφοι και συναδέλφισσες που είστε στοιβαγμένοι.

Εμείς είμαστε υπέρ της επετηρίδας στους διορισμούς αλλά όχι υπέρ της Επετηρίδας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Είσθε στοιβαγμένοι πίσω από ομαδοποιήσεις, με στόχο να έρθει κάποτε και η ώρα κάποιων από εσάς,μετά από είκοσι χρόνια και δεκαπέντε χρόνια στη διοίκηση του συνδικαλιστικού κινήματος, όταν ασπρίσουν τα μαλλιά σας μπείτε και εσείς στην διοίκηση των οργάνων της ΔΟΕ.

Αντίληψη παραγωγής συνδικαλιστικών στελεχών είναι αυτό που χρειάζεται το κίνημα και όχι δεινόσαυρους και δελφινομαχίες. Λοιπόν βάλαμε και αυτή την παράμετρο.

ΙΠΕΜ-ΔΟΕ: Ανεξαρτητοποίηση. Η Εισήγηση από τις «Παρεμβάσεις» ήταν σωστή. Ανεξαρτητοποίηση της διοίκησης του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ από την Διοίκηση της Ομοσπονδίας, γι' αυτό και εμείς προτείνουμε ως «Πρωτοβουλία-Αυτόνομες Κινήσεις» ξεχωριστή εκλογική διαδικασία.

Ξεχωριστή κάλπη. Δεν μπορεί ο οποιοσδήποτε ειδήμων πάνω σε κάποια θέματα, άνθρωποι οι οποίοι θα διοικήσουν και θα συμμετέχουν στο θεωρητικό εργαστήρι του Συνδικάτου να είναι εξαρτώμενοι και είναι πέρα από αυτά και τα άλλα τα οποία έθιξε ο συνάδελφος με τις θέσεις οι οποίες ήταν στην μελέτη του περιοδικού το τεύχος 1. Είναι απαράδεκτο κατά την άποψη την δική μου και να υπάρχει ακόμα η αναγραφή των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ στο περιοδικό του ΙΠΕΜ.

Ας αναγράφεται το Δ.Σ. του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ. Αλλά δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Ο τρόπος εκλογής λοιπόν θα περιφρουρήσει, ίσως και θα δώσει τη δυνατότητα, θα απεγκλωβίσει κάποιους και κυρίως επαναλαμβάνω αυτούς που είναι στοιχημένοι πίσω σε κομματικές πειθαρχίες, θα απεγκλωβίσει κάποιους να διακρίνουνε ανθρώπους οι οποίοι με άλλα κριτήρια, την μόρφωσή τους ίσως, έτσι θα πρέπει, την εμπειρία τους σε κάποια θέματα να συμμετέχουν στην Διοίκηση του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ.

Επίσης επαναφέρουμε μια πρόταση, και είναι πολλές οι προτάσεις μας, το κείμενο έχει βγει. Θα βγει όμως και μαζικότερα και θα μοιραστεί. Επαναφέρουμε το θέμα, το οποίο το έχουμε ξαναβάλει. Πέρσι και στον Σύλλογό μου, πέρσι στον «Μακρυγιάννη», υπήρχε απόφαση Γενικής Συνέλευσης πάνω στο συγκεκριμένο θέμα της ενοποίησης των Ομοσπονδιών, των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών.

Τα προβλήματα της Δημόσιας εκπαίδευσης είναι ενιαία. Η Δημόσια Εκπαίδευση πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια θα έλεγα. Μπορούμε να μιλήσουμε, είναι ώριμο κατά την άποψη μας για πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια, είναι ενιαία.

Τα πόδια και των δύο βαθμίδων πριονίζονται στον βωμό της κατάρτισης. Τα ευρωπαϊκά κονδύλια πάνε προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις, σε βάρος της αγωγής που δίνει η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια. Είναι ώριμο λοιπόν και να αφήσουμε αυτά τα επιχειρήματα τα οποία κατά καιρούς έχω ακούσει και στον «Μακρυγιάννη» και αλλού, περί του ελιτισμού των καθηγητών.

Εμείς ας κάνουμε το πρώτο βήμα, ας πάρουμε μια απόφαση στο καταστατικό μας, ότι στόχος μας είναι αυτός. Να το θεσμοποιήσουμε και από εκεί και ύστερα θα δούμε πώς θα αντιδράσουν και οι συνάδελφοι καθηγητές.

Π. ΡΗΓΑΣ: (Περιστερίου)

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, η πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια, στα πλαίσια και της ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, είχε ως αποτέλεσμα τη χειροτέρευση της θέσης των εργαζομένων.

Η πολιτική που ακολουθείται, είναι μια πολιτική απαξίωσης των δημοσίων υπηρεσιών και εργαζομένων, προκειμένου να περάσουν πιο εύκολα και με κοινωνική

συναίνεση τα νεοφιλελεύθερα μέτρα. Ο καταιγισμός αντεργατικών Κυβερνητικών μέτρων, απειλούν με αφανισμό, θεμελιώδεις εργατικές, κοινωνικές και δημοκρατικές κατακτήσεις.

Οι προωθούμενες αλλαγές της απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων, της γενίκευσης της μερικής απασχόλησης, των ιδιωτικοποιήσεων, της χειροτέρευσης των όρων κοινωνικής ασφάλισης και συνταξιοδότησης, των απολύσεων, της έντασης της λιτότητας, της εμπορευματοποίησης της υγείας και των κοινωνικών παροχών, δεν είναι συγκυριακές ούτε προσωρινές. Είναι μεγάλες τομές στρατηγικής διαχρονικής σημασίας. Είναι επιλογές της Κυβέρνησης, που γίνονται στο όνομα της διατηρησιμότητας και της ανταγωνιστικότητας.

Που έχουν ως στόχο την ένταση της εκμετάλλευσης, την ακόμη πιο άνιση αναδιανομή του πλούτου, μέσα από-τη δραματική ανατροπή, τον κοινωνικό συσχετισμό σε βάρος της εργασίας. Η πολιτική αυτή, συνοδεύεται από έναν επελαύνοντα αυταρχισμό, πρωτοφανή για τα μεταπολιτευτικά δεδομένα, από βία και ένταση της κρατικής καταστολής.

Οι δυο μεγάλες παρατάξεις, η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ που καθρεφτίζουν τον Κυβερνητικό και αντι-κυβερνητικό συνδικαλισμό και εν δυνάμει η ΔΑΚΕ τον κυβερνητικό σε επίπεδο κορυφής, υπονομεύουν τους αγώνες του κλάδου.

Η εκπαίδευση στη χώρα μας, λειτουργεί σε ένα ασφυκτικό συγκεντρωτικό πλαίσιο που πνίγει κάθε δυνατότητα δημιουργικής πρωτοβουλίας. Το ΥΠΕΠΘ και η Κυβέρνηση ασκούν απόλυτο έλεγχο σε όλα τα επίπεδα. Τα όργανα συμμετοχής, όπου υπάρχουν, έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα και λειτουργούν εντελώς διακοσμητικά.

Για να απελευθερωθούν οι δημιουργικές και πρωτοποριακές δυνάμεις στο χώρο της εκπαίδευσης, πρέπει να σπάσουν οι νάρθηκες της κεντρικής εξουσίας, της γραφειοκρατίας και των πελατειακών σχέσεων. Η ουσιαστική αποκέντρωση, αποσυγκέντρωση που διεκδικούμε, δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση μεταβίβαση της εξουσίας από την Κυβερνητική εξουσία σε μια τοπική.

Σημαίνει αντίθετα, ανάληψη αρμοδιοτήτων, ευθυνών και πρωτοβουλιών από συμμετοχικά δημοκρατικά προσδιορισμένα μη Κυβερνητικά όργανα σε επίπεδο περιφέρειας και νομού. Με τον νέο νόμο ολοκληρώθηκε η πυραμίδα με τη θεσμοθέτηση ενός ακόμα επιπέδου μεταβίβασης και εξειδίκευσης των Υπουργικών αποφάσεων και ελέγχου της εφαρμογής τους.

Στη συνέχεια, έρχεται η αξιολόγηση για να δώσει υλική υπόσταση στην εξουσία του κάθε επιπέδου στο αμέσως κατώτερο. Έτσι ολοκληρώνεται για εκείνο που θα θελήσουν να επιτύχουν, είναι η υποταγή και η χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα των Εκπαιδευτικών έχει να αντιμετωπίσει αυτή τη συντηρητική επίθεση από τη μια, ενώ απ' την άλλη, οι παρατάξεις που εκπροσωπούνται σε αυτό, η κάθε μια για τους δικούς της λόγους, δεν κάνει τίποτα. Η ΠΑΣΚ εκπροσωπεί πλέον καθαρά το συντηρητικό τμήμα του ρεφορμιστικού συνδικαλισμού, ενώ προκλητικά καταγράφεται με τη στάση της, ως Κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Η ΔΑΚΕ ως μετεξέλιξη του φαινομένου του συντηρητικού γραφειοκρατικού εργοδοτικού συνδικαλισμού που άνθισε στη χώρα μας μετά τη δικτατορία, σήμερα ακολουθεί πολιτικά τις επιλογές της Ν.Δ. Δεν έχει συμβολή στα κρίσιμα ζητήματα στρατηγικής του Συνδικαλιστικού Κινήματος, συμβιβάζεται σε κρίσιμα ζητήματα με την ΠΑΣΚ.

Η ΔΕΕ έχει προχωρήσει σε μια πολωτική στρατηγική μέσα στο Συνδικαλιστικό Κίνημα, σε πλήρη αντίθεση με την παλιά της γραμμή που είχε σαφέστατα στοιχεία της ενότητας, της μαζικότητας και του διεκδικητικού συνδικαλισμού. Σήμερα έχει μεταλλαχτεί σε μια σεκταριστική ομάδα που βάλλει κατά πάντων. Δέστε το κείμενο που μοίρασε: Αρνείται την ενότητα δράσης, όχι μόνο πάνω στο πρόβλημα αλλά και στην κοινή δράση μεταξύ των συνδικαλιστών της Αριστεράς, περιοριζόμενη σε καταγγελιολογία και στην ιδεολογική ζύμωση.

Το μέλλον του Εργατικού Κινήματος –και τελειώνω– βρίσκεται στην επιλογή ενός μοντέλου συνδικαλισμού, που θα γονιμοποιεί το αγωνιστικό του παρελθόν, την πρωτοποριακή του στάση και μαχητικότητά του, με τους σύγχρονους όρους πάλης, όπως είναι ο ριζοσπαστισμός, η τεκμηρίωση, η διευρυμένη δημοκρατία, η συμμετοχή των εργαζομένων στις αποφάσεις, η ενότητα κι η δράση πάνω στα προβλήματα. Η ευρύτερη ταξική προοπτική.

Ν. ΦΑΡΑΟΣ: (Ζακύνθου)

Είμαι από τον Σύλλογο Ζακύνθου. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είμαστε 3 μέρες εδώ, είμαστε στο τέλος της τρίτης μέρας. Έχουμε την εντολή από τους συναδέλφους μας, με δική τους εντολή και με δικά τους χρήματα είμαστε εδώ, για να προωθήσουμε κάποια ζητήματα για τα οποία αγωνιούν και οι συνάδελφοί μας και εμείς βέβαια, αλλά αγωνιά και ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Αν κάνουμε έναν απολογισμό των τριών ημερών και αν κοιτάξουμε τις σημειώσεις που έχουμε κρατήσει, θα δούμε ότι από την πρώτη μέρα έχουμε ένα κενό, λευκή σελίδα, θυμηθείτε όλοι τι κάναμε την πρώτη μέρα εδώ.

Από τη δεύτερη μέρα σημειώνουμε την ενημέρωση των αιρετών και στο σημείο αυτό είχαμε το πιο πυκνό ακροατήριο, είχαμε την απόλυτη ησυχία όλων των αντιπροσώπων λες και μόνο οι υπηρεσιακές μεταβολές και η ανάδειξη και αξιολόγηση στελεχών μας ενδιαφέ-

ρει και τίποτα άλλο. Και βέβαια είχαμε πυκνό ακροατήριο όταν ήρθε ο Υπουργός να πει αυτά που συνήθως λέει και δεν τηρεί ποτέ.

Από τα υπόλοιπα αν καταγράψουμε, θα δούμε κάποιες κοκορομαχίες και κάποιες πλειοδοσίες μεταξύ εκπροσώπων παρατάξεων, κυρίως των δύο μεγάλων, για το ποιος έχει την ευθύνη και ποιος δεν έχει για την μη επίλυση των προβλημάτων.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, η δημόσια εκπαίδευση και ο εκπαιδευτικός πρέπει να αναβαθμιστεί. Πρέπει να γίνει αναβάθμιση και η αναβάθμιση θα ξεκινήσει μέσα από τις Συνελεύσεις της Ομοσπονδίας. Για να έχουμε όμως την αναβάθμιση, οι Συνελεύσεις μας πρέπει να είναι Συνελεύσεις ουσίας. Πρέπει να γίνονται προτάσεις. Πέρα από τις μαχητικές αρνήσεις για οποιαδήποτε ζητήματα, πρέπει να διατυπώνουμε και προτάσεις και προτάσεις έχουμε.

Δεν μπορούμε να λέμε συνέχεια όχι σε όλα χωρίς να έχουμε θέση για κάτι. Αλλά για να έχουμε θέσεις για τα ζητήματα που μας απασχολούν, για να μπορούμε να προωθούμε τις θέσεις μας, πρέπει να υπερβούμε τον εαυτό μας.

Δεν μπορούν αυτή τη στιγμή, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, οι παρατάξεις της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ να προωθήσουν λύση των προβλημάτων γιατί ανήκουν ιδεολογικά και πολιτικά στον χώρο που δημιουργεί τα προβλήματα. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Και είναι υποκρισία, είναι φαρισαϊσμός, να βγαίνουν εδώ και να λένε ότι θα παλέψουν για τη λύση των προβλημάτων. Όταν υπηρετείς τους χώρους τους πολιτικούς, τους ιδεολογικούς που δημιουργούν τα προβλήματα, δεν μπορείς να παλέψεις για τη λύση τους.

Ιστορικά, συνάδελφοι, στο Συνδικαλιστικό Κίνημα του κλάδου μας δεν υπάρχει προηγούμενο εν όψει πολυνομοσχεδίου, εν όψει ασφαλιστικού και όλων των άλλων που είχαμε τη χρονιά που πέρασε, να έχουμε τους συναδέλφους τους 5 της ΠΑΣΚ και να ερίζουν για το ποιος θα γίνει Πρόεδρος. Αυτό ήταν το πρόβλημα ή ήθελαν να απαλλαγούν από την ευθύνη όλων αυτών των σοβαρών που επέρχονταν;

Και βέβαια έρχονται τώρα οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ως τιμητές των πάντων και καλά κάνουν βέβαια, για να δώσουν ούριο άνεμο στα πανιά, να έρθει ο πολιτικός φορέας που εκπροσωπούν για να ανταλλάξουν με κάποια πράγματα πιστεύω όχι όλοι, αλλά οι πιο πολλοί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όσο το Συνδικαλιστικό Κίνημα δεν θα έχει το στίγμα το αγωνιστικό, όσο δεν θα έχει την κατεύθυνση της αγωνιστικής διεκδίκησης, θα πελαγοδρομούμε και θα βαλτώνουμε σε όλα αυτά που επαναλαμβάνουμε σε κάθε Συνέλευση.

Αν δεν υπερβούμε τον εαυτό μας, αν δεν υπερβούμε τους πολιτικούς χώρους στους οποίους ανήκουμε, δεν θα έχουμε Συνδικαλιστικό Κίνημα που θα μας λύνει τα προβλήματα. Όσο οι αριστερές δυνάμεις θα νοιάζονται για τα μικρομαγαζιά τους, όσο θα πετάνε πέτρες ο ένας στον άλλον, δεν θα κάνουμε ποτέ Κίνημα στον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ο χώρος της δημόσιας εκπαίδευσης, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ένας χώρος καθαρά ταξικός. Οι συνάδελφοι που είναι στην τάξη αγωνιούν για κάποια προβλήματα. Η ελληνική κοινωνία αγωνιά για την επίλυση κάποιων προβλημάτων. Ο ομιλών είναι 27 χρόνια αριστερός και 21 χρόνια δάσκαλος σε τάξη. Έχει αποκρυσταλλώσει κάποιες απόψεις.

Αν δεν ενώσουμε τις δυνάμεις μας σε μια κατεύθυνση αγωνιστική, σε μια κατεύθυνση υπέρβασης, δεν θα κάνουμε τίποτα, θα κοροϊδεύουμε εαυτούς και αλλήλους. Ευχαριστώ.

Με τους Ήχους του Ορφέα

50 Τραγούδια
3 Ώρες Μουσικής
3 CD

Ελλάδα και παράδοση

Αν πραγματικά στις προθέσεις μας είναι να προβάλουμε όλες τις πρωτοβουλίες που αναβαθμίζουν την Εκπαίδευση και τον Εκπαιδευτικό θα αποτελούσε μεγάλη παράλειψη να μην αναφερθούμε με λίγα άλλα ουσιαστικά λόγια στη σπάνια μουσική δουλειά του συναδέλφου Νίκου Δελή.

Στο έργο «Με τους ήχους του Ορφέα» παρουσιάζονται σπάνια παραδοσιακά Χορευτικά Τραγούδια και σκοποί, που αντιπροσωπεύουν άφθαρτα λαϊκά δημιουργήματα από όλη σχεδόν την Ελλάδα.

Αξιοποιώντας τις δυνατότητες που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία ο συνάδελφος Νίκος Δελής με τους αξιόλογους συνεργάτες του συμβάλει στη διαφύλαξη του δημοτικού τραγουδιού από τη Λησμονιά.

Έχοντας στα χέρια μας την Μουσική αυτή κασετίνα μπορούμε να απολαύσουμε 3 ώρες παραδοσιακής μουσικής από τον Μοριά, Ρούμελη, Ήπειρο, Θεσσαλία, Μακεδονία, Θράκη, Μικρά Ασία και Αιγαίο Πέλαγος. Πρόθεση του δημιουργού δεν είναι να υποκαταστήσει καταξιωμένους μουσικολαογράφους και δημοτικούς βάρδους διαχρονικής αξίας αλλά να προσθέσει ένα λιθαράκι σ' αυτό το αγκωνάρι της λαϊκής μας κληρονομιάς που είναι το Δημοτικό τραγούδι.

Αξιέπαινη, δημιουργική και άξια συγχαρητηρίων η δουλειά του Νίκου Δελή την οποία οι αρμόδιοι φορείς και ο κλάδος οφείλει να την αγκαλιάσει όπως της αξίζει.

Τέτοιες πρωτοβουλίες αποδεικνύουν την ευαισθησία του Έλληνα Εκπαιδευτικού της Πρωτοβάθμιας για στήριξη της παράδοσής μας.

Για περισσότερες πληροφορίες
στα τηλ.: 010-5150247 - 010-2797797 & 010-2779272
ή www.wavemusic.gr

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ

Χ. ΓΙΟΥΒΑΝΗΣ: (Χανίων)

Αναπληρωτής που είναι και φέτος εδώ πέρα. Αυτό για κάτι που ακούστηκε προηγουμένως για τους Αναπληρωτές και που δεν αισθάνεται χρέος ούτε στην ΔΑΚΕ ούτε στην ΠΑΣΚ που διορίζεται φέτος με αυτή τη ρύθμιση, που είναι μία μικρή νίκη όλου του κλάδου.

Θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου από κάποια πλευρά και τη λύπη μου από την άλλη, για τις ενοχές που νιώθει και η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ φέτος, σήμερα, σε αυτή την αίθουσα, για την ταφόπλακα, όπως είπε ένας συνάδελφος από 'κει της Επετηρίδας.

Το ότι νιώθετε ενοχές συνάδελφοι για τον απεμπολισμό της Επετηρίδας εσείς όλοι που διοριστήκατε μέσα από την Επετηρίδα, σημαίνει και δείχνει πάρα πολύ καλά ότι όλοι εσείς, ουσιαστικά μέσα σας συνειδησιακά, ξέρετε ότι δεν πράξατε το σωστό όλα αυτά τα χρόνια.

Εμείς συνάδελφοι, από τα Χανιά, η Γενική μας Συνέλευση, μας έδωσε την εντολή να μην ψηφίσουμε υπέρ στα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Όχι γιατί πιστεύουμε ότι ο Παληγιάννης, ο Πρόεδρος, δεν έχει τόλμη. Το αντίθετο μάλιστα, τον γνωρίζουμε τον άνθρωπο στα Χανιά. Γιατί πιστεύουμε συνάδελφοι, ότι, πρώτον: Οι αγώνες που θα έπρεπε να γίνουν φέτος για θέματα αδιοριστίας, θέματα ασφαλιστικού, θέματα αξιολόγησης, δεν είχαν αυτή την κλιμάκωση που θα έπρεπε να έχουν για να προωθηθούν τα αιτήματα του κλάδου μας και τα προβλήματα του κάδου μας.

Γιατί πιστεύουμε, δεύτερον, συνάδελφοι, ότι δεν μπορούμε να ανοίγουμε την πόρτα στην Αξιολόγηση και στους Διευθυντές που έχουνε κάνει πάρα πολλές αιτήσεις για να γίνουν αυριανοί Αξιολογητές. Δηλαδή είναι πάρα πολύ παράδοξο αυτό το πράγμα: Αυτοί που 20 χρόνια πριν ως Κίνημα, πετάξανε τους Επιθεωρητές έξω, σήμερα γίνονται οι ίδιοι Επιθεωρητές.

Επίσης συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι του χρόνου, σε αυτή την αίθουσα, θα λέγονται τα ίδια πράγματα, αλλά θα είναι λίγο πιο οδυνηρά. Γιατί οι πρώτοι τελικά που θα πληρώσουνε αυτό που λέγεται Αξιολόγηση, θα είμαστε εμείς οι νεοδιόριστοι. Εγώ ως νεοδιόριστος λοιπόν, δεν αισθάνομαι ευγνώμων στο Υπουργείο Παιδείας, όπως επίσης χαίρομαι, θα ήταν ψέμα να πω ότι δεν χαίρομαι, αλλά δεν αισθάνομαι ευγνώμων και δεν μπορώ να πω ότι χαίρομαι για τον κλάδο.

Γιατί ξέρω συναδέλφισσες κυρίως Νηπιαγωγούς, με 11 χρόνια στην πλάτη τους, που αυτή τη στιγμή ξαναείναι άνεργες και θα ξανακάνουν τα χαρτιά τους και θα τους στέλνουνε τις εσχατιές της χώρας, που υπηρετήσατε κι εσείς οι ίδιοι, πριν 10, 15, 20, 30 χρόνια και το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό.

Επίσης συνάδελφοι, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο που με χαροποίησε. Η στάση της Αριστεράς μέσα στις Συνελεύσεις του κλάδου, είναι αυτή που πρέπει. Εμείς ως ΕΑΚ με τις κοινές θέσεις που παίρνουμε, για βασικά ζητήματα του συλλόγου, εμείς ως ΕΑΚ πρώτα απ' όλα έχουμε μέσα στο μυαλό μας ότι μόνο ένα ενιαίο Αριστερό μέτωπο θα οδηγήσει, θα γίνει η σπίθα εκείνη που θα ανάψει το Συνδικαλιστικό κίνημα ξανά και θα το φτάσει εκεί που θα πρέπει να το έχει φτάσει.

Επίσης συνάδελφοι, επειδή τα είπαμε πάρα πολλές φορές, για να μη λέμε τα ίδια και τα ίδια, θα ήθελα να τελειώσω με ένα μικρό μονοστηλάκι γι' αυτό που είναι της μόδας τώρα τελευταία, ο Γληνός, ο μεγάλος Δάσκαλος. Έχουμε ακούσει τον Υπουργό μας να μιλάει πάρα πολύ τελευταία για τον μεγάλο Δάσκαλο.

Μιλάει λοιπόν ο Γληνός το 1931 για τον Γεώργιο Παπανδρέου, αυτόν που έκανε τη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση του '63, που έχει γίνει στην Ελληνική Παιδεία, στην Ελληνική Εκπαίδευση. Μιλάει λοιπόν στον τότε Υπουργό Παιδείας και λέει –ακούστε το γιατί θα μπορούσε να απευθύνεται σε οποιονδήποτε Υπουργό Παιδείας των τελευταίων 20, 30 χρόνων σ' αυτή τη χώρα:

«Αν ήτανε βολευτό οι Έλληνες Δάσκαλοι να πιστέψουνε στη φανταστική δημοκρατία που τους ζωγραφίζει ο κ. Παπανδρέου και να αναζητήσουνε τους αντικειμενικούς όρους που θα μπορούσαν να τη δημιουργήσουνε, η πρώτη πράξη τους θα ήταν να καθαιρέσουν τον κ. Παπανδρέου και την Δημοκρατία που αντιπροσωπεύει».

Β. ΖΩΪΔΗΣ: (Κως)

Νομίζω συνάδελφοι ότι στα δύο λεπτά δεν μπορεί να γίνει καμία ανάλυση, γι' αυτό θα σταθώ μόνο σε τίτλους. Είναι η 13η χρονιά που έρχομαι. Νομίζω ότι φτάσαμε στον πάτο. Αυτή η Συνέλευση είναι με διαφορά, η χειρότερη απ' όσες έχουμε κάνει μέχρι σήμερα. Και αυτό, αν μη τι άλλο, πρέπει να μας προβληματίσει όλους.

Λοιπόν συνάδελφοι, αφού δεν ακούει κανείς, να πω μόνο το εξής προς το συνάδελφο του Γραμματέα που μπορεί να μ' ακούει. Τα αφήνω όλα τα άλλα. Συνάδελφε, η Συνέλευση αυτή έπιασε που έπιασε πάτο. Δεν πρόκειται να φύγουμε από δω με τίποτα στο χέρι. Τουλάχι-

στον ένα πράγμα: Επειδή θα έχουμε την Αξιολόγηση μπροστά μας από το Σεπτέμβρη, δεσμευτείτε εδώ σταθερά και σίγουρα, θα παλέψουμε το Νομοσχέδιο να το καταργήσουμε στην πράξη; Ναι ή όχι;

Με τι μέτρα θα το καταργήσουμε στην πράξη; Να φύγουμε από δω και να πάμε στα σχολεία μας και να ξέρουμε ότι: Με ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε μέτρα, θα παλέψουμε να καταργήσουμε το Νομοσχέδιο στην πράξη. Αλλιώς μη κάνουμε τίποτα. Μην εξωθήσω εγώ το Διευθυντή μου ας πούμε και βρεθεί παράνομος. Μόνο αυτή τη δέσμευση τουλάχιστον, να την πάρουμε από δω να πάμε στους συλλόγους μας, να ξέρουμε τι θα κάνουμε.

Ν. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: (Πάρου)

Συνάδελφοι εκπροσωπώ τον μονοεδρικό σύλλογο της Πάρου και έχω εκλεγεί ως Ανεξάρτητος και παραμένω Ανεξάρτητος. Θέλω να εκφράσω κατ' αρχάς τη δυσαρέσκειά μου για τη μορφή που δείχνει να έχει η Γενική μας Συνέλευση.

Ο Σύλλογός μας πάντοτε, όποτε κλήθηκε, έχει στείλει αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεών του, οι οποίες είχαν πάντοτε απαρτία και στις Ολομέλειες των Προέδρων και στη Γενική μας Συνέλευση με τους αντιπροσώπους του. Συμμετέχει πάντοτε με πολύ μεγάλο ποσοστό στις απεργίες.

Όμως θα σας πω κάποια πράγματα που αποφασίσαμε ομόφωνα στη Γενική Συνέλευση την πρόσφατη και έχω δεσμευτεί να τα μεταφέρω. Η Γενική Συνέλευση ομόφωνα κατεψήφισε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, χωρίς να μηδενίζει τα όποια θετικά βήματα γίνανε αλλά ζητάμε περισσότερα.

Θεωρούμε θετική την προβολή των εκπαιδευτικών θεμάτων από τα ΜΜΕ και την παρουσία εκπροσώπων του Δ.Σ. της ΔΟΕ στο νησί μας. Διαπιστώνουμε ότι υπάρχει έλλειψη βούλησης για πραγματική συνεργασία και αδυναμία σύνθεσης στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Πιστεύουμε ότι οι παρατάξεις πρέπει να κοιτάνε το καλό των συναδέλφων και του κλάδου και όχι το παραταξιακό συμφέρον.

Ο ρόλος της βάσης υποβαθμίζεται. Ζητάμε αποδοτικότερη λειτουργία και συνεργασία ανάμεσα στα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και όχι τις καντρίλιες που παρακολουθούμε. Παρόλο που θεωρήθηκε από τη Γενική μας Συνέλευση ως θετική εξέλιξη η προώθηση του διορισμού των Αναπληρωτών, δεν είναι πειστικός ούτε ο τρόπος ούτε ο χρόνος που δρομολογήθηκε.

Για το ΙΠΕΜ-ΔΟΕ ζητάμε να υπάρξει ενεργοποίησή του ακόμα περισσότερο, ώστε να στηρίζει τις θέσεις του κλάδου. Η λειτουργία του ως ΚΣΕ είναι μάλλον αποπροσανατολιστική. Την τελευταία απεργία, στις 18/6, τη θεωρήσαμε τελείως ως παρωδία, θεωρούμε ότι, ναι μεν η ΑΔΕΔΥ και η ΔΟΕ δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά και έπρεπε να εκδηλώσουν την αντίθεσή τους στο προωθούμενο νομοσχέδιο, αλλά αυτή την απεργία ποιος την κατάλαβε;

Τα σχολεία ήδη είχαν σταματήσει τα μαθήματά τους. Γιατί να αναλώνουμε τις δυνάμεις μας χωρίς λόγο; Οι συνάδελφοι στα νησιά αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα και ζητούν την επόμενη χρονιά συνεργασία με το Δ. Σ. της ΔΟΕ για να αντιμετωπισθούν, πέραν της συνεργασίας για τα γενικότερα θέματα του κλάδου.

Έχω καταθέσει τις προτάσεις του Συλλόγου μου στη Γραμματεία και ζητώ να ληφθούν υπόψη σοβαρά. Κάθε όμως διεκδίκηση θέλουμε να γίνεται με αναλυτική ενημέρωση των Συλλόγων και πλήρη συντονισμό ώστε να έχει αποτέλεσμα. Οι διεκδικήσεις μας πρέπει να έχουν πάντοτε δασκαλοκεντρικό χαρακτήρα και κατά δεύτερο λόγο δημοσιοϋπαλληλικό.

Ζητούμε με έμφαση να υπάρξει χρόνος συνταξιοδότησης στα 30 χρόνια υπηρεσίας και μείωση του ωραρίου των Εκπαιδευτικών όπως στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ευχαριστώ.

Κ. ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ: (Χανίων)

Κατ' αρχήν αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης των Χανίων, όσον αφορά τη μετεκπαίδευση και επιμόρφωση. Η πρόταση που κάνουμε είναι συνακόλουθη και με

ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ

Δύο βοηθήματα απαραίτητα για το δάσκαλο και τη νηπιαγωγό

1. **«Ιδέες για το μάθημα της χειροτεχνίας»** Α΄ και Β΄ μέρος, με 400 εύκολες κατασκευές από απλά και εύχρηστα υλικά, ταξινομημένες κατά εποχές και γιορτές, που κάνουν το μάθημα της χειροτεχνίας ευχάριστο.
2. Δύο τεύχη ζωγραφικής **«Οι εποχές και οι γιορτές με χρώματα»,** με 46 θέματα, παρμένα από τη σχολική ζωή, για τους μαθητές του Νηπιαγωγείου και των Α΄, Β΄ και Γ΄ τάξεων του Δημοτικού Σχολείου.

Κ. Τσιμπουκάκης
Λ. Πορφύρα 10 Τ.Κ. 141 22
Ηράκλειο Τηλ. 2828.043

το πέμπτο θέμα στην παράγραφο 3 όπου η ΔΟΕ τονίζει ότι διεκδικούμε επιμόρφωση όλων σε 3μηνη, 6μηνη και ετήσια διάρκεια.

Να το πω επιγραμματικά. Το νόημα της πρότασής μας είναι ότι διεκδικούμε καλύτερη μόρφωση όλων των παιδιών και αφού διεκδικούμε για όλα τα παιδιά καλύτερη μόρφωση τότε διεκδικούμε και για όλους τους δασκάλους να επιμορφώνονται και να μετεκπαιδεύονται εξίσου.

Γι' αυτό θεωρούμε απαράδεκτο να υπάρχουν εξετάσεις για τη μετεκπαίδευση. Προτείνουμε δύο βασικά είδη επιμόρφωσης. Ας ονομάσουν κάποιοι το ένα μετεκπαίδευση αλλά θα ισχύει για όλους. Πρώτον, η βραχυπρόθεσμη για όλους υποχρεωτικά ολιγόλεπτης διάρκειας και δεύτερο ετήσιας ή διετούς διάρκειας για όλους όσοι θέλουν να την παρακολουθήσουν.

Οι επιμορφώσεις αυτές όπως και αν ονομαστούν να γίνονται με ευθύνη των Πανεπιστημίων, τα προγράμματα όμως να εκπονούνται με καθοριστικό λόγο όσον αφορά αυτά τα προγράμματα των εκπροσώπων των εκπαιδευτικών της ΔΟΕ, κεντρικά, των τοπικών Συλλόγων τοπικά και να γίνονται κατά νομούς. Να γίνεται πλήρης απαλλαγή από εργασιακά καθήκοντα με εκπαιδευτική άδεια και να προσλαμβάνονται οι απαιτούμενοι γι' αυτό εκπαιδευτικοί επιπλέον.

Άλλες προτάσεις. Πρώτον, να διδάσκεται συστηματικά και υποχρεωτικά σε όλα τα σχολεία η τοπική ιστορία. Επίσης, ο λαϊκός πολιτισμός. Πριν από μια 8ετία περίπου η κυβέρνηση με τυμπανοκρουσίες είχε εξαγγείλει διδασκαλία της τοπικής ιστορίας και τελικά γνωρίζουμε όλοι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και διάφορες στοές επέβαλλαν να μη διδάσκεται η τοπική ιστορία.

Ο λαϊκός πολιτισμός τοπικός και εθνικός συνολικά να διδάσκεται, χοροί, τραγούδια, λαϊκές παραδόσεις, λαϊκή τέχνη και χειροτεχνία. Δεν μπορεί να υπάρξει διαπολιτισμική προσέγγιση που διατυμπανίζουν κάποιοι, λαών που λησμονούν την πολιτισμική τους κληρονομιά. Εκτός αν ως διαπολιτισμική «προσέγγιση» αποδεχτούμε την υποπολιτισμική ομογενοποίηση των λαών με τα γνωστά απαράδεκτα πρότυπα και μεθόδους της παγκοσμιοποιημένης αγοράς.

Μια μαντινάδα που λέμε στην Κρήτη. «Όποιος λαός τη ρίζα του ξεχνά και δεν θυμάται, στο λήθαργο της λησμονιάς παντοτινά κοιμάται». Δεύτερον να ιδρύονται τμήματα δημιουργικής απασχόλησης κατά προτεραιότητα μάλιστα στα πιο υποβαθμισμένα σχολεία εργατικών συνοικιών, αυτά της διπλοβάρδιας ωσότου αυτή καταργηθεί.

Είναι τα μόνα που έπρεπε να προηγούνται και που εξαιρούνται από αυτό. Να γίνεται ανάλογη ρύθμιση εναλλασσόμενου ελαστικού ωραρίου, τμήματα δημιουργικής απασχόλησης σχολείων τμημάτων της διπλοβάρδιας. Έτσι θα σταματήσει ως ένα βαθμό η αδικία που γίνεται σε βάρος γονέων και παιδιών αυτών των σχολείων. Το ίδιο να γίνεται για ίδρυση τάξεων υποδοχής και λοιπών «νέων» θεσμών που παρατηρούμε το τραγελαφικό φαινόμενο όπως στα προγράμματα Μελίνα, στα διευρυμένα ωράρια κλπ αυτά να υλοποιούνται στα πιο προνομιούχα σχολεία, κατά κανόνα για παιδιά προνομιούχων κοινωνικών στρωμάτων, αυξάνοντας έτσι τις κοινωνικές εκπαιδευτικές ανισότητες.

Αλίμονο αν ως ΔΟΕ που θέλουμε αντισταθμιστική εκπαίδευση προς όφελος των εργατικών λαϊκών στρωμάτων δεν το προσέξουμε αυτό το πράγμα.

Β. ΣΠΑΝΤΙΔΑΚΗΣ: (Χανίων)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι αγώνες 10ετιών του κλάδου επέβαλλαν την κατάργηση του θεσμού της επιθεώρησης του επιθεωρητή και ότι αυτό συνεπάγεται για τους εκπαιδευτικούς, την εκπαίδευση και την κοινωνία. Ο επιθεωρητισμός επιστρέφει σήμερα στα σχολεία με άλλη μορφή, ορολογία και περισσότερα πρόσωπα. Ούτε λίγο ούτε πολύ για το δάσκαλο της τάξης οι επιθεωρητές, αξιολογητές, ελεγκτές ή όπως αλλιώς θέλουμε να τους πούμε γίνονται σήμερα δύο.

Ο ένας κινείται κατά βάση έξω από το σχολείο και γύρω απ' αυτό και ο άλλος συνεχώς μέσα στο χώρο του σχολείου με ό,τι αυτό σημαίνει. Αλλά και για τους επιθεωρητές στα πλαίσια Της επιχειρούμενης αποκέντρωσης υπάρχει ο ανώτερος επιθεωρητής, ο καθένας έχει τον επιθεωρητή του. Λύνονται όμως έτσι τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης; Το Υπουργείο Παιδείας πιστεύει ναι ή μάλλον έτσι τον συμφέρει να λέει.

Η κατάργηση της επετηρίδας θα έφερνε τον καλό εκπαιδευτικό στο σχολείο μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ. Η αξιολόγηση θα φροντίσει να μην έχουμε τον κακό στο σχολείο. Παραμύθια που λέγονται στην κοινωνία από την κυβέρνηση μέσω του Υπουργείου Παιδείας γιατί στην ουσία δεν θέλει να χρεώνεται το πολιτικό κόστος της υποβάθμισης της δημόσιας παιδείας.

Ο ένοχος όμως κατά το Υπουργείο πρέπει να βρεθεί και είναι ο δάσκαλος. Αυτοί της κυβέρνησης πλένονται ξεπλένονται σαν Πόντιοι Πιλάτοι. Και από εδώ αρχίζει ο φαύλος κύκλος που θα έχουμε συνάδελφοι στα σχολεία τον Σεπτέμβρη. Ένας κύκλος που θα μας γυρίσει κάπου στα μέσα της 10ετίας του '50, ίσως και παλιότερα.

Γνωρίζουμε εξάλλου τι συνέβαινε τότε ή καλύτερα έχουμε χρέος να γνωρίζουμε. Εμείς συνάδελφοι στη βάση των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων του Συλλόγου μας λέμε όχι στο ξεπερασμένο τρίπτυχο αξιολόγηση –έκθεση– βαθμολόγηση γιατί πιστεύουμε ότι δημιουργεί μέσα στο σχολείο μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα άγχους και ανασφάλειας στους δασκάλους και τους μαθητές με ότι αυτό συνεπάγεται. Λέμε όχι στην αξιολόγηση για μονιμοποίηση αλλαγή μισθολογικού κλιμακίου χορήγηση βαθμού και καθυπόταξη των εκπαιδευτικών. Όχι στην ψευδώνυμη αποκέντρωση.

Γνωρίζουμε εξάλλου τι γίνεται με την αποκεντρωμένη απόδοση διαρκή περικοπή και χρονική καθυστέρη-

ση των λειτουργικών δαπανών των σχολείων. Λέμε όχι στην ιδιωτικοποίηση της επιμόρφωσης. Λέμε ναι στην παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία μέσα και έξω από το σχολείο.

Λέμε ναι στην αναβάθμιση του ρόλου του Συλλόγου Διδασκόντων, λέμε ναι στην επιμόρφωση με επιμορφωτικά κέντρα στην πρωτεύουσα κάθε νομού. Με ευθύνη λειτουργίας τους από τα κατά τόπους πανεπιστήμια με προγράμματα που τον πρώτο λόγο θα έχουν οι επιμορφούμενοι. Λέμε ναι στην γενναία χρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας. Τέλος συνάδελφοι λέμε ναι στους αγώνες για δημόσια δωρεάν παιδεία.

Γ. ΧΡΟΝΗΣ: (Δ. Γληνός)

Το θέμα της αξιολόγησης συνάδελφοι θα παιχτεί μέσα στα σχολεία, μέσα στους Συλλόγους Διδασκόντων. Αν οι συνάδελφοι σταθούν ενωμένοι σαν μια γροθιά απέναντι στους αξιολογητές η νίκη θα είναι των εκπαιδευτικών. Αν όμως ο καθένας κοιτάξει τον εαυτούλη του κάνοντας τις δημόσιες σχέσεις του με τους αξιολογητές, τότε η νίκη θα είναι του κατεστημένου.

Από τη ΔΟΕ δεν περιμένω τίποτε γιατί και αυτή είναι ένα όργανο του κατεστημένου. Αν η βάση δεν μάθει να εκλέγει τους αντιπροσώπους της, όχι με βάση την κομματική τους ταυτότητα αλλά με βάση τη συνδικαλιστική τους δράση οι σφαλιάρες θα πέφτουν απανωτές.

Με την εφαρμογή της αξιολόγησης δημιουργείται ένα θέμα διάσπασης του κλάδου καθώς δεν μπορούν αξιολογητές και αξιολογούμενοι να κάθονται στο ίδιο τραπέζι. Μπαίνει και θέμα ηθικής τάξης καθώς σήμερα εδώ που θα αποφασίσουμε για την αξιολόγηση, ένα πολύ μεγάλο μέρος των αντιπροσώπων είναι εν ενεργεία διευθυντές, υποψήφιοι αυριανοί αξιολογητές και από 1ης Ιουλίου με ένα επίδομα 90.000 δραχμών στην τσέπη τους.

Να μπουν κάλπες στα σχολεία, να δούμε αν η βάση είναι υπέρ της αξιολόγησης ή όχι γιατί αυτό που θα βγει σήμερα από εδώ δεν θα είναι οι απόψεις της βάσης αλλά οι επιθυμίες των παρατάξεων και των κομμάτων που της στηρίζουν.

Ένα άλλο στοιχείο για την αξιολόγηση είναι να δούμε εκεί που εφαρμόστηκε αν αναβάθμισε τους εργαζομένους και τις υπηρεσίες τους. Θέλετε να μιλήσουμε για τα Νοσοκομεία, για την Αστυνομία; Οι υπηρεσίες που προσφέρουν είναι απαράδεκτες. Γιατί συμβαίνει αυτό ενώ αξιολογούνται; Γιατί η αξιολόγηση δεν αναβάθμισε ης υπηρεσίες τους; Και αφού δεν αναβάθμισε τις δικές τους υπηρεσίες γιατί θα αναβαθμίσει τα δικά μας τα σχολεία;

Ποιες ήταν οι θέσεις της ΠΑΣΚ την 3ετία '90-'93 όταν το ΠΑΣΟΚ ήταν αντιπολίτευση; Γιατί άλλαξαν στη συνέχεια όταν το ΠΑΣΟΚ έγινε κυβέρνηση; Δηλαδή οι θέσεις μας θα εξαρτώνται από το αν το κόμμα που θα μας στηρίζει είναι κυβέρνηση ή αντιπολίτευση;

Ευχαριστώ πολύ.

Μεταθέσεις-Αποσπάσεις-Διορισμοί

Αριθ. Πρωτ.: 1460

Αθήνα 21-5-2002

ΠΡΟΣ:
1. Υπουργό Παιδείας κ. Πέτρο Ευθυμίου
2. Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

Κοινοποίηση: Δ.Σ. Συλλόγων Χώρας

Κύριοι Υπουργοί,

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. εκφράζει την κατηγορηματική αντίθεσή του στο δραστικό περιορισμό των μεταθέσεων από νομό σε νομό των Εκπαιδευτικών Π.Ε., που πρόσφατα ανακοινώσατε. Και τούτο, γιατί όπως έχει αποδειχθεί στο παρελθόν, ο μικρός αριθμός μεταθέσεων μόνο προβλήματα δημιουργεί στην ομαλή λειτουργία του εκπαιδευτικού μας συστήματος και σίγουρα δεν εξυπηρετεί το συμφέρον ούτε της εκπαίδευσης, ούτε των εκπαιδευτικών.

Το ανωτέρω γεγονός, σε συνδυασμό με την άρνησή σας να προχωρήσετε στους αναγκαίους διορισμούς εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις εκφρασμένες θέσεις του κλάδου μας, μας αναγκάζει να σας τονίσουμε με ιδιαίτερη έμφαση ότι τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, η νέα σχολική χρονιά θα αρχίσει με τις χειρότερες συνθήκες (για τα δημόσια σχολεία της Χώρας) σε ό,τι αφορά τουλάχιστον τις ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό.

Κύριοι Υπουργοί,

Αισθανόμαστε την ανάγκη να σας καλέσουμε για μια ακόμη φορά ν' αποδεχτείτε, έστω και τώρα, τις θέσεις μας, αναθεωρώντας την πολιτική σας τόσο στο θέμα των διορισμών, όσο και σ' αυτό των μεταθέσεων-αποσπάσεων.

Θέλουμε τέλος, να πιστεύουμε ότι η συγκεκριμένη πολιτική σας δε θα επηρεάσει αρνητικά και το θεσμό των αποσπάσεων από νομό σε νομό. Σε αντίθετη περίπτωση, τα εκπαιδευτικά προβλήματα θα ενταθούν ακόμη περισσότερο και η δυναμική αντίδραση του κλάδου μας θεωρείται δεδομένη.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
Ο Πρόεδρος
Παληγιάννης Βασίλειος
Ο Γεν. Γραμματέας
Λιακόπουλος Χαράλαμπος

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΙΡΕΤΩΝ

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης. Αγαπητοί συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Φίλες και φίλοι, εκλεκτοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι στην 71η Γενική Συνέλευση του κλάδου, νοιώθω ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση που, μετά από ένα χρόνο, βρίσκομαι σ' αυτό εδώ το βήμα και έτσι μου δίνεται η ευκαιρία μέσα από τη κορυφαία αυτή συνδικαλιστική διαδικασία να επικοινωνήσω με όλους εσάς, που αποτελείτε την γνήσια έκφραση της βάσης, να απευθυνθώ προς όλους εσάς που εκπροσωπείτε τις χιλιάδες των συναδέλφων μας που, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη και από τα Επτάνησα μέχρι το Καστελόριζο, καθημερινά μοχθούν για να επιτελέσουν το καθήκον τους απέναντι στο παιδί, την εκπαίδευση και την κοινωνία.

Επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να ευχηθώ να στεφθούν από πλήρη επιτυχία οι εργασίες της 71ης Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου, κάτι που το χρειαζόμαστε όλοι μας, το χρειάζεται η εκπαίδευση, το απαιτούν οι προκλήσεις και οι απαιτήσεις των καιρών μας και ιδιαίτερα το ζητούν οι χιλιάδες συνάδελφοί μας, που αυτή τη στιγμή νοερά παρακολουθούν τις εργασίες της Γενικής αυτής Συνέλευσης.

Και αυτό πιστεύω μπορεί να γίνει μέσα από ένα γόνιμο και ειλικρινή διάλογο, μέσα από έναν υπεύθυνο συνδικαλιστικό λόγο και αντίλογο, την προγραμματική πρόταση αλλά και τη διεξοδική πολιτική, κοινωνική και συνδικαλιστική ανάλυση, τη σύνθεση αλλά και την ενωτική έκφραση.

Μετά από αυτά τα εισαγωγικά, κατά επιταγή καταστατική, «μπαίνω» στο κύριο μέρος της τοποθέτησής μου-λογοδοσίας μου, προκειμένου να σας ενημερώσω για τα πεπραγμένα του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, για όλα εκείνα που σηματοδότησαν τη λειτουργία του και για όλες εκείνες τις παραμέτρους και τα χαρακτηριστικά που προσδιόρισαν τη συμμετοχή του αιρετού στα διάφορα θεσμοθετημένα Συμβούλια κατά το έτος που πέρασε.

Είναι αυτονόητο ότι θα αναφερθώ στα κυρίαρχα ζητήματα που μας απασχόλησαν. Θα περιοριστώ, επίσης, σε ορισμένες θέσεις και επισημάνσεις, που πιστεύω θα αποτελέσουν το έναυσμα για παραπέρα συζήτηση, διάλογο, προβληματισμό, διαμόρφωση θέσεων-προτάσεων αλλά και την παραπέρα ενίσχυση της παρεμβατικής δυνατότητας του Συνδικαλιστικού μας κινήματος, με στόχο πάντα την προώθηση των ζωτικών ζητημάτων και την επίλυση των σοβαρών προβλημάτων, της Εκπ/σης

και των λειτουργών της.

Είναι σίγουρο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι ο έτερος αιρετός, ο Γιώργος ο Γούσης, που θα έρθει μετά από λίγο στο βήμα, με την άρτια επιστημονική, εκπαιδευτική, συνδικαλιστική και νομική του κατάρτιση θα καλύψει στις πραγματικές τους διαστάσεις τα θέματα αυτά.

Και αυτό το αναφέρω χωρίς καμία διάθεση για φιλοφρονήσεις και για δημιουργία κλίματος αποδοχής των όσων θα πω στη συνέχεια.

Πρέπει όμως να ομολογήσω ότι θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό, που επί ενάμιση χρόνο συνεργάζομαι με τον συνάδελφο το Γιώργο το Γούση, ο οποίος έχει καταξιώσει τον θεσμό του αιρετού. Έχει τιμήσει τον κλάδο, υπηρετώντας τον, επί τόσα χρόνια, με συνέπεια, ανιδιοτέλεια, εντιμότητα και με υψηλό αίσθημα ευθύνης.

Θα συμφωνήσετε ότι πέρα από οποιαδήποτε διαφορετική θέση και άποψη που μπορεί να έχει ο καθένας μας στα Συμβούλια και τη θεμιτή αντιπαράθεση σε ορισμένα θέματα, εκείνο που προέχει είναι η αλήθεια και η έκφραση της πραγματικότητας. Τίποτε λιγότερο και τίποτε περισσότερο.

Ποια ήταν λοιπόν, τα κυρίαρχα ζητήματα που μας απασχόλησαν κατά τον χρόνο που πέρασε;

Οι επιλογές στελεχών Εκπαίδευσης

Το θέμα αυτό είναι αλήθεια ότι την περίοδο αυτή είναι σε επικαιρότητα και είναι σίγουρο ότι θα μας απασχολήσει για αρκετό ακόμη χρονικό διάστημα.

Όπως γνωρίζετε βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία επιλογής των Προϊσταμένων. Ήδη, έχουμε όλοι μας βιώσει ένα πρωτόγνωρο γεγονός που έχει σχέση με την παράταση της θητείας των στελεχών Εκπ/σης και με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Μια παράταση που ήρθε ως α-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

Τα πληρέστερα βοηθήματα για το μαθητή και το δάσκαλο

...και τα πιο χρήσιμα εργαλεία

Ελλάδα:
Ένας σύγχρονος Άτλας
Επιμέλεια:
Μ. Βενετσάνος

Το Λεξικό του Δημοτικού
Άννα Βακαλοπούλου,
Άννα Ιορδανίδου

Κάρτες αισθητικής αγωγής και χειροτεχνίας
Α' - Στ' Δημοτικού
Βασίλης Ροδίτης

Ένα βιβλίο για κάθε τάξη

Η Γλώσσα μου
Σ. Ραπτοπούλου,
Α. Σταμάτης,
Γ. Χρόνης

Μαθηματικά
Σ. Ραπτόπουλος,
Γ. Αλεξανδράκης,
Β. Καραγιάννης

Η Γραμματική του Δημοτικού Σχολείου
Γ. Αλεξανδράκης,
Β. Καραγιάννης,
Κ. Ραπτόπουλος

Με λογισμό και μ' όνειρο
Ανθολόγιο λογοτεχνικών κειμένων (Ε', ΣΤ' Δημοτικού)
Σ. Αλιγιζάκη, Φ. Κλαμπανιστή, Σ. Πετρίτσης

Συμπληρώστε τα στοιχεία σας στο παρόν απόκομμα και ταχυδρομήστε το στη διεύθυνση **Εκδόσεις Πατάκη, Βαλτετσίου 14, 106 80 Αθήνα** και εμείς θα σας αποστείλουμε πλήρεις καταλόγους των Εκδόσεών μας.

Επώνυμο ..... Όνομα .....

Οδός ..... Αριθμός .....

Πόλη ..... Τ.Κ. .....

Επάγγελμα ..... Ηλικία .....

Για γονείς: Ημ/νίες γέννησης παιδιών .....

Καταχώριση **Διδασκαλικό Βήμα**

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΠΑΤΑΚΗ: Ακαδημίας 65, 106 78 Αθήνα, Τηλ. 010.38.11.850
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: Εμμ. Μπενάκη 16, 106 78 Αθήνα, Τηλ. 010.38.31.078
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ν. Μοναστηρίου 122, 563 34, Τηλ. 0310.70.63.54-5

ποτέλεσμα σημαντικών παραλείψεων, καθυστερήσεων και ανακολουθιών από την πλευρά των αρμόδιων παραγόντων της πολιτείας.

Ακόμη, νόμοι και Δ/τα να παραμένουν ανενεργά και αρκετές υποθέσεις που έχουν να κάνουν με υπηρεσιακές μεταβολές, μεταθέσεις, πειθαρχικού κ.α. των συναδέλφων να βρίσκονται στις καλένδες του Υπουργείου Παιδείας.

Σχολικοί Σύμβουλοι να παραιτούνται και έτσι αρκετές περιφέρειες να παραμένουν χωρίς εκπαιδευτική και επιστημονική στήριξη και καθοδήγηση. Προϊστάμενοι και Δ/ντές Σχολείων να παραιτούνται και οι αναπληρωτές τους να παραδίνουν σε άλλους και αυτό να συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τις γνωστές αρνητικές παρενέργειες και συνέπειες στον ευαίσθητο χώρο της Εκπαίδευσης. Και όλα αυτά να θεωρούνται απ' όλους μας ως κάτι το φυσιολογικό και γι' αυτό, εξάλλου, δεν υπήρξε καμία ουσιαστική αντίδραση. Αυτά τα είχαμε επισημάνει και πέρσι από το βήμα αυτό. Είναι αυτονόητο ότι όλα αυτά απαξιώνουν θεσμούς και όργανα και πλήττουν την ισονομία, τη ισοπολιτεία, την αξιοκρατία, την αξιοπιστία του συνδικαλιστικού μας κινήματος αλλά και την αξιοπρέπεια όλων μας.

Τώρα, σχετικά με τις επιλογές των στελεχών Εκπ/σης που γίνονται με βάση το Π.Δ. 25/2002, ένα διάταγμα που διαμορφώθηκε χωρίς τις δικές μας συγκεκριμένες προτάσεις και ιδιαίτερα στο θέμα της μοριοδότησης των επιμέρους κριτηρίων. Αποφύγαμε να τοποθετηθούμε επί της ουσίας, ίσως για να μη «στενοχωρήσουμε» κάποιους, για να μην «αναλάβουμε» το κόστος, μια και ο καθένας μας ξεκινάει από την περίπτωσή του.

Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη και τη διαφορετική αντίληψη την οποία προσεγγίζουν οι συνάδελφοι της Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης την όλη διαδικασία επιλογής στελεχών, τότε αντιλαμβανόμαστε ότι το όλο θέμα δεν αντιμετωπίζεται με γενικόλογες θέσεις και απόψεις περί αξιοκρατίας και αντικειμενικότητας.

Όλοι μας συμφωνούμε ότι η αξιοκρατία δε διασφαλίζεται χωρίς αντικειμενικότητα στην κρίση αλλά και η αντικειμενικότητα δεν κατοχυρώνεται εφόσον δεν υπάρχουν αδιαμφισβήτητα κριτήρια μετρήσιμα και κοινής αποδοχής. Τι είναι, όμως, αξιοκρατία; Πώς μπορεί αυτή να προσδιοριστεί και να αποτιμηθεί; Μήπως ο καθένας μας την κόβει και τη ράβει στα μέτρα του; Είναι μόνο τα τυπικά-μετρήσιμα κριτήρια και προσόντα, η εμπειρία, η αρχαιότητα, η καλή παρουσία κατά τη διαδικασία της συνέντευξης, το προϊόν της αξιολογικής έκθεσης που θα διαμορφώσουν τον τελικό αξιολογικό-αξιοκρατικό αποτέλεσμα;

Μήπως θα πρέπει να εξετάσουμε και την περίπτωση συμμετοχής στην όλη διαδικασία και ενός γραπτού διαγωνισμού που θα έχει όλα τα εχέγγυα της διαφάνειας, της αμεροληψίας και αντικειμενικότητας;

Είναι μερικά ερωτήματα που περιμένουν απ' όλους μας συγκεκριμένες, τεκμηριωμένες και σαφείς απαντήσεις.

Επανέρχομαι, όμως, στις τωρινές επιλογές στελεχών και στο Π.Δ. 25/2002 με τις αρκετές ατέλειες, αδυναμίες και τις ασάφειες, που κυρίως αφορούν στο συγγραφικό έργο, παρά τη συγκεκρινοποίησή του, στην επιμόρφωση και στην μοριοδότηση των επιμέρους κριτηρίων (εξομοίωση, πτυχία κ.α.).

Είναι σίγουρο ότι η οποιαδήποτε προσωπική κρίση από μόνη της εμπεριέχει το στοιχείο του υποκειμενισμού και ενδεχόμενα της αυθαιρεσίας και της αδικίας. Γι' αυτό και μετά την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας επιλογής στελεχών Εκπ/σης (Προϊσταμένων, Δ/ντων και Σχολικών Συμβούλων), θα ακουστούν απόψεις που θα «μιλάνε» για καλές ή κακές, για αξιοκρατικές ή αναξιοκρατικές επιλογές. Είναι αυτονόητο ότι ο καθένας μας αναλαμβάνει τις ευθύνες του και μάλιστα στο βαθμό που του αναλογούν για το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής.

Κανένας, όμως, δεν έχει το δικαίωμα να οικειοποιείται τις «καλές» επιλογές ή να χρεώνει τις «κακές» σε άλλους.

Αυτές είναι λογικές και πρακτικές που είναι καταδικασμένες στη συνείδηση όλων των συναδέλφων.

Τελειώνοντας με το θέμα των επιλογών θα ήθελα να τονίσω ότι με βάση τη μέχρι τώρα εμπειρία σχετικά με το όλο αυτό θέμα και με δεδομένες τις νέες ρυθμίσεις για την αξιολόγηση, ο κλάδος μας θα πρέπει να προχωρήσει σε μια συνολική αντιμετώπιση και αναθεώρηση του όλου θεσμικού πλαισίου που αφορά τόσο στο σύστημα επιλογής όσο και στην υπηρεσιακή κατάσταση και εξέλιξη των στελεχών Εκπ/σης.

Επιλογές Συντονιστών Εξωτερικού

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (Νόμοι 2413/96 και 2909/2001) οι αιρετοί συμμετέχουν στο Συμβούλιο Επιλογής των συντονιστών Εκπ/σης του Εξωτερικού. Εδώ και έξι μήνες «μπήκαμε» σε μια χρονοβόρα διαδικασία που είναι πιθανό να καταλήξει σε πολύ αμφισβητούμενα αποτελέσματα. Οι αδυναμίες και οι ασάφειες των θεσμών πλαισίου, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στις δύο βασικές προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούν οι υποψήφιοι (επάρκεια γλώσσας και 10/ετής υπηρεσία σε δημόσιο σχολείο) έχουν οδηγήσει δεκάδες συναδέλφων της Πρωτοβάθμιας και της Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης εκτός διαδικασίας, ακόμη δε και τωρινούς συντονιστές που είχαν επιλεγεί με τις ίδιες διατάξεις!

Το αξιοσημείωτο είναι ότι, μολονότι και στη προηγούμενη διαδικασία υπήρχε γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που καθόριζε ότι ελληνικό δημόσιο σχολείο του εξωτερικού είναι εκείνο που έχει ιδρυθεί με πρωτοβουλίες των προξενικών και διπλωματικών αρχών, παρέμειναν και για την παρούσα διαδικασία οι αμφισβητούμενες διατάξεις, με αποτέλεσμα να προκύψουν σοβαρά προβλήματα για όλους εκείνους

τους συναδέλφους που υπηρέτησαν στις «Τάξεις μητρικής γλώσσας» του εξωτερικού, ασκώντας καθαρά διδακτικό έργο. Δικαιολογημένα, λοιπόν, οι συνάδελφοι αυτοί να αισθάνονται αδικημένοι και να προσφεύγουν στα δικαστήρια για να βρουν το δίκιο τους.

Ένα άλλο, επίσης, αρνητικό όσο και παράδοξο που προέκυψε από τη σχετική νομοθεσία είναι ότι ενώ οι περισσότερες θέσεις συντονιστών είναι κοινές για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπ/ση, η αξιολόγηση και η κρίση των μελών του Συμβουλίου δεν είναι ενιαία.

Καταλαβαίνει ο καθένας μας, όσο καλοπροαίρετος και αν είναι, τι μπορεί να προκύψει μέσα από την όλη αυτή διαδικασία.

Τελικά, από τους 106 υποψηφίους της Πρωτοβάθμιας Εκπ/σης προκρίθηκαν οι 34. Οι αξιολογικοί πίνακες που έχουν διαμορφωθεί προωθούνται αυτές τις ημέρες για κύρωση στον Υπουργό Παιδείας, προκειμένου στη συνέχεια οι συνάδελφοι να υποβάλουν τις δηλώσεις προτίμησης για συγκεκριμένες θέσεις.

Μεταθέσεις Εκπαιδευτικών

Όλοι μας διαπιστώνουμε ότι εφέτος έγιναν οι λιγότερες μεταθέσεις των τελευταίων χρόνων. Από τις 8.000 περίπου των αιτήσεων ικανοποιήθηκαν, μόλις, οι 2.000 δηλ. το 1/4. Και αυτό παρά την ουσιαστική αύξηση των οργανικών θέσεων των Εκπ/κών της Πρωτοβάθμιας Εκπ/σης (Δασκάλων, Νηπιαγωγών και Ειδικοτήτων), που προέκυψαν από τις τελευταίες μεταβολές (νέα προγράμματα, σχολεία διευρυμένου ωραρίου κ.α.). Τότε, ποιος ο λόγος να μειωθεί δραστικά ο αριθμός των μεταθέσεων; Πρυτάνευσε η λογική ορισμένων υπηρεσιακών παραγόντων να μην αποδυναμωθούν οι περιφέρειες από προσωπικό και έτσι να μην δοθούν για κάλυψη μέσα από τις μεταθέσεις αρκετά πλασματικά-λειτουργικά κενά, όπως γινόταν επί τόσα χρόνια. Αποτέλεσμα μιας τέτοιας λογικής ήταν για την Α' Αθηνών για παράδειγμα, που έχει 400 περίπου λειτουργικά κενά, να μην πραγματοποιηθεί ούτε μια μετάθεση Δασκάλων. Πράγματι πρωτοφανές. Το ίδιο παρατηρήθηκε και σε άλλες μεγάλες περιφέρειες.

Άλλη συνέπεια του μικρού κύκλου των μεταθέσεων είναι να περιοριστεί σημαντικά ο αριθμός των νομών-περιφερειών, όπου προβλέπεται να διοριστούν οι 2.770 δάσκαλοι (σε 12 περίπου υπολογίζονται οι περιφέρειες αυτές). Να σε τι αδιέξοδα οδηγούν πρόχειρες και βιαστικές αποφάσεις από την πλευρά των αρμοδίων.

Πέρα από τα παραπάνω θα ήθελα να αναφερθώ και στις άλλες κατηγορίες μεταθέσεων που προηγήθηκαν των κανονικών μεταθέσεων.

Οι μεταθέσεις στα Πειραματικά Σχολεία γίνονται εδώ και αρκετά χρόνια με ένα σύστημα μοριοδότησης που δεν έχει αμφισβητηθεί. Στη μοριοδότηση αυτή το Συμβούλιο συμμετέχει με 5 μονάδες.

Οι μεταθέσεις, όμως, στα Διαπολιτισμικά παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα, κάτι που το επισημάναμε και πέρσι.

Δυστυχώς, δεν προωθήθηκε καμιά τροποποίηση στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο, που, όπως γνωρίζετε, βάζει μια βασική προϋπόθεση για τις μεταθέσεις αυτές: Την άρτια γνώση της ξένης γλώσσας της χώρας από την οποία προέρχεται το μεγαλύτερο ποσοστό μαθητών που φοιτά στο συγκεκριμένο σχολείο. Εκείνο όμως που παρατηρείται κάθε χρόνο είναι ότι τη βασική αυτή προϋπόθεση δεν την πληρούν οι υποψήφιοι για μετάθεση στα σχολεία αυτά.

Το Κεντρικό Συμβούλιο, στα τελευταία χρόνια, προκειμένου να διευκολύνει τη λειτουργία των Διαπολιτισμικών σχολείων, ενέκρινε τη μετάθεση μερικών συναδέλφων που είχαν επάρκεια γλώσσας σε μια από τις βασικές: αγγλική, γαλλική, γερμανική και μάλιστα με λίγα χρόνια υπηρεσίας (π.χ. Γιάννενα). Εφέτος, κρίναμε ότι αυτό δεν έπρεπε να συνεχιστεί. Θα μου πείτε πως «ευεργετήθηκαν» μερικοί στο παρελθόν ή πως αδικούνται μερικοί άλλοι σήμερα. Θα το δεχτώ, έστω και αν κινδυνεύω να παρεξηγηθώ. Πάντως, το επαναλαμβάνω ότι το όλο αυτό θέμα θα πρέπει να ρυθμιστεί το συντομότερο δυνατό. Σχολεία, όπως των Σακπών στη Ροδόπη, της Θεσσαλονίκης κ.α. αδυνατούν να καλύψουν τα κενά τους και έτσι δικαιολογημένα οι τοπικοί Σύλλογοι να διαμαρτύρονται και να ζητούν άμεση αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού προβλήματος.

Τέλος, σε ό,τι αφορά στο θέμα των ειδικών κατηγοριών μετάθεσης, ως Συμβούλιο είχαμε να διερευνήσουμε ορισμένες περιπτώσεις συναδέλφων μας με πολύ σοβαρούς λόγους υγείας, όπως αυτοί διαπιστώνονταν με τις σχετικές γνωματεύσεις της Β/θμιας Υγειονομικής Επιτροπής.

Όπως γνωρίζετε, έχουμε κατ' επανάληψη αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης του Κλάδου για διεύρυνση των περιπτώσεων ένταξης στις ειδικές αυτές κατηγορίες μετάθεσης, χωρίς ωστόσο, μέχρι σήμερα να δρομολογηθεί κάτι σχετικό.

Έτσι, το όλο πρόβλημα για αρκετούς συναδέλφους μας να παραμένει οξύ με τις δυσμενείς γι' αυτούς συνέπειες.

Φυσικά, με κανένα τρόπο η οποιαδήποτε νέα ρύθμιση δε θα πρέπει να οδηγήσει στην καταστρατήγηση ή και στην αναίρεση της σκοπιμότητάς της, να καταστεί δηλ. βιομηχανία ένταξης συναδέλφων σ' αυτές τις ειδικές κατηγορίες μετάθεσης.

Αποσπάσεις

Είναι κι αυτό ένα επίκαιρο όσο και σημαντικό για χιλιάδες συναδέλφους μας θέμα. Πιθανολογείται ότι αυτές θα πραγματοποιηθούν στις αρχές του 3ου 10ήμερου του Ιουλίου. Πέρσι, αν θυμάστε, ικανοποιήθηκε και μάλιστα κατά την α' φάση το σύνολο σχεδόν των αιτήσεων για τους δασκάλους και νηπιαγωγούς, όπως επί-

σης και ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των άλλων ειδικοτήτων. Εφέτος, απ' ό,τι φαίνεται, ο αριθμός των αιτήσεων θα πλησιάσει τις 5.000 περίπου.

Είναι αυξημένος έναντι των περσινών και αυτό λόγω των περιορισμένων αριθμών των μεταθέσεων. Πιστεύουμε ότι με τη συνδρομή όλων θα έχουμε και πάλι ένα τέτοιο θετικό αποτέλεσμα που θα δώσει τη δυνατότητα σε συναδέλφους που επικαλούνται σοβαρούς οικογενειακούς, κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους, καθώς και προβλήματα υγείας να αποσπαστούν και έτσι να επιδοθούν απερίσπαστοι στο έργο τους.

Απόψεις ορισμένων παραγόντων του Υπουργείου Παιδείας που θεωρούν τις αποσπάσεις μέρος του όλου εκπαιδευτικού μας προβλήματος δεν είναι δυνατό να υιοθετηθούν. Απλά και μόνο δηλώνουν άγνοια της ιδιαιτερότητας της εργασίας και της προσφοράς των εκπαιδευτικών.

Όπως, ήδη, γνωρίζετε οι αποσπάσεις γίνονται σήμερα σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο με βάση ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αρχών και κανόνων, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η αντικειμενικότητα και η διαφάνεια και να αποκλειστεί η κάθε είδους άνιση και προνομιακή μεταχείριση.

Με δεδομένο ότι η απόσπαση αποτελεί δικαίωμα για κάθε εκπαιδευτικό, η ικανοποίηση οποιουδήποτε σχετικού αιτήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί «ρουσφέτι» και πολύ περισσότερο να χρησιμοποιηθεί ως μέσο για τη δημιουργία και την ανάπτυξη πελατειακών σχέσεων και μηχανισμών εξάρτησης και συναλλαγής. Είναι κάτι που και ο ίδιος δεν μπορεί σήμερα να αποδεχτεί, αρνούμενος να «μπει» σε ξεπερασμένες λογικές και αντιλήψεις.

Μετατάξεις

Είναι κι αυτό ένα θέμα που ως Κλάδο δε μας έχει απασχολήσει στο βαθμό που έπρεπε. Πράγματι και εφέτος παρατηρήθηκε μια ροή-μετακίνηση εκπαιδευτικών ειδικοτήτων από την Πρωτοβάθμια προς τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Οι λόγοι είναι γνωστοί και δεν χρειάζεται να αναλυθούν για μια ακόμη φορά. Εκείνο που προέχει είναι να δοθεί, επιτέλους, λύση στα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων. Το επισημάναμε και πέρσι ότι με την κατάργηση της επετηρίδας θα υπάρξει κενό σ' ότι αφορά στο σύστημα των μετατάξεων. Μέχρι σήμερα για να γίνει μια μετάταξη θα έπρεπε να πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις: α) Να μην υπάρχουν υποψήφιοι για διορισμό με ημερομηνία λήξης πτυχίου προγενέστερη απ' αυτή του μετατασσόμενου και β) Να υπάρχουν οργανικά κενά στην περιοχή που ζητά κάποιος να τοποθετηθεί μετά τη μετάταξη.

Τι θα ισχύσει όμως, από τη νέα περίοδο; Έχουμε κάποια συγκεκριμένη πρόταση; Ασφαλώς και όχι. Απαιτείται λοιπόν, άμεση αντιμετώπιση του θέματος με βάση τα νέα δεδομένα.

Εκπαιδευτικές άδειες

Είναι και αυτό ένα σημαντικό όσο και επίκαιρο ζήτημα που αφορά εκατοντάδες συναδέλφους μας. Μέχρι πέρσι είχαμε μια ανιούσα πορεία στη χορήγηση των εκπαιδευτικών αδειών. Από εφέτος, όμως, ο αριθμός των σχετικών πιστώσεων έχει περιοριστεί. Είχαμε 408 παρατάσεις-ανανεώσεις και 120 περίπου αρχικές χορηγήσεις. Το Συμβούλιο, κατά πλειοψηφία, αποφάσισε να δοθούν οι άδειες αυτές, βάζοντας πρόσθετους περιορισμούς και προϋποθέσεις που αφορούν στα χρόνια υπηρεσίας και την «απόλυτη» συνάφεια. Ως αιρετοί δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε με τη λογική αυτών των περιορισμών που δεν προβλέπονται, άλλωστε, από την ισχύουσα νομοθεσία.

Ζητήσαμε να συζητηθούν όλες οι αιτήσεις για χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών με βάση τις διατάξεις του Ν. 1566/85 και του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα 2683/99 και να τύχουν εκπαιδευτικής άδειας όσοι από τους εκπαιδευτικούς πληρούν τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις. Τονίσαμε ότι ο οποιωσδήποτε των κριτηρίων που θέτει ρητά και με σαφήνεια το άρθρο 58 του Ν. 2683/99 για τη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών, είτε αυτός αφορά τα έτη υπηρεσίας των υποψηφίων, είτε τη «συνάφεια» του θέματος του μεταπτυχιακού με το αντικείμενο της εργασίας, που θα είναι αποτέλεσμα της πίεσης λόγω του περιορισμένου αριθμού πιστώσεων οι οποίες διατίθενται για τη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις σχετικές διατάξεις και εκ των πραγμάτων περιορίζει το δικαίωμα των συναδέλφων για τη λήψη εκπαιδευτικής άδειας.

Το όλο πρόβλημα παραμένει αρκετά σοβαρό, με προοπτική να γίνει περισσότερο οξύ κατά τη νέα περίοδο. Θα πρέπει να μας απασχολήσει όλους και ιδιαίτερα τον οργανωμένο Κλάδο.

Υπάρχει ένα νέο θεσμικό πλαίσιο με το Ν. 2986/2002 και μια υπό διαμόρφωση Υπουργική απόφαση. Οφείλουμε να παρέμβουμε άμεσα, κάνοντας συγκεκριμένες και εξειδικευμένες προτάσεις. Το Ινστιτούτο της Δ.Ο.Ε. στο θέμα αυτό θα μπορούσε να προσφέρει σημαντική βοήθεια και ιδιαίτερα στα επιμέρους θέματα, όπως: ο αριθμός των εκπαιδευτικών αδειών που θα δοθούν για τους εκπ/κούς της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης, η διαφάνεια και η ευρεία δημοσιοποίηση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων, το ποιες εκπαιδευτικές ανάγκες, ποιους τομείς και ποια γνωστικά αντικείμενα θα καλύπτουν τα προγράμματα αυτά, το ύψος της οικονομικής ενίσχυσης, η αξιοποίηση των εκπαιδευτικών που έτυχαν εκπαιδευτικής άδειας κ.α., με στόχο πάντα την εκπαιδευτική και επιστημονική ανέλιξη των εκπαιδευτικών αλλά και την ποιοτική, αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης που είναι το ζητούμενο.

Συνεργασία με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Τελειώνοντας, νιώθω την υποχρέωση να επισημάνω ότι καθ' όλη τη διάρκεια του έτους που πέρασε ως αιρετοί είχαμε μια συνεχή και εποικοδομητική συνεργασία με το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., καθώς και μια διαρκή επικοινωνία με τους Συλλόγους, τους αιρετούς των Π.Υ.Σ.Π.Ε. και όλους τους συναδέλφους.

Η κατά μήνα συνάντησή μας με τα μέλη του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και τα ενημερωτικά μας δελτία για κάθε συνεδρίαση των Κ.Υ.Σ.Π.Ε. πιστεύω ότι βοήθησαν σημαντικά σε μια αμφίδρομη και αποτελεσματική ενημέρωση.

Φίλες και φίλοι, σας ευχαριστώ που είχατε την υπομονή να με ακούσετε επί τόσο χρόνο.

Για μια ακόμη φορά εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της Γ. Συνέλευσης. Σε λίγο θα είμαι στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε ερώτηση και παρατήρηση. Να είστε πάντα καλά.

Καλό καλοκαίρι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΟΥΣΗΣ

– Αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

– Φίλοι συνάδελφοι του Προεδρείου της Γεν. Συνέλευσης.

– Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι στην 71η Γ.Σ. του Κλάδου:

Στέκομαι για μια φορά ακόμη ενώπιόν σας, σ' αυτό το βήμα, προκειμένου να σας ενημερώσω και –γιατί όχι– να λογοδοτήσω για τα πεπραγμένα της συνδικαλιστικής χρονιάς που διανύουμε, σε ό,τι αφορά το Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο (Κ.Υ.Σ.Π.Ε.) αλλά και τα άλλα συμβούλια (Επιλογής Συντονιστών, Προϊσταμένων, Σχ. Συμβούλων), στα οποία συμμετέχω, ως ένας εκ των δύο αιρετών εκπροσώπων του Κλάδου μας.

Θα ήθελα καταρχήν, μετά την αναφορά του Τάσου Παπαχαραλάμπους στο όνομά μου, ανθρώπινα να τον ευχαριστήσω θερμά, πιστεύοντας ότι ό,τι είπε για μένα ήταν λόγια καρδιάς. Και τα λόγια καρδιάς, όπως ξέρουμε όλοι, πάντα εμπεριέχουν το στοιχείο της υπερβολής! Πάντως τον ευχαριστώ και πάλι θερμά.

Δεν θ' αναφερθώ και γω κατά τον ίδιο τρόπο στον ίδιο, γιατί όπως είπα και πέρυσι, πρώτον δεν το έχει ανάγκη, γιατί έχει δώσει δείγματα γραφής τόσα χρόνια και δεύτερο, για να μη θεωρηθεί, έστω και από έναν, ότι οι αιρετοί ήρθαν εδώ για να ευλογήσουν τα γένια τους!

Φίλες και φίλοι συνάδελφοι

Αυτή η διετία, που τελειώνει για τους αιρετούς το Δεκέμβριο δεν ήταν ό,τι καλύτερο γι' αυτούς. Δεν ήταν ό,τι καλύτερο να είσαι αιρετός αυτή την τελευταία διετία στο Υπουργείο Παιδείας.

Η προχειρότητα, η έλλειψη στοιχειώδους προγραμματισμού, οι καθυστερήσεις στην εξέταση αιτη-

μάτων και στην επίλυση προβλημάτων των συναδέλφων, η ελλιπής γραμματειακή στήριξη των συμβουλίων, ο υποκειμενισμός και η διαφορετική αντιμετώπιση των συναδέλφων σε θέματα που τους απασχολούσαν, ο ετσιθελισμός και, επιτρέψτε μου να πω, η επιλεκτική εφαρμογή των νόμων αυτή τη διετία, βρήκαν την πλήρη αποθέωση σε ό,τι αφορά τα θέματα και τη λειτουργία των αιρετών στο Υπουργείο Παιδείας!

Σταματώ σ' αυτούς τους χαρακτηρισμούς, που τους θεωρώ επιεικείς, διότι δεν θα ήθελα πραγματικά –άλλωστε με γνωρίζετε– να προσκρούσω στις ιδιαίτερες ευαισθησίες καλοπροαίρετων συναδέλφων.

Μεταθέσεις-αποσπάσεις-διορισμοί

Ο συνάδελφος ο Τάσος με βοήθησε να είμαι πιο σύντομος από τον ίδιο. Σε ό,τι αφορά τα νούμερα που ανέφερε είναι αυτά. Θα ήθελα ν' αναφερθώ στο θέμα των μεταθέσεων από μια άλλη σκοπιά. Όπως γνωρίζουμε όλοι η διαδικασία των υπηρεσιακών μεταβολών είναι συγκεκριμένη και θεσμοθετημένη. Είναι γνωστό δηλαδή ότι στις μεταθέσεις πρέπει να υπολογίζονται όλα τα οργανικά κενά, που θα υφίστανται μέχρι την 31η Αυγούστου του έτους που γίνονται οι μεταθέσεις. Και τα οργανικά αυτά κενά προκύπτουν κυρίως είτε από τις **αφυπηρετήσεις** συναδέλφων είτε από την **αύξηση των οργανικών θέσεων,** μετά τη διαδικασία των μεταβολών στις σχολικές μονάδες (προαγωγές σχολείων, υποβιβασμοί, ιδρύσεις κ.λπ.).

Φέτος το υπουργείο Παιδείας, και δεν είναι δυστυχώς η πρώτη φορά, στο συγκεκριμένο θέμα έδειξε πλήρη έλλειψη στοιχειώδους προγραμματισμού. Πρώτα έγιναν μεταθέσεις και μετά αποφάσεις αν θα διορίσει και πόσους διορισμούς θα κάνει! Αποτέλεσμα αυτής της αντίφασης ήταν να μη δοθούν έγκαιρα τα πραγματικά κενά στο σύστημα των μεταθέσεων και να έχουμε πολύ λίγες μεταθέσεις. Εάν δηλαδή είχε εφαρμοστεί η νομιμότητα και είχαν δοθεί οι 900, περίπου, επιπλέον θέσεις στη διαδικασία των μεταθέσεων, θα είχαν μετατε-

θεί πολύ περισσότεροι και δεν θα είχαμε 5.900 ανικανοποίητες αιτήσεις μεταθέσεων.

Αυτό είναι μέγιστο πρόβλημα, συνάδελφοι, που έχει επιπτώσεις, όπως θα εξηγήσω παρακάτω, και στις **αποσπάσεις** και στους **διορισμούς.** Αν είχαν γίνει, όπως νομικά έπρεπε, περισσότερες μεταθέσεις, **πρώτον** δεν θα είχαμε μόνο δώδεκα νομούς, στους οποίους μπορούν να γίνουν διορισμοί, αφού για τους υπόλοιπους έμειναν ανικανοποίητες αιτήσεις μετάθεσης. **Δεύτερο,** θα είχαμε πολύ λιγότερες αιτήσεις για απόσπαση. **Τρίτον** οι συνάδελφοι που φυσιολογικά φέτος θα έπαιρναν μετάθεση αδικούνται κατάφωρα. Γιατί του χρόνου θα έχουν συνυποψήφιους για μετάθεση και τους συναδέλφους, που θα διοριστούν εφέτος και κανένας δε μπορεί να τους διαβεβαιώσει ότι αυτοί θα υπερισχύσουν στα μόρια μετάθεσης!

Για τους παραπάνω λόγους, όταν το Μάϊο ο υφυπουργός δήλωσε επιτέλους ότι θα γίνουν και φέτος διορισμοί, μέχρι τότε το αρνούνταν κατηγορηματικά, ζήτησα από το προεδρείο της Δ.Ο.Ε. να θέσει το θέμα επανεξέτασης των μεταθέσεων.

Το αίτημα δεν έγινε δεκτό από την πολιτική ηγεσία.

Τώρα τι γίνεται; **Μια είναι κατά την άποψή μου η λύση:**

– Να γίνουν έγκαιρα και σε μεγάλο αριθμό οι αποσπάσεις των παλαιών συναδέλφων.

– Να ακολουθήσουν έγκαιρα **οι διορισμοί** στους δώδεκα Νομούς που προβλέπεται.

– Και επειδή 2.700 τόσοι νεοδιορισθέντες σε 12 Νομούς δεν μπορούν όπως είναι λογικό να μείνουν όλοι, να δοθεί το δικαίωμα απόσπασής τους για το **συμφέρον της υπηρεσίας** σ' εκείνους τους νομούς που θα έχουν τεράστια λειτουργικά κενά.

Σ' αντίθετη περίπτωση θα υπάρξει τεράστιο πρόβλημα στη λειτουργία των σχολείων και κανένας μας φυσικά δε θα ήθελε τέτοια προβλήματα.

Επιτρέψτε μου, συνάδελφοι, να θέσω εδώ και το θέμα των **δυσπρόσιτων σχολείων.** Φέτος θα δοθούν, όπως ειπώθηκε, 458 θέσεις σε δυσπρόσιτα. **Οι δύο (2) αιρετοί διαφωνήσαμε πλήρως με τη διαδικασία χαρακτηρισμού των δυσπρόσιτων, γιατί δε ρωτήθηκαν καθόλου τα τοπικά Π.Υ.Σ.Π.Ε.** Κατ' αρχήν οι σχετικές θέσεις αυτή τη στιγμή είναι οργανικά κενές ή έχουν καταληφθεί από ήδη διορισμένους συναδέλφους. Κατά την άποψή μου, φέτος δεν πρέπει να γίνουν διορισμοί σε δυσπρόσιτα. Πρέπει να ενημερωθούν πρώτα όλοι οι συνάδελφοι, παλαιοί και νέοι, να προηγηθούν οι εσωτερικές μεταθέσεις στα Π.Υ.Σ.Π.Ε. και στη συνέχεια, του χρόνου, να γίνουν μόνο όπου υπάρξουν πραγματικά οργανικά κενά.

Εκπαιδευτικές Άδειες

Ο συνάδελφος Παπαχαραλάμπους με κάλυψε πλήρως στο θέμα. Θα ήθελα απλά να προεκτείνω τα λεγόμενά του. Όπως είναι γνωστό μέχρι τώρα για τις Εκπαιδευτικές άδειες ισχύει ο δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας, όπως για όλους τους υπαλλήλους. **Με το νέο νόμο, 2986/02, εμείς εξαιρούμαστε πλέον από τον δημ/κό Κώδικα, σε ό,τι αφορά τις εκπαιδευτικές άδειες.** Ο νέος νόμος προβλέπει ότι τόσο τα αντικείμενα σπουδών όσο και ο αριθμός αδειών, θα προσδιορίζονται από το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας (Κ.Ε.Ε.). Προβλέπεται επίσης η έκδοση νομοθετήματος που θα προσδιορίζει τη διαδικασία και τον τρόπο λήψης των αδειών, καθώς και το φορέα που θα τις προτείνει. **Γιατί τάχα αυτή η αναφορά σε φορέα, αφού το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. είναι αυτό που εξετάζει και προτείνει στον Υπουργό τις χορηγούμενες άδειες; Μήπως δηλαδή, μετά τις αποσπάσεις στα Πανεπιστήμια τα Γραφεία κλπ., αφαιρέσουν από το Κ.Υ.Σ.Π.Ε. και την αρμοδιότητα χορήγησης των εκπαιδευτικών αδειών; Είναι ένα θέμα το οποίο οι αιρετοί το έχουν επισημάνει και στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.**

Έπρεπε να αλλάξει η διαδικασία χορήγησης Εκπαιδευτικών αδειών; Εγώ λέω ναι. Δεν είναι δυνατόν να δίνονται εκπ/κές άδειες με αντικείμενο π.χ. τον πολιτισμό των Αράβων, ή την ιστορία του τάδε Μοναστηριού και να μην χορηγούνται για τα μεταπτυχιακά τμήματα των Παιδαγωγικών Τμημάτων! Δεν υποστηρίζω ότι είναι κακό να μαθαίνεις για τον πολιτισμό! Ό,τι μαθαίνει ο εκπαιδευτικός είναι καλό. **Αλλά δεν πρέπει το προϊόν της όποιας μετεκπαίδευσης ή των μεταπτυχιακών σπουδών να «γυρίζει» στη δημόσια Εκπαίδευση και να συμβάλει στην αναβάθμισή της;**

Τη χρονιά που πέρασε, όπως είπε και ο συνάδελφος ο αιρετός, το συμβούλιο **εξαναγκάστηκε** πραγματικά να θέσει προϋποθέσεις για χορήγηση αδειών, που ήταν έξω από τις σχετικές **νομικές διατάξεις!**

Και λέω «εξαναγκάστηκε», γιατί, όταν έχεις 250-300 αιτήσεις και η πολιτική ηγεσία σου λέει διαθέτω 120 πιστώσεις, ούτε μια παραπάνω, τότε πώς επιλέγεις τους 120; Βεβαίως οι αιρετοί διαφώνησαν κατηγορηματικά με όλες αυτές τις διαδικασίες!

Κλείνω το σχετικό θέμα, λέγοντας ότι, αφού ακόμη δεν έχουν εκδοθεί οι προβλεπόμενες νομοθετικές πράξεις για την εφαρμογή του Ν. 2986 και φέτος οι εκπαιδευτικές άδειες προβλέπω να εξετασθούν με τις προϋποθέσεις του δημ/κού κώδικα.

Επιλογές Στελεχών

Για τους **Συντονιστές Εκπαίδευσης,** αναφέρθηκε εκτενώς ο συνάδελφος. Να μην επαναλαμβάνω τα ίδια. Θα ήθελα μόνο να τονίσω ότι δεν είναι δυνατόν το Υπουργείο να μην γνωρίζει ποια σχολεία του εξωτερικού, όπου αποσπώνται Έλληνες Εκπ/κοί, θεωρούνται δημόσια και ποια όχι. Δεν είναι νοητό να ζητάς από το Συμβούλιο να καθορίσει με ψηφοφορία ποια σχολεία είναι δημόσια και ποια όχι! Είναι, κατά τη γνώμη μου

παραλογισμός, να αποκλείεις σχεδόν το σύνολο των συναδέλφων που αποσπάστηκαν στο εξωτερικό από τη διαδικασία επιλογής συντονιστών με την αιτιολογία ότι δεν υπηρέτησαν σε δημόσια Σχολεία!

Αλήθεια, με ποια λογική, προκηρύσσεις θέσεις, κάνεις διαγωνισμό, αποσπάς Εκπαιδευτικούς του δημοσίου στο εξωτερικό για να μορφώσουν Ελληνόπουλα και στη συνέχεια τους λες ότι δεν υπηρέτησες τη δημόσια Εκπαίδευση; Θα πρέπει κάποτε αυτοί που νομοθετούν να είναι πιο σοβαροί. Τουλάχιστον, ας ρωτούν κι αυτούς που έχουν εμπειρία και γνωρίζουν καλύτερα τα πράγματα.

Μια σύντομη αναφορά και στη λειτουργία του σχετικού συμβουλίου Επιλογής. Με ποια λογική, το μισό συμβούλιο συμμετέχει στην κρίση και αξιολόγηση των συναδέλφων καθηγητών της δευτεροβάθμιας, το άλλο μισό στην κρίση και αξιολόγηση των υποψηφίων της Πρωτοβάθμιας και στο τέλος το συμβούλιο συντάσσει ενιαίο αξιολογικό Πίνακα; Διαφορετική κρίση και ενιαίος πίνακας δεν γνωρίζω πόσο νόμιμο είναι και πως συμβιβάζεται!

Η όλη διαδικασία επιλογής των συντονιστών κράτησε περίπου εννέα (9) μήνες. Από τα τέλη Αυγούστου 2001 μέχρι τον Ιούνιο 2002.

Και όλα αυτά για την ανάδειξη 25 συντονιστών! Πέρα από το γεγονός ότι για πρώτη φορά είχαμε αναπομπή αξιολογικού πίνακα επιλογής από την Πολιτική ηγεσία, διότι κάποιοι είχαν φροντίσει να μην τεθούν υπόψη του Συμβουλίου υπηρεσιακά στοιχεία που υπήρχαν σε βάρος τριών (3) συναδέλφων υποψηφίων, της δευτεροβάθμιας!

Επιλογές Προϊσταμένων

Το Π.Δ/γμα 25/2002 το γνωρίζετε όλοι. Αποτελεί για μένα **κακέκτυπο** του προηγούμενου Π.Δ/τος 398/95, που εφαρμόσθηκε στις προηγούμενες επιλογές. Και αναρωτιέται ο καθένας καλοπροαίρετα: Καλά, όταν δεν έγιναν οι προβλεπόμενες επιλογές το 1999 και το 2001 προκειμένου να θεσπισθεί αξιοκρατικότερο νομοθέτημα, αυτό το νομοθέτημα είναι το Π. Δ/γμα 25/2002; **Θα το δείτε και σεις συνάδελφοι αιρετοί των ΠΥΣΠΕ στις επιλογές διευθυντών. Ό,τι ασάφειες είχε και ό,τι προβλήματα παρουσιάσθηκαν στην εφαρμογή του 398 τα ίδια ακριβώς θα διαπιστώσετε και στην εφαρμογή του 25/2002.**

Εκεί στο συμβούλιο Προϊσταμένων γίναμε όλοι νομικοί, για να δούμε πώς θα εφαρμόσουμε το α' κριτήριο ή το β' ή το γ'.

Ήδη με το συγγραφικό έργο των υποψηφίων υπάρχουν προβλήματα. Όταν δε φτάνουν σε μερικούς τα μοριοδοτούμενα κριτήρια, δηλώνουν συγγραφικό έργο και πιέζουν να πάρουν «άριστα».

Παρότι το Π. Δγμα σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό του συγγραφικού έργου είναι σαφέστατο. Παρότι το Συμβούλιο δια του προέδρου του έδωσε σαφείς κατευθύνσεις στους ειδικούς αξιολογητές του συγγραφικού έργου. Παρότι οι τελευταίοι είναι Πανεπιστημιακοί, δέχτηκαν τέτοιες πιέσεις, ώστε να παρουσιαστεί το φαινόμενο συγγραφικά έργα υποψηφίων, που είχαν χαρακτηριστεί αρχικά ως «μέτρια», με την ένσταση και προφανώς μετά από πιέσεις, χαρακτηρίστηκαν από τους ίδιους αξιολογητές ως «άριστα», χωρίς καμιά ειδική αιτιολόγηση!

Εδώ, συνάδελφοι, θέλω να τονίσω ότι αυτό, που γίνεται γενικότερα με τις επιλογές στελεχών, πρέπει να πάρει ένα τέλος. Υπηρετώ τη Δημόσια Εκπαίδευση 25 χρόνια. Λίγο-πολύ γνωρίζετε όλοι την όποια θετική ή αρνητική πορεία μου στο συνδικαλιστικό κίνημα. Λυπούμαι, ειλικρινά, που το λέω αλλά, αν με ρωτούσε ένας Έλληνας πολίτης ποιοι ευθύνονται γι' αυτό τον τρόπο επιλογής, οι πολιτικές ηγεσίες ή οι συνδικαλιστές, πρέπει να είμαι ειλικρινής πρώτα με τον εαυτό μου και με τη συνείδησή μου, θα έβαζα πρώτα τους συνδικαλιστές!

Αλήθεια, ποιοί ασκούν τις πιέσεις; Ο άγνωστος συνάδελφος ή ο γνωστός συνδικαλιστής; Δεν είναι δυνατόν, εμείς που κυρίως αγωνιζόμαστε για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης, όταν μιλάμε για αντικειμενικότητα και αξιοκρατία να εννοούμε όλους τους υπόλοιπους, 50.000 συναδέλφους, εκτός από μας τους ίδιους!

Συνάδελφοι, δεν είναι για χειροκρότημα αλλά για προβληματισμό. Επιτρέψτε μου, Πρόεδρε, δεν αδικώ τους συναδέλφους εκ δεξιών όπως μιλώ. Αυτοί λένε ευθαρσώς ότι είμαι κατά της αξιολόγησης και έχουν το σκεπτικό τους. Εμείς όμως οι υπόλοιποι, η συντριπτική πλειοψηφία, που συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνεται αξιολόγηση, δεν μας ενδιαφέρει ποιοι θα είναι οι αξιολογητές; Δεν πρέπει να φροντίσουμε να περιβάλλουμε με κύρος και αξιοπιστία τους προϊσταμένους και τους σχολ. συμβούλους που θα αξιολογήσουν τους συναδέλφους; Δυστυχώς, δεν το κάνουμε αυτό, συνάδελφοι!

Πρέπει να πω εδώ ότι δεν αισιοδοξώ για το τελικό αποτέλεσμα των επιλογών. Και δε στενοχωριέμαι για όλους αυτούς που θα επιλεγούν. Στενοχωριέμαι μόνο για τους άξιους που θα γίνουν! **Γιατί φοβούμαι ότι με αυτή τη νοοτροπία, που μας διέπει, το «ράβε-ξήλωνε» στην εκπαίδευση θα συνεχισθεί.** Το «μία σου και μία μου» θα συνεχιστεί και δεν ξέρω ποιος ευτυχής αιρετός κάποτε θα βρεθεί στην ευχάριστη θέση να βρεθεί μπροστά στο φαινόμενο να έχουμε σταθερή διοίκηση, σταθερά κριτήρια επιλογής και ο κάθε συνάδελφος να γνωρίζει το σταθερό δημοκρατικό πλαίσιο υπηρεσιακής του ανάδειξης και εξέλιξής του.

Μέχρι τώρα, σε ό,τι αφορά τις επιλογές προϊσταμένων, έχουμε εξετάσει τους υποψήφιους των περιφερειών Αττικής και Κεντρικής Μακεδονίας. Θα μπορούσαμε να είχαμε βγάλει τα αποτελέσματα, να συντάσ-

σαμε τους οικείους αξιολογικούς πίνακες, να κάναμε τις τοποθετήσεις, ώστε να προχωρούσε και η διαδικασία επιλογής διευθυντών σχολείων. Τελικά, αυτό δεν έγινε. Θα πω μόνο τούτο: Εάν είχαν βγει τα αποτελέσματα του Λεκανοπεδίου και της Κ. Μακεδονίας, θέλω να πιστεύω ότι το κλίμα σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση θα ήταν πολύ διαφορετικό!

Επιλεκτική μεταχείριση συναδέλφων

Συνάδελφοι. Μίλησα στην αρχή για διαφορετική μεταχείριση και αντιμετώπιση συναδέλφων.

– Σας είχα πει πέρσι, τέτοιον καιρό, για έναν Σχολικό σύμβουλο, της Ρόδου, ο οποίος έχει υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης από την υπηρεσία και δεν τον αφήνουν να φύγει, διότι εκκρεμεί εδώ και τέσσερα χρόνια πειθαρχική δίωξη εναντίον του. Φέτος σας πληροφορώ, ότι το ένα κατηγορητήριο έχει παραγραφεί, διότι πέρασε τριετία! Ο άνθρωπος ακόμη μένει με το ζόρι στην υπηρεσία, γιατί λέει, εκκρεμεί δεύτερο κατηγορητήριο.

– Υπάρχει προϊστάμενος, που τιμωρήθηκε διότι καθυστέρησε έξι (6) ημέρες να υλοποιήσει απόφαση του ΠΥΣΠΕ και γιατί μίλησε απρεπώς στον προϊστάμενο Δ/νσης.

Αντίθετα, υπάρχει ο προϊστάμενος της Σάμου, ο οποίος τοποθέτησε, παρά το νόμο, Διευθυντή Σχολικής μονάδας συνάδελφο με τρία (3) χρόνια υπηρεσίας. Όταν συνάδελφος του σχολείου με βαθμό Α' υπέβαλε αίτηση θεραπείας, ο Προϊστάμενος, πάλι παράνομα, δεν κάλεσε τα τακτικά μέλη στη συνεδρίαση, αλλά τα αναπληρωματικά. Όταν ο αιρετός της «αριστεράς» διαμαρτύρεται εγγράφως γιατί δεν κλήθηκε στο συμβούλιο, ξέρετε τι του απάντησε; Δεν σε κάλεσα για λόγους δεοντολογίας. Έγιναν καταγγελίες στο Υπουργείο Παιδείας, αλλά... δεν τρέχει τίποτε!

– Διώκεται ο Προϊστάμενος Δ/νσης Πειραιά, γιατί «παρέσυρε» τα μέλη του ΠΥΣΠΕ και τοποθέτησαν έναν επιπλέον δάσκαλο σε διθέσιο σχολείο! Άλλος προϊστάμενος που έχει ποινικές καταδίκες και πρέπει κατά το νόμο να του ασκηθεί πειθαρχική δίωξη, γιατί δεν του ασκείται; Διώχθηκε ο Λάππας ο Προϊστάμενος και ήταν έτοιμοι να του πάρουν το κεφάλι. Ο άλλος με δύο (2) ποινικές καταδίκες, στο απυρόβλητο! Δεν είναι θέμα παραταξιακό, συνάδελφοι. Εγώ έχω τόσα χρόνια αιρετός, δεν βρέθηκα ποτέ μπροστά σε τόσα πειθαρχικά. Να, γιατί μίλησα ότι έχουμε διαφορετική αντιμετώπιση όμοιων περιπτώσεων.

Θα ήθελα επίσης να προσθέσω και κάτι άλλο. Τόσα χρόνια όσοι προσέφυγαν στα Δικαστήρια και πέτυχαν θετικές αποφάσεις, δεν υπάρχει ένας που στην πράξη να δικαιώθηκε τελικά. Τι γίνεται; Ό,τι κάνει η διοίκηση είναι όλα τέλεια; Επιτρέψτε μου εδώ να πω και τούτο: Όταν ο μεγάλος πολιτικός Ελευθέριος Βενιζέλος θέσπιζε το Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, μιλώντας στη Βουλή των Ελλήνων και θέλοντας να υπογραμμίσει την ανεξαρτησία και το σεβασμό στις αποφάσεις των δικαστηρίων είπε μεταξύ των άλλων τα εξής, σε ελεύθερη απόδοση: **Ότι θα ήταν ευτυχής εάν το νέο δικαστήριο που θεσπιζόταν, με την πρώτη απόφασή του ακύρωνε διοικητική πράξη του ίδιου (του Πρωθυπουργού) ή της Κυβέρνησής του. Τότε θα έχει πραγματικά κύρος και αξιοπιστία: Πολύ σημαντικό, συνάδελφοι. Δυστυχώς σήμερα, το 2002, η Διοίκηση ουσιαστικά γράφει στα παλαιότερα των υποδημάτων της όλες σχεδόν τις δικαστικές αποφάσεις. Είναι ένα πρόβλημα, που και συνδικαλιστικά πρέπει να μας απασχολήσει.**

Κλείνοντας, φίλες και φίλοι, σας αναφέρω τα εξής: Τόσο ο Τάσος Παπαχαραλάμπους, όσο και εγώ, τη συνδικαλιστική μας πορεία λίγο-πολύ την έχουμε διανύσει. Οφείλω να πω ότι στο ΚΥΣΠΕ, σε πολλά θέματα, όπως στις μεταθέσεις στα πειραματικά και διαπολιτισμικά σχολεία, που δεν υπάρχουν συγκεκριμένα μοριοδοτούμενα κριτήρια, στις αποσπάσεις και λοιπά θέσαμε από μόνοι μας, ως συμβούλιο, συγκεκριμένα κριτήρια και σχεδόν δεν υπάρχει καμιά διαμαρτυρία. Τι σημαίνει αυτό;

Ότι υπάρχει κοινός τόπος για συνεννόηση, αρκεί να μας αφήσουν όλους ανεπηρέαστους και πάνω απ' όλα να θέτουμε όλοι μας το χρέος μας απέναντι στους συναδέλφους που μας επιλέγουν για να τους εκπροσωπούμε είτε από τη θέση του αιρετού είτε από οποιαδήποτε άλλη συνδικαλιστική θέση.

Τελειώνω, ευχόμενος την καλύτερη δυνατή επιτυχία των εργασιών αυτής της Συνέλευσης και όπως είναι φυσικό είμαστε στη διάθεσή σας για τις όποιες ερωτήσεις σας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Δημήτρης Ρέντζος
Νεόφυτος Πεχλιβανίδης
Νίκη Σταυρακάκη

ΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Αθανάσιος Γκούμας
Νίκος Κόρδας
Χάρης Κυριάκου
Ηλίας Παρασιάκος
Ιωάννης Τοπαλούδης

Δευτερολογία Προέδρου

Πρόεδρος Δ.Σ. (Παληγιάννης Βασίλης)

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, αντιπρόσωποι στην 71η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Με πλήρη συναίσθηση ευθύνης απέναντι στους 63.000 περίπου εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που εκπροσωπούμε αλλά και πλήρη επίγνωση των αγωνιών, των ανησυχιών, των συναισθημάτων και των προσδοκιών τους για τις παραπέρα εξελίξεις στον ευαίσθητο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, έρχομαι στο βήμα της 71ης Γενικής Συνέλευσης για να δευτερολογήσω, διευκρινίζοντας, αναλύοντας και απαντώντας στα όσα ακούστηκαν κατά τη διαδικασία της κριτικής των πεπραγμένων και συγχρόνως γιατί όχι, να απολογηθώ για όσα έπραξε ή δεν έπραξε το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας κατά το πρώτο έτος της θητείας του και όχι το Προεδρείο, που ούτως ή άλλως δεν είχε πλειοψηφία.

Έρχομαι στο βήμα της Γενικής Συνέλευσης ως Πρόεδρος των 63.000 εκπαιδευτικών Π.Ε και όχι ως Πρόεδρος μιας παράταξης ή των 11 μελών του Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι η κριτική και ο έλεγχος γενικά των πεπραγμένων αποτελούν την πεμπτουσία της δημοκρατίας. Αποτελούν αν θέλετε την πεμπτουσία της δημοκρατικής λειτουργίας θεσμών και οργάνων, αποτελούν προαπαιτούμενο της συνδικαλιστικής δεοντολογίας, που αποτρέπουν ηγεμονιστικές τάσεις και συμπεριφορές, αποτρέπουν τις απόλυτες τοποθετήσεις, αποτρέπουν μηδενιστικούς λόγους και βέβαια επιβάλλουν τον υπεύθυνο πολιτικοσυνδικαλιστικό λόγο και αντίλογο, την προγραμματική πρόταση και την διεξοδική πολιτική ανάλυση.

Όμως η κριτική και ο έλεγχος δεν είναι διαδικασία ισοπέδωσης, δεν είναι διαδικασία διαστρέβλωσης θέσεων και προθέσεων, παραπληροφόρησης, άρνησης και μηδενισμού των πάντων. Σε μια τέτοια περίπτωση όχι μόνο δεν ενισχύουμε το κύρος και την αξιοπιστία των συνδικαλιστικών μας οργάνων αλλά θα πρέπει να πούμε ότι συμβάλλουμε στην αποδυνάμωση της κοινής προσπάθειας για συσπείρωση και συστράτευση όλων μας στον αγώνα για μια καλύτερη εκπαίδευση, αλλά και για την οικονομική, επιστημονική και κοινωνική αναβάθμιση και καταξίωση του εκπαιδευτικού.

Σε μια τέτοια περίπτωση η κριτική της άρνησης ως θέση, είναι υστερόβουλη. **Εξάλλου η κριτική γίνεται**

για να συμβάλλουμε στην καλύτερη πορεία του Συνδικαλιστικού Κινήματος, στην ενδυνάμωση της ενότητας όλων μας, αλλά αν θέλετε και στην αποτελεσματικότητα του Συνδικαλιστικού Κινήματος.

Η κριτική δε γίνεται για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις και μάλιστα πρόσκαιρες, για να καυτηριάσουμε τους άλλους, δε γίνεται για να αναγάγουμε σε κυρίαρχη θέση τη δική μας υποκειμενική κρίση, τη δική μας υποκειμενική αλήθεια.

Τέλος, είναι και μια διαδικασία περισυλλογής και αυτοκριτικής για ό,τι έπραξε ή δεν έπραξε ο καθένας μας. Γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα παρουσιάζεται το φαινόμενο της πρώτης μέρας των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης, όπου κανείς δεν είχε την ευθύνη για την απώλεια πολύτιμου χρόνου.

Γι' αυτό πρέπει όλοι μας να συμβάλλουμε ώστε να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απολύτου και να επανεύρουμε την αξία του διαλόγου και της συνθετικής διαδικασίας λειτουργίας μας, με έναν και μοναδικό στόχο. Το Συνδικαλιστικό Κίνημα να γίνει πόλος συσπείρωσης όλων μας δίχως προκαταλήψεις και σκοπιμότητες, πόλος πειστικός, αξιόπιστος, με ουσιαστική παρέμβαση στα ζητήματά μας και στη θέση μας στην κοινωνία και τη ζωή μας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή τις τοποθετήσεις και την κριτική σας στα πεπραγμένα του Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Διαπίστωσα πως ασκήθηκε κριτική καλοπροαίρετη, καλόπιστη, υπεύθυνη, ουσιαστική και δημιουργική μα και κριτική αυστηρή, σκληρή, έντονη, οξύτατη, ίσως και ά-

δικη ή ακόμη κριτική που σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν ξεπέρασαν τον αριθμό 2, γιατί παρακολούθησα όλες τις εργασίες ως όφειλα, που υπερέβει τα εσκαμμένα. Μερικοί μάλιστα στάθηκαν μηδενιστικά στα πεπραγμένα μέσα από μια κριτική μονομέρειας, υποκειμενισμού, ισοπέδωσης, αλλά και αντιφατικότητας.

Εγώ πάντως νιώθω την υποχρέωση να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που πήραν το λόγο και άσκησαν την κριτική στο Δ.Σ. γιατί πιστεύω ότι μέσα απ' αυτή δόθηκε η δυνατότητα να ακουστούν ενδιαφέρουσες απόψεις, θέσεις, προτάσεις, να εμπλουτιστεί ο συνολικός προβληματισμός, έτσι ώστε με το τέλος των εργασιών της 71ης Γενικής Συνέλευσης να φύγουμε περισσότερο ενημερωμένοι, αλλά και προβληματισμένοι, συνδικαλιστικά πιο μεστοί, αλλά και αποφασισμένοι να προασπίσουμε τα συμφέροντα της εκπαίδευσης και των λειτουργών της.

Κάτι που από την ίδρυση της, το 1922, έως και σήμερα, 80 χρόνια τώρα, η Διδασκαλική Ομοσπονδία το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα πράττει με όλες τις δυνάμεις και τα μέσα που διαθέτει.

Δευτερολογία υπεύθυνη και ειλικρινής

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, ξεκινώντας ουσιαστικά το κύριο μέρος της δευτερολογίας μου, σπεύδω να διευκρινίσω ότι θα προσπαθήσω με υπευθυνότητα, ευθύτητα, αλλά και σαφήνεια και κοιτώντας τον καθένα σας χωριστά στα μάτια και υπηρετώντας μόνο την αλήθεια, να τοποθετηθώ στις παρατηρήσεις σας και την κριτική σας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, με την ανάληψη των θέσεων ευθύνης στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, δηλώσαμε προς κάθε κατεύθυνση ότι θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για την προώθηση των αιτημάτων του κλάδου και την επίλυση των χρόνιων προβλημάτων που ταλανίζουν τον χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης.

Σ' αυτή μας την προσπάθεια θεωρήσαμε ως βασική μας επιδίωξη τη συνεργασία με όλες τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του κλάδου χωρίς δογματισμούς και στείρες προκαταλήψεις, χωρίς δεσμεύσεις και προαπαιτούμενα.

Η μόνη αυτονόητη δέσμευση που έπρεπε να ισχύει για όλους μας ήταν η εφαρμογή του Καταστατικού και των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου, αλλά και των αποφάσεων του Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Δυστυχώς για μια ακόμη συνδικαλιστική χρονιά τα αυτονόητα παρέμειναν ζητούμενα.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι με καθυστέρηση μηνών καταλήξαμε σε ένα διεκδικητικό πλαίσιο, με αποτέλεσμα να ασκηθεί κριτική στο Προεδρείο. Πρέπει να γίνει κατανοητό απ' όλους σας ότι όταν σε ένα Δ.Σ. συνυπάρχουν 5 συναντιλήψεις, 4 παρατάξεις, για να οδηγηθούμε στη λήψη απόφασης πρέπει κάποιοι να μετακινηθούν από τις αρχικές τους θέσεις-προτάσεις. Πρέπει κάποιοι να κάνουν προσπάθειες σύνθεσης των απόψεων.

Πρέπει κάποιοι να θέσουν πέρα και πάνω από τα προσωπικά συμφέροντα, πέρα από τα μικροπαραταξιακά συμφέροντα, πέρα από τα μικροκομματικά συμφέροντα, το συμφέρον του κλάδου, το συμφέρον της εκπαίδευσης. Κι εμείς ως Προεδρείο έχοντας και την ευθύνη της λειτουργίας του Δ.Σ., δεν διστάσαμε να συνδράμουμε με γνώμονα πάντα το συμφέρον του εκπαιδευτικού και της εκπαίδευσης στην λήψη αποφάσεων.

Ό,τι κάναμε το πράξαμε με στόχο πάντα την αναβάθμιση της αξιοπιστίας και συνοχής του Συνδικαλιστικού Κινήματος, αλλά και την προάσπιση της τιμής και της υπόληψης του Έλληνα εκπαιδευτικού, του δασκάλου και της νηπιαγωγού όλων των ειδικοτήτων.

Τι είναι αγώνας;

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι και σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση η κριτική εστιάστηκε κυρίως στην αγωνιστική πορεία του κλάδου. Πρέπει όμως εδώ να διευκρινίσουμε τι είναι αγώνας τελικά. Μήπως η αγωνιστική έκφραση δεν είναι να έρθεις σε ρήξη με τον ίδιο σου τον εαυτό, να έρθεις σε σύγκρουση με προκαταλήψεις και να εξοβελίσεις πρακτικές και επιλογές που ταλάνισαν και εξακολουθούν να ταλανίζουν το Συνδικαλιστικό Κίνημα;

Αγώνας δεν είναι όταν προσπαθείς να ενώσεις, να συσπειρώσεις όλες τις δυνάμεις του κλάδου μακριά και έξω από τις αδυναμίες, τις αγκυλώσεις του παρελθόντος, από τις κομματικές εξαρτήσεις, από τη στείρα παραταξιοποίηση, ακολουθώντας το δρόμο της ευθύνης και της αξιοπρέπειας;

Αγώνας δεν είναι η προσπάθεια αναβάθμισης της λειτουργίας του Δ.Σ.; **Αγώνας** δεν είναι όταν πασχίζεις να ενημερώσεις και να καλλιεργήσεις αγωνιστική συνείδηση στη βάση οργώνοντας όλη την Ελλάδα και σ' αυτό βεβαίως συνέβαλλαν όλα τα μέλη του Δ.Σ.; **Αγώνας** δεν είναι όταν αξιοποιείς με κάθε τρόπο τα ΜΜΕ σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, όταν καταδεικνύεις σε μεγάλο βαθμό τα δίκαια αιτήματα μας και τα σοβαρά προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης ευαισθητοποιώντας για όλα αυτά την κοινή γνώμη, τους φορείς, την κοινωνία;

Αμφισβητεί κανείς, συνάδελφοί μου, ότι φέτος ως Πρόεδρος του Δ.Σ. της ΔΟΕ φιλοξενήθηκα απ' όλα τα μεγάλα ιδιωτικά και κρατικά κανάλια, MEGA, ANTI, ET, ALPHA, STAR κλπ., έδωσα δεκάδες συνεντεύξεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς αλλά και συνεντεύξεις στις μεγαλύτερες σε κυκλοφορία εφημερίδες για όλα τα θέματα που απασχολούν το Συνδικαλιστικό μας Κίνημα;

Αγώνας δεν είναι η προσπάθεια οργάνωσης του ΙΠΕΜ ώστε να υπάρχει ανάλυση σε βάθος και μελέτη των εκπαιδευτικών θεμάτων για την καλύτερη τεκμηρίωση των θέσεών μας; **Αγώνας** δεν είναι η συμμετοχή μας στα διάφορα επιστημονικά Συνέδρια για την προβολή των θέσεών μας; **Αγώνας** δεν είναι η συμμετοχή μας σε δίκες συναδέλφων μας με στόχο την έμπρακτη και ουσιαστική συμπαράστασή τους;

Αγώνας δεν είναι η παρουσία μας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής όπου παρέστην ενημερώνοντας τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους για τις θέσεις του κλάδου;

Αγώνας δεν είναι οι συναντήσεις με τα Κόμματα ενημερώνοντάς τα για τα προβλήματα της εκπαίδευσης και των λειτουργών της; **Αγώνας** δεν είναι η προσπάθεια δημιουργίας πανεκπαιδευτικού μετώπου; Αμφισβητεί κανείς ότι οργανώσαμε από κοινού με την ΟΛΜΕ και την Ομοσπονδία Γονέων κοινές συνεντεύξεις αλλά και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Παιδείας με στόχο την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, την απόσυρση του πολυνομοσχεδίου, την αντιμετώπιση όλων των εκπαιδευτικών θεμάτων;

Αμφισβητεί κανείς ότι έπρεπε να γίνει αυτή η προσπάθεια γιατί πράγματι οι 130.000 εκπαιδευτικοί είναι μια τεράστια κοινωνική δύναμη, ένα μαζικό Κίνημα που μπορεί και πρέπει να καταστεί υπολογίσιμος κοινωνικός εταίρος αλλά και συμμέτοχος στην εξέλιξη όλων των θεμάτων;

Αγώνας, συνάδελφοί μου, δεν είναι η αποκατάσταση επικοινωνίας με το Υπουργείο Παιδείας και προσπάθεια να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για έναν ουσιαστικό γόνιμο διάλογο με στόχο την επίλυση των προβλημάτων μας; Αμφισβητεί κανείς ότι φέτος πραγματοποιήθηκαν πάρα πολλές συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ; Πράγματι ποιος επιτέλους λέει αλήθεια; Ο Υφυπουργός Παιδείας που είπε το πρωί ότι είχαμε αρκετές συναντήσεις, ότι είχαμε ένα γόνιμο διάλογο και ότι έλαβε υπόψη του τις θέσεις του κλάδου, άσχετα με το αν συμφωνούμε εμείς ή όχι ή αυτοί που λένε ότι δεν κάναμε διάλογο;

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι από την πρώτη στιγμή που συγκροτηθήκαμε σε Σώμα είχαμε συνεχείς συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, κάτι που κατά γενική ομολογία δεν υπήρξε στο παρελθόν;

Συνάδελφοι θα πρέπει να καταστεί σαφέστατο ότι δεν μας έκανε τη χάρη η πολιτική ηγεσία. Επιβάλλαμε αυτόν το διάλογο και τον επιβάλλαμε με την συνέπειά μας, την αποφασιστικότητά μας, την καθαρότητα του λόγου μας και τη βούλησή μας να παλέψουμε για τη λύση των προβλημάτων του κλάδου και της εκπαίδευσης.

Και βεβαίως πραγματοποιήσαμε αυτές τις συναντήσεις σε μια προσπάθεια να δρομολογηθούν λύσεις για τα μικρά και τα μεγάλα ζητήματα που μας απασχολούσαν.Οι παρεμβάσεις αυτές ήταν συνεχείς, για την κάλυψη των λειτουργικών κενών, για την ικανοποίηση των αιτήσεων αποσπάσεων από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ, για τη χορήγηση εκπαιδευτικών αδειών, για την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία, για την αύξηση των αποδοχών μας, για το ωράριο των ολιγοθεσιτών και εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής, για το Πολυνομοσχέδιο, για το διορισμό όλων των αναπληρωτών, για το ασφαλιστικό κλπ.

Αγώνας δεν είναι η κήρυξη στάσης εργασίας ώστε να διευκολυνθούν οι συνάδελφοί μας για συμμετοχή στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στις 17/12/01;

Αγώνας δεν είναι οι επιτυχημένες απεργιακές κινητοποιήσεις που ήταν το έσχατο μέσο για την αποτελεσματική διεκδίκηση των αιτημάτων μας, για την προάσπιση της αξιοπρέπειας του δασκάλου και της νηπιαγωγού, του εκπαιδευτικού της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης;

Αγώνας δεν είναι η συμμετοχή μας στις διαδηλώσεις Βρυξελών, Παλαιστίνης, Γένοβας, Τουρκίας, για την προβολή των αιτημάτων των εργαζομένων στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον; **Αγώνας** δεν είναι οι συνεχείς παρεμβάσεις μας ώστε να σταματήσει ο αυταρχισμός της Διοίκησης που παρατηρείται σε μεγάλο βαθμό και έκταση τελευταία;

Αγώνας δεν είναι η συνεχής οικονομική ενίσχυση των αναπληρωτών, η προβολή spots στα ραδιόφωνα και η συνεχής συμμετοχή μας σε όλες τις συγκεντρώσεις των αναπληρωτών; Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι και οι ίδιοι οι αναπληρωτές αναγνώρισαν τον αγώνα μας και έστειλαν, τουλάχιστον δύο διαφορετικές Οργανώσεις αναπληρωτών, ευχαριστήρια έγγραφα στην Διδασκαλική Ομοσπονδία;

Στα ερωτήματα αυτά, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εύκολα μπορεί ο καθένας μας να δώσει συγκεκριμένη απάντηση προσδιορίζοντας υπεύθυνα τι έπραξε απ' όλα τα παραπάνω το Δ.Σ. της ΔΟΕ, τι συμμετοχή είχε το Προεδρείο σε όλα αυτά, αλλά και τι είχε ο καθένας μας χωριστά και όλοι μαζί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, έκανα μια γενική αναφορά της δράσης του Δ.Σ. της ΔΟΕ για να δείξω πως **ο αγώνας είναι και πρέπει να είναι συνεχής, πολύμορφος, με στόχο πάντα την επίλυση των προβλημάτων.** Αυτό δεν σημαίνει ότι ως Προεδρείο εμείς είμαστε ικανοποιημένοι από την μέχρι τώρα πορεία γιατί πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι υπάρχουν τα περιθώρια για έναν καλύτερο συντονισμό της δράσης μας, για μια καλύτερη πορεία του συνδικαλιστικού μας Οργάνου, πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι με τη συσπείρωση όλων μας, την ενότητα και τον κοινό αγώνα θα φτάσουμε στη συλλογική δικαίωση.

Κρίση θεσμών και αξιών

Ακούστηκε, φίλες και φίλοι, σ' αυτή την Γενική Συνέλευση ότι η ΔΟΕ ήταν αναποτελεσματική και αναξιόπιστη. Το τι πετύχαμε και το τι δεν πετύχαμε το γνωρίζετε εσείς καλύτερα από μας. Δεν είναι στις προθέσεις μου ούτε να θριαμβολογήσουμε, ούτε να υποβαθμίσουμε τίποτα. Ο καθένας μας έχει τη γνώση και την κρίση να συγκρίνει τα θετικά και τα αρνητικά. Σε ό,τι μας αφορά ουδέποτε επιδιώξαμε να αποκτήσουμε εύσημα από κανέναν και ιδιαίτερα από τους κρατούντες.

Εκείνο που για μας έχει σημασία, είναι αν κάναμε ό,τι είναι δυνατόν για την καλύτερη προβολή των αιτημάτων μας, αν κάναμε ό,τι είναι δυνατόν για έναν καλύτερο αγώνα με στόχο πάντα την επίλυση όλων των θεμάτων.

Εκείνο όμως που θέλω να τονίσω, είναι πως αν υπήρξε μια θετική εξέλιξη στο διορισμό των αναπληρωτών, αν παράδειγμα πήραμε έστω τα οικογενειακό επίδομα, αν πήραμε τα ψίχουλα των 15.000 δρχ., αν συνεχίζεται το πρόγραμμα εξομοίωσης κλπ., αυτό για μας οφείλεται στον αγώνα όλων των Εκπαιδευτικών, οφείλεται στην προσπάθεια όλων των συναδέλφων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Διότι ό,τι έχει σχέση με την αναξιοπιστία, επιτρέψτε μου να πω, μήπως πολλές φορές υπερβάλλουμε με το να υπεραπλουστεύουμε την όλη κατάσταση; Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι ζούμε σε μια κοινωνία που μαστίζεται από μια πολύπλευρη κρίση, από μια κρίση θεσμών και αξιών; Ζούμε σε μια κοινωνία όπου η ευαισθησία, η εντιμότητα, το ήθος, η συνέπεια, η ανιδιοτέλεια και η υπευθυνότητα πολλές φορές εκλαμβάνονται ως αδυναμία. Ζούμε σε μια κοινωνία, όπου παρατηρείται έλλειμμα αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης προς όλους και προς όλα.

Ζούμε σε μια κοινωνία όπου τα πολιτικά κόμματα και οι κυβερνήσεις αδυνατούν να ανταποκριθούν στις προσδοκίες μας και να δώσουν λύση στα προβλήματά μας, στα προβλήματα του λαού, με αποτέλεσμα όλοι μας να νιώθουμε απογοητευμένοι. Ίσως ακόμη και η όλη αρνητική και ζοφερή κατάσταση να έρχεται ως έκφραση απογοήτευσης και δυσπιστίας για το Συνδικαλιστικό Κίνημα, για τα συνδικαλιστικά στελέχη, για το Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Για όλα αυτά ακούμε πως φταίει η αναξιοπιστία του Δ.Σ. που αδυνατεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα, λες και η ΔΟΕ είναι η εκτελεστική εξουσία, λες και η ΔΟΕ έχει αποφασιστικές αρμοδιότητες για την επίλυση των αιτημάτων μας. Αλήθεια συνάδελφοί μου, τα ίδια δεν ακούτε κι εσείς στους Συλλόγους; Μας διακατέχει το σύνδρομο μιας ατελέσφορης αναζήτησης ευθυνών για να μην επαναλάβω το παράδειγμα της πρώτης μέρας που το ζήσαμε όλοι μας.

Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να επισημαίνουμε λάθη, παραλείψεις, καθυστερήσεις για να καταλογίζουμε ευθύνες εκεί που πρέπει. Φτάνει να μην παίρνει τα χαρακτηριστικά μιας στείρας αντιπαράθεσης που αποπροσανατολίζει και αποδυναμώνει το Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Δεν είναι δυνατόν να καλλιεργούμε το μύθο ότι για όλα φταίει το Προεδρείο της ΔΟΕ αφήνοντας στο απυρόβλητο την Κυβέρνηση που έχει στα χέρια της την τύχη αυτού του τόπου. Μπορούμε να έχουμε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη σε όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη. Και επιτρέψτε μου να πω πως το Συνδικαλιστικό Κίνημα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι το πιο οργανωμένο, το πιο δυναμικό, το πιο πρωτοποριακό, συγκριτικά με όλο τον υπόλοιπο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Σ' αυτή τη συγκυρία που επιχειρείται ο εκφυλισμός του Συνδικαλιστικού Κινήματος, είτε με εξωτερικές επιβολές και παρεμβάσεις, είτε με εσωτερικές υπονομεύσεις συνειδητές ή μη, που παίρνουν τη μορφή της μικροσυνδικαλιστικής αντιπαράθεσης, οφείλουμε να έρθουμε όλοι μας στο ύψος τον περιστάσεων και να σφυρηλατήσουμε την ενότητα του κλάδου, χαράσσοντας μια άλλη πορεία για το Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Πολυνομοσχέδιο (Ν. 2986/2002)

Είπαν κάποιοι συνάδελφοι ότι δε διεκδικήσαμε στον βαθμό που έπρεπε το αίτημα για απόσυρση του πολυνομοσχεδίου και ότι δεν είχαμε και σταθερή θέση. Μάλιστα κάποιος συνάδελφος μίλησε για αυθαίρετη απόφαση. Φίλες και φίλοι, είναι γνωστό πως το Δ.Σ. της ΔΟΕ στις 29/8/2001 συνεδρίασε και αποφάσισε την απόσυρση του πολυνομοσχεδίου διότι εκτίμησε ότι αυτό βρισκόταν σε αντίθεση με τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης και ότι αντιστρατευόταν βασικά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, χωρίς να λαμβάνει υπόψη βασικές θέσεις-προτάσεις του κλάδου μας.

Ο κλάδος των εκπαιδευτικών με βάση την 70η Γενική Συνέλευση είναι υπέρ της αποκέντρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος. Αλλά ποιας αποκέντρωσης; Αποκέντρωσης που θα έχει ως κύριο στόχο τον αναπροσδιορισμό του περιεχομένου της μόρφωσης, των αναλυτικών προγραμμάτων με βάση τα νέα δεδομένα.

Αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος με στόχο την ανάδειξη της δυναμογόνου δράσης του σχολείου. Αποκέντρωση με στόχο την ανάδειξη του Συλλόγου Διδασκόντων σε βασικό όργανο παιδαγωγικής και εκπαιδευτικής δραστηριότητας.

Τέλος, η 70η Γενική Συνέλευση θέτει ως βασική προϋπόθεση για την υλοποίηση της αποκέντρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος την αξιοκρατική επιλογή των περιφερειακών Διευθυντών.

Ερχόμαστε τώρα στο πολυνομοσχέδιο και σήμερα

νόμο 2986/2002 για να δούμε αν τελικά κάποιοι απεμπόλισαν τις θέσεις του κλάδου ή αν ορθώς πήραν την όποια απόφαση για απόσυρση του πολυνομοσχεδίου. Ο 2986 όχι μόνο δεν αποκεντρώνει οργανωτικά το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά προωθεί μια νέα διοικητική δομή πιο συγκεντρωτική, πιο αυταρχική, πιο εξαρτημένη από τις επιλογές της πολιτικής ηγεσίας.

Αμφισβητεί κανείς σήμερα ότι ο περιφερειακός Διευθυντής διορίζεται και παύεται ανά πάσα στιγμή από την πολιτική ηγεσία; Ήδη ανακοινώνονται και τα ονόματα των περιφερειακών Διευθυντών. Αμφισβητεί κανείς ότι η κορυφή της διοικητικής πυραμίδας θα είναι απόλυτα ελεγχόμενη από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία;

Ο Περιφερειακός Διευθυντής, συνάδελφοί μου, δεν είναι απλά μια εποπτεύουσα αρχή. Ο Περιφερειακός Διευθυντής προεδρεύει του ΑΠΥΣΠΕ. Ο Περιφερειακός Διευθυντής ορίζει τα μέλη του ΑΠΥΣΠΕ, το οποίο Συμβούλιο με τη σειρά του θα επιλέγει Προϊσταμένους. Και βέβαια ο Περιφερειακός Διευθυντής αξιολογεί τους Διευθυντές εκπαίδευσης και τους Σχολικούς Συμβούλους.

Τι πιστεύετε εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν το προϊόν της αξιολόγησης θα είναι ο κύριος παράγοντας επανάκρισης των συναδέλφων για κατάληψη θέσεων στελεχών εκπαίδευσης, θα δημιουργηθούν σχέσεις εξάρτησης και υποταγής στον χώρο του σχολείου; θα υπάρχει ο απόλυτος διοικητικός έλεγχος; Εμείς λέμε ναι.

Συνεπώς είναι δυνατόν να συμφωνήσει κανείς με τις συγκεκριμένες διατάξεις, οι οποίες δεν έλαβαν υπόψη βασικές θέσεις του κλάδου αλλά και τη βασική προϋπόθεση που θέσαμε της αξιοκρατικής επιλογής του Π.Δ.; Ποιος μπορεί να πει ότι αφού εμείς συμφωνούμε ως κλάδος στην αποκέντρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, ότι οφείλουμε να συμφωνήσουμε και στο περιεχόμενο του Ν. 2986 που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τις θέσεις μας;

Πάμε και στο δεύτερο θέμα που είναι η αξιολόγηση. Ο κλάδος μας, με βάση την 68η Γενική Συνέλευση, είναι υπέρ της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και του εκπαιδευτικού. Αξιολόγηση που θα έχει ως σιόχο τη βελτίωση και την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Αξιολόγηση που θα έχει ως στόχο την ενίσχυση, την ανατροφοδότηση, την ενθάρρυνση και τη στήριξη των εκπαιδευτικών.

Ο κλάδος ζητούσε επίσης αρχικά να γίνει αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου σε δοκιμαστική εφαρμογή, να βγουν συμπεράσματα, να υπάρξουν παρεμβάσεις βελτιωτικές και στη συνέχεια να υπάρξει μια διαδικασία αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, μια διαδικασία η οποία θα ήταν προϊόν διαλόγου, ΔΟΕ και Κυβέρνησης.

Δεύτερον, η απόφαση του κλάδου ξεκάθαρα μιλάει πως ο εκπαιδευτικός κρίνεται όταν θέλει να είναι υποψήφιος για κατάληψη θέσης στελέχους εκπαίδευσης και όταν αποδεδειγμένα διαπιστώνεται αρνητική προσφορά έργου.

Τρίτον, το προϊόν της αξιολόγησης –διαβάζω θέσεις του κλάδου– σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πειθαρχικό μέτρο και δεν μπορεί να συνδεθεί με την μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη του εκπαιδευτικού.

Τέταρτον, ο κλάδος θέτει ως βασική προϋπόθεση της αξιολόγησης την αξιοκρατική επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης με διαφανή, αντικειμενικά, μετρήσιμα κριτήρια, απολύτως ελέγξιμα και αποδεκτά από όλους.

Για να δούμε όμως, ο Ν. 2986 έλαβε υπόψη αυτές τις βασικές θέσεις του κλάδου; Ναι ή όχι; Συνάδελφοί μου, όχι μόνο δεν έλαβε σοβαρά υπόψη τις θέσεις του κλάδου, αλλά απεναντίας το μόνο που επιδιώκει είναι ο ασφυκτικός έλεγχος του εκπαιδευτικού, η χειραγώγησή του σε βαθμό μάλιστα που να του αφαιρείται η εκπαιδευτική του ευθύνη και ελευθερία. Το δε προϊόν της αξιολόγησης λαμβάνεται υπόψη και για την υπηρεσιακή εξέλιξη των εκπαιδευτικών.

Συνεπώς πώς μπορούσαμε εμείς να συμφωνήσουμε με το περιεχόμενο και τους στόχους αυτού του πολυνομοσχεδίου; Επομένως κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι αυθαίρετα πάρθηκε η απόφαση της απόρριψης όπως ειπώθηκε από κάποιον συνάδελφο κατά τη διάρκεια της κριτικής των πεπραγμένων.

Και βέβαια, με βάση τον Ν. 2986 ακόμη και στο θέμα της επιμόρφωσης υπήρξε διαφωνία. Ποια ήταν η διαφωνία; Στη μη διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα της επιμόρφωσης και στο μη προσδιορισμό του περιεχομένου της επιμόρφωσης, του τρόπου και των φορέων της επιμόρφωσης.

Με βάση όλα αυτά τα παραπάνω, πιστεύω πως αυτός ο νόμος δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτός στη συνείδηση τον εκπαιδευτικών.

Εμείς αγωνιστήκαμε με όλες μας τις δυνάμεις να αποτρέψουμε την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου. Απαιτήσαμε την απόσυρσή του. Είχαμε αρκετές συναντήσεις με την πολιτική ηγεσία στις οποίες αναπτύξαμε τις θέσεις του κλάδου. Δεν μπορεί κανείς να το αρνηθεί. Όλα τα μέλη του Δ.Σ. σε επανειλημμένες συναντήσεις ανέπτυξαν τις θέσεις του κλάδου. Διάλογο κάναμε. Δεν θέλω να ισοπεδώνουμε καταστάσεις.

Δώσαμε τη μάχη στη Βουλή, ενημερώσαμε τα κόμματα. Δώσαμε, άπειρες συνεντεύξεις γι'αυτό το θέμα στις μεγαλύτερες αθηναϊκές εφημερίδες, στα ραδιόφωνα, στα μεγάλα τηλεοπτικά κανάλια σε μια προσπάθεια να καταστήσουμε γνωστές τις θέσεις του κλάδου.

Εκδώσαμε αφίσα, προχωρήσαμε μαζί με την ΟΛΜΕ σε κοινή συνέντευξη τύπου και στη πραγματοποίηση

δίωρης στάσης εργασίας στις 17/12/01 και τέλος προχωρήσαμε στην 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση στις 15/1/02 η οποία σημείωσε μεγάλη επιτυχία.

Η Κυβέρνηση αδιάλλακτη προχώρησε στην ψήφιση του πολυνομοσχεδίου. Στις 17.1 προτείναμε συγκεκριμένο διεκδικητικό πλαίσιο αιτημάτων μεταξύ των οποίων και την κατάργηση του νέου νόμου. Όχι του πολυνομοσχεδίου, του νέου νόμου.

Όμως δυστυχώς δεν μπορούσαμε να καταλήξουμε σε απόφαση γιατί είναι βεβαίως γνωστό σε όλους, αλλά επιτρέψτε μου να το αναφέρω, γιατί κάποιοι ενδεχομένως ηθελημένα ή μη δεν το γνωρίζουν, ότι ο συνάδελφος των παρεμβάσεων και ο συνάδελφος επίσης της ΕΣΑΚ, δεν συμφωνούσαν με τη βασική θέση του κλάδου για τους διορισμούς όπως αυτή είχε ψηφιστεί στην 70η Γενική Συνέλευση.

Από την άλλη πλευρά οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚ διαφωνούσαν με την κατάργηση του Νόμου και ζητούσαν βελτιώσεις. Ε, λοιπόν συνάδελφοί μου προκειμένου ο κλάδος να αποκτήσει διεκδικητικό, αγωνιστικό πλαίσιο και με δεδομένο ότι η θέση για τροποποίηση του νόμου σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου, όπως το αίτημα τελικά διατυπώθηκε, περιφρουρούσε κατά την άποψη μας τις θέσεις του κλάδου, προχωρήσαμε στην ψήφιση του νέου διεκδικητικού αγωνιστικού πλαισίου, θέσαμε υπεράνω της παραταξιακής θέσης και των παραταξιακών συμφερόντων, το συμφέρον του κλάδου και οφείλαμε να το κάνουμε.

Δεν ήταν δυνατόν, ταμπουρωμένοι πίσω από τις αρχικές μας θέσεις, εμείς οι έχοντες την ευθύνη της λειτουργίας του Προεδρείου να μην καταβάλουμε καμία προσπάθεια. Κάναμε την υπέρβαση και γι' αυτό κατηγορηθήκαμε. Αλλά κι αν δεν κάναμε αυτό το βήμα, πάλι θα κατηγορούμασταν ότι δεν συμβάλλαμε στη διαμόρφωση του διεκδικητικού πλαισίου.

Είπαμε όμως και το είπα και στην Ολομέλεια των Προέδρων, ότι σε περίπτωση που η Κυβέρνηση δεν κάνει αποδεκτό το αίτημά μας για τροποποίηση των διατάξεων που έρχονται σ' αντίθεση με τις θέσεις του κλάδου, τίθεται θέμα εφαρμογής του νόμου.

Στο πλαίσιο αυτό στηρίχτηκε και η απόφαση μας για τη μη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου του Κ.Ε.Ε. και βεβαίως θα κληθείτε εσείς αύριο, θα κληθούμε όλοι μας αύριο, να απαντήσουμε τι στάση θα κρατήσουμε γι' αυτό το πολύ σοβαρό ζήτημα.

Θα κληθούμε αύριο να απαντήσουμε στο ερώτημα: αφού τελικά η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΠΘ δεν κάνει αποδεκτό το αίτημά μας για τροποποίηση των διατάξεων του νόμου και προχωρεί στην έκδοση Υπουργικής Απόφασης σχετικά με την αξιολόγηση και τον Κανονισμό που πάντως δεν είναι αυτά που ζητούσαμε, εμείς πώς θα αντιδράσουμε;

Θα σιωπήσουμε ή θα προχωρήσουμε σε όλες τις νόμιμες εκείνες ενέργειες ώστε να μην εφαρμοστεί αυτός ο νόμος, ο οποίος όπως είπα έρχεται σε αντίθεση με βασικές θέσεις του κλάδου; Θα κληθούμε αύριο να απαντήσουμε κι έχουμε την υποχρέωση να απαντήσουμε.

Π. Δ. Επιλογής στελεχών

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, δυο μόνο λόγια και για το Προεδρικό Διάταγμα 25. Αναφέρθηκα και προηγουμένως πως οποιοδήποτε σύστημα αξιολόγησης προϋποθέτει την αξιοκρατική επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι όλοι μας θέλουμε επιλογές με διαφανή, μετρήσιμα αντικειμενικά κριτήρια, ελέγξιμα και αποδεκτά από όλους.

Πρέπει να θυμίσω ότι από το καλοκαίρι του 2000 η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και αφού με μια απλή εγκύκλιο είχε αναστείλει το Προεδρικό Διάταγμα 398/95, παρουσίαζε διάφορα σχέδια Προεδρικών Διαταγμάτων που αφορούσαν τις επιλογές των στελεχών της εκπαίδευσης.

Σχέδια Προεδρικών Διαταγμάτων που βέβαια η ΔΟΕ δεν συμφωνούσε με το περιεχόμενό τους, διότι πίστευε και πιστεύει ότι όλα αυτά κινούνταν στην λογική του 398, που όχι μόνο ήταν καταδικασμένο από τον κλάδο, αλλά και από την ίδια την πολιτική ηγεσία.

Δυστυχώς κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι και το Π.Δ. 25 κινείται μακριά από τις θέσεις του κλάδου. Το ακούσαμε άλλωστε το πρωί και από τους αιρετούς του κλάδου ότι δεν είναι ό,τι το καλύτερο και ότι δεν διαφέρει ουσιαστικά από το 398 Π.Δ..

Γιατί οι 20 μονάδες της συνέντευξης, σε συνδυασμό με την ελαχιστοποίηση των αξιολογικών μονάδων στα μετρήσιμα κριτήρια, αφού δάσκαλος με 30 χρόνια υπηρεσίας με μετ/ση και δεύτερο πτυχίο συγκεντρώνει μόλις 15 μόρια, αποκτούν αποφασιστική βαρύτητα στην όλη κρίση και επιλογή των υποψηφίων. Συνάδελφοί μου δεν θα αποφύγω να απαντήσω στο ερώτημά σας γιατί δεν υπήρξε απόφαση του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σχετικά με το Π.Δ. επιλογών. Δεν υπήρξε απόφαση γιατί υπήρχαν μέλη του Δ.Σ. τα οποία ισχυρίζονταν πως δεν είναι δυνατόν η αξιολόγηση να αποτελεί κριτήριο επιλογής των στελεχών και άλλα μέλη που έβρισκαν 11 θετικά στοιχεία και βεβαίως δεν υπήρξε ένας κοινός τόπος, μια συνισταμένη για να προχωρήσουμε σε προτάσεις. Και μια παρένθεση εδώ, νιώθω την ανάγκη να το πω. Αυτό το διάστημα γίνονται οι επιλογές των προϊσταμένων. Το παράδοξο όμως είναι πως ενώ δεν ανοίχθηκαν οι βαθμολογίες οι φήμες οργιάζουν για το ποιοι επιλέγησαν και σε ποια θέση πάνε. Εγώ εύχομαι να είναι φήμες γιατί σ' αντίθετη περίπτωση θα μιλήσουμε για προαποφασισμένες επιλογές και όλοι σας κατανοείτε τις επιπτώσεις.

Όμως μία είναι η αλήθεια, ότι κι αυτό το Προεδρικό Διάταγμα δεν είναι αυτό που ζητούσε ο κλάδος ότι κι αυτό το Π.Δ. κινείται μακριά από τις θέσεις του κλάδου και κατά συνέπεια και οι επιλογές στελεχών δεν θα είναι αυτές που όλοι μας επιθυμούσαμε.

Διορισμός εκπ/κών

Έρχομαι στο θέμα του διορισμού των εκπαιδευτικών, που ήταν και είναι ένα από τα βασικά αιτήματα του κλάδου. Είναι γνωστό και κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει, ότι ο Ν. 2525/97 με βάση τον οποίον καταργήθηκε η επετηρίδα, δημιούργησε μια νέα πραγματικότητα για τους αναπληρωτές.

Ουσιαστικά τους αφαίρεσε την επαγγελματική προοπτική, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στην εκπαίδευση το εξής οξύμωρο σχήμα. Να έχουμε εκπαιδευτικούς που προσφέρουν επί σειρά ετών υπηρεσίες στις εσχατιές της πατρίδας μας, να θεωρούνται ικανοί να προσφέρουν αυτή την εκπαιδευτική υπηρεσία με την ιδιότητα του αναπληρωτή, αλλά να μη θεωρούνται ικανοί να προσφέρουν την ίδια υπηρεσία με την ιδιότητα του μόνιμου εκπαιδευτικού.

Πρέπει να πω ότι πολλοί συνάδελφοί μας, 8.000 στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση φέτος, δούλευαν μ' αυτή την ιδιότητα. Ήταν εκπαιδευτικοί σε ομηρία. Ήταν εκπαιδευτικοί που αντιμετωπίζονταν ως βήτα κατηγορίας εργαζόμενοι. Γιατί είναι γνωστό πως η σύμβασή τους λήγει στο τέλος του διδακτικού έτους, είναι γνωστό ότι δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα με όλους τους άλλους. Αυτοί οι συνάδελφοί μας καλύπτουν οργανικά πάγια λειτουργικά κενά αλλά και κενά που προκύπτουν από έκτακτες ανάγκες.

Συνάδελφοί μου, με βάση τη θέση του κλάδου οφείλαμε ως Δ.Σ. να παλέψουμε για τον διορισμό όλων των αναπληρωτών κι αυτό κάναμε. Δεν υπάρχει «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ» που να μην αναφέρεται στο θέμα του διορισμού των αναπληρωτών. Δώσαμε τη μάχη στη Βουλή, ενημερώσαμε τα κόμματα, δώσαμε συνεντεύξεις, προχωρήσαμε στην έκδοση ραδιοφωνικού SPOT.

Συζητήσαμε με την πολιτική ηγεσία κατ' επανάληψη και πιστεύω ότι την πείσαμε ότι είναι ανάγκη να δώσει λύση. Και πράγματι το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε σε νομοθετική ρύθμιση με βάση την οποία θεσμοθετείται ένα μεικτό σύστημα διορισμού των εκπ/κών σε ποσοστό 75% από τους επιτυχόντες του ΑΣΕΠ και 25% από τον πίνακα των αναπληρωτών.

Μια ρύθμιση, η οποία κινείται είπαμε πολύ απλά προς θετική κατεύθυνση. Μια ρύθμιση, η οποία δίνει τη δυνατότητα ειδικά φέτος και το θεωρώ θετικό αυτό, του διορισμού 2.771 δασκάλων.

Είναι γεγονός ότι νοιώθουμε μια ικανοποίηση, διότι με αγώνες καταφέραμε να ανατρέψουμε τον Ν. 2525 του Αρσένη, τουλάχιστον στο σκέλος που αφορά στην πρόσληψη των εκπαιδευτικών.

Και βέβαια είπαμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για τον διορισμό όλων των αναπληρωτών, για αύξηση του ποσοστού στο 40% από τον πίνακα των αναπληρωτών, όπως είναι η θέση του κλάδου. Αυτό που είπα στη Βουλή και παντού, είναι ότι αν δε γίνει δεκτή η θέση μας θα αναγκαστεί το Υπουργείο Παιδείας, έστω και μετά από ένα χρονικό διάστημα 1-2 ετών, να προχωρήσει σε νέα ρύθμιση.

Γιατί ένας αναπληρωτής δάσκαλος που φέτος εργαζόταν στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και ήταν του πίνακα Δ, θα χρειαστεί 5 χρόνια για να διοριστεί με το 25%. Μια νηπιαγωγός που δούλευε φέτος ως αναπληρώτρια, θα χρειαστεί άλλα 7 χρόνια για να διοριστεί, ίσως και περισσότερα.

Και πράγματι δε μπαίνω σε ειδικότητες γιατί εκεί χρειάζονται ίσως πολύ περισσότερα χρόνια. Γι' αυτό επιμείναμε και θα επιμείνουμε ώστε η ρύθμιση αυτή να συμπεριλάβει τουλάχιστον το 40% από τον πίνακα των αναπληρωτών.

Πιστεύουμε ότι παλέψαμε με συνέπεια, σοβαρότητα, υπευθυνότητα αυτό το ζήτημα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι δεν απουσίασα ούτε από μια συγκέντρωση των αναπληρωτών, ούτε από μια. Για να δείξω ότι η ΔΟΕ είναι κοντά τους, δεν το έκανα για να δείξω ότι ο Παληγιάννης είναι κοντά τους.

Και βεβαίως παλέψαμε και θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις, με στόχο το διορισμό όλων των αναπληρωτών δασκάλων, νηπιαγωγών, ειδικοτήτων. Και όχι μόνο αυτό, θα συνεχίσουμε τον αγώνα ώστε επιτέλους οι συμβάσεις των αναπληρωτών να λήγουν με το τέλος του σχολικού έτους, να λαμβάνεται υπ' όψη η προϋπηρεσία τους, για τον καθορισμό του διδακτικού ωραρίου, να έχουν τη δυνατότητα παρακολούθησης όλων των επιμορφωτικών προγραμμάτων και γενικά οι αναπληρωτές να μην αντιμετωπίζονται ως εκπαιδευτικοί Β' κατηγορίας.

Ολοήμερο Σχολείο

Βεβαίως, υπήρχαν κι άλλα θέματα που δώσαμε τη μάχη όλοι μαζί. Αναφέρομαι παράδειγμα στο ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο.

Πρέπει να πω ότι κανείς δεν αμφισβητεί σήμερα ότι οι ραγδαίες μεταβαλλόμενες εκπαιδευτικές πραγματικότητες και κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, στις δομές της απασχόλησης και της οικογένειας, δημιουργούν νέα δεδομένα στα οποία το σχολείο είναι υποχρεωμένο να ανταποκριθεί.

Άκουσα το πρωί όλους τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους να υπερασπίζονται το θεσμό, θέλω να πω και δεν θα το αναλύσω, ότι υπήρξαν προβλήματα κατά

την πρώτη εφαρμογή των 28 πιλοτικών σχολείων. Υπήρξε μια βιασύνη, μια προχειρότητα στην εφαρμογή του θεσμού. Εκείνο που ζητήσαμε ως Ομοσπονδία, είναι όχι μόνο να εφαρμοστεί αυτός ο θεσμός με βάση τις θέσεις μας, αλλά και να επεκταθεί.

Δυστυχώς με λύπη άκουσα στην Επιτροπή Παρακολούθησης του Β' ΕΠΕΑΕΚ ότι η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να μην προχωρήσει στην υλοποίηση αυτού του θεσμού, αλλά σε έναν άλλου τύπου, κάτι ενδιάμεσο μεταξύ διευρυμένου ωραρίου και ολοήμερου σχολείου, διότι το ολοήμερο σχολείο κοστίζει. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι έχει ένα μεγάλο κόστος, αλλά εμείς επιμένουμε και θα επιμείνουμε ότι είναι ένα σχολείο που μπορεί να αποτελέσει μια σύγχρονη και υπεύθυνη απάντηση στις νέες εκπαιδευτικές και κοινωνικές ανάγκες.

Πρέπει να πω επίσης σχετικά με τα τμήματα διευρυμένου ωραρίου, ότι πράγματι δίνουν μια απάντηση στις κοινωνικές ανάγκες, δεν απαντούν όμως στις εκπαιδευτικές ανάγκες.

Γιατί δεν είναι δυνατόν όταν ένα τμήμα διευρυμένου ωραρίου έχει 30 μαθητές διαφορετικών ενδιαφερόντων, μαθητές διαφορετικών ηλικιών, να έχει κάποιος την απαίτηση προσφοράς ουσιαστικών εκπαιδευτικών υπηρεσιών, αφού και η φύλαξη σ' αυτά τα τμήματα καθίσταται πολλές φορές προβληματική. Γι' αυτό και ζητήσαμε όσο λειτουργούν αυτά τα τμήματα και έως τη μετεξέλιξη τους σε Ο.Σ. να υπάρξουν ουσιαστικές αλλαγές λειτουργίας τους προς όφελος των παιδιών του ελληνικού λαού.

Εξομοίωση

Είναι αλήθεια ότι αγωνιστήκαμε για τη συνέχιση του προγράμματος εξομοίωσης, ώστε να δοθεί η δυνατότητα να το παρακολουθήσουν όλοι όσοι το επιθυμούν. Με συνεχείς παρεμβάσεις έγινε αναμόρφωση του προγράμματος του Β' ΕΠΕΑΕΚ και από τα 3,5 δις. δρχ. πήγε στα 8 και είναι θετικό το ότι το πρόγραμμα θα ξεκινήσει από το Σεπτέμβριο.

Δεν θα αναλύσω τις αντιθέσεις μας στον τρόπο εφαρμογής του προγράμματος λόγω της πίεσης του χρόνου. **Εμείς όμως, θέλω να ξεκαθαρίσω, θέλουμε να συνεχιστεί το πρόγραμμα, θέλουμε να δοθεί η δυνατότητα σε όσους θα ήθελαν να το παρακολουθήσουν να το παρακολουθήσουν και η εφαρμογή να γίνει με βάση το 130 Π.Δ.**. Επίσης κάναμε παρέμβαση και πήραμε τελικά την υπόσχεση να συμπεριληφθούν στην ομάδα των υποψηφίων προς επιλογή εκπ/κών, πέρα από τους μόνιμους εν ενεργεία εκπαιδευτικούς και οι αναπληρωτές.

Επιμόρφωση

Σήμερα κανείς δεν μπορεί να μιλάει για ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης και να μη θέτει ως βασική προϋπόθεση την ουσιαστική, συνεχή και πολύμορφη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Κανείς σήμερα δεν μπορεί να μιλάει για ποιοτική αναβάθμιση της εκπ/σης και να μην υπάρχουν επιμορφωτικά προγράμματα ενδοσχολικά αλλά και προγράμματα βραχείας, μέσης και μακράς διάρκειας.

Είναι ανάγκη επιτέλους να υπάρξουν τέτοια προγράμματα, να υπάρξουν προγράμματα τρίμηνης, εξάμηνης, ετήσιας επιμόρφωσης. Πρέπει και το τονίσαμε και στην Επιτροπή παρακολούθησης του Β' ΕΠΕΑΕΚ, να υπάρξει αύξηση των κονδυλίων για να μπορέσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι εκπαιδευτικοί να επιμορφωθούν σε όλους τους τομείς που τους ενδιαφέρουν.

Ωράριο

Πάγια θέση του κλάδου ήταν και παραμένει η εξίσωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών της Π.Ε. με αυτό των συναδέλφων της Δ.Ε. στα πλαίσια της ενιαίας αντιμετώπισης της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Είμαστε κάθετα αντίθετοι σε πρακτικές και μεθοδεύσεις του ΥΠΕΠΘ που οδηγούν αυθαίρετα σε αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπ/κών Π.Ε.

Διεκδικήσαμε ενιαίο ωράριο για όλους τους εκπαιδευτικούς Π.Ε. ανάλογα με τα έτη υπηρεσίας ανεξάρτητα του τύπου σχολείου στο οποίο υπηρετούν. Γι' αυτό και στηρίξαμε την προσφυγή των συναδέλφων που υπηρετούν σε ολιγοθέσια σχολεία του Αιγίου και θα τη στηρίξουμε μέχρι τέλους γιατί πιστεύουμε πως πρέπει επιτέλους να υπάρξει ισονομία γι' όλους τους συναδέλφους μας.

Αναλογία μαθητών ανά τμήμα

Συνάδελφοι, ό,τι έχει σχέση με την μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα, θα ακούσατε και τον Υπουργό το πρωί να ισχυρίζεται πως η αναλογία είναι 1 προς 10. Και εύλογα κάποιος συνάδελφος του είπε: αφού είναι 1 προς 10 γιατί δεν προχωράτε στη μείωση 1 προς 20; Ήταν κάτι που κι εμείς το τονίσαμε κατ' επανάληψη στις διάφορες συναντήσεις μας,

Σήμερα δεν μπορεί να αμφισβητεί κανείς ότι υπάρχουν εκατοντάδες τμήματα που ο αριθμός των μαθητών αγγίζει ή και ξεπερνά τους 30. **Εύλογα ερωτά κανείς για ποια ποιοτική αναβάθμιση μιλούμε; Πότε επιτέλους θα γίνει κατανοητό από την πολιτική ηγεσία ότι η σύνθεση του μαθητικού δυναμικού έχει αλλάξει, ότι είναι ανάγκη επιτελούς να υπάρξει ουσιαστική μείωση της αναλογίας μαθητών ανά δάσκαλο στο 1:20 και στο 1:15 για το νηπιαγωγείο, για να μπορούμε να ελπίζουμε στην ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης;**

Δαπάνες για την παιδεία

Μία από τις κύριες αιτίες της πολυεπίπεδης κρίσης που διέρχεται το σύνολο του εκπαιδευτικού μας συστήματος είναι το απαράδεκτα χαμηλό επίπεδο δαπανών. Κανείς δεν είναι περήφανος σ' αυτόν τον τόπο για τη λεγόμενη δωρεάν εκπαίδευση. Ποιος αμφισβητεί πως η παιδεία έγινε οικογενειακή υπόθεση; Ποιος αμφισβητεί πως οι δαπάνες για την παιδεία στην Ελλάδα είναι οι μικρότερες όλων των χωρών της Ε.Ε.; Ποιος αμφισβητεί πως χωρίς την ουσιαστική αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 6% του ΑΕΠ δεν είναι δυνατόν να δρομολογηθεί αναβάθμιση της εκπ/σης;

Είναι αλήθεια συνάδελφοι, ότι το επιχείρημα του Υπουργού Παιδείας ότι ξοδεύουμε πολλά για της αμυντικές δαπάνες άρα δεν μπορούμε να ξοδεύομε όσα οι Ευρωπαίοι για την Παιδεία, δεν πείθει κανέναν.

Εμείς πάντα αγωνιζόμαστε και θα αγωνιστούμε και στο μέλλον για την ουσιαστική αύξηση των δαπανών για την παιδεία ώστε να ελπίζουμε στην ποιοτική αναβάθμιση της εκπ/σης.

Αγωνιζόμαστε και θα αγωνιστούμε ώστε η παιδεία να αντιμετωπισθεί ως εθνική υπόθεση για να μπορούμε ως χώρα να ανταγωνιστούμε ισότιμα όλους τους άλλους ευρωπαίους.

Οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών

Πρέπει να γίνει κατανοητό απ' όλους ότι οι εκπαιδευτικοί είναι οι πιο κακοπληρωμένοι, όχι μόνο σε σχέση με τους Ευρωπαίους συναδέλφους, όχι μόνο σε σχέση με τους συναδέλφους των χωρών του ΟΟΣΑ, αλλά και σε σχέση με τους υπόλοιπους δημόσιους υπαλλήλους της χώρας μας.

Πρέπει να πούμε, συνάδελφοί μου, ότι οι Έλληνες εκπαιδευτικοί ζουν την αδικία της άναρχης και άδικης επιδοματικής πολιτικής που ακολουθήθηκε τα τελευταία χρόνια. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι βρισκόμαστε στο τελευταίο σκαλοπάτι της δημοσιοϋπαλληλικής μισθολογικής ιεραρχίας. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι υπάρχουν υπάλληλοι που παίρνουν επίδομα και όχι σύνολο επιδομάτων μεγαλύτερο από το σύνολο των αποδοχών μας.

Και είναι αλήθεια ότι εκείνο το οποίο ζητούμε, είναι όχι η προνομιακή αντιμετώπιση, αλλά η ίση αντιμετώπιση. Ζητούμε επιτέλους ένα νέο σύστημα αμοιβών. Ζητούμε επιτέλους ένα νέο μισθολόγιο, που θα στηρίζεται σε αρχές, που θα άρει τις αδικίες και βεβαίως θα δίνει την προοπτική της σύγκλισης τον μισθών με τους Ευρωπαίους συναδέλφους μας. Έως την εφαρμογή αυτού του νέου ενιαίου μισθολογίου ζητούμε ουσιαστικές αυξήσεις των αποδοχών μας.

Ασφαλιστικό

Και βέβαια θα πρέπει να πω επίσης ότι ως εκπαιδευτικοί παλέψαμε και παλεύουμε για την διασφάλιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων. Παλεύουμε για ένα άλλο σύστημα. Ένα σύστημα που πραγματικά δεν θα στηρίζεται σε αριθμούς, αλλά θα έχει ως επίκεντρο την ευημερία του ανθρώπου.

Είναι αλήθεια ότι πολλές από τις προτάσεις της Κυβέρνησης που κατατέθηκαν πρόσφατα στη Βουλή και ψηφίστηκαν μας βρίσκουν αντίθετους, γι' αυτό και θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για ένα ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό σύστημα με βάση τις θέσεις του κλάδου.

Συλλογικές Διαπραγματεύσεις

Τέλος, απαντώντας στο ερώτημα γιατί δεν καταθέσαμε πρόταση στα πλαίσια των συλλογικών διαπραγματεύσεων, σας υπενθυμίζω πως πήγαμε σε συλλογικές διαπραγματεύσεις το 2000. Ποια ήταν όμως η κατάληξη αυτών των συλλογικών διαπραγματεύσεων; Είναι γνωστό σ' όλους. Ευτελισμός της όλης διαδικασίας.

Σ' αυτές τις συλλογικές διαπραγματεύσεις - παρωδία δεν μπορεί κανείς να πάει και να ελπίζει σε επίλυση όλων των θεμάτων που μας απασχολούν. Εμείς θέλουμε κι επιδιώκουμε ώστε οι συλλογικές διαπραγματεύσεις ν' αναβαθμιστούν και μέσα από το διάλογο ουσίας να δοθούν λύσεις στα προβλήματά μας.

Η σημερινή εποχή και οι υποχρεώσεις του σ. κ.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ζητήσω λίγο την προσοχή σας και την υπομονή σας για το τελευταίο μέρος της δευτερολογίας μου. Η σημερινή εποχή αναμφισβήτητα χαρακτηρίζεται από ραγδαίες διεθνείς μεταβολές, οικονομικές, επιστημονικές, τεχνολογικές, πολιτισμικές, πολιτικές και κοινωνικές. Κοινό γνώρισμα όλων αυτών των εξελίξεων είναι η κατάργηση κάθε μορφής συνόρων και το άνοιγμα των παγκοσμίων λεωφόρων των πληροφοριών που οδηγούν ταχύτατα στην κοινωνία της γνώσης.

Σ' αυτή την κοινωνία της γνώσης, τις καλύτερες δυνατότητες για προκοπή θα έχει όποιος διαθέτει το βασικό παραγωγικό κεφάλαιο των γνώσεων και πολύ περισσότερο όποιος έχει αποκτήσει την ικανότητα αξιοποίησης και μεταλλαγής των γνώσεων ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες συνθήκες και περιστάσεις.

Είναι σαφές ότι οι νέες προκλήσεις και δυνατότητες που προσφέρονται στις κοινωνίες, απαιτούν από αυτές προσπάθεια προσαρμογής στα νέα δεδομένα. Γιατί είναι ορατός πλέον ο κίνδυνος δημιουργίας ρήξης μεταξύ μιας μειονότητας ικανής να κινείται με ά-

νεση στην κοινωνία της γνώσης και μιας πλειονότητας που αισθάνεται περιθωριοποιημένη λόγω ελλείψεως γνώσεων.

Εμείς ταυτόχρονα ως εκπαιδευτικοί, διαπιστώνουμε τις υστερήσεις σε όλες τις διαστάσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αγωνιούμε γιατί έπρεπε ήδη να έχουμε προχωρήσει σε καινοτόμες αλλαγές και προσαρμογές στην ταχύτατα μεταβαλλόμενη πραγματικότητα που μας περιβάλλει.

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με την πολύπλευρη κρίση της κοινωνίας μας, με την κρίση αξιοπιστίας, την επικυριαρχία διαφόρων συμφερόντων, τον έλεγχο της πληροφόρησης, την έλλειψη οραμάτων, την ιδιώτευση, το στείρο ατομικισμό και τον άκρατο καταναλωτισμό, την χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας, την ανεργία χιλιάδων νέων, την συρρίκνωση του κράτους πρόνοιας, τη συνεχιζόμενη επί σειρά ετών λιτότητα για τους πολλούς, τη φορολογική αφαίμαξη των μισθωτών.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι είμαστε τα φορολογικά υποζύγια της χώρας μας, αλλά αν θέλετε όλα αυτά αποτελούν τα νέα κοινωνικά δεδομένα που συνθέτουν μια ζοφερή και κοινωνική πραγματικότητα. Αυτά τα δεδομένα δημιουργούν νέες προσεγγίσεις, νέες υποχρεώσεις για το Συνδικαλιστικό Κίνημα και ανοίγουν νέους προσανατολισμούς σηματοδοτώντας νέους στόχους και αγώνες.

Ιδιαίτερα το εκπαιδευτικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, πέρα από τα παραπάνω καλείται να προασπίσει την παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, να στηρίξει και να ενισχύσει τη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, να αγωνιστεί και να διεκδικήσει ένα νέο σχολείο.

Σύγχρονο σχολείο, ανοιχτό σχολείο στη ζωή και στην κοινωνία, ένα σχολείο δημοκρατικό, ένα σχολείο γνώσης, δεξιοτήτων και πολιτισμού, ένα σχολείο στην υπηρεσία όλων των παιδιών του ελληνικού λαού. Να αγωνιστεί και να διεκδικήσει την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της αποστολής μας ως λειτουργών της εκπαίδευσης.

Είναι ανάγκη επίσης ως εκπαιδευτικοί να αντιταχθούμε σε κάθε τι που απειλεί την εθνική μας ταυτότητα και την πολιτιστική μας κληρονομιά. Να αγωνιστούμε για την καλυτέρευση της ποιότητας της ζωής μας. Να αγωνιστούμε και να υπερασπιστούμε σ' αυτή την κοινωνία μας την ισονομία, την ισοπολιτεία και την αξιοκρατία.

Για να πετύχουμε όμως τους παραπάνω στόχους, εκτιμούμε ότι το Συνδικαλιστικό Κίνημα πρέπει να χαράξει μια νέα πορεία. Θα πρέπει να γίνει πόλος συσπείρωσης όλων των εργαζομένων δίχως προκαταλήψεις και σκοπιμότητες και να επιδιώξουμε να αναδειχτεί ένας ισότιμος κοινωνικός εταίρος, πειστικός και αξιόπιστος, με δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης στα ζητήματα που αφορούν τους εκπαιδευτικούς και τη θέση τους στην εργασία, στην κοινωνία και στη ζωή. Αλλά για να γίνει αυτό, συνάδελφοι και συναδέλφισσες –και θα κλείσω σε 2 λεπτά– επιβάλλεται να χαμηλώσουμε το μεγαλόφωνο λυρισμό των παρατάξεων, που όσο φουντώνει τόσο εκτρέφει την εύλογη δυσπιστία του κόσμου απέναντί τους. Επιβάλλεται να εξαλείψουμε τη γλώσσα του απολύτου και να ξαναβρούμε την αξία του διαλόγου και της συναινετικής και συνθετικής διαδικασίας.

Επιβάλλεται να λυτρωθούμε από την αρρώστια της αναξιοπιστίας και της χαύνωσης και να αποκτήσουμε επιτέλους έναν διαχρονικό λόγο, έναν ενιαίο λόγο, έναν αξιόπιστο λόγο, ώστε να μπορέσουμε να πείσουμε όλους, να πείσουμε πρώτιστα τους εκπαιδευτικούς για να πείσουμε κι όλη την κοινωνία.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοί μου, χρειάζεται ενεργός συμμετοχή όλων μας, για να δώσουμε αξία, κύρος, ακτινοβολία, ζωντάνια, αξιοπιστία στο Συνδικαλιστικό μας Κίνημα. Να ξανακάνουμε τη σχέση μας με το Κίνημά μας οργανική, ουσιαστική και όχι χρηστική και ευκαιριακή.

Ελάτε όλοι μαζί να υπερασπίσουμε τις θέσεις μας, τις ιδέες μας, τις αξίες μας, τις αρχές μας. Ελάτε όλοι μαζί να συνενώσουμε τις κοινές αγωνίες μας, να μετασχηματίσουμε σε θετική πρόταση τα οράματά μας, για μια κοινωνία δίκαιη, πιο ανθρώπινη, για μια εκπαίδευση ποιοτικά αναβαθμισμένη, για έναν εκπαιδευτικό οικονομικά και επαγγελματικά αναβαθμισμένο.

Συνάδελφοι, πριν κατεβώ από το βήμα θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους του Δ.Σ. για τη συνεργασία μας καθ' όλη τη διάρκεια της συνδικαλιστικής χρονιάς, θέλω να ευχαριστήσω από την καρδιά μου όλους τους Προέδρους των Συλλόγων της χώρας, όλα τα συνδικαλιστικά στελέχη για τη συνεργασία μας.

Θέλω –και επιτρέψτε μου να το κάνω– να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον εκλεκτό και αγαπητό συνάδελφο Καβακλή, που αποχωρεί από το Δ.Σ., για όσα με τις σκέψεις του, με τις ιδέες του και τις ενέργειές του προσέφερε στην εύρυθμη λειτουργία του Συμβουλίου.

Με τις σκέψεις αυτές τελειώνω και αφήνω αυτό το βήμα με την ελπίδα, την πίστη, με την αισιοδοξία μου για ένα καλύτερο αύριο του Συνδικαλιστικού Κινήματος, για ένα καλύτερο αύριο της εκπαίδευσης και των λειτουργών της. Εγώ πάντως θα συνεχίσω να λειτουργώ ως Πρόεδρος των 63.000 εκπαιδευτικών προς όφελος της εκπαίδευσης και του εκπαιδευτικού.

Σας ευχαριστώ θερμά όλους και καλό καλοκαίρι.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 71ης Γ.Σ.

Θ. ΓΚΟΥΜΑΣ: (Πρόεδρος Συνέλευσης)

Κύριε Υπουργέ της Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, κύριοι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων, αδέλφια μας από την Κύπρο, αγαπητοί συνάδελφοι αντιπρόσωποι, φίλες και φίλοι.

Ποτέ ως οργανωμένος κλάδος, δεν αντιμετωπίσαμε τη συνεδρίαση αυτή ως ένα παραδοσιακό, εθιμοτυπικό γεγονός, που καθιερώθηκε μέσα από τη διαχρονική πορεία της δράσης μας, για να ικανοποιήσει τυπικές υποχρεώσεις μεταξύ μας.

Δηλαδή χωρίς να αγγίξει την ουσία των προβλημάτων της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών της, χωρίς να αποτελέσει το εφαλτήριο για τη δημιουργία ποιοτικού προβληματισμού, που θα σηματοδοτεί και θα επηρεάζει τη δυναμική των εκπαιδευτικών μας πραγμάτων, καθώς μεταβαίνουμε από τη μια συνδικαλιστική περίοδο στην άλλη.

Είναι πεποίθησή μας, ότι η συνεδρίαση αυτή αποτελεί κορυφαία στιγμή για τον κλάδο, γιατί παρέχει τη δυνατότητα ουσιαστικής επικοινωνίας, μιας επικοινωνίας που με τη συμβολή όλων μπορεί να κινητοποιήσει όλες μας τις δυνάμεις και να τις θέσει στην υπηρεσία κοινής εκπαιδευτικής προοπτικής, με στόχο την πρόοδο της χώρας μας και αυτή την πεποίθηση είμαστε βέβαιοι ότι έχετε κι εσείς και ότι διακρίνει και τη δική σας σκέψη κύριοι Υπουργοί, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, κύριοι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων.

Κύριε Υπουργέ, συνηθίζουμε, να εντάσσουμε τους γενικότερους και ειδικότερους στόχους μας, ως συνδικαλιστικό κίνημα, στον ευαίσθητο χώρο της εκπαίδευσης, σε ένα ευρύτερο πλαίσιο σχεδιασμού και προγράμματος δράσης, που δεν μπορεί να αγνοεί, πολύ περισσότερο να αδιαφορεί, για όλα όσα συμβαίνουν στη χώρα μας και στο διεθνές περιβάλλον.

Θα ήταν για μας μια επανάληψη να αναφερθούμε για άλλη μια φορά σε αυτό που διεξοδικά, αναλυτικά και επανειλημμένα εξαντλήσαμε σε προηγούμενες συνεδριάσεις αυτού του τύπου.

Δηλαδή, στο γεγονός ότι βρισκόμαστε στο επίκεντρο δίνης ραγδαίων αλλαγών, όχι μόνο ως εργαζόμενοι, αλλά και ως ευρύτερη κοινωνία και ως εκπαιδευτική δυναμική.

Διαδικασία και προοπτική και κυρίως ως δυνατότητα να αντιμετωπίζεται η νέα πραγματικότητα με πολιτικούς όρους και πρωτοπόρες πολιτικές επιλογές.

Για πρώτη ίσως φορά, οι δυνάμεις της πολιτικής, της κοινωνίας, της εργασίας, εμφανίζονται αδύναμες να α-

ντιπαρατεθούν στις δυνάμεις της ασυδοσίας του κεφαλαίου.

Για πρώτη ίσως φορά, ενισχύεται η αίσθηση, αν όχι η βεβαιότητα, ότι όλο και πιο δύσκολα τείνουν να αμφισβητηθούν οι δομές και οι θεσμοί της κοινωνικής ανισότητας, για πρώτη ίσως φορά αμφισβητείται το αυτονόητο δικαίωμα των υποκειμένων, να διεκδικούν την οργάνωση μιας κοινωνίας της ελευθερίας, της ισότητας, της ισοτιμίας, της δικαιοσύνης, της εσωτερικής απελευθέρωσης, της δίκαιης συμμετοχής στο παραγόμενο προϊόν.

Με τρόπο εκπληκτικό, που αφήνει άναυδο ακόμα και τον στοιχειωδώς σκεφτόμενο πολίτη, ό,τι καινοτόμο έφερε η μεταβιομηχανική εποχή, ηλεκτρονική διάδοση της πληροφορίας, οι νέες τεχνολογίες, η πτώση των οικονομικών συνόρων, τίθεται αυτομάτως στην υπηρεσία του πολυεθνικού κεφαλαίου, που δεν έχει πρόσωπο, δεν έχει πατρίδα, δεν έχει ελεγκτικούς μηχανισμούς, που λειτουργεί με όρους αποικιοκρατικών μονοπωλίων.

Απομυζά τον πλούτο των εθνικών οικονομιών και τείνει να διαμορφώσει με τους δικούς του όρους την ανάπτυξη των κοινωνιών. Πρόκειται για τις κοινωνίες της τηλεοπτικής υποκουλτούρας και μιας εικονικής πραγματικότητας, που εμπεδώνει στη συνείδηση του μέσου πολίτη τα πρότυπα του γρήγορου και εύκολου κέρδους, της απανθρωποίησης του ατόμου και της απαξίωσης της συλλογικής λειτουργίας και δράσης.

Ο νους κάθε σκεφτόμενου ανθρώπου, αντιστέκεται στην κυριαρχία των νεοφιλελεύθερων επιλογών, στην παγκόσμια οικονομική σκηνή. Αδυνατεί να τις συλλάβει και να τις διακρίνει.

Βιώνει όμως τα αποτελέσματά τους, γιατί αυτές οι νεοφιλελεύθερες επιλογές, αμφισβητούν το κοινωνικό κράτος, αμφισβητούν την κοινωνία της συνοχής και της

αλληλεγγύης, αμφισβητούν τις κατακτήσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Πρεσβεύουν την κοινωνική αποδιάρθρωση, την απαξίωση της πολιτικής, την ήττα της συλλογικής δράσης, ενθαρρύνουν τον εφησυχασμό, την ιδιωτικοποίηση, την αποχή από τα κοινά, τη φαλκίδευση των κοινωνικών και πολιτικών θεσμών.

Ως εκπαιδευτικοί, που γνωρίζουμε πολύ καλά τη δύναμη και την αξία της παιδείας, επιφορτισμένοι με το χρέος, για την πολύπλευρη ενίσχυση της νέας γενιάς και ευαισθητοποιημένοι από τις συνέπειες αυτής της πραγματικότητας, που επιθετικά και προκλητικά προβάλλει, με στόχο να σαρώσει ό,τι κατέκτησαν οι οργανωμένες κοινωνίες διαχρονικά, για τα πλατιά λαϊκά στρώματα, για τις δημοκρατικές ελευθερίες, για την καθολικότητα του φαινομένου της παιδείας και για τις κατακτήσεις των εργαζομένων, δεν έχουμε την πολυτέλεια να αδιαφορούμε.

Όπως δεν έχουν την πολυτέλεια να αποστασιοποιούνται ή να εφησυχάζουν και οι δυνάμεις της πολιτικής. Η απειλή αφορά όλους. Γιατί όλοι αναφέρονται, αντιστοιχίζονται και εκφράζουν οράματα και προσδοκίες ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, στα πλαίσια μιας ουσιαστικής και μεστής επικοινωνίας, που επιδιώκουμε να έχουμε μαζί σας, σε αυτήν εδώ την κορυφαία για τον κλάδο μας διαδικασία, δε θα επιχειρήσουμε να σας καταστήσουμε απλώς κοινωνούς των προβλημάτων που μας απασχολούν ως εκπαιδευτικούς και ως εργαζόμενους.

Αναμένουμε και από εσάς, στα πλαίσια ενός γόνιμου διαλόγου, απαντήσεις στα ζητήματα που θα θέσουμε, όχι βέβαια για να αποδελτιώσουμε διαφωνίες, αλλά κυρίως για να καταγράψουμε κοινούς τόπους, που θα σηματοδοτήσουν καλύτερο μέλλον για τη νέα εκπαιδευτική χρονιά και θα διαμορφώσουν όρους, ενός ουσιαστικού διαλόγου, για το ξεπέρασμα των προβλημάτων.

Θα πρέπει να γνωρίζετε κ. Υπουργέ, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων και από προηγούμενες Γενικές Συνελεύσεις, ότι ως κλάδος, είμαστε υπέρ των ελεγχόμενων εντάσεων. Αρκεί να γνωρίζουμε πότε ανάβει και πότε σβήνει ο διακόπτης.

Θα αρχίσουμε από τα γενικότερα προβλήματα, που μας αφορούν ως εργαζόμενους και ως εκπαιδευτικούς, για να πάμε στη συνέχεια, στα ειδικότερα προβλήματα του χώρου της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Μισθολογικό, όσον αφορά την πολιτική αμοιβών, δικαιολογημένα μας διακατέχει η οργή και η αγανάκτηση. Οι ειδικοί λογαριασμοί ισχύουν για άλλους, που απολαμβάνουν επιδόματα, ίσα ή και μεγαλύτερα από το μισθό του πρωτοδιοριζόμενου εκπαιδευτικού.

Τα προνομιακά συνταξιοδοτικά καθεστώτα ισχύουν για άλλους, που απολαμβάνουν 2 και 3 εκατομμύρια από μερίσματα το χρόνο, πέραν των όσων καταβάλλονται για τους φτωχούς συγγενείς του συνταξιοδοτικού συστήματος.

Για άλλους βρίσκονται ειδικοί πόροι, ικανοί να ενισχύσουν τα ασφαλιστικά τους ταμεία, τα οποία και εξαιρέθηκαν από το νέο ασφαλιστικό. Για μας, δεν υπάρχουν πόροι. Τα ελλείμματα των ευγενών ταμείων καλύπτονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, που καταβάλλει αρκετά δις για να διατηρούνται, στο δυσθεώρητο για μας ύψος οι συντάξεις τους και το εφάπαξ τους.

Και τίθεται εύλογα το ερώτημα, γιατί ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να καλύψει την πλήρη συνταξιοδότηση του εκπαιδευτικού στα 30 χρόνια υπηρεσίας; Με τη μεταχείριση αυτή που υφίσταται ο εκπαιδευτικός κ. Υπουργέ, δεν είναι δυνατόν να αναγορευτεί σε πρώτη εθνική προτεραιότητα η παιδεία.

Δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσει το δημόσιο σχολείο της παιδείας και του πολιτισμού που φιλοδοξεί να αναγορεύσει τη νέα γενιά, σε συνείδηση ανήσυχη και γρηγορούσα για την προκοπή και το μέλλον αυτής της χώρας.

Είμαστε εκπαιδευτικοί και αναφερόμαστε προς εκπαιδευτικούς, Υπουργούς και εκπροσώπους των πολιτικών κομμάτων, και είμαστε υποχρεωμένοι να σας υποδεχτούμε και να σας ευαισθητοποιήσουμε, ως προς την άδικη μεταχείριση, που υφιστάμεθα από την πολιτεία.

Δε ζητήσαμε ποτέ προνομιακή μεταχείριση. Ζητάμε όμως τα αυτονόητα και τα αυτονόητα είναι και τα πιο επαναστατικά, εμπράκτως να αναγνωριστεί ο ρόλος μας από την πολιτεία και να αρθεί επιτέλους η άδικη μισθολογική μεταχείριση, που υποχρεώνει έναν από τους πιο κρίσιμους για τη πορεία της κοινωνίας και της χώρας κλάδους, να πολυαπασχολείται ή ακόμα και να ετεροαπασχολείται.

Όμως, λαός που έχει υποβαθμισμένους τους εκπαιδευτικούς του, είναι υποβαθμισμένος σε κάθε είδους δουλειά, κοινωνική, πολιτισμική, οικονομική, ακόμα και εθνική.

Εκ των πραγμάτων, κ. Υπουργέ και κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, είμαστε υποχρεωμένοι να αναφερθούμε στον εκπαιδευτικό και στην ανάγκη επίλυσης των προβλημάτων.

Εκπαιδευτικό σύστημα, που στερείται της ψυχής του εκπαιδευτικού, στερείται πνοής ζώσας. Γι' αυτό και αναφερόμενοι στη συνέχεια στα ειδικότερα προβλήματα της εκπαίδευσης, από τον εκπαιδευτικό θα αρχίσουμε πάλι.

Γιατί και το σύστημα διορισμών και το σύστημα της αξιολόγησης, συνδέονται άμεσα με την όλη μεταχείριση που υφίσταται ο εκπαιδευτικός στα πλαίσια του εκπαιδευτικού συστήματος.

Ασφαλιστικό. Πριν από λίγες μέρες ψηφίστηκε το νέο ασφαλιστικό. Με κάθε ειλικρίνεια, απευθυνόμενοι στις πολιτικές δυνάμεις της συμπολίτευσης, αλλά και της αξιωματικής αντιπολίτευσης, λέμε ότι ο νέος νόμος για το ασφαλιστικό, δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες των δημοσίων υπαλλήλων, για ένα ασφαλιστικό σύστημα με τις αρχές που ως δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα έχουμε διαμορφώσει.

Με την οριστικοποίηση πλέον του μέσου όρου της τελευταίας 5ετίας, ως βάσης υπολογισμού της σύνταξης και με την πτώση του ποσοστού αναπλήρωσης από το 80% στο 70%, οι συντάξεις σε μακροπρόθεσμο στάδιο, θα βαίνουν μειωμένες.

Η εισφορά για την κύρια σύνταξη παραμένει. Οι ανισότητες μεταξύ δημοσίων υπηρεσιών και ευρύτερου δημόσιου τομέα, παραμένουν και ενισχύονται.

Η προνομιακή, ασφαλιστική μεταχείριση ορισμένων κλάδων διατηρήθηκε, όπως διατηρήθηκε και η κάλυψη των ελλειμμάτων ορισμένων ευγενών ταμείων, από τον κρατικό προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα τη διατήρηση της ανισότητας στο ύψος της σύνταξης και του εφάπαξ.

Η αναγνώριση της ιδιαιτερότητας του εκπαιδευτικού επαγγέλματος και στο συνταξιοδοτικό ζήτημα, εξακολουθεί να εκκρεμεί. Η σχετική τροπολογία δεν ψηφίστηκε κ. Υπουργέ. Πέρα από το μικρό, θετικό βήμα που συνιστούσε η τροπολογία, η οποία θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα ψηφιστεί σύντομα, το κυρίαρχο αίτημα των εκπαιδευτικών, για πλήρη συνταξιοδότηση στα 30 χρόνια υπηρεσίας παραμένει, χρονίζει και αναζητά την επίλυση του.

Ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό, δίκαιη αναδιανεμητικοί μηχανισμοί, με νέο φορολογικό σύστημα και πολιτική αμοιβών, που να αναγνωρίζει την ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού επαγγέλματος και ταυτόχρονα να αίρει τις μισθολογικές αδικίες και την άναρχη επιδοματική πολιτική, είναι 3 κρίσιμες παράμετροι, που καθορίζουν και την ποιότητα της κοινωνικής πολιτικής και τις βασικές κατευθύνσεις των πολιτικών επιλογών, ενάντια στην επιχείρηση κυριαρχίας επιλογών, που θέλουν να πλήξουν το κοινωνικό κράτος.

Για μας, κ. Υπουργέ, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων, η πολιτική έχει νόημα, όταν τίθεται στην υπηρεσία των πολλών, όταν τους προστατεύει από την ασυδοσία του κεφαλαίου, όταν δεν έχει πρώτιστο μέλημα την ευημερία των οικονομικών μεγεθών, αλλά την ισόρροπη ανάπτυξη, με όρους κοινωνικής συνοχής και ευημερίας.

Εδώ ακριβώς κρίνεται η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα της πολιτικής παρέμβασης. Στο να αποφασίζει με ποιους θα πάει και ποιους θα αφήσει.

Στους κρίσιμους αυτούς τομείς, ως εργαζόμενοι και ως εκπαιδευτικοί, δεν έχουμε λόγους να αισθανόμαστε ευτυχείς. Εξακολουθούμε να παραμένουμε τα υποζύγια των φορολογικών βαρών, αφού πληρώνουμε το 67% των άμεσων φόρων. Η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων, μας επιβαρύνει διπλά. Το αφορολόγητο δεν αγγίζει καν το όριο της 4μελούς οικογενειακής διαβίωσης.

Αναπληρωτές. Από τον Αύγουστο του 1997 κ. Υπουργέ, επισημαίνουμε την τεράστια αδικία και τη μεγάλη προσβολή που υπέστη η αξιοπρέπεια του αναπληρωτή εκπαιδευτικού με το νόμο 2525.

Από τότε είχαμε επισημάνει σε όλους τους τόνους και είχαμε διακηρύξει πως καμία κυβέρνηση και κανένα σύστημα διορισμών δεν έχει το δικαίωμα να θέσει εκτός εκπαίδευσης αναπληρωτές, εκπαιδευτικούς, που επέλεξαν το χώρο της εκπαίδευσης ως την κύρια επιλογή της ζωής τους. Καμία κυβέρνηση και κανένα σύστημα διορισμών δεν έχει το δικαίωμα να εντείνει και να διαιωνίζει την αγωνία που προκαλεί η ανασφάλεια της εργασιακής τους σχέσης, και να αφήνει μετέωρους χιλιάδες εκπαιδευτικούς, στους οποίους η επίσημη πολιτεία εμπιστεύτηκε και μάλιστα επί πολυετή αντιστοίχιση των παιδιών του λαού μας.

Γι' αυτό και πέρα από τις άλλες ενστάσεις μας για αλλαγή του συστήματος διορισμών, υποστηρίξαμε με θέρμη και σθένος, την ανάγκη διασφάλισης, του διορισμού, όλων των αναπληρωτών, δηλαδή το αυτονόητο. Το δικαίωμα στη δουλειά τους. Επιτέλους η Πολιτεία άκουσε τις εκκλήσεις μας και την αμετακίνητη διεκδίκησή μας για τον διορισμό όλων των αναπληρωτών.

Μπορεί να μην ικανοποιεί πλήρως τη θέση μας για ένα ποσοστό 60%-40%. Όμως το 75% με το 25% σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι φετινοί διορισμοί ουσιαστικά θα γίνουν από το 25% δηλαδή τον γ' πίνακα των αναπληρωτών λόγω εξάντλησης των πινάκων του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, συνιστά σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση των θέσεών μας και το πιστώνουμε στα θετικά του Υπουργείου.

Βλέπετε κύριε Υπουργέ ότι δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να συμπαραταθούμε όταν διαπιστώνουμε πρόοδο στην επίλυση των προβλημάτων. Όπως και δεν διστάζουμε να είμαστε αντίθετοι, όταν διαπιστώνουμε στασιμότητα ή απροθυμία ή επιλογές αντίθετες με τις προσδοκίες ή τις διεκδικήσεις του κλάδου.

Γι' αυτό και αν το προσέξατε στο διάστημα της διετούς επικοινωνίας, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα του κλάδου δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να συμπολιτευόμαστε αντιπολιτευόμενοι, επιλογές που μας πλήττουν ή να αντιπολιτευόμαστε χειρισμούς, συμπολιτευόμενοι με μακρόπνοους εκπαιδευτικούς στόχους και μεταρρυθμιστικές τάσεις.

Στα πλαίσια αυτής της πολιτικής, προφητικά από το 1997 επισημάναμε ότι δεν είναι οι νόμοι που προσδιορίζουν το βιώσιμο ή μη των αλλαγών. Αυτοί έρχονται και παρέρχονται. Είναι ο βαθμός αποδοχής τους από τη συλλογική συνείδηση των εκπαιδευτικών, των γονιών,

των μαθητών, της κοινωνίας, που προσδιορίζει το βιώσιμο των εκπαιδευτικών αλλαγών.

Είναι ο βαθμός ανταπόκρισης του νέου στις προσδοκίες του κοινωνικού συνόλου και στις σύγχρονες ανάγκες. Γι' αυτό και πιστεύουμε ότι τα νομοθετήματα στην εκπαίδευση πρέπει να έχουν τη μορφή ανοιχτών προγραμμάτων και να δέχονται διορθωτικές παρεμβάσεις και να λύνουν, όχι να συσσωρεύουν προβλήματα.

Σχετικά με την αξιολόγηση ο κλάδος μας κύριε Υπουργέ, προ 20ετίας είχε ταχθεί υπέρ ενός αξιολογικού συστήματος στην εκπαίδευση που στόχο θα είχε την αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, και το ποιοτικότερο εκπαιδευτικό αποτέλεσμα.

Μέσα από συνέδρια και ημερίδες, διαμόρφωσε αρχές και θέσεις για μια αξιολόγηση αναβάθμισης και προόδου της σχολικής μονάδας, που θα στηριζόταν στην εδραίωση σχέσεων συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ των παραγόντων της εκπαιδευτικής κοινότητας. Στο σεβασμό της προσωπικότητας και του ρόλου του εκπαιδευτικού, στην ανάγκη να αναγνωρίζεται το προϊόν του καθημερινού του μόχθου, στην ανάγκη να οργανώνεται σε επιστημονικές βάσεις το σύνολο της δουλειάς του.

Στην ανάγκη να πρυτανεύει η αρχή της συλλογικότητας στον προγραμματισμό, στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση της εκπαιδευτικής πράξης. Στην ανάγκη να αυτοπραγματώνεται ο ίδιος ο εκπαιδευτικός μέσα από τη βαθιά ικανοποίηση που θα του παρέχει το προϊόν της δημιουργίας του.

Ο κλάδος μας κύριε Υπουργέ, κουβαλώντας τις ζοφερές εμπειρίες του επιθεωρητισμού του παρελθόντος, καταδίκασε την επιθεωρητική αξιολόγηση ως αξιολόγηση αυταρχισμού και ποδηγέτησης των εκπαιδευτικών. Εκείνη η αξιολόγηση με το σύστημα αυταρχισμού και καταπίεσης, που εισήγαγε, καταδυνάστευσε ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα και εδραίωσε νοοτροπία κατασταλτικού ελέγχου του εκπαιδευτικού, που δεν του επέτρεπε να απελευθερώσει τις απεριόριστες δυνατότητές του ώστε να μεταβληθεί σε ψυχή της εκπαιδευτικής διαδικασίας και μέσα από το σύνολο των πρωτοβουλιών και της δράσης του να αποδείξει την ποιότητα της δημιουργικής του συμβολής στη διαμόρφωση του παραγόμενου έργου.

Έτσι από τον καταπιεσμένο και καταδυναστευμένο εκπαιδευτικό, οδηγηθήκαμε στον καταπιεσμένο και συμμορφούμενο προς τις άνωθεν υποδείξεις, μαθητή. Και στη συνέχεια στη χειραγωγημένη κοινωνία.

Όμως ένας βασικός νόμος της διαλεκτικής, διδάσκει πως πολλές ποσοτικές συσσωρεύσεις οδηγούν σε ποιοτικές εκρήξεις, τη μορφή και την έκταση των οποίων κανείς δεν δύναται να προβλέψει. Κατά συνέπεια κύριε Υπουργέ αν η αξιολόγηση που πρόσφατα θεσμοθετήθηκε δεν ενταχθεί ως διαδικασία στην υπηρεσία απελευθέρωσης των δημιουργικών πρωτοβουλιών του εκπαιδευτικού και στην αναβάθμιση και πρόοδο του εκπαιδευτικού έργου, τότε με δεδομένη τη σθεναρή και αποφασιστική αντίδραση του κλάδου, σε οποιαδήποτε απόπειρα επαναχειραγώγησης και επαναφοράς, σε αυταρχικές καταστάσεις, πολύ φοβάμαι ότι οι εκπαιδευτικοί, εκπαιδευτικό σύστημα, πολιτική ηγεσία και κοινωνία, θα μαζέψουν τα συντρίμμια του όποιου φιλόδοξου εγχειρήματος, να αποβεί η εκπαίδευση και η παιδεία επ' αγαθώ ενός πολύπαθου λαού, όπως είναι ο λαός μας.

Δεν επιχειρώ δίκη προθέσεων, ούτε προδιαγράφω μέλλον ζοφερό. Εκείνο το οποίο δικαιούμαι να ισχυρίζομαι, είναι ότι ακόμα και τα καλύτερα νομοθετήματα στην πράξη δοκιμάζονται, για να καταξιωθούν ή να απαξιωθούν στη συλλογική μνήμη και συνείδηση. Άρα η επιτυχία του ορθολογικού συστήματος που εξαγγέλθηκε, προϋποθέτει διαμόρφωση κατάλληλης κουλτούρας, που ευθέως αναφέρεται στα στελέχη της εκπαίδευσης, όπως προϋποθέτει και διαμόρφωση συνθηκών ώστε η αξιολογική διαδικασία να προχωρήσει με δημοκρατία και επιστήμη όπως χαρακτηριστικά αναφέρουμε και στις αποφάσεις μας.

Και να είστε βέβαιοι, ότι ο κλάδος θα αντιμετωπίσει το θεσμό ως κάτι καινούριο, αρχή μιας άλλης πορείας κι όχι στη λογική του βρυκόλακα της εκπαιδευτικής διαδικασίας των παρελθόντων ετών.

Κύριε Υπουργέ. Κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων. Από τα πράγματα υποχρεώθηκα να γίνω πιο αναλυτικός, γιατί ορισμένα ζητήματα που εξ αντικειμένου μονοπωλούν το ενδιαφέρον του κλάδου είναι αυτά που μας απασχολούν αυτή την περίοδο.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι υποβαθμίζουμε άλλα εξ ίσου σημαντικά και ενδιαφέροντα, όπως το μέγα θέμα των αποσπάσεων και της αντιμετώπισης των προβλημάτων, στην καθημερινή ζωή της σχολικής πραγματικότητας.

Οι αποσπάσεις κύριε Υπουργέ πρέπει να λύσουν τα προβλήματα που δημιούργησαν οι περιορισμένες μεταθέσεις. Εκπαιδευτικός μη απεγκλωβισμένος από τα οικογενειακά και άλλα προβλήματα λόγω διαφορετικού τύπου δουλειάς και τόπου δουλειάς μεταξύ των συζύγων δεν μπορεί να είναι απερίσπαστος στο έργο του. Σχολική μονάδα που δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα αναπλήρωσης των ολιγόωρων και ολιγοήμερων απουσιών των εκπαιδευτικών με αξιόπιστο και επωφελή για τον εκπαιδευτικό τρόπο, δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά. Δεν θα αναφερθώ στο σύνολο των προβλημάτων κύριε Υπουργέ, τα οποία άλλωστε γνωρίζετε, από τις επανειλημμένες συναντήσεις που είχατε με το ΔΣ της ΔΟΕ τη χρονιά αυτή.

Ολοκληρώνοντας κύριε Υπουργέ και κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων και των κοινωνικών φο-

ρέων τον χαιρετισμό μου θέλω καταληκτικά να επισημάνω το εξής.

Είναι πάντα στημένοι οι σταυροί της απαξίωσης, του εκφυλισμού και του μηδενισμού από άσπονδους φίλους και δεδηλωμένους αντιπάλους του κρίσιμου αυτού τομέα της κοινωνικής δραστηριότητας και συγκρότησής μας, είτε αυτοί έχουν τη μορφή των σειρήνων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που βλέπει την εκπαίδευση ως εμπορεύσιμο είδος είτε έχουν τη μορφή επιλογών όσον αφορά τους σκοπούς και τους στόχους του εκπαιδευτικού συστήματος, είτε έχουν τη μορφή της ολιγωρίας και του ελλείμματος είτε της επανάπαυσης και του εφησυχασμού του εκπαιδευτικού κόσμου σε τομείς όπως εξ αντικειμένου θέλουν να πρωταγωνιστούν.

Γι' αυτό κύριε Υπουργέ και ανησυχούμε και γρηγορούμε. Ο αγώνας μας, είναι αγώνας για την προάσπιση του ρόλου μας και της αξιοπρέπειάς μας. Είναι αγώνας για μια αξιοπρεπή θέση στον εθνικό παραγωγικό καταμερισμό. Όπως αρμόζει σε δυνάμεις του πολιτισμού και της παιδείας. Είναι αγώνας για την εκπαίδευση. Για το νέο ρόλο του σχολείου και την ανάγκη που έχει αυτή η κοινωνία μπροστά στις προκλήσεις του παρόντος και του εγγύτερου μέλλοντος να διατηρήσει τη συνοχή τους και να μη κατακερματιστεί από τα πρότυπα της ιδιώτευσης και του εφησυχασμού, που ορισμένοι, προκειμένου να την απονευρώσουν φιλότιμα προωθούν και προσπαθούν να την εκφυλίσουν.

Οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, τώρα απαντούν θετικά στο λειτουργικό σχολείο του μέλλοντος, θέλουν έμπρακτα να δηλώσουν πως η προσωπικότητά τους υπερτερεί της όποιας λογικής ισοπέδωσης του δημόσιου χαρακτήρα του σχολείου. Η πράξη τους και η επιστημονική τους κατάρτιση δεν επιτρέπει καμία αμφισβήτηση και μετουσιώνει την ψυχή τους σε κήρυκα λόγων και έργων.

Το έργο των εκπαιδευτικών είναι έργο υψηλής κοινωνικής ευθύνης και έχουν τραβήξει το δρόμο του αγώνα. Για την πρόοδο, τον πολιτισμό, την οικονομική ανάπτυξη και τη συνοχή της κοινωνίας.

Σ' αυτό τον αγώνα, οι πολιτικές και οι κοινωνικές δυνάμεις είναι ανάγκη να πάνε χέρι-χέρι αν πραγματικά υπάρχει διάθεση για άρση αδιεξόδων.

Σ' αυτόν τον αγώνα που εμείς και στο μέλλον θα συνεχίσουμε, σας καλούμε όλους, γιατί η εκπαίδευση και η παιδεία, είναι υπόθεση όλων.

Πολλοί πιστεύουν ότι στον συνδικαλισμό δεν μπαίνει το συναίσθημα. Άλλοι πως το συναίσθημα, δεν διατάσσεται. Σας διαβεβαιώνω ότι οι εκπαιδευτικοί, οι δάσκαλοι, οι νηπιαγωγοί, οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων, φύσει συναισθηματικοί τύποι, εραστές των ωραίων και υψηλών στόχων και συνδικαλίζονται σωστά και οδηγούν την παιδεία σε δρόμους καθαρούς με νόημα και με χρώμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ: (Υπουργός Παιδείας)

Κύριε Πρόεδρε της Γ. Συνέλευσης, κύριε Πρόεδρε της ΔΟΕ, φίλοι Εκπαιδευτικοί.

Εύχομαι πραγματικά καλή επιτυχία στις εργασίες του κλάδου σας.

Για μας έχει μεγάλη σημασία κάθε φορά να έχουμε πληρότητα, ακρίβεια και ουσιώδη επικοινωνία στις αμοιβαίες θέσεις καθώς όπως έχει αποδειχθεί, θεωρούμε ότι η Εκπαίδευση δεν είναι υπόθεση κάποιου Υπουργείου, δεν είναι υπόθεση κάποιων Υπουργών, η Εκπαίδευση είναι κυρίως υπόθεση των ανθρώπων της, όπως εκφράζονται κυρίαρχα, όπως με θέσεις, με πρωτοβουλίες, δημιουργούν και στην πολιτεία, το πλαίσιο ενός διαλόγου που οδηγεί κάθε φορά σε μία κοινή στάση.

Έχει ήδη αποδειχθεί ότι υπάρχει ένας ουσιώδης κοινός στόχος για την ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας, για την ενίσχυση του δημόσιου σχολείου. Κι επειδή οι θέσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας στο σύνολό τους, είναι θέσεις οι οποίες προάγουν το δημόσιο δωρεάν χαρακτήρα του σχολείου, είμαστε σήμερα πραγματικά σε θέση να ζητάμε διαδικασίες διαλόγου, διαδικασίας κοινής πορείας, έτσι ώστε ο Ελληνικός λαός μέσα απ' την εκπαίδευσή του να έχει κάθε φορά την πιο μεγάλη δύναμη και την πιο μεγάλη προοπτική ζωής στα παιδιά του.

Όπως όλοι ξέρουμε, η Κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας, δεν είναι για την Ελλάδα μια απειλή, αλλά είναι μια πρόκληση δημιουργική.στην οποία ήδη το δημόσιο σχολείο έχει ανταποκριθεί. Αυτή τη στιγμή ακριβώς μια και χρειάζονται κάποιοι διαρκώς να αναφέρονται κάπου έξω από την Ελλάδα, παρόλο που έπρεπε όλοι μέσα απ' τη δική μας χώρα να κάνουμε τις αναγνώσεις μας, τα στοιχεία των Διεθνών οργανισμών δείχνουν, ότι η Ελλάδα τα τελευταία 28 χρόνια μετά την εγκαθίδρυση της δημοκρατίας, με ένταση τα τελευταία 20 χρόνια και αποφασιστικά τα τελευταία 6, έχει πετύχει όλους τους στόχους που αναλογούν.

Αυτά δεν αναλογούν μόνο σε μια Κυβέρνηση, αναλογούν σε όλους μας. Είναι κοινό κτήμα του Ελληνικού λαού. Αυτή τη στιγμή, το Ελληνικό δημόσιο σχολείο, από το Νηπιαγωγείο, το Δημοτικό και το Γυμνάσιο, την 9χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, έχει πετύχει τον υψηλότερο βαθμό συμμετοχής, 98,5% όταν χώρες που θεωρούνται πολύ πιο ανεπτυγμένες, είναι σε ποσοστά κάτω του μέσου ορού των χωρών του ΟΟΣΑ και σε ποσοστά που ορισμένες φορές απέχουν 12 και 20 μονάδες από την Ελλάδα.

Και όπου ακόμα υπάρχουν παιδιά σε μειονεκτικές ομάδες, ακόμα κι εκεί υπάρχει η μέριμνα όπως και φέτος αποτυπώνεται και στην πολιτική διορισμών, για τη λήψη ειδικών μέτρων. Ξέρετε καλά ότι φέτος έχουμε 450 οργανικές θέσεις που συστάθηκαν μόνο για την αντιμετώπιση των τάξεων υποδοχής.

Συστάθηκαν επίσης 150 οργανικές θέσεις μόνο για την αντιμετώπιση του προβλήματος των τσιγγανόπουλων και για πρώτη φορά στην ιστορία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, εισάγουμε το θεσμό των δυσπρόσιτων, έτσι ώστε σε όλη την Ελλάδα το εκπαιδευτικό αγαθό να είναι κοντά και στην πιο μικρή ανάγκη.

Προσέξτε γιατί κάποιος εκπρόσωπος Κόμματος ζήτησε στη Βουλή με κατηγορηματικό τρόπο να κάνουμε 8.000 διορισμούς, θεωρώντας ότι είναι το άπαν της προοδευτκότητας και ζήτησα συγγνώμη γιατί υπολειπόμαστε μόνο κατά 89 φέτος, γιατί οι διορισμοί φέτος είναι 7.921. Βελτιώστε λίγο τους στόχους για να μην διαψεύδεστε τόσο πολύ.

Εγκαθιδρύουμε λοιπόν φέτος για πρώτη φορά στην ιστορία της Πρωτοβάθμιας και τον θεσμό των δυσπρόσιτων, όπου θα καλυφθούν οι ανάγκες με τρόπο αποτελεσματικό και καίριο καθώς το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα διαθέτει βαθιά δημοκρατικά χαρακτηριστικά. Έχουμε αυτή τη στιγμή 971 μονοθέσια, 835 διθέσια σχολεία, καλύπτοντας όχι μόνο .τα νησιά, όπως τα Διαπόρια, οι Λειψοί, αλλά καλύπτοντας ακόμα και περιοχές όπως τις Καπιές της Χίου, όπου για ένα παιδί υπάρχει ένας εκπαιδευτικός.

Ποτέ άλλοτε η εκπαίδευση δεν είχε αυτή την ολοκληρωμένη δημοκρατική μορφή όπως την εξασφαλίζει το Ελληνικό δημόσιο σχολείο και προχωράμε σταθερά στην ενίσχυση όλων των όψεων της λειτουργίας του σχολείου. Και μια και κάθε χρόνο πιστοποιούμε αμοιβαία τις πράξεις μας, θα ήθελα να τονίσω πως ό,τι ακριβώς είπαμε εδώ πέρυσι ως εξαγγελία, είναι φέτος πραγματικότητα, ακριβώς όπως πραγματικότητα είναι και η επίλυση του θέματος των αναπληρωτών, που εγώ είχα πει εδώ μέσα ότι είναι οργανική συνιστώσα της εκπαίδευσης και έτσι σήμερα ανοίξαμε το δρόμο να υπάρχει η εκπαιδευτική δικαιοσύνη και κοινωνική δικαιοσύνη στο χώρο της Εκπαίδευσης.

Όπως επίσης πέρυσι ανακοινώσαμε τη δημιουργία του Οργανισμού Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, ο οποίος φέτος, σε επόμενες ακριβώς μέρες, θα αποτελέσει πράξη και θα είναι εργαλείο όλης της εκπαίδευσης, καθώς όπως όλοι ξέρετε και η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, θα αποστείλει τον εκπρόσωπό της στο Δ.Σ.

Παντού, σε όλα τα επίπεδα προχωράμε τη βελτίωση των εκπαιδευτικών υποδομών. Αυτό δείχνει και η συμμετοχή των Δασκάλων στο πρόγραμμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας καθώς ήδη ολοκληρώθηκε η πρώτη επιμορφωτική γενιά των 12.500 εκπαιδευτικών με απόλυτα ισότιμη συμμετοχή Δασκάλων και Καθηγητών και υπολογίζουμε πια, με την επιτυχία του Προγράμματος, ότι ο κύκλος των 75.000 θα ολοκληρωθεί πολύ πριν το τέλος του 2003 που είχαμε πει, έτσι ώστε μέσα στο 2003 να αρχίσει η επιμόρφωση των άλλων 75.000 ώστε μέσα σε μία διετία, το σύνολο των εκπαιδευτικών να είναι συμμέτοχο στη λειτουργία των προκλήσεων των νέων τεχνολογιών.

Έχουμε αυτή τη στιγμή ανάπτυξη πληροφορικών συστημάτων μέσα στα Δημοτικά μας, σε 2.107 μονάδες, με 12.732 υπολογιστές, 1.100 Δημοτικά είναι ήδη διασυνδεμένα με το διαδίκτυο και υπολογίζουμε ότι ως το 2005 το σύνολο των σχολείων θα είναι μέσα στην Κοινωνία της Πληροφορίας και με εργαστήρια και με πλήρη διασύνδεση με το διαδίκτυο και ταυτόχρονα με πλήρως επιμορφωμένο το σύνολο των εκπαιδευτικών.

Θα έπρεπε να έχουμε συνείδηση ότι αυτός ο σχεδιασμός βρίσκεται στην αιχμή των αντίστοιχων λειτουργιών των Ευρωπαϊκών Κρατών και η Ελληνική εκπαίδευση και οι Έλληνες Εκπαιδευτικοί, μπορούν να είναι βέβαιοι, ότι η ποιότητα της Ελληνικής εκπαίδευσης θα είναι πάντα το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας και για την επιτυχία των εθνικών της στόχων και για την πορεία της χώρας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Φίλοι Εκπαιδευτικοί, αυτό που όλοι γνωρίζουμε, είναι ότι το Ελληνικό σχολείο, έχει αυτή τη στιγμή περάσει στα καίρια και ουσιώδη, που είναι η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Και δεν υπάρχει περίπτωση, όχι για τον Υπουργό Παιδείας, για οποιονδήποτε Έλληνα στην Ελλάδα, την Κύπρο και οπουδήποτε στον κόσμο, να θεωρήσει ότι το αίμα του Αυξεντίου, του Ευαγόρα Παλληκαρίδη, είναι ένα αίμα και μια θυσία που δεν είχε νόημα σε ένα δι-αποικιοκρατικό απελευθερωτικό αγώνα, ο οποίος είναι αδιανόητο να μη διδάσκεται στα παιδιά μας, με όλη την περηφάνια, τη λευτεριά.

Φίλοι Εκπαιδευτικοί, η Εκπαίδευση διδάσκει πριν απ' όλα ήθος, διδάσκει αλήθεια, διδάσκει στάση ζωής και γι' αυτό θέλω να τονίσω, ότι δίνουμε το βάρος πια στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Αυτό έχει το νόημα της διαδικασίας που πραγματοποιήθηκε φέτος με τα 13 θεματικά σεμινάρια του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου για τη συζήτηση την ανοιχτή των νέων αναλυτικών προγραμμάτων με διαθεματική προσέγγιση, έτσι ώστε να έχουμε απ' το Νηπιαγωγείο, το Δημοτικό ως το Γυμνάσιο, μια πλήρη εσωτερική συνοχή στα μαθήματά μας, μια οριζόντια και κάθετη διασύνδεση με την αρχή της διαθεματικότητας, έτσι ώστε να προχωρήσουμε στα νέα βιβλία που είναι αναγκαία και στις νέες διδακτικές μεθόδους.

Κι όσο για το θέμα το ουσιώδες, της αξιολόγησης: Έχουμε τονίσει ρητά και κατηγορηματικά ότι η αξιολόγηση είναι ένας νέος θεσμός και δεν έχει καμία σχέση με τους Επιθεωρητές που βρίσκονται πια στο νεκροταφείο της εκπαίδευσης.

Μιλάμε για ένα θεσμό καινούργιο, ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με επιθεωρητισμό. Μέσα στην επόμενη εβδομάδα θα στείλω στη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας και το Πλαίσιο Αξιολόγησης της Εκπαιδευτικής Μονάδας, όπως το έχει επεξεργαστεί το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας, όπου, όπως είναι γνωστό απ'

το νόμο, τον αποφασιστικό και κύριο λόγο στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, έχει ο Σύλλογος Διδασκόντων με την αυτό-αξιολόγηση.

Έτσι ώστε να έχουμε ένα σύστημα καθαρά ενισχυτικό, καθαρά προαγωγικό, το οποίο θα συνδυάζει την ιδιαιτερότητα της κάθε σχολικής μονάδας, την ιδιαιτερότητα των περιφερειακών και τοπικών συνθηκών και μέσα εκεί θα εντάσσεται κάθε φορά κι η αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού, που ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι είναι ενισχυτική, είναι προαγωγική, δεν είναι ούτε τιμωρητική και κατά μείζονα λόγο αποσκοπεί σε οτιδήποτε άλλο παρά στον περήφανο, ολοκληρωμένο, αυτάρκη, ελεύθερο Εκπαιδευτικό μέσα σε ένα ελεύθερο σχολείο.

Φίλοι Εκπαιδευτικοί, κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια για την αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Η εποχή μας είναι η εποχή της ποιότητας. Όλα τα μέτρα που λαμβάνουμε είναι στην κατεύθυνση της ποιότητας και στο επίκεντρό μας είναι πάντα ο Έλληνας Εκπαιδευτικός.

Θυμίζω κλείνοντας, ότι πέρυσι εδώ, σ' αυτή εδώ την αίθουσα, είχα τονίσει ότι στα πλαίσια του ασφαλιστικού η Κυβέρνηση θα κάνει ειδικό διάλογο με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας, με την Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης, όπου θα διασφαλιστεί και θα κατοχυρωθεί η ιδιαιτερότητα του εκπαιδευτικού.

Με απλά λόγια, ό,τι είπαμε το κάναμε, έτσι ώστε να μπορώ να πω χωρίς μεγάλα λόγια πάλι, ότι έχουμε πάντα στο μυαλό μας την ιδιαιτερότητα του Εκπαιδευτικού, την οποία θέλουμε να υπηρετήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις και σε όλες της τις όψεις.

Γι' αυτό, του χρόνου εδώ, θα έχουμε πάλι να κάνουμε έναν απολογισμό θετικό, του διαλόγου, της επικοινωνίας, όπως και τώρα. Και είναι βέβαιο ότι κάθε χρόνο θα έχουμε ένα καλύτερο τοπίο στην Εκπαίδευση και ίσως αποκτήσει κι αυτή η αίθουσα ένα καλύτερο τοπίο σε μια πλευρά της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΚΑΛΟΣ: (Εκπρόσωπος Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Πρόεδρε της Γ.Σ., κύριε Πρόεδρε της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων. Φίλες και φίλοι εκπαιδευτικοί. Είμαι εδώ, όχι απλώς για να ευχηθώ να βγουν συμπεράσματα, ορθά, για την πορεία της εκπαίδευσης που όντως είναι εθνική υπόθεση για όλους μας, αλλά είμαι εδώ, για να τοποθετηθώ στα πλαίσια ενός σύντομου χαιρετισμού για τα μεγάλα προβλήματα, που απασχολούν τον κλάδο σας, δίνοντας τις δικές μας θέσεις ως απάντηση, σ' αυτά που είπε ο κ. Υπουργός και την απάντηση ελπίζω, ότι θα του τη μεταφέρει ο κ. Υφυπουργός.

Πρώτα απ' όλα όντως είναι εθνική υπόθεση η παιδεία. Ο Εκπαιδευτικός, ο λειτουργός της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης με τους αγώνες του, το γνωρίζει αυτό. Γιατί επίσης γνωρίζει πρώτα απ' όλα μέσα σε ποιο πλαίσιο εργάζεται, δεύτερον με ποιες συνθήκες επιτελεί καθημερινά το έργο του και τρίτον με ποιο ενδιαφέρον τον αντιμετωπίζει η ελληνική πολιτεία σήμερα.

Έτσι λοιπόν και για τα τρία αυτά θα ήθελα λίγα πράγματα να πω αγγίζοντας την ουσία των προβλημάτων, τα οποία συζητάτε μέσα σ' αυτή την αίθουσα.

Πρώτα απ' όλα δεν είναι δυνατόν να υπάρξει παιδεία σ' αυτό τον τόπο κι ας το συμφωνήσουμε όλοι απ' όποια γωνία ιδεολογική και κομματική κι αν ξεκινάμε, αν δεν φθάσουμε στο σημείο, την εθνική δαπάνη, τη δαπάνη που κατευθύνεται στο χώρο της εκπαίδευσης, από τον μόχθο του ελληνικού λαού, να την αυξήσουμε στο επίπεδο των 5,5% τουλάχιστον του ΑΕΠ όπως θα άξιζε για τις ανάγκες της εκπαίδευσης, όπως μας το λέει τουλάχιστον η πρακτική του ευρωπαϊκού χώρου. Χωρίς να φθάσουμε εκεί η διαχείριση των θεμάτων της εκπαίδευσης θα ισοδυναμεί με διαχείριση μιζέριας που δεν σας αξίζει, επειδή όπως είπα επιτελείτε έργο εθνικό.

Από την άλλη πλευρά εκτός από την αύξηση της εθνικής δημόσιας δαπάνης για το δημόσιο σχολείο έχουμε απαίτηση και να το σημειώσετε κύριε Υφυπουργέ, για να μου απαντήσετε, εξορθολογισμού όλων εκείνων των ποσών που δίνονται από τα ΚΠΣ, γιατί θα το πω εδώ και θα το υποστηρίξω και καμία πτέρυγα πιστεύω δεν θα είναι εκείνη που θα αντιλέξει κάτι και θα αντείπει κάτι πάνω σε αυτό. Είναι δυνατόν από το Α' ΕΠΕΑΕΚ η πρωτοβάθμια εκπαίδευση να βγει ζημιωμένη; Κι όμως βγήκε.

Και τώρα στο Β' ΕΠΕΑΕΚ τουλάχιστον καλώ την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για όσο ακόμα χρόνο θα διαχειρίζεται τις τύχες της εκπαίδευσης, να δώσει στους δασκάλους εκείνο που τους αξίζει για να το πάνε στα σχολεία από τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Γιατί άραγε ενισχυτική διδασκαλία μόνο για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση; Δεν υπάρχουν παιδιά του ελληνικού λαού που υστερούν στο επίπεδο των τάξεων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης; Γιατί άραγε στην αγωγή υγείας, μετά από χίλιες δύο πράξεις κοινοβουλευτικού ελέγχου, έφθασαν τώρα οι λειτουργοί του Υπουργείου Παιδείας να εντάξουν και την πρωτοβάθμια εκπαίδευση; Αν δεν αυξήσουμε την εθνική δαπάνη, κι αν δεν εξορθολογίσουμε την ευρωπαϊκή δαπάνη, πιστεύουμε ότι είναι δυνατόν να έχουμε σχολεία με υποδομές; Γιατί άκουσα, χωρίς τα λίγα γραμμάρια της αιδούς που αναλογούν σ' αυτό, τον κύριο Υπουργό να κάνει τι; Να μιλά για υποδομές.

Αλλά εσείς γνωρίζετε αν οι υποδομές που ισχύουν και λειτουργούν σήμερα, στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, είναι και λειτουργούν υπέρ των παιδιών μας, υπέρ της εξομάλυνσης του έργου σας, υπέρ της απόδοσης της ποιοτικής του δημόσιου σχολείου. Κι αν ξεπερά-

σουμε και το θέμα των υποδομών και πάμε στην επιμόρφωση που είναι το μέγα υπεσχημένο εγώ ερωτώ. Χωρίς αυξημένη εθνική δαπάνη, θα ξαναγυρίσουμε πάλι στην επιμόρφωση του Σαββατοκύριακου;

Είναι λοιπόν δυνατό να προχωρήσει η εκπαίδευση χωρίς να μπορεί να κάνει τη δωρεάν παιδεία ουσιαστική, και όχι τυπική; Εγώ θα ήθελα να υποστηρίξω και εσείς ξέρετε ως λειτουργοί της εκπαίδευσης ότι η επιμόρφωση δεν είναι απλώς σπουδαία υπόθεση για να της αφιερώνουμε αμφίβολης ποιότητας νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες, ξεφεύγουν κι από το πλαίσιο των συνταγματικών ρυθμίσεων.

Η επιμόρφωση είναι αδήριτη ανάγκη και πρέπει να είναι δυναμική και συνεχής. Να είναι πρωτογενής πριν την είσοδο του δασκάλου στο σχολείο. Και να είναι και διαρκής όχι απλώς πασάλειμμα επανεκπαίδευσης, αλλά ουσιαστική για να μπορεί ο εκπαιδευτικός να αποκτά τα εφόδια που του ζητά σήμερα η κοινωνία.

Κι όσον αφορά το άλλο μεγάλο ζητούμενο που ακούστηκε σ' αυτή την αίθουσα. Την αξιολόγηση. Υποστηρίξαμε ότι η εσωτερική αξιολόγηση είναι η μόνη αξιολόγηση που αναλογεί σε ένα ελεύθερο δημοκρατικό σχολείο. Αξιολόγηση ικανή όπως πολύ σωστά υποσημείωσαν πολλές παρατάξεις με πρώτη τη ΔΑΚΕ, που της αξίζει τιμή από αυτό το βήμα.

Το λέω γιατί; Γιατί ήλθε στις πόρτες του δικού μας κόμματος και απαίτησε, να ταυτιστεί στο πρόγραμμα και να ενταχθεί η αρχή την οποία υποστήριξε σε επίπεδο. Λέω λοιπόν ότι είναι προς τιμήν της ΔΑΚΕ, η οποία ήλθε και απαίτησε, να ενταχθεί στο πρόγραμμα της Ν.Δ. όλο αυτό το σύστημα αξιών, για μια αξιολόγηση στην πράξη, η οποία θα μπορεί να λειτουργεί υπέρ του εκπαιδευτικού κι όχι εναντίον του, να μην είναι πράξη μπαμπούλα αλλά να είναι καταγραφή δυνάμεων πρώτον όλων των υπολοίπων παραγόντων της εκπαιδευτικής διαδικασίας και μαζί ενός εκπαιδευτικού ελεύθερου ο οποίος δεν θα τη φοβάται, γιατί θα γνωρίζει ότι ως πράξη και ως διαδικασία, έρχεται να προσθέσει, πρώτον και κύριον και μοναδικά, στην επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης. Μια τέτοια αξιολόγηση δεν τη φοβάται ο Έλληνας εκπαιδευτικός.

Πάμε λοιπόν. Εγώ λέω ότι όταν ο λαός μιλήσει, μόνο αυτό θα σας πω και δεν θα μπω σε άλλη διαδικασία διαλόγου, όταν ο λαός θα φέρει τη Ν.Δ. και σύντομα θα τη φέρει κυβέρνηση, τότε θα δείτε, πράξη, εκείνα που σταθερά υπολογίσαμε.

Έτσι λοιπόν, εκείνο που σήμερα μας αναλογεί και που πρέπει να το διεκδικείτε εκτός από μια αξιολόγηση ουσίας και εκτός από μια επιμόρφωση αξίας, είναι η επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, να γίνεται με διαφάνεια, να γίνεται με δημοκρατικότητα.

Σημειώστε κύριε Υπουργέ. Λέω λοιπόν και προειδοποιώ την σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, τα μηνύματα φθάνουν ήδη από όλη την Ελλάδα και είναι μηνύματα που μας εμβάλλουν σε ανησυχία δικαιολογημένη. Το λέω σε χαμηλό τόνο προειδοποιητικό. Οι διαδικασίες επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης από την κορυφή των περιφερειακών διευθυντών μέχρι και τον τελευταίο διευθυντή σε βάση Νομού και Περιφέρειας και τμήματος, δεν εμπνέουν εμπιστοσύνη. Έρχονται καταγγελίες για αδιαφανείς διαδικασίες, για καταλόγους μέσα από τους οποίους επιλέγονται από τις εξάδες χωρίς να έχουν τοποθετηθεί άνθρωποι μέσα εκεί και υποψήφιοι που διαθέτουν αδιάσειστα στοιχεία στο βιογραφικό τους και αξίζουν, που διαθέτουν τίτλους τους οποίους, δεν τους προσμέτρησαν.

Και αν όντως αυτά συμβαίνουν, προειδοποιούμε ότι εμείς, σε επίπεδο κοινοβουλευτικό θα ζητήσουμε να κατατεθούν στη Βουλή όπως έχουμε υποχρέωση, για την προστασία της νομιμότητας, όλα τα στοιχεία αποφάσεις των επιτροπών αυτών. Και τότε προειδοποιώ ότι θα τα πούμε στη Βουλή.

Όσον αφορά το βαθμολογικό σας, όσον αφορά την εξέλιξή σας, τη μισθολογική και τη συνταξιοδοτική, νομίζω ότι το συνταξιοδοτικό δεν απέδωσε, όπως το χειρίστηκε η κυβέρνηση. Δεν είναι δυνατόν να θυμήθηκε τελευταία στιγμή μια κυβέρνηση η οποία έκανε εννοείται διάλογο, για το συνταξιοδοτικό σας πρόβλημα, 1,5 ολόκληρο χρόνο, να θυμήθηκε να ρυθμίσει τα δύσκολα και εκείνα που χρόνια έχουν να ρυθμιστούν με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής για να δικαιολογείται ότι δεν είχαν έλθει τα συνοδευτικά έγγραφα. Ποιον κοροϊδεύουν;

Θα παραμείνουμε εδώ, και θα περιμένουμε κύριε Υπουργέ, τη νομοθετική ρύθμιση, που υποσχεθήκατε ότι θα φέρετε. Και για την οποία ακούσατε από τον Προεδρεύοντα της ΓΣ τα πρώτα καλά συναινετικά λόγια.

Αν δεν τη φέρετε, κι αν μείνουμε να έχουμε Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας, οι οποίοι θα δέχονται με την υπογραφή τους το νέο καθεστώς το συνταξιοδοτικό να καμαρώνει –εντός εισαγωγικών, ειρωνικά το λέω– τι; Δασκάλους λειτουργούς δηλαδή της εκπαίδευσης των παιδιών μας, στα 65 τους χρόνια στο σχολείο;

Να ξέρετε ότι εμείς που τασσόμαστε υπέρ της 30ετίας και υπέρ της μη πρόσβασης άνω του ορίου των 60 ετών, έτσι όπως η ΔΑΚΕ το είπε, να ξέρετε ότι και σε επίπεδο κοινοβουλευτικό, αλλά και σε επίπεδο περιφερειακό και σε επίπεδο συνδικαλιστικό θα σας καταγγείλουμε ότι υπαναχωρήσατε, κατά τρόπο που δεν άρμοζε, ως κοροϊδία προς δασκάλους των παιδιών μας.

Όσον αφορά, εκείνες τις κομματικές και κυβερνητικές ρητορείες ότι οι δάσκαλοι αμείβονται καλά όσον αφορά το μισθολογικό τους, εγώ θα σας έλεγα το εξής. Καταθέσαμε στη Βουλή, πρόσφατα, με τρεις ευκαιρίες κοινοβουλευτικού ελέγχου, όλα τα στοιχεία που δεν τα

δίνει η Ν.Δ. που δεν τα δίνουν απλώς οι εθνικές στατιστικές υπηρεσίες, αλλά στοιχεία συγκριτικά που τα πήραμε από την Ε.Ε. και από τις υπηρεσίες του ΟΟΣΑ και που δείχνουν, ότι ο Έλληνας εκπαιδευτικός, δεν είναι παρά ο τελευταία αμειβόμενος και σε επίπεδο Ευρώπης και σε επίπεδο χωρών-μελών του ΟΟΣΑ.

Αν αυτό είναι εκσυγχρονισμός, τότε να τον χαιρόμαστε αυτό τον εκσυγχρονισμό εν μέσω 2002.

Δεν θα μιλήσω για συμπερίληψη στο βασικό μισθό των επιδομάτων, γιατί ήδη σας άκουσα. Άκουσα τη βασική εισήγηση να καταγγέλλει την πολιτική εκείνη, η οποία χρόνια σας αδίκησε σε σχέση με άλλες κατηγορίες δημοσίων υπαλλήλων. Πώς; Στηριζόμενη στα επιδόματα, δηλαδή σε μια πολιτική, η οποία είναι εντελώς ασύμμετρη και άδικη για τον εκπαιδευτικό.

Εγώ θα έλεγα. Δημόσιος ανοιχτός διάλογος. Αυτή είναι η θέση της Ν.Δ. Συγκεκριμένος, με συγκεκριμένες θέσεις για να καταλήξει σε ένα ειδικό μισθολόγιο, το οποίο θα σας αξίζει, θα αναγνωρίζει τις ιδιαιτερότητες του ρόλου σας. Και θα είναι εκείνο που θα έλθει ως επιστέγασμα αναγνώρισης από την Πολιτεία, υπέρ των εκπαιδευτικών λειτουργών της πρωτοβάθμιας άρα και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Δεν θέλω να πω τίποτα άλλο. Νομίζω ότι το ενδιαφέρον όλων μας είναι εκείνο το οποίο θα πρέπει να γίνει πράξη.

Και νομίζω ότι οι παρατάξεις κρίνονται από τις πράξεις τους. Κρίνονται από εκείνα που υλοποιούν σε σχέση με εκείνα που εξαγγέλλει το πρόγραμμά τους.

Γι' αυτό λοιπόν σας καλώ, από την επόμενη μέρα των εκλογών, να δούμε ποιος είπε ψέματα και δεν πραγματοποίησε τις υποσχέσεις του και ποιος από την πρώτη μέρα, θα κάνει πράξη, εκείνα που υποσχέθηκε.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: (Εκπρόσωπος ΚΚΕ)

Κύριε Πρόεδρε της ΓΣ, κύριε Πρόεδρε της Ομοσπονδίας, φαίνεται ότι αυτά που λέμε εδώ μέσα περνούν στην ιστορία. Φαίνεται ότι η τεχνολογία που ονειρεύεται ο κ.Υπουργός δεν ήλθε ακόμα, τουλάχιστον στους χώρους των εκπαιδευτικών.

Άκουσα πριν ένα σύνθημα, που έλεγε, οι εκπαιδευτικοί δεν σκύβουν το κεφάλι μαζί με το λαό αντίσταση και πάλη.

Θα μπορούσα να το επαναλάβω και εγώ αυτό το σύνθημα με τον ρυθμό που το έλεγαν οι συνάδελφοι και να κατεβώ από το βήμα.

Γιατί αυτό νομίζω αποτελεί και την ουσία των διεκδικήσεων του εκπαιδευτικού κόσμου. Δηλαδή οι εκπαιδευτικοί να μη σκύβουν το κεφάλι και να αντιστέκονται προπαντός μαζί με το λαό.

Και θα έλεγα πως είναι ένα σύνθημα ή για να μην το υποβαθμίζω με τον χαρακτηρισμό αυτό είναι μια φωνή απελπισίας, είναι μια έκρηξη αδικίας, θα έλεγα πως είναι ένα σύνθημα που εντάσσεται στη λογική του πανό, μόνο που εμείς θα θέλαμε αυτό το 28η μεταδικτατορική να γίνει κάποτε 1η σοσιαλιστική. Λέω ότι στο πανό υπάρχει η υποσημείωση κάτω από το 71η, η 28η μεταδικτατορική.

Εμείς θα θέλαμε πολύ σύντομα να γραφεί η 1η σοσιαλιστική γενική συνέλευση.

Λοιπόν το πανό σας δίνει μια υπόσχεση, ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί και βέβαια υπογραμμίζει τα αιτήματα. Είναι ένα πανό που μας βάζει στο θέμα, που μας βάζει στην ουσία. Εμείς όμως κάνουμε ένα ερώτημα, ένα ερώτημα που προκύπτει από την αγωνία και την αναζήτηση των λύσεων.

Ναι. Όλα αυτά, αλλά σε ποια κοινωνία, αγαπητοί μου φίλοι; Στην κοινωνία της ελεύθερης αγοράς; Στην κοινωνία των ανταγωνισμών; Στην κοινωνία των οικονομικών αναδιαρθρώσεων; Στην κοινωνία τελικά που έχει ορίσει ως αρχές, την ανάπτυξη αλλά και δεν ξέρουμε για ποιον την αγορά, η οποία ξέρουμε τι κανόνες έχει, και πώς τους διεκδικεί και τους επιβάλλει; Ή τελικά στον ανταγωνισμό; Όχι βέβαια.

Εμείς πιστεύουμε πως όλα αυτά και οι διεκδικήσεις της ουσίας και οι διεκδικήσεις του περιεχομένου, οι διεκδικήσεις της αναβάθμισης των εκπαιδευτικών, ζητούν μια άλλη κοινωνία. Μέσα λοιπόν σ' αυτή την κοινωνία εμείς έχουμε προδιαγράψει ένα στόχο ή αν θέλετε ένα σχήμα που αφορά και σχετίζεται με την εκπαίδευση.

Σε κάποιο σημείο μάλιστα ο κ.Υφυπουργός, της Παιδείας, μιλώντας στη συζήτηση ενός νομοσχεδίου, είπε με πολύ ήρεμο τρόπο, μα εμείς έχουμε αυτή την άποψη για την παιδεία. Εσείς έχετε μια άλλη. Ας μη τσακωνόμαστε.

Λοιπόν κι εγώ κύριε Υφυπουργέ χωρίς να τσακώνομαι μαζί σας, σας λέω, ότι εμείς έχουμε μια άλλη άποψη. Διαφωνούμε με τη δική σας.

Η πρότασή μας είναι η γνωστή. Η 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Είναι ένα σχήμα που δεν περιορίζεται σε γραφειοκρατικές περιγραφές, είναι ένα σχήμα τελικά που δεν αναφέρεται σε μια διαδικασία παραγωγής εκπαιδευτικών πράξεων αλλά είναι μια πρόταση, η οποία στεγάζεται κάτω από την αγωνία για μια ολοκληρωμένη εκπαίδευση. Αυτό τότε θα είναι το γενικό σχήμα.

Θα μπορούσαμε όμως να αναφερθούμε και σε μερικά επιμέρους θέματα, που ξέρουμε ότι απασχολούν τον κλάδο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, απασχολούν γενικά τον κλάδο των εκπαιδευτικών.

Ένα απ' αυτά τα θέματα είναι η προσχολική εκπαίδευση. Μια εκπαίδευση δηλαδή που καλείται όχι να δημιουργήσει ένα άλλο σχολείο μέσα στο οποίο ζητά να ιδρυματοποιήσει να εγκλωβίσει τα παιδιά στην πιο τρυ-

φερή τους ηλικία, αλλά εμείς όταν μιλάμε για μια προσχολική δίχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, εννοούμε μια αγωγή, που τελικά, δεν θα υποχρεώσει τον μικρό μαθητή, στη σχολαστική μάθηση των πρώτων γραμμάτων, των πρώτων μαθημάτων, των πρώτων αριθμών, και των πρώτων πράξεων.

Αλλά μια εκπαίδευση, που θα έχει ν' αντιμετωπίσει την τρυφερή ηλικία του παιδιού και πάνω σ' αυτή τελικά τη γνώση, σ' αυτή τη συνειδητοποίηση θα αναπτύξει μια εκπαίδευση που τελικά θα προετοιμάσει τον μαθητή μέσα από τη συνείδησή του.

Αυτή η άποψη εμάς μας βασανίζει, το πώς τελικά αυτή η προσχολική ηλικία, ή προσχολική αγωγή και αυτή ενταγμένη μέσα σε μια 12χρονη βασική εκπαίδευση υποχρεωτική, πώς τελικά θα συνδεθεί οργανικά μαζί της, επαναλαμβάνω όχι μέσα από μια σχολαστική αντιμετώπιση της εκπαίδευσης που αφορά και εκείνη τελικά στην εκμάθηση πρακτικών, θα έλεγε κανείς, γνώσεων.

Μια προσχολική λοιπόν αγωγή, που θα τείνει στην ανάπτυξη της συνείδησης και στην προετοιμασία του νεαρού μαθητή.

Πολλή συζήτηση γίνεται γύρω από το περίφημο ολοήμερο σχολείο. Γίνεται πολλή συζήτηση. Από άλλους προβάλλεται ως μια έμπνευση, από άλλους προβάλλεται ως μια αποτυχημένη τελικά πραγματοποίηση, εμείς το βλέπουμε το ολοήμερο σχολείο σαν μια πολύ συγκεκριμένη εκπαιδευτική πρόταση, αλλά μαζί με αυτή την πρόβλεψη, φυσικά, αναζητάμε και τους τρόπους που αυτό το ολοήμερο σχολειό θα αποκτήσει τη μορφή μιας συγκεκριμένης, εκπαιδευτικής πρακτικής.

Γιατί φοβόμαστε ότι τελικά το ολοήμερο σχολείο δεν είναι τίποτα άλλο, παρά μια ιδρυματοποιημένη μορφή σχολικής πράξης, η οποία δεν οδηγεί δυστυχώς στην αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου. Ένα αυτό.

Επομένως ολοήμερο σχολείο πρέπει να το σκεφτόμαστε, ταυτόχρονα με μια ποσοτική αναβάθμιση και ποιοτική. Ναι. Το ολοήμερο σχολείο, ουσιαστικά σημαίνει, την επιμήκυνση του χρόνου της εκπαιδευτικής πράξης, αυτή όμως η επιμήκυνση να μην τελικά καταλήξει σε μια περιπέτεια χρονικής απασχόλησης, αλλά να τείνει σε μια ολοκλήρωση του σώματος των γνώσεων, που παράγεται στον κύριο χρόνο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Επομένως, ένα ολοήμερο σχολείο, ποσοτικά, ποιοτικά αναβαθμισμένο, και βέβαια ένα ολοήμερο σχολείο που δεν θα περιοριστεί μόνο σε συγκεκριμένες περιοχές της χώρας μας αλλά τελικά θα αποτελέσει μια γενική πανελλήνια μορφή, και προπαντός, μια μορφή που θα αναπτύσσεται έξω και μακριά από κάθε λογική ιδιωτικοποίησης, η οποία τελικά άρχισε να αγγίζει να απειλεί αυτή τη μορφή ενός σχολείου, ολοήμερου, σύγχρονου και πραγματικού, ώστε να ανταποκρίνεται, στις ανάγκες της εκπαιδευτικής μας διαδικασίας.

Ένα άλλο θέμα που τελικά σε μια ΓΣ που έχει, έστω και υπολανθάνον αλλά αρκετά φανερό το θέμα των εργασιακών σχέσεων, θα πρέπει κανείς να αναφερθεί και σ' αυτό αν και τελικά και ο λόγος του Προέδρου της ΓΣ, αλλά και τα συνθήματα των συνέδρων έδειξαν ότι, το θέμα αυτό δεν βρίσκεται σε μια καλή πορεία.

Οι εργασιακές σχέσεις, όσον αφορά τις αμοιβές, όσον αφορά τα κενά που υπάρχουν στα σχολεία, όσον αφορά τελικά το ασφαλιστικό, φαίνεται ότι περνούν μια εποχή περιπέτειας, η οποία τελικά, παρ' όλο ότι συνιστά ένα κεντρικό αίτημα των εκπαιδευτικών δεν φαίνεται ότι συνιστά την κεντρική φροντίδα της κυβέρνησης.

Τα κενά, π.χ. άκουσα το σύνθημα για τον διορισμό των νηπιαγωγών. Φαίνεται άκουσα το άλλο σύνθημα για τα κενά στα σχολεία και την παράλληλη ανεργία, των αδιόριστων καθηγητών. Ναι είναι ένα αίτημα. Κι ας μην παίζει παρακαλώ τον κ.Υπουργό με τους αριθμούς αν προτάθηκε ο διορισμός 8.000 και υπολείπεται η Κυβέρνηση κατά 87, ζητάμε μαζικούς διορισμούς να μη μείνει κανένας αδιόριστος εκπαιδευτικός ούτε στην πρωτοβάθμια ούτε και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Δηλαδή, ένα σύνθημα πολύ απλό. Όχι κενά. Κι αυτό που επίσης –επιτρέψτε μου να εμπνευστώ ακόμα μια φορά από τα συνθήματα– οι λίστες των αναπληρωτών, να καταργηθούν, να μη μπουν ξαφνικά και πάλι μέσα στη λογική του Υπουργείου της Παιδείας.

Ένα άλλο θέμα που σας απασχολεί και απασχολεί όλη την ελληνική κοινωνία που είναι κοντά στα εκπαιδευτικά πράγματα, που ενδιαφέρεται να μαθαίνει την ανάπτυξή της, που ενδιαφέρεται να μαθαίνει τη σωστή οργάνωση, είναι το θέμα της αξιολόγησης.

Βέβαια η λέξη αυτή είναι φορτισμένη με τον έλεγχο, με την δίωξη, είναι ταυτισμένη και φορτισμένη με την αυστηρότητα την αντιδημοκρατική. Γι' αυτό στη λέξη αυτή της αξιολόγησης, εμείς θέλουμε να τοποθετήσουμε μια άλλη περιγραφή, που λέγεται κοινωνικός έλεγχος.

Ναι. Ο εκπαιδευτικός να ελέγχεται, αλλά από τη μονάδα στην οποία ζει, στην οποία παράγει, στην οποία τελικά αυτοσυνειδητοποιείται ως εκπαιδευτικός, άρα, ως συνεργός της κοινωνικής ανάπτυξης, θα πρέπει δηλαδή να μην ελέγχεται από απρόσωπους επιθεωρητές βαθμολογητές, να μην υφίσταται τελικά την περιπέτεια των αριθμών, των μορίων, από ένα μέχρι το εκατό, και με βάση εκτιμήσεις παραγόντων που όπως διάβαζα το σχετικό κείμενο οι παράγοντες που τελικά θα συστήσουν τον μηχανισμό της αξιολόγησης χρειάζεται ο καθένας από αυτούς μια ιδιαίτερη θεωρητική ανάλυση και απορώ αν τελικά οι βαθμολογητές είναι σε θέση να κάνουν την ανάλυση αυτή.

Αξιολόγηση λοιπόν για μας είναι ένας γνήσιος σωστά οργανωμένος κοινωνικός έλεγχος από τους φορείς που τελικά όχι μόνο εμπλέκονται στην εκπαιδευτική πράξη,

αλλά βρίσκονται κοντά της και δέχονται τα μηνύματά της. Γι' αυτό και το σύνθημα με το οποίο ξεκίνησα, αντίσταση και πάλη μαζί με τον λαό, είναι ένα σωστό σύνθημα.

Και θα τελειώσω γιατί φαίνεται ένα μεγάλο μέρος του ακροατηρίου έχει μάλλον δικά του θέματα και ανταλλάσσει απόψεις, εν πάση περιπτώσει για το μικρόφωνο και τα πρακτικά να τονίσω και ένα άλλο μεγάλο θέμα που μπορεί να υπολανθάνει σε όσα λένε οι ομιλητές σε όσα είπε η κεντρική εισήγηση του Προέδρου της συνέλευσης, είναι η αναβάθμιση του περιεχομένου, δηλαδή η ανασυγκρότηση του περιεχομένου της πρωτοβάθμιας εκπαιδευτικής εκπαίδευσης.

Γιατί δεν νομίζω ότι μπορούμε με τα βιβλία που άλλαξαν τα εξώφυλλά τους, με τα βιβλία που άλλαξαν τους χρωματισμούς τους, να αναζητήσουμε πραγματικά, αυτό που λέγεται, αναβάθμιση του περιεχομένου.

Και κατά την άποψή μας μπορεί να αναζητήσει κανείς την αναβάθμιση μέσα σ' αυτή τη 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση όπου πραγματικά οι μηχανισμοί της παραγωγής της γνώσης, δεν θα τείνουν σε μια συγκεκριμένη και αγοραία κατάρτιση, δεν θα τείνουν τελικά σε μια κατάρτιση που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελεύθερης αγοράς, αλλά που θα τείνουν σε μια γενική μόρφωση, που θα έχει ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου χαρακτήρα έτοιμου να υπηρετήσει τις ανάγκες του λαού και όχι μιας ανεξέλεγκτης νεοφιλελεύθερου χαρακτήρα αγοράς.

Ν. ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: (Υφυπουργός Παιδείας)

Κυρίες και κύριοι, χαίρομαι ειλικρινά που είμαι εδώ σήμερα, και μου δίνεται έτσι η δυνατότητα, πέρα από τις τακτικές επαφές που έχω με το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας σας, να είμαι μαζί σας, σ' αυτή την κορυφαία συνάντηση του μεγάλου κλάδου των εκπαιδευτικών. Ενός κλάδου που δεν είναι απλά εργαζόμενοι, γιατί η λέξη δάσκαλος και το επάγγελμα του δασκάλου έχει τη δική του ιδιαίτερη βαρύτητα στη συνείδηση της κοινωνίας.

Δάσκαλος σημαίνει για την ελληνική κοινωνία σεβασμός, αγάπη, εκτίμηση, κύρος και αυτά οφείλουμε να τα επιβεβαιώνουμε καθημερινά και να ανταποκρινόμαστε έτσι στις προσδοκίες της. Ο δάσκαλος, και γενικότερα ο εκπαιδευτικός, είναι μια σταθερή αξία την οποία η κοινωνία την κατατάσσει στις βασικές προτεραιότητές της και αισθάνεται γι' αυτόν σεβασμό και δέος. Αυτή ακριβώς η τιμή είναι χρέος μαζί και ευθύνη του δασκάλου.

Είναι λοιπόν χαρά μου που βρίσκομαι ανάμεσά σας και σίγουρα έχουμε να ανταλλάξουμε απόψεις, ιδέες και προτάσεις για το πώς θέλουμε το σύγχρονο σχολείο, να είναι ό,τι καλύτερο για τα παιδιά μας!

Συμφωνώ λοιπόν με τον εκλεκτό συνάδελφο και εκπαιδευτικό, τον κ. Χουρμουζιάδη. Συμφωνώ, παρότι έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις, αλλά αξίζει να συζητάμε, να συνδιαλεγόμεθα να συγκλίνουμε σε πολλά θέματα που μπορούμε να έχουμε κοινή πορεία, αλλά και να διαφωνούμε σε άλλα, γιατί έτσι, με τη διαρκή αναζήτηση, συμβάλλουμε στην κοινή προσπάθεια για ένα καλύτερο σχολείο που να αφορά όλα τα Ελληνόπουλα.

Ασφαλώς διαφωνούμε μεταξύ μας και στη Βουλή –και το κάνουμε μάλιστα τακτικά– κι έχει αυτή η διαφωνία μας το δικό της ενδιαφέρον, όταν είναι δημιουργική και όχι στείρα.

Μέσα στις τοποθετήσεις μας υπάρχουν και οι υπερβολές πολλές φορές, αλλά υπάρχει κάθε φορά κι ένας πυρήνας που μας ενώνει. Άλλωστε σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία όπου εκπροσωπούνται όλα τα κοινωνικά στρώματα με τους αντιπροσώπους τους, η διαφωνία είναι υγεία, ανάγκη και προϋπόθεση για να υπάρξουν στη συνέχεια συγκλίσεις.

Λοιπόν τέτοιες βασικές αρχές στις οποίες όλοι συμφωνούμε είναι: ότι η γνώση είναι η πλέον αποδοτική επένδυση και ότι ο πιο σύντομος και αποτελεσματικός δρόμος για τη ευημερία και την ευτυχία είναι μέσα απ' αυτήν. Συμφωνούμε πάλι όλοι, ότι η επένδυση στην παιδεία είναι ό,τι πιο παραγωγικό. Μπορεί να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις για το πώς το οργανώνουμε αυτό, με ποιο τρόπο, πώς το υλοποιούμε, πώς το κατακτούμε, αλλά η βάση είναι κοινή.

Κυρίες και κύριοι, ξεκίνησα να πω ότι χαίρομαι που βρίσκομαι στη συνάντηση αυτή, γιατί έχω τη δυνατότητα να επικοινωνήσω μαζί σας, κάτι που συμβαίνει πολλές φορές, αφού συναντιόμαστε τακτικά και συζητάμε, θέτουμε κοινούς στόχους και προβληματισμούς και αναζητάμε, σε συνεργασία με την Ομοσπονδία σας, κοινές λύσεις.

Χαίρομαι ειλικρινά για την καλή συνεργασία την οποία οικοδομούμε κάθε μέρα και μάλιστα θα σας πω και το τελευταίο: στέλνοντας τα κείμενα διαλόγου που έχει πάρει η Ομοσπονδία σας, όπως και η ΟΛΜΕ, κύριε Πρόεδρε, η προσφώνηση ήταν: «Αγαπητοί συνεργάτες» και είναι μια διατύπωση συνειδητή στην οποία πιστεύω βαθιά, γιατί όλοι θέλουμε ένα σχολείο στο οποίο ο δάσκαλος θα είναι ο πρωταγωνιστής και για να το πετύχουμε αυτό το ποιοτικό σχολείο, έστω και μέσα από διαφορετικές προσεγγίσεις, είναι απαραίτητη η συνεργασία μας, κι αυτή την αναζητούμε, την επιδιώκουμε, τη σφυρηλατούμε.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω στην καλή, στην εποικοδομητική, στην αποδοτική συνεργασία, η οποία δεν θα είναι προσφορά και χάρη κανενός σε κανένα, αλλά θα είναι ανυστερόβουλη προσφορά προς τα παιδιά και την ελληνική οικογένεια. Προσφορά στον έλληνα μαθητή, τον αυριανό έλληνα πολίτη, να του δώσουμε ένα σχολείο το

οποίο προσδοκά κι ονειρεύεται. Σ' αυτόν τον κορυφαίο στόχο είμαστε όλοι στρατευμένοι, μέσα από τις δυνατότητες και τους ρόλους που έχουμε ο καθένας, να το οικοδομήσουμε όλοι μαζί αυτό το σχολείο.

Αυτή η προσπάθεια δεν μπορεί να γίνει χωρίς τους εκπαιδευτικούς. Τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι δε θέλω απλώς να μου δώσουν μέρος από τη δουλειά τους, ή να μου δώσουν τη δουλειά τους. Θέλω να δώσουν ένα κομμάτι από την ψυχή τους, όχι για μένα αλλά για την κοινωνία.

Δεν είναι προσωπική απαίτηση, είναι κοινωνική ανάγκη. Ασφαλώς οι εκπαιδευτικοί ανταποκρίνονται σ' έναν μεγάλο βαθμό ως προς αυτό, όμως δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε σ' αυτόν το βαθμό αλλά διαρκώς να τον βελτιώνουμε, σε μια κοινή προσπάθεια δημιουργίας ενός κοινωνικού ρεύματος για τη διαρκή ποιοτική αναβάθμιση του σχολείου.

Κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια για την ποιοτική ανασυγκρότηση του σχολείου στην καθημερινή του λειτουργία όχι σε ένα θεωρητικό, οραματικό ή σε ένα απόμακρο πεδίο, αλλά στη βάση αυτού του σχολείου που έχουμε σήμερα. Τι είναι αυτό που πρέπει να προσθέσουμε, να αλλάξουμε, να βελτιώσουμε, να ανατρέψουμε, να οικοδομήσουμε έτσι ώστε πραγματικά να έχουμε το σχολείο που αρέσει, που έλκει, που πείθει που εμπνέει τα παιδιά μας και την ελληνική κοινωνία;

Στη δημιουργία αυτού του σχολείου θέλω τη δική σας συμμετοχή. Η δική μας πολιτική βούληση και διάθεση είναι ανοιχτή και δεδομένη: όπου υπάρχει πρόταση η οποία θα συμβάλλει στην ποιότητα του σχολείου, όχι μόνο θα την ακούσω αλλά και θα την υιοθετήσουμε για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σ' αυτό. Δεν έχουμε ούτε συμπλέγματα, ούτε προκαταλήψεις ούτε αναστολές σε τέτοια θέματα. Έχουμε μια αγωνία μόνο: πώς θα πετύχουμε ποιοτική αναβάθμιση στο Δημόσιο σχολείο. Γιατί αυτό δεν αφορά κάποιους λίγους ή μια μικρή ελίτ, αφορά το 95% των μαθητών που φοιτούν στο Δημόσιο σχολείο, γιατί αυτό το Δημόσιο σχολείο φιλοξενεί το 95% των παιδιών του ελληνικού λαού.

Άρα μας ενδιαφέρει όλους. Εσάς όμως τους εκπαιδευτικούς σας ενδιαφέρει περισσότερο γιατί διακρίνεστε για τις ευαισθησίες, για το αίσθημα ευθύνης, για τη συνέπεια, για την αγωνία που ζείτε μαζί με τα παιδιά.

Γι' αυτό θέλω να σας πω το εξής: η πόρτα του Υπουργείου Παιδείας είναι ανοιχτή διάπλατα σε ιδέες, απόψεις, προτάσεις. Όποιος έχει, να τις καταθέσει, να βοηθήσουμε, να οικοδομήσουμε αυτό το σχολείο. Σας καλώ λοιπόν σ' αυτή την κοινή προσπάθεια. Αυτό είναι το ένα.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι του Διοικητικού Συμβουλίου και των παρατάξεων, σας θέλω κοντά, έστω και με διαφορετικές προσεγγίσεις, προκειμένου να φτιάξουμε αυτό το σχολείο, από το οποίο θα είμαστε όλοι ικανοποιημένοι και θα αισθανόμαστε περήφανοι.

Γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια στο περιεχόμενο εγώ θα αναφερθώ μόνο στους τίτλους. Μπορούμε να έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις.

– Ποιος όμως μπορεί να διαφωνήσει, ότι το σχολείο απαιτεί και έχει ανάγκη ένα πλαίσιο κανονισμού για να λειτουργήσει;

– Είναι αίτημα δικό σας, το υιοθετώ και απαντώ:

Ναι, και σας έχω στείλει και το αντίστοιχο κείμενο διαλόγου ως πλαίσιο αρχών.

Προχωρώ πιο κάτω.

– Ποιος είναι εκείνος που θα αρνηθεί, το δικό σας άλλωστε αίτημα, ότι πρέπει να οριοθετηθούν οι ευθύνες, οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που πρέπει να έχει το κάθε στέλεχος της εκπαίδευσης;

Απαντούμε ναι και σ' αυτό, και έχετε το σχετικό κείμενο διαλόγου στα χέρια σας.

Συνεχίζω:

– Αξιολόγηση: Το 70% με 80% περίπου αυτής της πρότασης που έχετε στα χέρια σας είναι αποφάσεις της δικής σας Συνέλευσης. Απάντησα θετικά και σ' αυτό.

Άρα, ποιος είναι αυτός που θα αρνηθεί μια αξιολόγηση η οποία δεν είναι τιμωρητικού χαρακτήρα, αλλά έχει βελτιωτικό χαρακτήρα;

– Ποιος θα αρνηθεί να εισαγάγουμε στοιχεία ποιότητας μέσα από την αξιολόγηση, στοιχεία ανάδειξης αυτού του εκπαιδευτικού που προσφέρει, που λειτουργεί, που όταν βγαίνει από την τάξη έχει ένα βάρος στο στήθος του από την αγωνία του για τη δουλειά του;

– Ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα στηρίξει ακραίες εκδοχές σε βάρος των παιδιών μας; Γιατί εκτός από εκπαιδευτικοί, είμαστε και όλοι γονείς εδώ μέσα.

– Ποιος είναι αυτός ο οποίος νομιμοποιείται να συγκαλύπτει κάτω από την προστατευτική του ομπρέλα αυτόν που υπονομεύει την παιδεία και την εκπαίδευση οποιουδήποτε παιδιού στην ελληνική κοινωνία;

– Ποιος είναι εκείνος που θα αρνηθεί την περιφερειακή συγκρότηση της εκπαίδευσης, που ήταν αίτημα δικό σας;

Απαντήσαμε θετικά και σ' αυτό.

Θέλω να προχωρήσω.

– Ποιος θα πει όχι στην επιλογή των ικανών και σημαντικών, των σπουδαίων, αυτών που διακρίνονται στον κλάδο τους, να γίνουν στελέχη της εκπαίδευσης;

– Ποιος θα αρνηθεί αυτή την επιλογή, τα αποτελέσματα της οποίας θα τα δούμε και θα τα κρίνουμε σε λίγο όλοι;

Ποιος θα αρνηθεί, ότι οι διορισμοί φέτος ξεπέρασαν και τις δικές σας προσδοκίες, πράγμα που ομολογήθηκε σήμερα εδώ μέσα;

Θέλω να σας πω επίσης το εξής, ότι η αναλογία εκπαιδευτικών ανά μαθητές στο ελληνικό εκπαιδευτικό

σύστημα είναι η μικρότερη: 1:10. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Παρόλη όμως τη μικρή αναλογία δασκάλου μαθητών, διορίζουμε φέτος 8.000 εκπαιδευτικούς, και καλά κάνουμε, για ένα εκπαιδευτικό σύστημα, στο οποίο θέλουμε να δώσουμε ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Να συμπληρώσω επίσης ότι τα πάγια αιτήματα του κλάδου σας, δηλαδή, μεταθέσεις, διορισμοί, αποσπάσεις, εκπαιδευτικές άδειες, εκπαιδευτικό υλικό, θα είναι έτοιμα έγκαιρα, έτσι ώστε να έχουμε ταύτιση της ημερομηνίας έναρξης του σχολικού έτους με την ημερομηνία έναρξης των μαθημάτων. Φέτος αυτό θα το κάνουμε πράξη και σας θέλω όλους κοντά, να οργανώσουμε καλύτερα τα προγράμματα για τη σωστή λειτουργία των σχολείων.

Θέλω ακόμα, επειδή ακούστηκαν εδώ κάποια πράγματα, να απαντήσω, όπως απαιτεί η δημοκρατία, και στη Νέα Δημοκρατία. Το κάνω τακτικά στη Βουλή, αλλά θέλω να το πω κι εδώ μπροστά σας, να το ακούυσετε κι εσείς.

Ο κλάδος, σας ξέρει, εγώ γνωρίζω, η ελληνική κοινωνία μπορεί να μην ξέρει τα επιμέρους αλλά έχει μνήμη. Όσον αφορά λοιπόν το ασφαλιστικό. Όλοι θυμόμαστε ότι υπήρξε το ασφαλιστικό, εκείνο για το οποίο έγιναν τόσες πορείες, τόσες φωνές, τόσες κραυγές, διαμαρτυρίας κ.λπ. το '90-'93 με το νόμο Σιούφα.

Είναι γνωστές εκείνες οι «αυξήσεις» τότε στα εισοδήματά σας, με το περιβόητο 0+0=14% που ανέτρεψε κάθε μαθηματική λογική. Αυτά όλα ήταν τότε, όπως τότε επίσης θυμάμαι τους διορισμούς, θυμάμαι και την επιλογή των στελεχών, τότε!

Όμως η Νέα Δημοκρατία όλα αυτά τα ξέχασε και τώρα δημαγωγεί εκ του ασφαλούς προσδοκώντας να δημιουργήσει τεχνητά προβλήματα για να εισπράξει πολιτικά από την τεχνητή «αγανάκτηση». Δεν θα γίνει όμως αυτό, γιατί απλούστατα και ευτυχώς, δεν αποφασίζει μόνη της για το πολιτικό μέλλον της χώρας μας. Ευτυχώς αποφασίζει ο ελληνικός λαός.

Θέλω να σας δώσω επίσης και τα στοιχεία για τις δαπάνες στην παιδεία. Ποιος από εμάς δεν θέλει τις δαπάνες για την παιδεία, όχι μόνο στο 15%, που έχει γίνει πλέον ένας αριθμός-σύνθημα, αλλά να αυξηθούν ακόμα περισσότερο προς όφελος του ελληνικού λαού των παιδιών του και του έλληνα φορολογούμενου; Για μας, αυτή είναι η βασική μας προτεραιότητα.

Όμως, έχει ενδιαφέρον να σας πω, ότι είμαστε υποχρεωμένοι να δαπανούμε υπέρογκα ποσά για να προστατέψουμε το Αιγαίο, τα νησιά, τη Θράκη. Να κινείται ο Έλληνας ελεύθερα με ασφάλεια και ειρήνη. Θέλουμε μια ισχυρή Ελλάδα, ικανή να περιφρουρεί ταυτόχρονα τα σύνορα, την αξιοπρέπειά της, τα δίκαια και τα δικαιώματά της.

Επειδή λοιπόν, η ισχυρή Ελλάδα γίνεται μέσα από τη δύναμη της γνώσης, η κυβέρνησή μας έχει κάνει πρώτη επιλογή της, μέσα στις δυνατότητες που έχει, την εκπαίδευση, έτσι ώστε να κατακτήσει ο ελληνικός λαός μια παιδεία που θα είναι αντάξια για το μέλλον και για την ιστορία που έχει αυτός ο τόπος.

Σ' αυτή την προσπάθεια λοιπόν, εσείς οι εκπαιδευτικοί για μας, για την Κυβέρνηση, για το Κόμμα από το οποίο προέρχομαι, είστε οι απαραίτητοι, είστε οι πρωταγωνιστές και σας θέλουμε όλους μαζί.

Σας εύχομαι λοιπόν καλή συνέχεια στις εργασίες σας, περιμένω τα πορίσματά σας, και θα είμαι δίπλα σας για μια ποιοτική εκπαίδευση, για ένα σύγχρονο σχολείο που να ανταποκρίνεται στα αιτήματα των καιρών και της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

Π. ΧΑΡΑΜΗΣ: (Εκπρόσωπος Συνασπισμού)

Αγαπητές και αγαπητοί σύνεδροι, από μέρους του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ σας ευχαριστώ θερμά για την πρόσκλησή σας εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσής σας. Λυπούμαι, βέβαια, που και οι δύο εκπρόσωποι του Υπουργείου Παιδείας ήταν υποχρεωμένοι να αποχωρήσουν, αλλά σίγουρα εκείνοι «χάνουν», διότι η συνέχεια προμηνύεται πολύ ενδιαφέρουσα. Προσομοιώνοντας διαφήμιση Δελτίου Ειδήσεων, από αυτές που προβάλλονται καθημερινά στην τηλεόραση, θα μπορούσαμε να πούμε ότι στο ελεύθερο ρεπορτάζ, που θα παρακολουθήσετε, περιλαμβάνονται τρία καυτά και επίκαιρα θέματα:

Πρώτο θέμα, πώς «κόπηκαν» στην Έκθεση στις γενικές εξετάσεις τέσσερις βραβευμένοι από τους πιο καλούς λογοτέχνες που έχει η χώρα μας». Δεύτερο θέμα, τι θα συζητήσουν σήμερα και αύριο σε Συνέδριο στη Βουλιαγμένη και στη δεξίωση, που θα ακολουθήσει, γύρω από την πισίνα του ξενοδοχείου ο τέως Πρωθυπουργός Γεώργιος Ράλλης, ο τέως υπουργός Παιδείας Βασίλης Κοντογιαννόπουλος, οι βουλευτές: Τόνια Αντωνίου, Γεώργιος Καλός, Προκόπης Παυλόπουλος, Γεώργιος Ψαχαρόπουλος, Θεόδωρος Κατσανέβας, Πάνος Παναγιωτόπουλος και άλλοι. Και, επίσης, τρίτο θέμα, ποιο είναι το νέο ρεκόρ που πέτυχε στο «Μουντιάλ» της εκπαίδευσης –για να είμαστε και στην επικαιρότητα– το Υπουργείο Παιδείας. Αν, λοιπόν, θέλετε να ακούσετε αυτά τα εντυπωσιακά στοιχεία, παρακαλώ να μείνετε στις θέσεις σας και να δώσετε λίγο την προσοχή σας.

Το πρώτο θέμα του ρεπορτάζ προέρχεται από την εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» και αναφέρεται στις εφετινές εξετάσεις πρόσβασης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Τίτλος του: «Μαθητές παπαγαλάκια». Προσέξτε το:

«Λαμπρή, αλλά και αποκαλυπτική η ιδέα που είχαν τα «ΝΕΑ» να ζητήσουν από δύο βαθμολογητές να βαθμολογήσουν την έκθεση που είχαν γράψει τέσσερις βρα-

βευμένοι λογοτέχνες στο θέμα που διαγωνίστηκαν και οι μαθητές Β' Λυκείου στις Πανελλαδικές. Και οι τέσσερις υποψήφιοι βραβευμένοι Λογοτέχνες «κόπηκαν». Ιδού το θέμα: «Το σχολείο σας οργανώνει μια συνάντηση μαθητών-εκπροσώπων των σχολικών μονάδων της περιοχής σας. Στο πλαίσιο της εκδήλωσης αυτής να παρουσιάσετε μια εισήγηση σχετικά με την αναγκαιότητα της κριτικής ικανότητας του εφήβου και τους τρόπους με τους οποίους μπορεί αυτή να καλλιεργηθεί στη σύγχρονη κοινωνία της πληροφορίας».

Μία από τους «κομμένους» λογοτέχνες, η Έρση Σωτηροπούλου, αρχίζει την έκθεση με τη φράση: «Ήρθα στη σημερινή συνάντηση αλλά το έχω ήδη μετανιώσει. Δεν περιμένω να βγει τίποτα και για να είμαι ειλικρινής, δεν έχω καμιά εμπιστοσύνη σε εκδηλώσεις σαν κι αυτή, που από τη μια κανακεύουν την υποκρισία του κράτους και από την άλλη επιβραβεύουν με πλάγιο τρόπο την απραξία των εκπαιδευτικών και διαιωνίζουν τη γενική αποβλάκωση».

Οι εκπαιδευτικοί, που αγνοούσαν ποιος είναι ο συγγραφέας της έκθεσης, τον «έκοψαν». Και το ερώτημα που προκύπτει και στο οποίο αναφέρθηκε προηγουμένως ο κ. Υπουργός, είναι αν και πόσο καλλιεργείται η κριτική σκέψη και η ελεύθερη έκφραση, όταν εκείνοι που προσεγγίζουν κριτικά τη σύγχρονη πραγματικότητα κινδυνεύουν να «κοπούν» γι' αυτό το λόγο.

Και για να σχολιάσω και κάποιο σχετικό με αυτά θέμα: Ο κ. υπουργός προηγουμένως επιχείρησε –θα έλεγα με άκομψο και ανεπιτυχή τρόπο– να δικαιολογήσει τη βίαιη επέμβασή του στο βιβλίο της ιστορίας που ετοιμαζόταν για την Γ' τάξη του Λυκείου και την περικοπή ενός μέρους που αφορούσε την ιστορία της ΕΟΚΑ και της Κύπρου, επειδή η κρίση που διατυπωνόταν για την ΕΟΚΑ θεωρήθηκε αμφισβητούμενο θέμα. Ωστόσο, υπάρχει και μια άλλη σχετική προσέγγιση, η οποία δεν ακούστηκε εδώ και δεν την έλαβε υπόψη του ο κ. υπουργός, και είναι η εξής: Γιατί πρέπει το συγκεκριμένο σχολικό βιβλίο της ιστορίας –και όχι μόνο– να αποφαίνεται πάντα με απόλυτο τρόπο πάνω στα ιστορικά γεγονότα; Και γιατί δεν θα ήταν πιο σκόπιμο σε μαθητές και μαθήτριες της Γ' Λυκείου, που αφορά αυτό το επίμαχο βιβλίο, να εκτεθούν οι βασικές διαφορετικές απόψεις επί του θέματος, με βάση τις πρωτογενείς ιστορικές πηγές, και να αφεθούν οι ίδιοι/-ες να εκφράσουν τελικά τη γνώμη τους αν η ΕΟΚΑ ήταν υπερσυντηρητική στη νοοτροπία της η αν ήταν, όπως μας είπε προηγουμένως ο κ. υπουργός, «η έκφραση της αγωνιστικής διάθεσης του λαού»;

Θα αναφέρω ένα ακόμη ζήτημα που έχει άμεση σχέση με την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης και της δημιουργικότητας στα σχολεία μας. Προβάλλεται και προωθείται, αναφέρθηκε προηγουμένως, η διαθεματικότητα στη διδασκαλία των μαθημάτων και στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο. Με ποια προετοιμασία των εκπαιδευτικών έχει υποστηριχθεί η υλοποίηση αυτής της εξαγγελίας; Ξέρουμε ότι διαθεματικότητα σημαίνει μια πολύ ευρεία θέαση του γνωστικού αντικειμένου, η οποία ξεπερνά τους τεχνητούς φραγμούς ανάμεσα σε μαθήματα και διδασκόμενα αντικείμενα. Πώς θα προωθηθεί η διαθεματικότητα, όταν οι εκπαιδευτικοί μέχρι τώρα δεν είναι καθόλου προετοιμασμένοι για κάτι τέτοιο; Και όμως εξαγγέλλεται ότι ήδη εφαρμόζεται σε πολλά σχολεία, βιαστικά και απροετοίμαστα.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να προχωρήσουμε στο δεύτερο από τα καυτά θέματα του ρεπορτάζ, το οποίο αναφέρεται στο τι θα συζητήσουν όλοι αυτοί οι σπουδαίοι και σημαντικοί παράγοντες που ανέφερα προηγουμένως σε ξενοδοχείο στη Βουλιαγμένη σήμερα και αύριο.

Το ρεπορτάζ προέρχεται από την Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» της Καλαμάτας -και εκεί αλιεύει κανείς σημαντικές ειδήσεις. Διαβάζω:

«Παιδεία χωρίς όρια και όρους» είναι το θέμα του Διεθνούς Συνεδρίου Παιδείας που διοργανώνει η Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Φροντιστών Ελλάδα (ΟΕΦΕ).

Οι εργασίες της πρώτης ημέρας θα αρχίσουν στις 11.30 το πρωί –πράγμα που σημαίνει ότι τώρα που συζητούμε ήδη έχουν ξεκινήσει– με την πρώτη ενότητα, που θέμα της έχει: «Μεταρρυθμίσεις που δεν έγιναν». Θα μιλήσουν οι Γ. Ράλλης, Β. Κοντογιαννόπουλος, Τ. Αντωνίου, Γ. Καλός, Π. Παυλόπουλος. Μετά το γεύμα η δεύτερη ενότητα των εργασιών και –προσέξτε εδώ– το αντικείμενό της: «Δημόσιο χρήμα και ιδιωτική επιλογή», εισηγητής ο βουλευτής Γεώργιος Ψαχαρόπουλος και πολλοί άλλοι σημαντικοί εκπαιδευτικοί παράγοντες από το διεθνή χώρο. Την Κυριακή η τρίτη ενότητα θα ασχοληθεί με το θέμα: «Φροντιστηριακά μοντέλα στον κόσμο». Ομιλητές από Ιταλία, από Νέα Ζηλανδία -και βέβαια θα προβληθεί και μαγνητοσκοπημένη εισήγηση του συγγραφέα Μίμη Ανδρουλάκη. Η τέταρτη ενότητα, που θα αρχίσει το μεσημέρι αύριο, έχει αντικείμενό της: «Αποδοτική συνύπαρξη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα». Εισηγητές: ο καθηγητής και βουλευτής Θεόδωρος Κατσανέβας, ο βουλευτής και δημοσιογράφος Πάνος Παναγιωτόπουλος και άλλοι. Και, βέβαια, το συνέδριο θα ακολουθήσει δεξίωση γύρω από την πισίνα του ξενοδοχείου.

Δεν είναι τυχαίο ούτε το θέμα αυτού του συνεδρίου ούτε η συρροή των λεγόμενων «επωνύμων» σε αυτό, διότι ακούστε και το τρίτο, πιο σημαντικό από τα τρία ντοκουμέντα –ίσως δεν έχει δημοσιογραφική αξία, αλλά είναι πιο σημαντικό, οι δημοσιογράφοι, δυστυχώς, έχουν μάθει να εκτιμούν αυτά που δεν είναι σημαντικά.

Από «ΤΑ ΝΕΑ» –και ας μην πω «εξ οικείων τα βέλη» και δημιουργηθούν παρεξηγήσεις–, τα προχθεσινά: Ρεκόρ ιδιωτικών σχολείων: Ιδρύονται 39 στην Αθήνα και 42 σε

πόλεις της περιφέρειας». Και στη συνέχεια: «Οι επιχειρηματίες της εκπαίδευσης προσδοκούν να αποσπάσουν του χρόνου περισσότερους μαθητές από τα δημόσια σχολεία και να αυξήσουν την μαθητική πελατεία των ιδιωτικών, που σήμερα ξεπερνά τις 100.000 παιδιά σε όλες τις βαθμίδες, οι οικογένειες των οποίων πληρώνουν δίδακτρα από 1,5 έως και 2,5 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο».

Η ενίσχυση της ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι ήδη «κεκτημένο» αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και δεν χρειάζεται να περιμένουμε τα αποτελέσματα των φετινών γενικών εξετάσεων για να το διαπιστώσουμε. Ήδη έχει κριθεί σε μεγάλο βαθμό η αποτελεσματικότητα της ακολουθούμενης εκπαιδευτικής πολιτικής της Κυβέρνησης, που, αν θυμόσαστε από τις αρχικές εξαγγελίες, επί Αρσένη, ήδη είχε υποσχεθεί μείωση της ιδιωτικής δαπάνης για τα φροντιστήρια και βέβαια μείωση της εμβέλειας των φορέων της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Και εδώ θα μπορούσε να ρωτήσει κανείς, γιατί άραγε το Υπουργείο Παιδείας επιλεκτικά επιχορηγεί και ενισχύει δραστηριότητες, συνέδρια και ημερίδες των φορέων της ιδιωτικής εκπαίδευσης και δεν επιχορηγεί ούτε καν στον ίδιο βαθμό τους φορείς της δημόσιας εκπαίδευσης και τα αντίστοιχα κέντρα τους, το ΙΠΕΜ της ΔΟΕ και το ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ, που θα μπορούσαν να αρθρώσουν την άλλη άποψη και με τις ομάδες εργασίας που έχουν οργανώσει, θα μπορούσαν πολύ αποτελεσματικά να στηρίξουν και να προωθήσουν τη δημόσια εκπαίδευση μέσα από ανοιχτές, συλλογικές πρακτικές και συνολικές πολιτικές προτάσεις;

Εδώ, λοιπόν, όπως φαίνεται, η επιλεκτική πολιτική του Υπουργείου Παιδείας σε τελική ανάλυση πριμοδοτεί την ιδιωτική εκπαίδευση σε βάρος της δημόσιας και αυτό ανεξάρτητα από τις όποιες προθέσεις των φορέων της, και αυτό αξίζει πράγματι να το λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη μας.

Σε ό,τι αφορά, τώρα, τον κανονισμό λειτουργίας των σχολείων, που δόθηκε πρόσφατα για συζήτηση, και το θεσμικό πλαίσιο για την αξιολόγηση, είναι από τα πιο ενδιαφέροντα, ίσως, ζητήματα που έπρεπε να απασχολήσουν τη Συνέλευσή σας και βέβαια τις εργασίες που πρόκειται να ακολουθήσουν.

Αναφέρομαι, καταρχήν, στο κείμενο του Κανονισμού λειτουργίας των σχολείων, που ξεκινάει δίνοντας έναν πολύ ενδιαφέροντα ορισμό, προσέξτε τον, παρακαλώ: «Με τον όρο σχολικός κανονισμός εννοούμε το σύνολο των όρων και των κανόνων που αποτελούν προϋποθέσεις για να πραγματοποιείται ανενόχλητα, μεθοδικά και αποτελεσματικά το έργο του σχολείου». Κρίνετε πόσο υπέρμετρη είναι η φιλοδοξία των συντακτών του κειμένου αυτού, που προσδοκούν σε ένα σχολικό κανονισμό να συμπεριλάβουν όλους τους όρους και τις προϋποθέσεις για να λειτουργεί «ανενόχλητα, μεθοδικά και αποτελεσματικά» το εκπαιδευτικό σύστημα.

Αναλογιστείτε, ωστόσο, ότι για να λειτουργεί «ανενόχλητα, μεθοδικά και αποτελεσματικά» το εκπαιδευτικό σύστημα, προβάλλεται συστηματικά από τους παράγοντες της πολιτείας ως αναγκαία προϋπόθεση να χτυπηθεί η χαλαρότητα των σχολείων, να χτυπηθεί η χαλαρότητα στην αξιολόγηση των μαθητών, να χτυπηθεί η έλλειψη πειθαρχίας στην τάξη. Και βέβαια, με όλους αυτούς τους παράγοντες στους οποίους αποδίδεται η κακοδαιμονία του εκπαιδευτικού συστήματος, έμμεσα και συστηματικά μεταφέρεται η ευθύνη για τη χαμηλή αποτελεσματικότητα του σχολείου στους μαθητές, στους εκπαιδευτικούς, στους γονείς, αλλά όχι σε εκείνους που έχουν την κύρια ευθύνη γι' αυτό.

Εμείς, λοιπόν, από την πλευρά του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, ρωτούμε: Είναι ή όχι προϋπόθεση για «ανενόχλητη και αποτελεσματική» λειτουργία των σχολείων να μη στεγάζονται σε ακαλαίσθητα, ρυπαρά και σε συχνά επικίνδυνα κτίρια; Αλλά η πολιτεία, η οποία στον κανονισμό λειτουργίας αυτόν θεωρεί τους εκπαιδευτικούς ως πρότυπα και άρα δέχεται ότι με το παράδειγμά τους επηρεάζουν τη συμπεριφορά των μαθητών, η ίδια η πολιτεία με τα ακαλαίσθητα και βρόμικα και ακατάλληλα κτίρια τι είδους διαπαιδαγώγηση ασκεί στους μαθητές;

Τι είδους διαπαιδαγώγηση ασκεί η πολιτεία, όταν επιτρέπει σε ζώνες υψηλής θεαματικότητας, όπου ανάμεσα στους τηλεθεατές βρίσκονται και πολλοί μαθητές και μαθήτριές σας, να προβάλλονται κακόγουστα τηλεοπτικά υποπροϊόντα τύπου «Big Brother» και «Bar»; Τι πρότυπα προβάλλει η ίδια η πολιτεία, όταν οργανώνει ένα εξετασιοκεντρικό εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο θεμελιώνεται στον άκρατο ανταγωνισμό, σε ατομική βάση πάντα, ενώ από την άλλη απαιτεί από μαθητές και εκπαιδευτικούς, σύμφωνα με το κείμενο του Κανονισμού, «να ξεπεράσουν και να χτυπήσουν τον ανταγωνισμό»;

Τι παραδείγματα δίνει η πολιτεία, όταν ο μικρός μαθητής του δημοτικού ή του γυμνασίου περιμένει να τελειώσει το α' τρίμηνο, να φτάσει το μέσο της σχολικής χρονιάς για να στελεχωθεί επαρκώς το σχολείο με το απαιτούμενο εκπαιδευτικό και άλλο (;) προσωπικό; Και βέβαια, του επιβάλλουμε με τον Κανονισμό να μην αργεί 2-3 λεπτά στην τάξη –που κι αυτό αναγκαίο είναι βέβαια– για να μην διαταραχτεί η ομαλή λειτουργία του σχολείου, αλλά αυτή τη μείζονα όχληση την αγνοούμε. Φτάσαμε στο σημείο να θεωρούμε κατάκτηση και εκπαιδευτική μεταρρύθμιση την έγκαιρη και απρόσκοπτη έναρξη του σχολικού έτους με επαρκές εκπαιδευτικό προσωπικό και τα αναγκαία βιβλία και υλικά.

Και όταν, τελικά, ο ίδιος ο εκπαιδευτικός έχει υποβαθμιστεί τόσο καίρια και από οικονομική και από κοινωνική άποψη, όταν οι ίδιοι οι εκφραστές της πολιτείας κατά καιρούς από το βήμα της Βουλής και από τα

Μέσα Ενημέρωσης απαξιώνουν τον εκπαιδευτικό με απαράδεκτους χαρακτηρισμούς, πώς, από την άλλη πλευρά, θέλουν να τον προβάλλουν ως πρότυπο διαπαιδαγώγησης στους τους μαθητές και μαθήτριες;

Και για να χρησιμοποιήσω, χαριτολογώντας κάπως, ένα παράδειγμα από τη σημερινή Γενική Συνέλευσή σας, από τη μια πλευρά ανακοινώνεται ότι απαγορεύεται το κάπνισμα σε όλους τους σχολικούς και γενικά τους δημόσιους χώρους, ενώ από την άλλη τη σημασία αυτής της απαγόρευσης αγνοούμε: Δίπλα μου, εκεί ακριβώς που καθόμουνα, δεχόμουνα σε μόνιμη βάση δύο υπουργικά τσιγάρα από τα δεξιά μου. Ίσως, βέβαια, η ένταση της σημερινής διαδικασίας και η δυσχερής θέση στην οποία βρίσκονται οι παράγοντες της πολιτείας να ήταν αιτία αυτής της συστηματικής επίδοσης στο κάπνισμα, και γι' αυτό το λόγο έδειξα κατανόηση.

Επανέρχομαι, λοιπόν, τονίζοντας ότι ο μαθητής, δεν εντάσσεται στην κοινωνία μέσω του σχολείου, όπως ισχυρίζεται ο προτεινόμενος Κανονισμός. Είναι ενταγμένος καθημερινά και βιώνει ποικίλες και έντονα αρνητικές καταστάσεις μέσα από την σχολική, αλλά και από την εξωσχολική ζωή.

Ο άνεργος πατέρας ή η υποπασχολούμενη μητέρα είναι καταστάσεις οικείες και καθημερινές για τα παιδιά των σχολικών μας τάξεων. Τα παιδιά και οι οικογένειές τους βιώνουν συχνά με πολύ οδυνηρό τρόπο τις συνέπειες αυτού του άκρατου και ανεξέλεγκτου οικονομικού ανταγωνισμού, που οδηγεί στη διόγκωση της ανεργίας, στην υποαπασχόληση, στην κοινωνία των δύο τρίτων και του ενός τρίτου και, ακόμη, στην κοινωνική περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Σ' αυτό το κλίμα έρχεται το σχολείο, σύμφωνα με τον Κανονισμό, ως φορέας αγωγής να συμβιβάσει το άτομο με την κοινωνία ή, όπως σε ένα άλλο σημείο λέγεται με μεγαλύτερη καθαρότητα, «ο εκπαιδευτικός οφείλει να παρατηρεί, να κατανοεί και να ερμηνεύει σωστά κάθε πρόβλημα», προσέξτε το, «προσαρμογής των μαθητών και αφομοίωσης των κοινωνικών κανόνων από μέρους τους».

Τρεις ερωτήσεις εδώ: Ποιοι άραγε είναι αυτοί οι κανόνες σε μια πολυπολιτισμική, σύγχρονη, ταξική, άνιση κοινωνία; Ως ποιο βαθμό, και πέρα από τα αυτονόητα της ύπαρξης, της συνύπαρξης και της συμβίωσης, μπορούν να αξιοποιηθούν τέτοιοι κανόνες για την επιβολή ενός αυταρχικού και γραφειοκρατικού προτύπου οργάνωσης της σχολικής ζωής, που θα καταστέλλει κάθε προσπάθεια αμφισβήτησης, ακόμη και με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου; Και, τρίτον, ποιος άραγε προσδιορίζει και θέτει αυτούς τους κανόνες, ποιος τους ιεραρχεί και ποιους εξυπηρετεί; Γιατί, τελικά, το κείμενο αυτό ως σχέδιο Κανονισμού είναι αρκετά διαφωτιστικό κατά τούτο: Εγκλείει στον πυρήνα του το κεντρικό ζήτημα της σχέσης σχολείου-κοινωνίας και υποχρεώνει τους σχεδιαστές της εκπαιδευτικής πολιτικής να ανοίξουν επιτέλους τα χαρτιά τους: Όσο και αν η επίσημη θέση στο κείμενο του κανονισμού καλύπτεται από ρητορικές αμφισημίες του τύπου: «ο σχολικός κανονισμός δεν πρέπει να έχει στατικό χαρακτήρα με τη μορφή ενός απλού καθηκοντολογίου, αλλά να συνδέει δυναμικά το σχολείο με το περιβάλλον και την εποχή», ωστόσο η τελική επιδίωξη που προβάλλει μέσα από το κείμενο του Κανονισμού, καθώς και η τελική επιδίωξη του εκπαιδευτικού συστήματος συνολικά, δεν είναι, παρά η προσαρμογή των μαθητών και μαθητριών και η αφομοίωση από μέρους τους των υφιστάμενων κοινωνικών κανόνων και μέσω αυτού η εδραίωση της υφιστάμενης τάξης πραγμάτων.

Και επειδή προκλήθηκα να μιλήσω και για την αξιολόγηση θα τελειώσω με μία αναφορά στην αξιολόγηση. Η έμφαση στην αξιολόγηση ως μέσο για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης τελευταία είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο και επομένως πρέπει να το εξετάζουμε, πέρα από τις ιδιαίτερες ελληνικές ιδιαιτερότητες, ως φαινόμενο των παγκόσμιων εξελίξεων. Αυτή η κίνηση, που επισημαίνεται από τα τέλη του 20ού αιώνα και έπειτα, προς μια διαφορετική αξιολόγηση, η οποία δίνει έμφαση στα «στάνταρντ» και στη «στανταρντοποίηση» (standardization), όπως λέγεται άκομψα, της εκπαιδευτικής διαδικασίας, δεν μπορεί παρά να συνδεθεί αναπόφευκτα με την ένταση του ανταγωνισμού στο διεθνή χώρο και με την προώθηση των επιδιώξεων της οικονομικής ολιγαρχίας.

Το εκπαιδευτικό σύστημα μέσα από το σύστημα αξιολόγησης δεν καλείται απλώς να αξιολογήσει μαθητές και εκπαιδευτικούς, αλλά καλείται να εντείνει και να ελέγξει ακόμη περισσότερο την εκπαιδευτική διαδικασία σε ένα περιβάλλον, όπου η αποδοχή των ανταγωνιστικών αντιλήψεων και πρακτικών και η άποψη ότι ο ισχυρότερος είναι αυτός που πρέπει να προάγεται και ο ασθενέστερος θα υφίσταται τη μοίρα του (βλ. ανεργία, εξοστρακισμό και περιθωριοποίηση) είναι βασική αρχή.

Σε ένα ενδιαφέρον σχετικό άρθρο τους με τον τίτλο: «Σχολική αποτελεσματικότητα: Νέος διοικητισμός, ποιότητα και η ιαπωνοποίηση (Japanization) της εκπαίδευσης» οι Morley και Rassool προσεγγίζουν τη σχολική αποτελεσματικότητα και τις διαδικασίες αξιολόγησης ως μέρος ενός μηχανισμού, που αναπτύσσεται ταχύτατα τελευταία, της αξιολόγησης του αποτελέσματος. Προκύπτει έτσι μια διαδικασία –γράφουν οι δύο συγγραφείς– που μεταφέρει στις καθημερινές λειτουργίες και προτεραιότητες των σχολείων, τις οργανωσιακές και διοικητικές μακροπολιτικές που έχουν δημιουργηθεί και αναπτυχθεί κατά βάση στους χώρους της βιομηχανικής παραγωγής, εξ ου και ο όρος «ιαπωνοποίηση» της εκπαίδευσης. Σύμφωνα με αυτή την πρακτική, που προωθούν και διεθνείς οργανισμοί, όπως ο

ΟΟΣΑ και η Διεθνής Τράπεζα, η έμφαση στα πρότυπα (standards) επιβάλλεται στους εκπαιδευτικούς θεσμούς από παράγοντες που ελέγχουν τη σύγχρονη οικονομία. Η ενίσχυση των διαδικασιών αξιολόγησης των παραγόντων της εκπαίδευσης, λοιπόν, προβάλλεται ως αναγκαία προϋπόθεση, σ' αυτές τις συνθήκες, για δύο κυρίως λόγους: ο πρώτος είναι γιατί πρέπει να ασκηθεί πίεση στο εκπαιδευτικό σώμα να αντιστοιχηθεί προς τις ευρύτερες κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις και την κυρίαρχη λογική που τις διέπει. Και ο δεύτερος, για να μειωθεί η δυνατότητα αμφισβήτησης αξιών στις οποίες στηρίζεται η σύγχρονη καπιταλιστική ανάπτυξη, όπως είναι η ανταγωνιστικότητα, η οικονομική εκμετάλλευση, η επικράτηση του «ισχυρότερου» κ.λπ.

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι σύνεδροι, ότι η διαδικασία της αξιολόγησης, όπως και το σύνολο των προβλημάτων της εκπαίδευσης που σας απασχολούν συλλογικά, αποτελούν τη βάση για την ανάπτυξη αγώνων σε όλα τα επίπεδα, και μέσα και έξω από την εκπαίδευση. Αν κρίνει κανείς, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, από τη διεθνή στροφή προς πιο συντηρητικές πολιτικές, από τη γενικευμένη τάση αμφισβήτησης του κράτους πρόνοιας και τις τάσεις που επισημαίνονται για ένα σχολείο πιο αυταρχικό, πιο ελεγχόμενο, πιο «αποτελεσματικό», όπως δείχνουν και τα μέτρα που αναφέρθηκαν, τότε μία είναι η διέξοδος –και προς αυτή την κατεύθυνση ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ θα ενώσει τη δύναμή του με τον ενεργό, τον μαχόμενο εκπαιδευτικό κλάδο–, μία είναι η δυνατότητα: Η ανάπτυξη συνολικών και συλλογικών αγώνων αμφισβήτησης αυτής της πολιτικής και προβολής αξιόπιστων και αποτελεσματικών εναλλακτικών προτύπων.

Η. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: (Εκπρόσωπος ΔΗΚΚΙ)

Φίλες και φίλοι εκ μέρους του ΔΗΚΚΙ και του Προέδρου του, χαιρετίζω τη συνέλευσή σας που γίνεται σε μια εποχή πολύ δύσκολη.

Ήδη υπάρχει μια συνολική κρίση της παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες, υπάρχει μια υποχώρηση της έννοιας του κοινωνικού κράτους, του κράτους-έθνους και κυρίως της ελληνικής γλώσσας, που σας ενδιαφέρει, γιατί είστε οι πρώτοι που θα προσπαθήσετε να τη μεταδώσετε στα παιδιά.

Βλέποντας τα συνθήματα πίσω μου στο πανό ήθελα να κάνω μερικά σχόλια λόγω της ειδικότητάς μου στο συνταγματικό δίκαιο.

Πρώτη περίπτωση. Και τα δύο κόμματα, ψήφισαν εκ του πονηρού, τη διάταξη του άρθρου 103 παράγραφος 8, που βέβαια δεν αφορά εσάς, σας αφορά έμμεσα, αφορά όμως μεγάλες μάζες των εργαζομένων που αποκλείει τη μονιμοποίηση και κρατά σε ομηρία τους συμβασιούχους. Ρητά η διάταξη ορίζει, που προστέθηκε με το νέο σύνταγμα, ότι δεν μπορούν να μονιμοποιηθούν, να μετατραπούν σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όσοι είναι με σύμβαση έργου ή με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Κι αυτό βέβαια είναι μια διάταξη που επιτρέπει στην κάθε κυβέρνηση καταχρηστικά να εφαρμόζει με διάφορες αυθαίρετες και αντισυνταγματικές μοριοδοτήσεις και βοήθεια στους μεν και να μην διορίζει τους δε.

Μια δεύτερη περίπτωση είναι η περιβόητη δωρεάν κοινωνική ασφάλιση. Και το λέω περιβόητη γιατί μπορεί τα δύο κόμματα να αντικρούει το ένα το άλλο κατά πόσο υπάρχει ή εφαρμόζεται ο Νόμος Σιούφα ή όχι αλλά κάτι πολύ απλό. Όταν στο πρώτο στάδιο αναθεώρησης προτάθηκε από μικρά κόμματα, η κατοχύρωση στο Σύνταγμα της δημόσιας δωρεάν καθολικής κοινωνικής ασφάλισης και τα δύο μεγάλα κόμματα, με την περιβόητη συναινετική αναθεώρηση, την απέκλεισαν τη διάταξη.

Γιατί την απέκλεισαν; Για να μπορούν να έρχονται οι νόμοι όπως ήλθαν σήμερα και να μην κρίνονται ως αντισυνταγματικοί. Δεν υπάρχει ρητή κατοχύρωση της δημόσιας δωρεάν κοινωνικής ασφάλισης.

Επειδή επίσης ακούστηκε, συνεχώς, και ακούγεται και το γνωρίζετε η λέξη Δημοκρατία και Βουλή, θέλω να σας πληροφορήσω ότι αυτή τη στιγμή που μιλάμε δεν υπάρχει ενιαίο Ελληνικό Κοινοβούλιο από το οποίο μπορούν να περάσουν οι νόμοι για την εκπαίδευση. Γιατί δεν υπάρχει; Γιατί αυτή τη στιγμή έχουμε έξι Βουλές, έξι Διαρκείς Επιτροπές, και οι 250 Βουλευτές αποκλείονται, ακόμα και οι βουλευτές του κυβερνητικού κόμματος, να μπορέσουν να ψηφίσουν νομοσχέδια π.χ. που αφορούν την παιδεία.

Γιατί κάθε βουλευτής και ειδικά, είναι τραγικό, οι βουλευτές που ψήφισαν την αναθεώρηση, δέχτηκαν να κομματιαστεί και να υποβαθμιστεί η Βουλή, ώστε να μην υπάρχει ενιαία Βουλή. Η ενιαία Βουλή εμφανίζεται σε μια μόνο συνεδρίαση, που πρέπει en block να ψηφίσει τα νομοσχέδια. Κι αυτό είναι λυπηρό γιατί και τα δύο κόμματα ψήφισαν αυτή τη διάταξη του ευνουχισμού της Βουλής.

Επίσης υπάρχει στο πανό κατοχύρωση των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Για ποια δημοκρατικά δικαιώματα μιλάμε, όταν σκόπιμα οι διατάξεις του Συντάγματος που κατοχύρωναν τέτοια δικαιώματα μέσω της αναθεώρησης του άρθρου 28 που έγινε συναινετικά από τα δύο κόμματα, υποχωρούν απέναντι στο πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο;

Είναι πολύ απλό. Μιλάμε για δωρεάν παιδεία και μιλάμε για δημόσιο χαρακτήρα τουλάχιστον στην 3η βαθμίδα, αυτά λέει το άρθρο 16 του Συντάγματος, το οποίο μέσω του άρθρου 28, έχει αρχίσει και υποχωρεί με αποτέλεσμα να έχουμε μεταπτυχιακές σπουδές επί χρήμασι και στην πρακτική να μην υπάρχει δωρεάν παιδεία. Η μόνη διέξοδος σ' αυτά είναι μια αγωνιστική κινητοποίηση ώστε να μπορέσει έστω και την τελευταία στιγ-

μή ορισμένες εγγυήσεις που υπάρχουν στο Σύνταγμα να εφαρμόζονται και να μην υποχωρεί μπροστά στις επιταγές της Ε.Ε.

Η. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: (Γ. Γραμματέας ΑΔΕΔΥ)

Κύριε Πρόεδρε της Γ.Σ., κύριε πρόεδρε της Δ.Ο.Ε., συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Από την αρχή λέγω ότι δεν επιθυμώ να περιγράψω την κατάσταση της εκπαίδευσης, γιατί γνωρίζετε ότι είμαι ένας από σας και γνωρίζω πολύ καλά πως εσείς ιδιαίτερα τα ζείτε καθημερινά όλα αυτά τα προβλήματα. Άρα οποιαδήποτε ωραιοποίηση ή προσπάθεια παραπλάνησης ή παραπληροφόρησης, θα ήταν ουτοπία ή προσπάθεια χωρίς να βρίσκει πουθενά στόχο.

Έχω όμως να πω δυο κουβέντες όσον αφορά την εξέλιξη των πραγμάτων, από την πλευρά της ΑΔΕΔΥ. αφού πρώτα σας εκφράσω και τις δικές μου, αφού σας μεταφέρω και τις ευχαριστίες του Προέδρου της ΑΔΕΔΥ και όλης της Εκτελεστικής Επιτροπής, για τον καλό αγώνα που κάναμε τους τελευταίους αυτούς έξι μήνες, θα έλεγα ότι ίσως ήταν και η μοναδική χρονιά που και η ΑΔΕΔΥ κατανόησε πλήρως τη μεγάλη υποχρέωση που έχει απέναντι στην εκπαίδευση, όχι μόνο διότι αποτελούν δύο μεγάλους πυλώνες στήριξης του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά γιατί πραγματικά όταν μιλάμε για παιδεία και για υγεία, θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί και πάρα πολύ σοβαροί.

Ο Δεκέμβριος, ο Ιανουάριος και ο Φεβρουάριος ήταν η περίοδος ανάδειξης θεμάτων παιδείας, από πλευράς ΑΔΕΔΥ, όπως ακριβώς τα είχαμε συζητήσει με τις διοικήσεις των δύο ομοσπονδιών, γι' αυτό οφείλω να τις ευχαριστήσω για την πολύ καλή συνεργασία που είχαμε, όπως επίσης για το ότι επανειλημμένα βρεθήκαμε σ' αυτό εδώ τον χώρο και προσδιορίσαμε και τον στόχο και τη στρατηγική και τις επιλογές, όσον αφορά τα εκπαιδευτικά ζητήματα.

Και θα έλεγα ότι νιώθω ιδιαίτερη ικανοποίηση, γιατί το Προεδρείο της ΑΔΕΔΥ βρέθηκε σύσσωμο στις συγκεντρώσεις που πραγματοποίησαν οι εκπαιδευτικοί έξω από το Υπουργείο Παιδείας, και επί της ουσίας τοποθετήθηκε ο Πρόεδρος εκεί και όχι τυπικά. Μάλιστα σε μια προσπάθεια να βοηθήσει και η ΑΔΕΔΥ, βρεθήκαμε μαζί με την αντιπροσωπεία των εκπαιδευτικών, στον κ.Γκεσούλη που έφυγε προηγουμένως και του ζητήσαμε ότι δεν μπορεί άλλο να παραμένει αυτή η κατάσταση έτσι, δεν μπορεί να αντιμετωπίζει έτσι τα εκπαιδευτικά ζητήματα, δεν μπορεί να εμπαίζει στους εκπαιδευτικούς. Πρέπει να δώσει άμεση λύση στα προβλήματα.

Βέβαια απ' όσο γνωρίζουμε, λύση δεν έχει δώσει. Κι ούτε βεβαίως, θεωρούμε λύσεις, όταν δρομολογείται ένα δίχρονο ή τρίχρονο πρόγραμμα για την πληροφορική, αφήνοντας κορυφαία ζητήματα χωρίς να τα αγγίζουμε.

Για το ασφαλιστικό οφείλω να σας πω ότι θέλω να πιστεύω ότι από την πλευρά μας, ως συνδικαλιστικό κίνημα, κάναμε ένα μεγάλο βήμα, που είχε ένα εσωτερικό πρόβλημα. Αυτό που λέμε ότι έπρεπε επιτέλους να βγει στην επιφάνεια και μάλιστα με τον πιο ισχυρό τρόπο, η ιδιαιτερότητα των εκπαιδευτικών, είχε ένα πρόβλημα η ΑΔΕΔΥ να το θέσει επειδή εκφράζει πάρα πολλούς χώρους. Αυτό ξεπεράστηκε και τέθηκε πολύ δυναμικά μάλιστα και στον Υπουργό Εργασίας αλλά και στην προχθεσινή Εκτελεστική Επιτροπή επαναλήφθηκε και αποτελεί αίτημα αιχμής η αντιμετώπιση αυτής της ιδιαιτερότητας και πιστεύω επίσης ότι και το βήμα που έγινε, που πετύχαμε την πολιτική αποδοχή, δηλαδή δέχτηκε ο πολιτικός κόσμος ότι πράγματι εδώ υπάρχει ζήτημα, και πρέπει να αντιμετωπιστεί, είναι πολύ θετικό.

Παραμένει βέβαια σε εκκρεμότητα ποια θα είναι η αντιμετώπιση, γιατί αυτή που ακούστηκε νομίζω ότι δεν απαντά στο αίτημα όπως ακριβώς έχει τεθεί.

Και σήμερα που συνεδριάζει το Γενικό Συμβούλιο, θα προσδιοριστεί ως αίτημα αιχμής στις επόμενες κινητοποιήσεις.

Όσον αφορά το μισθολόγιο θα σας πω μόνο τούτο, αυτό που επαναλαμβάνεται πολλές φορές, το άναρχο και άδειο καθεστώς του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, το βρίσκουμε ανάγλυφα στο χώρο των εκπαιδευτικών. Η μεγάλη αδικία δηλαδή, η αναρχία, για να μη πω και περισσότερα, φαίνεται καθαρά στο χώρο των εκπαιδευτικών.

Και αυτή την ευθύνη την έχουν αποκλειστικά οι Υπουργοί και η Κυβέρνηση. Ό,τι και να μας λένε λοιπόν περί της προσφοράς, περί της ανάγκης της αναβάθμισης και της βοήθειας του εκπαιδευτικού κόσμου, απ' αυτό αποδεικνύεται και μόνο ότι είναι λόγια πανηγύρεων, όπως είναι πολλές φορές και οι μεγαλόστομες διάφορες εξαγγελίες που μοιάζουν με εκείνα τα λάβαρα των εορτών και των πανηγύρεων, που τα ξεσκονίζουμε για την ημέρα της γιορτής για να εντυπωσιάσουμε και μόλις λήξει, τα κλειδώνουμε σε μια αποθήκη για να τα ξαναβγάλουμε όταν χρειαστεί.

Όλα αυτά δημιουργούν ένα τεράστιο ζήτημα συνάδελφοι, γι' αυτό, πολύ σωστά το πανό με τα κόκκινα γράμματα λέει συνεχίζουμε τον αγώνα. Και ο προσδιορισμός, της κατεύθυνσης του σημερινού Γενικού Συμβουλίου που πραγματοποιείται δίπλα εδώ στο «ΣΤΑΝΛΕΫ» είναι προς τα εκεί.

Ο αγώνας θα συνεχιστεί και για το ασφαλιστικό και για το μισθολόγιο, για το οποίο πληροφοριακά σας λέω, ότι παρά το ότι και ο Πρωθυπουργός στη συνάντηση που είχαμε στο Μέγαρο Μαξίμου, είχαμε συναντίληψη για το ότι πλέον πάμε για σύγκλιση, άρα για εξισορρόπηση και εξομοίωση των μισθών μας, με τους συναδέλφους της Ευρώπης, όπως και ο Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης στη Διημερίδα που είχαμε μετά το Πά-

σχα εδώ στον «ΑΣΤΕΡΑ» παραδέχτηκε ότι αυτό το καθεστώς πρέπει επιτέλους να λήξει και από το 2003 να έχουμε το καινούριο μισθολόγιο, εμφανίζεται ως μπαμπούλας ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Χριστοδουλάκης να αναιρέσει τα πάντα, επικαλούμενος, όπως πάντα, διάφορες δικαιολογίες. Αυτά βέβαια δεν μπορούν να γίνουν πιστευτά ούτε αποδεκτά, γιατί δεν μπορεί κανείς να καταλάβει πότε λέει αλήθεια, όταν λέει ότι η παραγωγικότητα της, χώρας κινείται σε ρυθμούς μεγαλύτερους από την Ε.Ε. ή όταν λέει πως η οικονομία δεν πάει καλά.

Λέμε λοιπόν ότι ο αγώνας συνεχίζεται και ο αγώνας θα συνεχιστεί με την παρουσία όλων μας, με τη συνεννόηση όλων μας, με την αξιοποίηση των δυνάμεων όλων των χώρων.

Κι αν κάποιοι αυτή τη στιγμή, έχουν αρχίσει ν' ανησυχούν, για το ότι το συνδικαλιστικό κίνημα, ξαναπαίρνει το ανάστημα που μπορεί να πάρει, σε λίγο να ξέρουν ότι θα νιώσουν τόσο ισχυρή πίεση που ενδεχομένως να νιώσουν και τρόμο γι' αυτά τα οποία θα ακολουθήσουν.

Σας ευχαριστώ πολύ. Εύχομαι τα αποτελέσματα να είναι πολύ εποικοδομητικά και πιστεύω ότι θα συμβάλουν στη προσπάθεια εκείνη που θα αναβαθμίσει την εκπαίδευση και θα λύσει τα προβλήματα των εκπαιδευτικών και μάλιστα με γρήγορους ρυθμούς.

Ευχαριστώ πολύ.

Ν. ΤΣΟΥΛΙΑΣ: (Πρόεδρος ΟΛΜΕ)

Αγαπητά μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ και μέλη του Προεδρείου της ΓΣ, φίλε Παύλο, εκπρόσωπε του Συνασπισμού, αγαπητοί φίλοι και αδελφοί από την Κύπρο.

Ευχόμαστε κάθε επιτυχία στον αγώνα των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ίσως πρέπει να ξεκινήσω από τις σχέσεις μας, πιστεύω ότι η ορολογία των κοινών βηματισμών που έχουμε τα τελευταία χρόνια θα πρέπει μάλλον να αποκτήσει άλλα ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Εγώ τουλάχιστον μπορώ να πω ότι ένα αγκάθι που υπήρχε στα κείμενα της ΟΛΜΕ γύρω από τις μισθολογικές προσεγγίσεις –μιλάω για τις προτάσεις για τις συλλογικές συμβάσεις, ένα αγκάθι έχει αρθεί, είναι ένα καινούριο στοιχείο εκεί που μιλούσε για αναλογικότητα φίλε Πρόεδρε– από εκεί και πέρα, πιστεύω ότι η συνεργασία σαφώς είναι πολύ καλή και με την ΑΔΕΔΥ και με τη ΔΟΕ, ωστόσο πρέπει να γίνουν κάποιες συμπράξεις.

Κατά τη γνώμη μου και κατά τη γνώμη της ΟΛΜΕ, η πιο εύκολη σύμπραξη είναι να γίνει από τα Ινστιτούτα μελετών, μέσα στο όλο στερέωμα της ΑΔΕΔΥ συνάδελφε Ηλιόπουλε, το εκπαιδευτικό ινστιτούτο δηλαδή να ενοποιηθεί και να είναι υπό την ευθύνη των εκπαιδευτικών αφού έτσι κι αλλιώς έχουν μια ιδιαίτερη δυναμική εκεί πέρα όλες οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες.

Και βεβαίως πρέπει να προαχθεί και να προχωρήσει η συμφωνία που έχουμε όλοι, οι εκπαιδευτές ομοσπονδίες Ελλάδας και Κύπρου, ότι τη μεθεπόμενη χρονιά, μετά δηλαδή το συνέδριο που κάνει η ΟΛΜΕ-ΟΕΛΜΕΚ, θα υπάρχει το πρώτο ιστορικό κοινό συνέδριο μεταξύ ΟΛΜΕ-ΔΟΕ-ΠΟΕΔ-ΟΕΛΜΕΚ-ΟΛΤΕΚ.

Πιστεύω ότι ως εκπαιδευτικό κίνημα στα νέα ζητήματα που πρέπει να μας απασχολήσουν είναι στο πως θα γίνει το πέρασμα από τη σημερινή οικονομία της αγοράς στην κοινωνία της γνώσης και της μάθησης.

Και το λέω αυτό γιατί ήδη τα εκπαιδευτικά συστήματα όλων των χωρών, όχι μόνο της Ελλάδας, διατρέχουν τον κίνδυνο να αποικίζονται, να αποικίζεται η γνώση και η μάθηση από την πληροφορία, να υπάρχει μια σύγχυση όχι μόνο στους πολίτες αλλά και στους μαθητές μας, ανάμεσα στη γνώση και στην πληροφορία που δεν έχουν καμία σχέση και βεβαίως υπάρχει και το άλλο στοιχείο το ότι οι αλλαγές είναι πολύ δραματικές.

Κατά τη γνώμη μου η ιστορική εξέλιξη των εθνικών εκπαιδευτικών συστημάτων που ξεκινά μετά τη γαλλική επανάσταση στις αρχές του 20ού αιώνα, με το Ιακωβινικό σύστημα που λίγο-πολύ περιγράφεται στη Γαλλία –ας πάμε στη Γαλλία μια και είναι η απαρχή του– ότι όλα τα σχολεία της Γαλλίας την ίδια μέρα, την ίδια ώρα, κάνουν το ίδιο μάθημα από το ίδιο βιβλίο στην ίδια σελίδα, και ει δυνατόν και στην ίδια γραμμή, δηλαδή αυτή η απέραντη ομοιομορφία που απαντούσε στις εθνικές προτεραιότητες των κρατών, κατά τη γνώμη μου, λήγει.

Βεβαίως προσέφερε πάρα πολλά αυτή η ιστορία, θα πρέπει να δούμε ως εκπαιδευτικό κίνημα ότι αυτό δεν μπορεί να αντιστραφεί σε μια λογική ότι οι τοπικές κοινωνίες όπως στο αγγλοσαξονικό μοντέλο, να κάνουν την αξιολόγηση οι δήμοι, πηγαίνοντας σε μια μοριοποίηση του εκπαιδευτικού ιστού που θα είναι θα έλεγα, η ήττα του εκπαιδευτικού κινήματος.

Οι θέσεις ποιες μπορεί να είναι. Κατά τη γνώμη μου δύο μπορεί να είναι τα πράγματα. Πρώτον η σύζευξη του εκπαιδευτικού κινήματος με τα κοινωνικά κινήματα. Σε καμιά περίπτωση οι κλάδοι των εκπαιδευτικών δεν μπορούν να λύσουν το εκπαιδευτικό πρόβλημα της χώρας. Και αυτό χρειάζεται και δοκιμασία, ανοιχτά μυαλά και στο ζήτημα της αξιολόγησης. Στο ζήτημα της αξιολόγησης θα πρέπει να πάμε με ανοιχτό μυαλό και με συμμάχους και τους γονείς. Γιατί πάνε να τους πάρουν συμμάχους άλλοι τους γονείς στο θέμα της αξιολόγησης και είναι στρατηγικής σημασίας αυτό το ζήτημα.

Και βεβαίως εκτός από το να συνδεθούμε με τα κοινωνικά κινήματα, κατά τη γνώμη μου απαραίτητο είναι να αποκτήσουμε μια πνοή μια δυναμική μορφωτικών κινημάτων δηλαδή, είτε οι δικές μας ομοσπονδίες, είτε οι διδασκαλικοί σύλλογοι θα πρέπει να κάνουν συμπράξεις πολιτιστικών, μορφωτικών συλλόγων που θα θέσουν το ζήτημα της μόρφωσης σε πρώτη προτεραιότητα.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί ξέρουμε ότι δεν μπορούμε παρά να υπερασπιζόμαστε διαρκώς το περιεχόμενο μιας δημοκρατικής παιδείας. Δηλαδή μιας παιδείας, που θα μάχεται κατά των ανισοτήτων, βασικό της μέλημα θα είναι η μάχη κατά των ανισοτήτων, το δεύτερο είναι ότι θα υφαίνει πάντα το νήμα της κλασικής παιδείας, των μεγάλων διαφωτιστικών ρευμάτων και το αρχαιοελληνικό και το αναγεννησιακό και τρίτο σαφώς το σχολείο θα υπηρετεί την έννοια της διαπαιδαγώγησης μέσα από την καλλιέργεια της αρετής.

Κάνουμε μεγάλο λάθος να νομίζουμε ότι οι γνώσεις, η μετάδοση των γνώσεων είναι αυτοσκοπός και πιστεύω ότι εμείς οι εκπαιδευτικοί κυρίως πρέπει να συνενωθούμε, στην παιδαγωγική προσέγγιση του σχολείου. Γιατί η μεγάλη ζημιά που κάνουν τα μέσα ενημέρωσης και η υποκουλτούρα που διαμορφώνουν δυστυχώς έχουν φέρει πίσω το παιδαγωγικό παράδειγμα και ως εκπαιδευτές δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια.

Δηλαδή πρέπει να αντισταθούμε στα υποπροϊόντα της τηλεοπτικής αποχαύνωσης με τρόπο σημαντικό.

Να λάβουμε υπόψη βεβαίως ότι λόγω της τηλεόρασης κατά τη γνώμη μου ο παιδαγωγικός ρόλος των εκπαιδευτικών είναι ακόμα πιο σημαντικός.

Η εκπαίδευση, πρέπει διαρκώς να ανοίγει παράθυρα στο μέλλον. Ωστόσο πρέπει να υπερασπίζεται το λαϊκό πολιτισμό, τη λαϊκή κουλτούρα, τη λαϊκή παράδοση. Αλλιώς δεν μπορεί να υπάρξει εκπαιδευτικό σύστημα.

Θεωρώ ότι η υπόθεση δημόσιας δωρεάν παιδείας, ουσιαστικά έχει ενώσει όλα τα ιστορικά βήματα των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών, μπορεί και να γίνει και κοινωνικό μέλημα φθάνει να μη δώσουμε μάχες χαρακωμάτων. Αυτή είναι η δική μου επιμονή βλέποντας και την εμπειρία των ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών συστημάτων.

Και κάτι κατά τη γνώμη μου πολύ σημαντικό. Το ελληνικό δημόσιο σχολείο έχει εντυπωσιακή ποιότητα, δίνει εντυπωσιακά εφόδια στους μαθητές μας. Η δική μας κριτική δεν μπορεί να αποδομεί όσο σκληρή και να είναι, θα πρέπει να υπερασπίζεται το Στάτους του ελληνικού σχολείου πολύ καλύτερα απ' ότι των άλλων ευρωπαϊκών. Και θέλω αυτό να το δούμε πραγματικά όχι ως μια λογική υπεράσπισης πολιτικών, κυβερνητικών, αλλά σε μια λογική κατάκτησης του κοινωνικού κινήματος στην Ελλάδα γιατί είναι κάτι πρωτόγνωρο. Το ότι οι Έλληνες γονείς θέλουν να σπουδάζουν τα παιδιά τους με τόση ένταση δεν υπάρχει πουθενά στην Ευρώπη.

Και το λέω αυτό με την ευθύνη που δίνουν σ' εμάς τους εκπαιδευτικούς, δεν μπορεί λοιπόν να μπαίνουμε στη λογική καμία αξιολόγηση στα σχολεία, αξιολόγηση μπορούμε να κάνουμε και κατά τη γνώμη μου μπορούμε να πάμε το περιεχόμενο της αξιολόγησης, εκεί που θέλουμε εμείς.

Δεν πρέπει να δοθεί μια μάχη η οποία θα μας φέρει απέναντι από τους γονείς ή θα πάρουν τους γονείς κάποιοι άλλοι και θα πάνε την αξιολόγηση σε αγγλοσαξονικά πρότυπα. Δεν το λέω κινδυνολογώντας το λέω με βαριά ευθύνη ανάμεσα στις άλλες που μπορεί να έχει ένας Πρόεδρος ΟΛΜΕ.

Εγώ αγαπητέ φίλε Πρόεδρε της ΔΟΕ, αγαπητοί φίλοι, εύχομαι κάθε επιτυχία στον αγώνα σας και τουλάχιστον θεωρώ ότι από την πλευρά της ΟΛΜΕ θα πρέπει να κριθούν αυτά τα σημεία, μια λογική δηλαδή σύμπραξη των εκπαιδευτικών ινστιτούτων, σε μια λογική να δούμε μια καλύτερη ενότητα, δεν ξέρω αν μπορεί να πάρει και οργανωτική μορφή στα επόμενα χρόνια και το δεύτερο είναι το κοινό συνέδριο των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών Ελλάδος και Κύπρου το οποίο κατά τη γνώμη μου πρέπει να γίνει όχι αυτή τη χρονιά, τη μεθεπόμενη χρονιά, αφού βεβαίως πάρουμε τις αποφάσεις με την ευκαιρία της παγκόσμιας μέρας των εκπαιδευτικών φίλε Βασίλη, στις 5 Οκτωβρίου που θα είμαστε όλοι εδώ στην Αθήνα.

Ευχαριστώ. Να είστε καλά. Ζητώ συγνώμη αν μίλησα λίγο παραπάνω γιατί είστε όλοι κουρασμένοι. Να είστε πάντα καλά.

Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ: (Πρόεδρος ΠΟΕΔ)

Κύριε Πρόεδρε της ΓΣ, φίλε Πρόεδρε της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να διεκδικήσω τον τίτλο του πιο ευχάριστου ομιλητή γιατί θα είμαι πολύ σύντομος.

Μεταφέρω συναδέλφισσες και συνάδελφοι τον εγκάρδιο, αδελφικό και αγωνιστικό χαιρετισμό των Ελλήνων δασκάλων και νηπιαγωγών, της ημικατεχόμενης Κύπρου προς τη συνέλευσή σας και μέσω υμών σε όλους τους Έλληνες, δασκάλους και νηπιαγωγούς.

Η παρουσία μας εδώ στη Γ.Σ. σας και όπως κάθε μας επίσκεψη στα αγιασμένα χώματα της ελεύθερης πατρίδας, μας συγκινεί ιδιαίτερα και δεν είναι για μας λόγος κενός, αυτό που λέμε κάθε φορά, που βρισκόμαστε ανάμεσα σας, ότι δηλαδή η εδώ παρουσία μας αποτελεί για μας ένα πραγματικό προσκύνημα, ένα εθνικό αναβάπτισμα που μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση.

Οι δυο οργανώσεις μας, είχαμε το προνόμιο να εγκαθιδρύσουμε πρώτοι μέσα από συνεχή και στενή συνεργασία το ενιαίο εκπαιδευτικό δόγμα. Αισθανόμαστε μεγάλη ικανοποίηση βλέποντας τα τελευταία χρόνια να επεκτείνεται η συνεργασία και σε όλες τις άλλες επαγγελματικές οργανώσεις της Κύπρου και της Ελλάδας και κυρίως ανάμεσα στις επίσημες πολιτείες μας.

Με συγκίνηση εμείς στην Κύπρο, παρακολουθούμε την όλο και πιο στενή συνεργασία, με αποκορύφωμα το ενιαίο αμυντικό δόγμα, που είμαστε βέβαιοι πως θα ξαναφέρει τα χαμένα χαμόγελα της ελπίδας σε όλους μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκ μέρους της ΠΟΕΔ, της Οργάνωσης των Ελλήνων δασκάλων και νη-

παγωγών της Κύπρου, σας εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες της συνέλευσής σας, και στους συνδικαλιστικούς σας αγώνες, που είναι άλλωστε και δικοί μας, για αναβάθμιση της εκπαίδευσης και της αναγωγής της σε πρώτη εθνική προτεραιότητα.

Αλίμονο στα έθνη εκείνα που υποβαθμίζουν την εκπαίδευση και τους λειτουργούς της και δύο φορές αλίμονο σε μικρές αριθμητικά εθνικές ομάδες. Είναι καταδικασμένες σε εθνικό μαρασμό. Εμείς στα οικονομικά και αριθμητικά υπέρτερα έθνη της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας και στον αριθμητικά κατά πολύ υπέρτερο εξ εναντίον επιβουλέα πρέπει να αντιτάξουμε την ποιότητα που μόνο μέσα από την εκπαίδευση διασφαλίζεται.

Διαφορετικά η αλλοτρίωση και ο αφανισμός θα χτυπήσουν σύντομα την πόρτα μας.

Εκ μέρους και της υπόλοιπης αντιπροσωπείας μας, σας ευχαριστώ, τόσο για την ευκαιρία που μας δώσατε να παρευρεθούμε στη συνέλευσή σας, όσο και για την φιλοξενία, που όπως κάθε φορά, τόσο απλόχερα μας προσφέρετε.

Τελειώνοντας αισθάνομαι την υποχρέωση συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να εκφράσω τουλάχιστον την προσωπική μου άποψη αλλά πιστεύω και όλων των Ελλήνων δασκάλων της Κύπρου, λέγοντας ότι η σημερινή δήλωση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων για αποκατάσταση της αλήθειας όσον αφορά τον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ, τα κίνητρα και τους σκοπούς του αλλά προπάντων, τις θυσίες, των αγωνιστών της ΕΟΚΑ, δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη.

Και να δηλώσω ότι, για μας στην Κύπρο, τους Έλληνες δασκάλους της Κύπρου, δεν υπάρχει αμφισβητούμενος αγώνας απελευθερωτικός. Και προπάντων, ο απελευθερωτικός αγώνας της ΕΟΚΑ.

Σας ευχαριστώ.

Β. ΖΑΡΚΙΝΟΥ: (Εκπρόσωπος ΠΕΑΕ)

Εδώ και αρκετά χρόνια το ζήτημα των διορισμών αποτελεί ένα βασικό ζήτημα σύγκρουσης μέσα στην εκπαίδευση. Και αυτό είναι λογικό, αφού σχετίζεται όχι μόνο με την έκταση του εκπαιδευτικού έργου που μπορεί να προσφέρει το δημόσιο σχολείο αλλά και με τις εργασιακές σχέσεις και τον τρόπο που αυτές διαμορφώνονται.

Η κατάργηση της επετηρίδας δεν ήταν τίποτα άλλο από προλείανση της κατάργησης της μονιμότητας και την έλευση της αξιολόγησης-χειραγώγησης. Γι' αυτό το λόγο και πρέπει κανείς να είναι πολύ προσεκτικός στο πώς αποτιμά ρυθμίσεις και πολιτικές, για το ζήτημα των διορισμών.

Σ' αυτά τα πλαίσια μπορούμε να πούμε ξεκάθαρα, ότι ο νέος νόμος για τους διορισμούς, κάθε άλλο παρά κατάκτηση είναι. Κι αυτό γιατί; Πρώτον εξακολουθεί να διατηρείται ο διαγωνισμός-σκάνδαλο του ΑΣΕΠ ως βασικό σύστημα διορισμού. Δεύτερον η απορρόφηση αναπληρωτών είναι τέτοια που θα περάσουν αρκετά χρόνια μέχρι να απορροφηθεί το σύνολο των αναπληρωτών, την ίδια στιγμή που κάθε χρόνο καινούριοι συνάδελφοι προστίθενται στις λίστες της ομηρίας. Τρίτον δικαιώνεται μια κοινωνική κατηγορία, οι επιτυχόντες μη διοριστέοι του ΑΣΕΠ 2000, που αξιοποιήθηκαν από κομματικούς κύκλους, ως οργανωμένη κλάκα χυδαίας εξύβρισης του εκπαιδευτικού κινήματος.

Τέταρτον η εξίσωση, ένας βαθμός πάνω από τη βάση ίσον με ένα μήνα προϋπηρεσία, αποτελεί προσβολή για χιλιάδες αναπληρωτές συναδέλφους. Πέμπτον η κυβέρνηση αρνείται να σταματήσει το όνειδος της κάλυψης οργανικών κενών με αναπληρωτές, επιμένει στην ελαστική εργασία.

Γι' αυτό, θα είμαστε ειλικρινείς και θα πούμε ότι μας προκάλεσε έκπληξη ο τρόπος που το ΔΣ της ΔΟΕ χαιρέτισε τη νέα ρύθμιση. Είναι άχαρος, και αναντίστοιχος ρόλος αυτός του χειροκροτητή των κυβερνητικών ρυθμίσεων.

Το γεγονός ότι σημαντικός αριθμός συναδέλφων, του πίνακα Γ διορίζεται, δεν οφείλεται στην ρύθμιση, αλλά στο γεγονός ότι στους δασκάλους είχαμε τεράστια αποτυχία στο διαγωνισμό. Διαφορετικά κι αυτοί οι συνάδελφοι θα παρέμεναν σε ομηρία. Όπως παραμένουν σε ομηρία οι αναπληρωτές νηπιαγωγοί και οι καθηγητές ειδικοτήτων, οι οποίοι πιστεύουμε ότι είναι εξίσου μέλη της ΔΟΕ και κομμάτια του εκπαιδευτικού κινήματος.

Αυτοί εξακολουθούν να βλέπουν τον διορισμό ως άπιαστο όνειρο. Ούτε μπορούμε να ξεχάσουμε, ότι το Υπουργείο αρνείται επίμονα να προχωρήσει στην καθιέρωση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και τη μείωση των νηπίων ανά τάξη.

Πιστεύουμε ότι πολλά προβλήματα δημιούργησε η μετατόπιση από τις πάγιες θέσεις του κλάδου στην περσινή Γ.Σ. και η αποδοχή του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και των ποσοστώσεων. Αντιλαμβανόμαστε τον ρόλο που έπαιξαν διάφοροι κατά όνομα εκπρόσωποι των αναπληρωτών που στην πραγματικότητα ήταν σε διατεταγμένη υπηρεσία απεργοσπασίας και διάσπασης του εκπαιδευτικού κινήματος. Μόνο που αυτοί τώρα, αποχωρούν από το προσκήνιο και έτσι, καλείστε, καλούμαστε, όλοι, να δούμε το πραγματικό δίλημμα.

Με τον κόσμο της αδιοριστίας και τη βάση του κλάδου, σε μια αποφασιστική σύγκρουση στον αγώνα για μαζικούς διορισμούς, εργασιακή αξιοπρέπεια, αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου ή με το Υπουργείο και με τους παρατρεχάμενούς του στην προσπάθεια υπονόμευσης της εκπαίδευσης, χειραγώγησης του εκπαιδευτικού, άμεσης ή έμμεσης ιδιωτικοποίησης;

Με την ελπίδα, ότι για μια άλλη φορά, η επιλογή θα είναι του αγώνα και όχι του συμβιβασμού, σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες του συνεδρίου σας.

Εκθέσεις Ελεγκτικής Επιτροπής περιόδου 2001-2002

Πρακτικό 2ο

(24 και 25 Ιανουαρίου 2002)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Πέμπτη 24 και την Παρασκευή 25 Ιανουαρίου 2002, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., διαστήματος 7-6 μέχρι 31-12-2001».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση ελέγχου του λογιστή κ. Κάππου Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση όσο και από τους υπαλλήλους του λογιστηρίου.

Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια. Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα: Τα Λογιστικά Βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα, από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής για το προαναφερόμενο διάστημα:

Υπόλοιπο 6-6-01		**248.100.404 δρχ.**
Συν εισπράξεις 7/6 - 31/12/2001:		
-Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	249.208.037	
-Έσοδα Κεφαλαίων	7.397.736	
-Επιχορηγήσεις-Εισφορές	770.898	
-Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	1.589.164	258.965.835 δρχ.
Μείον Πληρωμές 7/6-31/12/01:		
-Διάφορα έξοδα	196.697.361	
-Παροχές Τρίτων	19.869.678	
-Έξοδα Δ.Σ.-Ε.Ε.-Αιρετών	13.924.872	
-Αποδοχές Προσωπικού	10.148.072	
-Αμοιβές στους Συνεργάτες	1.793.680	
-Δαπάνες Εκδόσεων	24.536.300	
-Αγορά Παγίων-Τεχνολ. Εξοπλισμού	1.860.902	
-Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (ΙΚΑ)	5.470.200	
-Υποχρεώσεις από Φόρους-Τέλη	935.243	
-Αχρεωστήτως καταβληθέντα	2.857.215	278.093.523 δρχ.
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31-12-2001		**228.972.716 δρχ.**

Το υπόλοιπο αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-150091 (Αγ.Ακιν.)	7.682.345
Alpha Bank 1, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 343-002101 -018168	21.289.246
Alpha Bank 2, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191	3.636.307
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96	12.288.948
Ε.Τ.Ε. - Λογ/σμός Όψεως, Νο 48010758	20.051
Alpha Bank- Επένδ. ρέπος	55.000.001
Alpha Bank - Επένδ. Ρέπος (λογ. Ακινήτου)	125.317.188
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	3.601.656
Μετρητά	136.974

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ε.Ε. της Ομοσπονδίας. Όλα τα μέλη έλαβαν το λόγο, για όσα θέματα ανέκυψαν, αφού προηγήθηκε η εισήγηση της Προέδρου. Ο Γ. Γραμματέας της Ε.Ε. διαφοροποιήθηκε και κατέθεσε την εξής δήλωση:

«Για μια ακόμη διαχειριστική περίοδο ελέγχου οι δαπάνες αφορούν τυπικές διεκπεραιωτικές υποχρεώσεις του Δ.Σ. (αμοιβές και ασφάλειες προσωπικού, έκδοση Δ.Β., κίνηση μελών Δ.Σ. και αιρετών, πληρωμές λογαριασμών κλπ.). Οι δαπάνες αυτές ουσιαστικά δεν είχαν στόχο την ανάπτυξη αγώνων, δεν βοήθησαν ουσιαστικά στην ανάδειξη και προβολή στην ελληνική κοινωνία των προβλημάτων της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και των λειτουργών της και στη διεκδίκηση λύσεων. Παράλληλα επισημαίνω ότι συνεχίζεται το απαράδεκτο κατά τη γνώμη μου καθεστώς της κατ' αποκοπή –χωρίς παραστατικά– αποζημίωσης των μελών του Δ.Σ. για τις περιοδείες, ιδιαίτερα με τις επιπλέον ημέρες που ενδεχόμενα αποτελούν και πρόκληση αν η περιοδεία σε κοντινές αποστάσεις ολοκληρώνεται αυθημερόν».

Στη συνέχεια η Ε.Ε. δέχτηκε την εισήγηση της Προέδρου και κατέληξε κατά πλειοψηφία (4-1) στα ακόλουθα :

1) Οι δαπάνες των τηλεφωνικών τελών θεωρούνται υπερβολικές επειδή κατά το πρώτο εξάμηνο έχουν φτάσει τα 3/4 της προβλεπόμενης πίστωσης του προϋπολογισμού για όλο το χρόνο.
2) Παρατηρήθηκαν μειωμένες δαπάνες σε σχέση με τις προβλεπόμενες στη λειτουργία του ΙΠΕΜ-ΔΟΕ από το οποίο ο κλάδος προσδοκά πολλά.
3) Επειδή οι δαπάνες έκδοσης και διακίνησης του Διδ. Βήματος είναι υπερβολικές σε σχέση με την ανταπόκριση των συναδέλφων, ίσως θα ήταν προτιμότερο να μειωθούν τα φύλλα που αποστέλλονται και το υπόλοιπο της δαπάνης που θα προκύψει να αξιοποιηθεί για την ποιοτική αναβάθμισή του.

Η Ε.Ε. θέλει να τονίσει την ηθική και ευσυνείδητη διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του λογιστηρίου και της γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε ως εξής:

Η Πρόεδρος	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας
Αποστολάκη Μ.	**Κυρίζογλου Γ.**	**Δαμαλάς Α.**

Τα μέλη
Δάφκος Γ.
Χαρίση Α.

Πρακτικό 3ο
(19 και 20 Ιουνίου 2002)

Στην Αθήνα και στα γραφεία της Δ.Ο.Ε., συνεδρίασε η Ελεγκτική Επιτροπή της Ομοσπονδίας, την Τετάρτη 19 και την Πέμπτη 20 Ιουνίου 2002, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, με θέμα:

«Έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα 1-1 μέχρι 3-6-2002».

Η Ελεγκτική Επιτροπή, αφού μελέτησε την έκθεση ελέγχου του λογιστή κ. Κάππου Κων/νου, ζήτησε διευκρινίσεις, τόσο από τη Διοίκηση όσο και από τους υπαλλήλους του λογιστηρίου.

Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια. Η Ελεγκτική Επιτροπή διαπίστωσε λοιπόν τα ακόλουθα: Τα Λογιστικά Βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα Γραμμάτια Εισπράξεων και τα Εντάλματα Πληρωμών, έχουν καλώς και είναι θεωρημένα, από τα αρμόδια όργανα της Δ.Ο.Ε..

Τα δεδομένα της Ταμειακής Κατάστασης, έχουν ως εξής για το προαναφερόμενο διάστημα:

Υπόλοιπο 31-12-01		**671.966,88 Ευρώ**
Συν εισπράξεις 1/1 - 3/6/2002:		
-Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	250.716,15	
-Έσοδα Κεφαλαίων	6.113,45	
-Επιχορηγήσεις - Εισφορές	1.861,00	
-Αχρεωστήτως εισπραχθέντα	2.588.45	261.279,05 Ευρώ
Μείον Πληρωμές 1/1-3/6/02:		
-Διάφορα έξοδα	168.736,03	
-Παροχές Τρίτων	56.090,67	
-Έξοδα Δ.Σ.-Ε.Ε.-Αιρετών	24.782,00	
-Αποδοχές Προσωπικού	26.858,83	
-Αμοιβές στους Συνεργάτες	2.598,80	
-Δαπάνες Εκδόσεων	55.176,71	
-Αγορά Παγίων-Τεχνολ. Εξοπλισμού	34.861,69	
-Ασφαλιστικοί Οργανισμοί (ΙΚΑ)	16.210,92	
-Υποχρεώσεις από Φόρους-Τέλη	3.281,40	
-Αχρεωστήτως καταβληθέντα	1.333.35	389.930,40 Ευρώ
ΥΠΟΛΟΙΠΟ		**543.315,53 Ευρώ**

Το υπόλοιπο αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank, Επένδυση σε Ρέπος Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου	360.158,02
Alpha Bankl, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 343-002101-018168	77.643,68
Alpha Bank 2, Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 120-002101-040191	47.307,78
Α.Τ.Ε. - Λογ/σμός Ταμιευτηρίου Νο 017-01-005548-96	37.360,52
Alpha Bank-Λογ. Ταμιευτ. Νο 120-002101-150091 (Αγ. Ακινήτου)	8.326,90
Α.Τ.Ε. -Λογ/σμός ΔΗΜΗΤΡΑ Νο 017-01-012020-03	11.655,63
Μετρητά	863,00

Ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ε. Ε. της Ομοσπονδίας. Όλα τα μέλη έλαβαν το λόγο, για όσα θέματα ανέκυψαν, αφού προηγήθηκε η εισήγηση της Προέδρου.

Στη συνέχεια η Ε.Ε. αποφάσισε κατά πλειοψηφία (4-1) ότι από το διαχειριστικό έλεγχο που έγινε δεν προκύπτει κανένα πρόβλημα. Οι δαπάνες της Ομοσπονδίας κινούνται σε φυσιολογικά πλαίσια, αυτά που προβλέπονται από τον προϋπολογισμό.

Η Ε.Ε. θέλει απλά να τονίσει τα εξής:

1) Το κονδύλιο του προϋπολογισμού για κινητοποιήσεις και διεκδίκηση των αιτημάτων του κλάδου έχει απορροφηθεί περίπου κατά το 1/3. Καλό θα είναι να δραστηριοποιηθούν περισσότερο τα μέλη της ΔΟΕ. Ας βγουν επιτέλους από την Ξενοφώντος και ας ενημερώσουν τους συναδέλφους της επαρχίας. Επίσης ένα μεγάλο μέρος του ανάλογου κονδυλίου θα πρέπει να δαπανηθεί για την προβολή των αιτημάτων μας μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και για έντυπο ενημερωτικό υλικό που θα διανέμεται έγκαιρα στα πρωτοβάθμια όργανα.
2) Επειδή οι δαπάνες έκδοσης και διακίνησης του Διδ. Βήματος είναι υπερβολικές σε σχέση με την ανταπόκριση των συναδέλφων, ίσως θα ήταν προτιμότερο να μειωθούν τα φύλλα που αποστέλλονται και το υπόλοιπο της δαπάνης που θα προκύψει να αξιοποιηθεί για την ποιοτική αναβάθμισή του.

Η Ε.Ε. θέλει ιδιαιτέρως να επισημάνει την ηθική στάση αλλά και την ευσυνείδητη και σωστή διαχείριση και εργασία των υπαλλήλων του Λογιστηρίου και της Γραμματείας.

Το παραπάνω πρακτικό, αφού συντάχθηκε, διαβάστηκε και υπογράφηκε ως εξής:

Η Πρόεδρος	Ο Αντιπρόεδρος	Ο Γραμματέας
Αποστολάκη Μ.	**Κυρίζογλου Γ.**	**Δαμαλάς Α.**
	Τα μέλη	
	Δάφκος Γ.	
	Χαρίση Α.	

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2001-2002

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		**ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ**				728.100		728.100,97
		Σύνολο αποθεματικών 6-6-01		728.100,97				
		Αυτά αναλύονται σε:						
		1) Διαθέσιμα σε μετρητά και καταθέσεις για την εξυπηρέτηση του ταμικτικού προϋπολογισμού της Δ.Ο.Ε.	339.904,52					
		2) Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου	388.196,45					
2		**ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ- ΜΕΛΩΝ**				1.522.440		982.067,68
	α΄	Χρήσης 2001-2002			935.500		338.339,11	
	β΄	Παλαιών Χρήσεων			581.070		643.665,84	
	γ΄	Μεμονωμένες Συνδρομές			5.870		62,73	
3		**ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ**				46.956		27.823,60
	α΄	Τόκοι Ταμ. Αποθεματικού			23.478		9.729,66	
	β΄	Τόκοι Αποθεματικού Αγοράς Ακινήτου			23.478		18.093,94	
4		**ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΑ**				36.977		7.252,17
	α΄	Εγγυοδοσίες Προμηθευτών			2.935		-	
	β΄	Καταθέσεις για ενίσχυση αναξιοπαθούντων			11.738		-	
	γ΄	Εισπραχθέντα αχρεωστήτως από Συλλόγους			5.869		-	
	δ΄	Επιστροφή δανείων Ταμικτικών Υπαλλήλων			2.935		-	
	ε΄	Επιστροφή λοιπών δανείων			10.565		5.388,55	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως εισπραχθέντα			2.935		1.863,62	
5		**ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ – ΔΩΡΕΕΣ – ΕΙΣΦΟΡΕΣ**				35.217		4.123,36
	α΄	Επιχορηγήσεις Εκπαιδευτικών Συνεδρίων			14.674		-	
	β΄	Λοιπές επιχορηγήσεις			4.402		-	
	γ΄	Δωρεές			2.935		-	
	δ΄	Εισφορές			5.869		2.388,16	
	ε΄	Έκτακτη εισφορά για αγορά ακινήτου			7.337		1.735,20	
		Λογαριασμοί τάξεως πιστωτικοί						936,59
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ						**1.750.304,37**

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ-ΕΞΟΔΩΝ ΧΡΗΣΗΣ 2001-2002

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
1		**ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ**				979.017		745.984,32
	α΄	Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων			49.890		44.810,51	
	β΄	Οδοιπορικά αντιπροσώπων			264.123		274.418,28	
	γ΄	Συμμετοχή σε υπερκείμενες Οργανώσεις			146.735		158.312,93	
	δ΄	Εκπαιδευτικά και λοιπά Συνέδρια			73.368		75.783,59	
	ε΄	Επιτροπή Μελέτης Ειδικών Θεμάτων			14.673		-	
	στ΄	Κινητοποιήσεις για διεκδίκηση αιτημάτων			293.470		107.370,85	
	ζ΄	Δικαστικά έξοδα			11.739		3.056,66	
	η΄	Δημόσιες σχέσεις - Πολιτιστικές και κοινωνικές εκδηλώσεις			7.337		8.390,59	
	θ΄	Δημοσιεύσεις & λοιπά έξοδα τύπου			7.630		6.519,67	
	ι΄	Συμμετοχή σε εθνικές & λοιπές εκδηλώσεις			1.467		47,54	
	ια'	Επαφές & σχέσεις με Οργ. Εξωτερικού			10.271		140,87	
	ιβ΄	Κοινωνικές παροχές –Δωρεές			26.413		32.566,34	
	ιγ΄	Κοινόχρηστες δαπάνες			8.804		6.051,05	
	ιδ΄	Γραφική ύλη-Εντυπα-Φωτ/κά			10.271		9.431,46	
	ιε΄	Έρανοι – Φιλοδωρήματα – - Φιλοξενία			1.467		321,38	
	ιστ΄	Διάφορα μικροέξοδα			441		356,93	
	ιζ΄	Έξοδα Οικ. Ελέγχου			441		384,14	
	ιη΄	Απρόβλεπτα έξοδα			4.402		770,17	
	ιθ΄	Έξοδα καθαριότητας			1.467		1.454,28	
	κ΄	Αγορά αναλωσίμων			587		380,44	
	κα΄	Ι.Π.Ε.Μ. – Δ.Ο.Ε.			44.021		15.416,64	
2		**ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ**				113.280		118.214,69
	α΄	Τηλεφωνικά -Τηλεγραφικά			46.955		49.262,99	
	β΄	Ταχυδρομικά			5.283		3.217,83	
	γ΄	Φωτισμός			6.750		6.379,08	
	δ΄	Ύδρευση			587		425,86	
	ε΄	Συντήρηση και μεταρρύθμιση ακινήτων			29.347		41.467,28	
	στ΄	Συντήρηση επίπλων και λοιπού εξοπλισμού			14.674		10.593,35	
	ζ΄	Συντήρηση και βιβλιοδεσία βιβλίων και συγγραμμάτων			1.174		1.955,00	
	η΄	Συντήρηση Βιβλιοθήκης			1.174		-	
	θ΄	Ασφάλιστρα ακινήτων			587		113,95	
	ι΄	Δαπάνες βελτίωσης κοινοχρήστων χώρων			1.467		-	
	ια΄	Λοιπά έξοδα παγίων στοιχείων			1.467		923,62	
	ιβ΄	Ενοίκια κτιρίων			1.467		2.259,73	
	ιγ΄	Συντήρηση και βελτ.μισθίου			1.174		695,33	
	ιδ΄	Ασφάλιστρα προσωπ.ατυχήμ.			1.174		920,67	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
3		**ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. - ΕΛΕΓΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ**				86.222		61.834,93
	α΄	Έξοδα κίνησης Δ.Σ.			35.216		33.930,22	
	β΄	Έξοδα στέγασης Δ.Σ.			23.478		13.208,60	
	γ΄	Έξοδα κίνησης Αιρετών Συμβούλων			6.163		5.982,30	
	δ΄	Έξοδα στέγασης Αιρετών Συμβούλων			293		-	
	ε΄	Περιοδείες Δ.Σ.			5.869		440,50	
	στ΄	Μεταφορικά οικοσκευών			8.804		1.189,14	
	ζ΄	Έκτακτη κίνηση Δ.Σ.			528		-	
	η΄	Έξοδα Ελεγκτικής Επιτροπής			5.871		7.084,17	
4		**ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**				117.388		93.963,97
	α΄	Τακτικών Υπαλλήλων			79.237		73.038,78	
	β΄	Επιμόρφωση και λοιπές παροχές			2.348		-	
	γ΄	Εισφορές σε Δημόσιο και Ασφαλιστικά Ταμεία			22.597		20.925,19	
	δ΄	Αποζημ. συνταξ. υπαλλ.			13.206		-	
5		**ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ**				10.858		9.517,17
	α΄	Αμοιβές Ειδ. Συνεργατών			7.923		8.045,94	
	β΄	Αμοιβές Τρίτων			2.935		1.471,23	
6		**ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**				215.114		127.183,46
			Προϋπ/ντα	Πραγμ/ντα				
	α΄	Διδασκαλικό Βήμα			127.073		113.373,16	
		1. Αξία Χαρτιού	41.086	47.262,11				
		2. Τυπογραφικά	38.151	37.478,83				
		3. Επιμέλεια ύλης	587	-				
		4. Ταχυδρομικά	29.347	22.011,31				
		5. Μεταφορικά	4.402	-				
		6. Αγορά αναλωσίμων	147	-				
		7. Δαπάνες διεκπεραίωσης	10.271	6.531,89				
		8. Κίνηση διαχειριστή	147	89,02				
		9. Λοιπές δαπάνες	2.935	-				
	β΄	Επιστημονικό Βήμα			58.694			
		1. Αξία Χαρτιού	22.010	-				
		2. Τυπογραφικά	22.010	-				
		3. Συντακτική Επιτροπή	880	-				
		4. Επιμέλεια ύλης	293	-				
		5. Ταχυδρομικά	5.869	-				
		6. Μεταφορικά	1.467	-				
		7. Αγορά αναλωσίμων	147	-				
		8. Δαπάνες διεκπεραίωσης	5.869	-				
		9. Κίνηση διαχειριστή	60	-				
		10. Λοιπές δαπάνες	89	-				
	γ΄	Έκδοση συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων			29.347		13.810,30	

ΚΕΦ	ΑΡΘ	ΤΙΤΛΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΘΡΩΝ			ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ		ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΠΟΣΑ	
					Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά	Ποσά Μερικά	Ποσά Ολικά
7		**ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ & ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ**				409.391		40.322,89
	α΄	Αγορά επίπλων & λοιπού εξοπλισμού			11.739		39.942,04	
	β΄	Αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων			1.467		380,85	
	γ΄	Αγορά ακινήτου			396.185		-	
8		**ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΑ**				36.977		9.718,43
	α΄	Επιστροφή εγγυήσεων προμηθευτών			2.935		-	
	β΄	Ενίσχυση αναξιοπαθούντων			11.738		-	
	γ΄	Επιστροφή πιστωτικών υπολοίπων Συλλόγων			5.869		-	
	δ΄	Χορήγηση μικροδανείων σε υπαλλήλους ΔΟΕ			2.935		-	
	ε΄	Λοιπά δάνεια			10.565		7.804,18	
	στ΄	Λοιπά αχρεωστήτως καταβληθέντα			2.935		1.914,25	
9		**ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ-ΤΕΛΗ**				587		248,98
10		**ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΕ ΝΕΑ ΧΡΗΣΗ**				400.856		543.315,53
		Αποθεματικό Τακτικού Προϋπολογισμού					176.597,67	
		Αποθεματικό για την αγορά ακινήτου					366.717,86	
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ						**1.750.304,37**

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝ. ΧΡΗΣΗΣ 2001-2002
7.6.2001 – 3.6.2002

α)	Υπόλοιπο 6.6.2001		728.100,97
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	339.904,52	
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	388.196,45	
β)	Έσοδα από 7.6.2001 μέχρι 3.6.2002		1.021.266,81
	Λογ/σμοί τάξεως πιστωτικοί		936,59
	ΣΥΝΟΛΟ		**1.750.304,37**
α)	Έξοδα από 7.6.2001 μέχρι 3.6.2002		1.206.988,84
β)	Υπόλοιπο 3.6.2002		543.315,53
	Αποθεμ. Τακτικού Προϋπολογισμού	176.597,67	
	Αποθεματικό για αγορά ακινήτου	366.717,86	
	ΣΥΝΟΛΟ		**1.750.304,37**

Λόγω πληθώρας ύλης, ο Προϋπολογισμός Εσόδων-Εξόδων περιόδου 2002-2003, που εγκρίθηκε στην 71η Τακτική Γενική Συνέλευση, θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος.

Συνδικαλιστικές άδειες

Αρ. Πρωτ. Βαθμός Προτερ.: Φ.351.5/Δ1

Αθήνα 2002

ΠΡΟΣ:
Τις Δ/νσεις και τα Γραφεία Π.Ε. Κράτους

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 17, 18 και 30 του Ν. 1264/1982 στον Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο και Γενικό Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου των πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, παρέχεται άδεια απουσίας μέχρι πέντε (5) ημέρες το μήνα αν τα μέλη των οργανώσεων αυτών είναι πάνω από 500 και μέχρι τρεις (3) αν είναι λιγότερα.

Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων των παραπάνω συνδικαλιστών χωρίς να διαταραχθεί η ομαλή λειτουργία των σχολείων, πρέπει ο τρόπος της απαλλαγής να καθορισθεί σε συνεργασία των Διευθυντών Διευθύνσεων και των Προϊσταμένων Γραφείων με τους διευθυντές των σχολείων και τις πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Ο Υφυπουργός
Νικόλαος Γκεσούλης

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δάσκαλα επιτυχούσα στο τμήμα Ειδικής Αγωγής του Διδασκαλείου Ρεθύμνου ζητεί αμοιβαία απόσπαση για το αντίστοιχο τμήμα του Μαρασλείου Διδασκαλείου Αθηνών.
Τηλέφωνα Επικοινωνίας: 097 6153490, 010 4536194.

Εκπαιδευτικος Αγγλικης Γλωσσας της Α/θμιας, με οργανική θέση στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Αθανασίου Δράμας, ζητεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο στους νομούς Θεσσαλονίκης, Κιλκίς και Ημαθίας. Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 0976-177374.

Καθηγητης Φυσικης Αγωγης Εκπαιδευτικός της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με οργανική θέση στην Α' Θεσσαλονίκης, ζητεί αμοιβαία μετάθεση με συνάδελφο για τους νομούς Καρδίτσας-Τρικάλων-Λάρισας. Τηλέφωνο: 0977 614515, 04440 24490.

Αριθ. Πρωτ.: 1356

Αθήνα 5-6-2002

ΠΡΟΣ:
Το Σύλλογο Εκπαιδευτικών Π.Ε. Θεσσαλονίκης «Ο Πλάτων»

ΚΟΙΝ.: Συλλόγους Χώρας

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., με αφορμή το από 4-4-2002 έγγραφό σας, θεωρεί απαράδεκτη την ενέργεια του Προϊσταμένου του 1ου Γραφείου Π.Ε. Θεσσαλονίκης και αναπληρωματικού μέλους του Α' Π.Υ.Σ.Π.Ε. Θεσσαλονίκης, κ. Καραγιάννη Ναπολέοντα, να τοποθετηθεί στο Συμβούλιο αρνητικά για τη συνδικαλιστική ιδιότητα του υποψήφιου Διευθυντή κ. Λόλα Βασίλη, προτείνοντας, ότι δεν πρέπει να γίνει Διευθυντής «γιατί είναι συνδικαλιστής».

Είναι γνωστό, ότι και το Π.Δ. 25/2002 λαμβάνει θετικά υπόψη του για τις κρίσεις των στελεχών εκπαίδευσης τη συνδικαλιστική και κοινωνική δράση των εκπαιδευτικών.

Τέτοιες ενέργειες δε συνάδουν με το κλίμα συνεργασίας που πρέπει να υπάρχει μεταξύ όλων των παραγόντων, που εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία και έχουν ήδη καταδικαστεί στη συνείδηση του εκπαιδευτικού κόσμου.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος
Βασίλειος Παληγιάννης

Ο Γεν. Γραμματέας
Χαράλαμπος Λιακόπουλος

Αρ. Πρωτ.: 41

Αθήνα 7-8-2002

ΠΡΟΣ:
Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη
Κοιν.: Συλλόγους Χώρας

κ. Υφυπουργέ

Σύμφωνα με το Π.Δ. 25/2002, άρθρο 24 παρ. 1, υποψήφιοι για τις θέσεις Προϊσταμένων των Τμημάτων Εκπαιδευτικών Θεμάτων των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, μπορεί να είναι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του κλάδου Δασκάλων με βαθμό Α', καθώς και εκπαιδευτικοί του Π.Δ. 323/1993 με οκταετή εκπαιδευτική υπηρεσία.

Όπως γίνεται φανερό από τα παραπάνω, εξαιρούνται από την όλη διαδικασία οι συνάδελφοί μας Νηπιαγωγοί.

Θεωρούμε ότι αυτή η διαφορετική αντιμετώπιση και άδικη είναι και δε συνάδει με την αρχή της ίσης μεταχείρισης όλων των εκπαιδευτικών.

Κατόπιν αυτού, παρακαλούμε να τροποποιηθεί η σχετική ρύθμιση του Π.Δ. 25/2002 ώστε να δοθεί η δυνατότητα και στους Νηπιαγωγούς να διεκδικήσουν τις παραπάνω θέσεις.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
Ο Πρόεδρος
Βασίλειος Παληγιάννης

Ο Γεν. Γραμματέας
Χαράλαμπος Λιακόπουλος

Αρ. Πρωτ.: 28

Αθήνα 31-7-2002

ΠΡΟΣ:
Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

κ. Υφυπουργέ

Με έγγραφό σας αποκλείετε από τις διαδικασίες επιλογών Διευθυντών Σχολικών Μονάδων, συναδέλφους, που έχουν μετεκπαιδευτεί στην Ειδική Αγωγή και δεν έχουν συμπληρώσει πενταετή υπηρεσία σε ΣΜΕΑ.

Η αιφνιδιαστική απόφασή σας, έχει δημιουργήσει αναστάτωση και τις δικαιολογημένες διαμαρτυρίες συναδέλφων, που ενώ έχουν τις προϋποθέσεις και ζητούσαν να υπηρετήσουν σε ΣΜΕΑ, αυτό δεν πραγματοποιήθηκε, προφανώς γιατί οι θέσεις των ΣΜΕΑ είναι λιγότερες από τον αριθμό των μετεκπαιδευθέντων συναδέλφων στην Ειδική Αγωγή.

κ. Υφυπουργέ

Σας παρακαλούμε να ανακαλέσετε τη συγκεκριμένη απόφασή σας γιατί αφενός δεν στηρίζεται στην υφιστάμενη νομοθεσία, αφετέρου αντιστρατεύεται την αρχή της ίσης αντιμετώπισης των εκπαιδευτικών, την παραμονή μάλιστα της έναρξης των κρίσεων για την επιλογή των Διευθυντών των Σχολικών Μονάδων.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
Ο Πρόεδρος
Βασίλειος Παληγιάννης

Ο Γεν. Γραμματέας
Χαράλαμπος Λιακόπουλος

Αριθ. Πρωτ.: 21

Αθήνα 23.7.2002

ΠΡΟΣ: Υφυπουργό Παιδείας κ. Νίκο Γκεσούλη

ΚΟΙΝ.: Δ.Σ. Χώρας

Κύριε Υφυπουργέ,

Όπως σας είναι γνωστό, στις συναντήσεις που είχαμε μαζί σας πριν την ανακοίνωση των διορισμών των εκπαιδευτικών Α/θμιας εκπαίδευσης, σας είχαμε επισημάνει με έμφαση ότι στην όλη διαδικασία είχαν εμπλακεί και άτομα που δεν είχαν καμία υπηρεσιακή αρμοδιότητα, καθώς επίσης ότι υπήρξαν στην Ομοσπονδία μας καταγγελίες σε ό,τι αφορά ειδικότερα στην προσμέτρηση των κριτηρίων διορισμού. Μας είχατε προσωπικά βεβαιώσει ότι θα τηρηθούν απαρέγκλιτα οι αρχές της νομιμότητας και της διαφάνειας στην παραπάνω διαδικασία.

Κύριε Υφυπουργέ,

Επανερχόμαστε και πάλι στο θέμα των διορισμών που ήδη ανακοινώθηκαν και σας γνωρίζουμε ότι η Ομοσπονδία μας γίνεται καθημερινά δέκτης παραπόνων και καταγγελιών από υποψηφίους για διορισμό, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ενώ πληρούσαν όλες τις προϋποθέσεις για διορισμό, τελικά δεν διορίστηκαν ή διορίστηκαν σε περιοχή δυσμενέστερη με βάση τις προτιμήσεις τους, έναντι άλλων με λιγότερη προϋπηρεσία.

Κατόπιν αυτού θεωρούμε απαραίτητο ότι θα πρέπει να επανεξετασθεί το όλο θέμα εξονυχιστικά και να γίνει έλεγχος όλων των καταγγελιών που φθάνουν, ώστε να αρθεί τυχόν αδικία υποψηφίων για διορισμό συναδέλφων μας και να αποκατασταθεί η νομιμότητα.

Για το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο Πρόεδρος

Βασίλειος Παληγιάννης

Ο Γεν. Γραμματέας

Χαράλαμπος Λιακόπουλος